AUTHOR:

CALLIMACHUS

TITLE:

KALLIMACHOU ...
HYMNOI ...

PLACE:

PARASIIS

DATE:

1675

Master Negative #

93-81264-3

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

Works. 1675.
Gr. & Lat.

Callimachus.

Καλλιμάχου . . . Ὕμνοι, ἐπιγράμματα καὶ ἄλλα ἄττα. Callimachi ... Hymni, epigrammata et fragmenta, ejusdem poëmatium de coma Berenices a Catullo versum; accessere alia ejusdem epigrammata quaedam nondum in lucem edita ... adjecta sunt ad hymnos vetera scholia graeca ... cum notis Annae Tanaquilli Fabri filiae. Parasiis, Mabre-Cramoisy, 1675.
[20], 262, [58] p. 23 cm.

Edited by Tanne- gui Lefèbvre.

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 11x
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 4·7·93 INITIALS M.D.C.
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

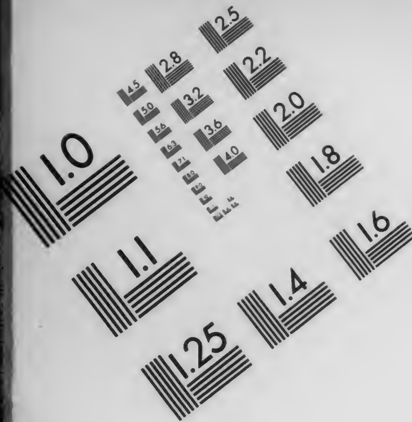

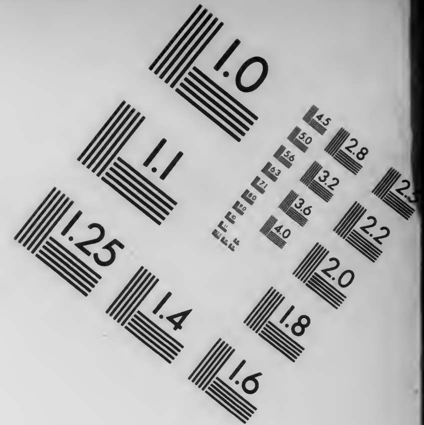
AIIM

Association for Information and Image Management

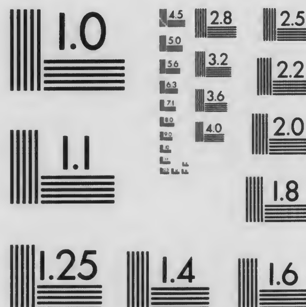
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

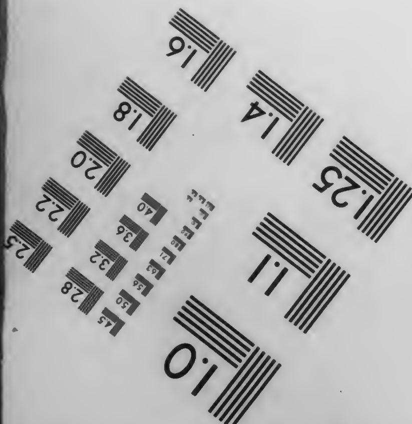
301/587-8202

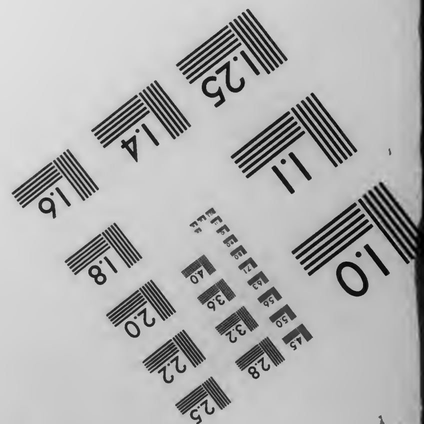

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΥΜΝΟΙ, ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΪ ΑΛΛΑ ΑΤΤΑ.

CALLIMACHI CYRENÆI HYMNI, EPIGRAMMATA ET FRAGMENTA:

EJUSDEM POËMATIUM DE COMA BERENICES A CATULLO VERSUM.

ACCESSERE ALIA EJUSDEM EPIGRAMMATA QUÆDAM nondum in lucem edita; & Fragmenta aliquot in aliis editionibus prætermissa.

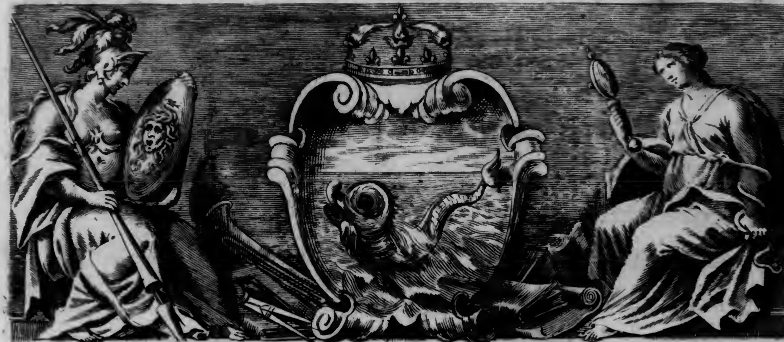
Adjecta sunt ad Hymnos vetera Scholia Græca.

ADJECTUS ET AD CALCEM INDEX VOCABULORUM OMNIUM.

Cum Notis ANNÆ TANAQUILLI FABRI FILIÆ.

PARISIIS,
Excudebat SEBASTIANUS MABRE-CRAMOISY, Regis Typographus, viâ Jacobæâ, sub Ciconiis.
M. DC. LXXV.
CUM PRIVILEGIO REGIS CHRISTIANISSIMI.

VIRO ILLUSTRI

PETRO DANIELI HUETIO

S. P. D.

ANNA TANAQUILLI FABRI FILIA.

V E M nunc Callimachum emitto, VIR ILLUSTRIS, *eum tu probasti, & inde mihi apud alios etiam probatum iri certa fides est. Sed, quod vel præcipuam laudem mereatur, id adhuc non præstiti; restat enim ut illum tibi offeram.*

ã ij

*Vera dico, hoc unum eſt quo apud omnes,
me divini hujuſce Poëtæ ſenſus intimos
noſſe, poßim teſtari, ſi quod ipſe ſibi fieri
velit exequar. Certa ſcio, non tam, quòd
clarior & integrior paulò prodeat, exulta-
bit, quàm, quòd clariſſimi tui Nominis
ſplendore colluſtretur, triumphabit ſeriò. In
Græcis Litteris nil elegantius, nil terſius,
nil politius unquam fuit, & hoc verè eſt
cur* ἄχρον ἄωτον, *ut ipſe vocat, tibi uni offerri
debeat, quum in hocce Litterarum Græca-
rum ſenio, unus ſis qui non ſolùm eas, ut
& alia, didiciſſe, ſed & à natura accepiſſe
videaris. Quod & ni ita eſſet, eſſent alia,
& item multa, quæ tibi me ſtudiorum meo-
rum primitias apponere hortarentur: ſed ea
omnia prudens prætereo, ne ſcilicet inde
paulò longior exurgat oratio, quam fieri
compendii volo. Si enim & amicitiam quâ
Patrem meum amantißimum, popularem
tuum, quoad vixit, amplexus es, & quâ
me benignitate, quo me favore proſequu-
tus,*

*tus, vellem commemorare, tum me certè
verba deficerent. His igitur nunc quidem
ſuperſedebo: hoc unum dicam,* VIR IL-
LUSTRIS, *Pater meus tibi Epiſtolarum
ſuarum volumen tertium dedicandum pa-
rabat, ni mors illum maturior abſtuliſſet:
nunc, ut me verè illius filiam teſter, ulti-
mam ejus voluntatem jure hereditario per-
ſequar neceſſe eſt: & ut tandem officio iſto
fungar, Callimachum redivivum tibi offe-
ro. Illum ego potiſſimum elegi, non temerè,
ſed exemplo magni illius Ptolemæi Phila-
delphi ducta: is eum olim qui cohorti ſuæ
adſcriberetur, dignum judicavit; ego etiam,*
ſi parva licet componere magnis, *illum
qui nunc in Regum invictiſſimi Aula ver-
ſetur, dignum judico. Quod ut à te faciliùs
conſequatur, priori formæ, qua ſcilicet Pto-
lemæo placuit, quoad fieri poterat, redden-
dum cenſui. Id ego ut præſtiti, tuum eſt ut
alterum præſtes, tibique illum honoris iſtius
participem facias; hoc ſi ſibi contingat,*

EPISTOLA.

VIR ILLUSTRIS, *tum te ſecum bellè, ſecum amanter agere exiſtimabit. Facilè nunc, ni cautio eſſet, in laudes tuas inciderem; hìc enim, ut Ovidii noſtri verbis utar,* area magna patet. *Sed in eas me abripi haud ſinam, quod tamen iis ſemper in more poſitum fuit qui aliquid in lucem edunt. Suum cuique ingenium, ſuus cuique mos eſt, te quivis alius & magnificè & prolixè laudaret, ad aſtra denique tolleret: ego verò taceo: non quod & tu qui ſis, & quale ſit munus illud quo te invictiſſimus ille Rex dignatus eſt, quum te Sereniſſimi Delphini ſtudia excellenti tua eruditione ac præceptis promovere juſſit & accendere, non norim ſatis; contrà verò quod quum probè utrumque teneam, certa ſim nunquam fore ut quiſquam chartis ſuis te ita poſſit intexere*

—— dictis ut non majora ſuperſint.

Vale diu, VIR ILLUSTRIS, *& vive.*

Lut. Pariſ. IV. Cal. Sext.
MDCLXXIV.

LECTORI
PRÆFATIO.

NULLA dubito, LECTOR, quin Opuſculum iſtud omnino diverſa hominum judicia experiatur: ideò mihi hæc pauca monendus es, non ſcilicet ne quod à fœmina prodeat, tibi imponi ſinas,

> ——— *nec ſexu ſpectentur ab iſto*
> *Quæ ferimus,*

ſed ut cùm attentè & ſedulò quid in eo præſtitum ſit conſideraris, tum demum quid tibi de illo videbitur, in medium proferas. Sat ſcio, pauca reperies, quæ ſi tibi minùs probabuntur, ſaltem probari non debeant. Eſt aliud etiam quod te monitum velim, nempe, ne me gloriola quadam, & famæ deſiderio hoc credas in lucem edere; neque enim hoc tanti eſt, ut inde mihi famam velim captare. Sed ut quandiu in hoc Opere verſata ſum, id unum me ob oculos habuiſſe, ut Patris mei amantiſſimi manibus juſta perſolverem: hunc tu

> ——— *ni te gelidum ſemota ſub axem*
> *Terra tulit.*

de Græcis & Latinis Litteris benè meritum ſcis. Nil igitur ejus memoriæ magis decorum fore putavi, quàm ſi Callimachum, quem is olim in ſuis ad Phædrum emendationibus promiſerat, excitarem; ſic enim,

quod summum in votis habeo, apud omnes, & quid ille in me contulerit, quâ curâ, quo me amore educarit, & quâ ego semper eum veneratione prosequi debeam, quo desiderio semper urgere, testabor satis. Et revera, LECTOR, nunquam qualem Respublica litteraria jacturam fecerit, quum Patrem meum amisit, in animum posses inducere: is de Cicerone, de Plauto, de Pindaro, Æschylo, Sophocle, & Euripide, illi restituendis cogitabat: sed aliter visum Superis; illum enim dum Heidelbergam, quo à Serenissimo Principe Ludovico Carolo D. G. Comite Palatino ad Rhenum, accitus fuerat, conabatur, sæva febris intra decimum secundum diem rapuit. Nec ideò tamen, LECTOR, ea omnia quæ Pater minabatur, perdita ducas; eveniet forsan tempus illud quo partem eorum, juvante Deo, præstare poterimus vel ego, vel frater meus, qui satis strenuè illius vestigiis conatur insistere. Restat ut quibusdam feneis capitibus respondeam, quæ, ut audio, satis mirari non possunt cur Tanaquillus ille Faber filiam litteris admovendam censuerit, neque illam potiùs domi pensa carpentem aluerit. Næ illa μωρίαν ὀφλισκάνοντα στώματα facilè videre poterant, hoc illum eo animo egisse, scilicet ut esset aliquando quæ eis socordiam & ignaviam exprobraret. Nunc de Callimacho pauca, is ubique mihi divino numine afflari semper visus est, sed tum maximè quum in laudes Ptolomæi Philadelphi delabitur; id enim tantâ arte perficit, ut quivis, qui vel minimum in hisce sapiat, liquidò dejeret Deum, non hominem, loqui. Quod vel ex Hymno primo licet conjicere, ibi enim ut

tandem ad Regem suum sine ulla affectatione deveniat, versus quosdam præmittit quibus Fabros Vulcani esse canit, Milites Martis, Dianæ Venatores, Reges verò Jovis; ubi deinde facili, ut voluerat, occasione, nunquam satis laudandos versus subjicit, paucos quidem, sed qui, meo saltem judicio, omnibus encomiis debeant anteponi.

Ἐν δ' ῥυηφενίην ἔβαλες σφίσιν, ἐν δ' ἅλις ὄλβον.

De Regibus loquitur,

Πᾶσι μὲν οὐ μάλα δ' ἶσον, ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι
Ἡμετέρῳ μεδέοντι, περιπρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν
Ἑσπέριος κεῖνός γε τελεῖ τά κεν ἠοῖ νώσῃ,
Ἑσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ' εὖτε νοήσῃ,
Οἱ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ ἑνί, τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν
Αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασας δὲ μενοινήν.

& alibi,

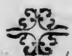
Ὃς μάχεται μακάρεσι, ἐμῷ βασιλῆϊ μάχοιτο
Ὃς τις ἐμῷ βασιλῆϊ, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο.

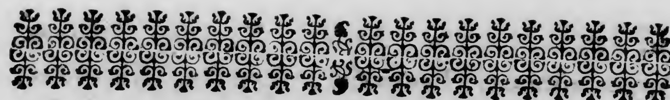
Nonne, LECTOR, laudes alias ferè omnes, ad istas dices sordescere? & quid ille, si Regnatorem nostrum videret hodie, quem subjectæ Urbes, Provinciæ, Regna denique venerantur? Quid si illum intra duos menses ea properasse cerneret, quæ vix quisquam alius toto quantumvis longo vitæ decursu posset expedire? Quid denique, si Serenissimum Principem Delphinum summi certam progeniem Jovis contueretur?

Infra materiem tunc foret ipse suam.

LECTORI PRÆFATIO.

Tandem is verè est Callimachus, ex cujus lectione Græcæ Linguæ studiosis, Oratoriæ scientiæ cupidis, & Antiquitatis amantibus, tantus támque uberrimus fructus oriatur, ut illum non dico pueri, sed & homines non legere, & intelligere, sed & memoriæ mandare debeant: id nunc priores illi faciliùs assequi poterunt, quum nil sit in illo difficile, ab aliis, ut mos est, prætermissum, quod satis, ut mihi videor, non explanaverim; nil ab Interpretibus, vel Scholiaste peccatum, ut humanum est, quod non ego vel restituerim, vel monuerim. Quæ, ut opinor, à te impetrabunt, ut quidquid in his ex me vitii deprehendas, illud ignoscas, præsertim quum rescieris, vix tres menses huic Operi insumptos esse; festinavi enim, ut aliquid ego etiam ad studia Serenissimi Principis Delphini conferam, cujus tantum tamque altum ingenium est, ut eorum omnium qui id unum agunt ut illi, quod videat, legat, intelligat, suppeditent, diligentiam superet. Unde & spes est, ut nunc nil in *Orbe datur visere majus*, fore ut nil olim in Orbe detur visere doctius. Hoc spondet egregia illius & verè Principe digna indoles, spondet & illustrissimus ille Montauserii Dux, quem ideò ex tot tantísque periculis fata servavere, ut esset qui nobis talem Principem informaret. Vale.

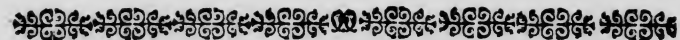
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΒΙΟΣ

καὶ περὶ τῶν αὐτοῦ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας, Κυρηναῖος, Γραμματικὸς, μαθητὴς Ερμοκράτους τοῦ Ιασέως Γραμματικοῦ, γαμετὴν ἐσχηκὼς τὴν Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν, ὁ νέος Καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων δι᾽ ἐπῶν. οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ω. Επὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῆ τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ελευσῖνι κωμυδρίῳ τῆς Αλεξανδρείας, καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου. Ολυμπιὰς δὲ ἦν ρκζ', ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα.

Ἰοῦς ἄφιξις, Ἐλπίδες, Σεμέλη, Σατυρικὰ δράματα, Ἄργους οἰκισμοί, Τραγῳδίαι, Ἀρκαδία, Κωμῳδίαι, Γλαῦκος, Μέλη, Ἶβις, ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν, εἴς τινα Ἶβιν γενόμενον ἐχθρὸν τοῦ Καλλιμάχου. ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά. Μουσεῖον, Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων, καὶ ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις κ΄ καὶ ρ΄, Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ᾽ ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, Πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, Μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις, Κτίσεις νήσων καὶ πόλεων, καὶ μετονομασίαι, Περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, Περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων, καὶ παραδόξων, Περὶ μετονομασίας ἰχθύων, Περὶ ἀνέμων, Περὶ ὀρνέων, Περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν, Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν καὶ τόποις ὄντων συναγωγή.

Ex Lilio Giraldo Dial. 3. de Poët. Hiſt.

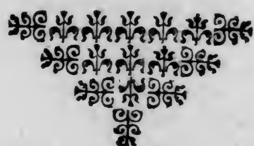
FUIT *Callimachus* ex urbe Libyæ notiſſima Cyrene, quam ex Thera, quæ priùs Calliſte dicebatur, Inſula profecti coloni condidere, ut pluribus oſtendit Pindarus & ejus Interpretes: qua de re & ſic ipſe Callimachus cecinit,

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ᾽ ὕστερον οὔνομα Θήρη,
Μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

Legitur & ejuſdem Poëtæ Græcum carmen, quod ille ante funus ſibi compoſuit, in quo hæc eadem. Sunt qui Batti filium Callimachum exiſtiment, à quo & Battiades ipſe à Poëtis vocatur. Tametſi plerique à Rege potiùs Cyrenes conditore vocitatum velint. Habitus eſt Callimachus Grammaticus & Poëta egregius, Hermocratis diſcipulus Jaſii: uxorem verò duxit Euphratis Syracuſani filiam. Sororem ipſe habuit Megatimam, quæ Staſenoro nupſit, ex quibus natus eſt Callimachus junior, qui non incelebris Scriptor fuit, & de Inſulis accuratiſſimè opus edidit. Claruit inprimis Callimachus Philadelphi Ptolemæi temporibus, uſque ad Evergetis tempora, Olympiade circiter 125. Literas publicè docuit in Eleuſine Alexandriæ vico, dein eſt in Aulam Regis receptus, in qua aliquandiu verſatus eſt. Scribit Strabo Callimachum amicitiâ & familiaritate uſum fuiſſe Heracleti Halicarnaſſei: compoſuiſſe verò volumina pluſquam 80. numero traditur, inter quæ reponuntur hæc. *Hecale*, de nomine anus hoſpitæ Theſei: quod Poëma cum Græcis plerumque tum Latinis citatur Autoribus, Plinio, Petronio Arbitro. Scripſit & Jovis adventum in Ægyptum, Semelen, Argolicos colonos, Glaucum, Spes, hoc eſt Ἐλπίδας, Satyricas Fabulas, Tragœdias, Comœdias, Epodos, Mela, Tabulas diverſas, inter quas Legum Tabulæ cenſentur, & in iis illa fuit quæ à Gnathena Macronis Poëtæ amica condita fuerat, quam ipſe Callimachus in tertio Tabularum complexus fuerat, & Lex Sodalitia, hoc eſt νόμος συσσιτικὸς inſcribebatur. Scripſit item de Inſu-

larum situ : tametsi quidam referunt in sororis filium, cujus modò meminimus. Scripsit ad hæc de Fluminibus, de Ventis, de Piscibus, de Avibus, quorum mentio habetur in Comment. Apollonii. Scripsit item Causas, hoc est, τὰ Αἴτια; quod Opus cum Latinis cognitum fuit, tum Græcis maximè: quare mirum est, quosdam, alioqui doctos, impudenter hoc ignorasse apud Martialem. Hoc Opus imitatus est M. Varro, ut Servius Grammaticus annotavit. Hymnos prætereà scripsit Callimachus, quorum nonnulli adhuc leguntur. Illum celebrat Terentianus, qui in Jovem & Apollinem carmine Phalecio fuit conditus, in quo fatidicum puerum Branchum ab Apolline dilectum descripserat. Hephæstion tamen integrum illud Poëma fuisse existimat, Branchumque de pueri nomine vocitari. Scripsit & in Ibin, aliáque non parùm multa, quæ à Græcis Grammaticis referuntur.

Fallitur Lil. Gyrald. quum scribit Callimachum plus quàm volumina LXXX. edidisse. Debuit dicere DCCC. id enim disertè firmat quisquis ejus vitam Græcè scripsit, his verbis: καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ω'. Sed forsan erratum fuit operarum, qui *octoginta* scripsere, quum *octingenta* eis datum fuerit.

QUÆDAM
DE CALLIMACHO
TESTIMONIA VETERUM.

Cicer. Tuscul. Quæst. lib. 1.

CALLIMACHI quidem Epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est, quem ait, cùm nihil illi accidisset adversi, è muro se in mare abjecisse, lecto Platonis Libro.

Idem ibid.

Quamquam non malè, ait Callimachus, multò sæpiùs lacrymasse Priamum, quàm Troïlum.

Ex Antholog.

Κειναγόρου. LIB. I.

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε. δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
  Ὠνὴρ τῆς Μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως.
Ἀείδει δ' ΕΚΑΛΗΣ τε φιλοξείνοιο καλιὴν,
  Καὶ Θησεῖ Μαραθὼν οὓς ἐπέθηκε πόνους.
Τοῦ, σοὶ καὶ νεαρῶν χειρῶν σθένος εἴη ἀρέσθαι,
  Μάρκελλε, κλεινοῦ τ' αἶνον ἴσον βιότου.

Ἀδηλον.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς.
  Αἴτιος ὁ γράψας Αἴτια Καλλιμάχου.

LIB. III. ἀδηλον.

Ω μάκαρ ἀμβροσίῃσι συνέστιε φίλτατε Μούσαις,
  Χαῖρε καὶ ἐν Ἀΐδεω δώμασι Καλλίμαχε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ
  Ἦρ' ἐτεὸν κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔφυς.
Τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἅτ' οὐ πάρος ἀνέρες ἴσμεν,
  Ἀμφί τε ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμιθέους.

Εὖπέ μοι ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα,
Ἤγαγες ἐν μούσαις πιερίδεσσι φέρων.
Αἱ δὲ οἱ εἰρομένῳ ἀμφ᾽ ὠγυγίων ἡρώων
Αἴτια, καὶ μακάρων, εἶρον ἀμειβόμεναι.

ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

Ἴχνια μαστεύων ῥιθμίσατο σῶμα πέλωρον,
Πάνσοφος Ἡρακλέους πρίν ποτε πυθαγόρης.
Δούρας Ἀλεξάνδρου δ᾽ ἱππεῦς ἐνὶ πίονι νηῷ
Δηρὸν ἔην μεγάλης μνημόσυνον παλάμης.
Καὶ σέο δ᾽ οἷα λέοντος ὄνυξ, τόδε Καλλίμαχ᾽ ἥρως
Λείψανον ὑμνῶν λαμπρὸν ἔδειξε νόον,
Ὡς γόνιμον σοφίην πιστούμενον, εἶσιδε πηγήν,
Ἀέναον φωνήν, ἔνθεον ἁρμονίην.
Ὀκτάκις εἰδ᾽ ἑκατὸν σῖγα βίβλων ὤλεσεν αἰὼν
Ἀθυγαλέος, βαιὸν Ζεὺς τόδ᾽ ἔνευσε μέλος
Ἀρχέτυπον πελέθειν, θεῖον γένος ἦν ὥς ἀείδῃ,
Μορφῆς ὡς πλάσαις κυάνεον βλέφαρον
Μήποτε δ᾽ ἐξάρχοντος ἔοι σπάνις ὑμνοπόλοισι
Μολπῆς, χαλκογράφων ξυνὸν ἔθηκε τέχνη.

Callimachi Epigramma Imagini inſcriptum Jovis.

Quænam hæc forma? Dei. Cur verſa eſt? Fulgura lucis
Divinæ non fert debilis hæc acies.
Quid verò exiſtit tanquam uno corpore corpus?
Hic amor eſt. Si amor eſt, cur videt? At Jovis eſt.
Cur ita complicitis alis? nunquam evolat. At cur
In ſe convertit tela? Sui ille amor eſt.
Cur ferro ſine tela gerit? quia vulneris expers
Ille eſt, at veſter vulnerat & cruciat.

Horat. Epiſt. 2. lib. 2.

Diſcedo Alcæus puncto illius, ille meo quis?
Quis niſi Callimachus?

Propert. lib. III. Eleg. I.

Callimachi Manes, & Coi ſacra Philetæ,
In veſtrum, quæſo, me ſinite ire nemus.

Primus

Primus ego ingredior puro de fonte ſacerdos
Itala per Graïos orgia ferre choros.
Dicite quo pariter carmen tenuaſtis in antro,
Quóve pede ingreſſi, quámve bibiſtis aquam.

Idem lib. III. Eleg. V.

Intra Callimachi ſat erit placuiſſe libellos,
Et ceciniſſe modis, pure Poeta, tuis.

Idem.

Ut noſtris tumefacta ſuperbiat Umbria libris,
Umbria Romani patria Callimachi.

Ovid. Amor. lib. I. Eleg. XV.

Battiades ſemper toto cantabitur orbe,
Quamvis ingenio non valet, arte valet.

Idem.

Hoc, memini, quondam fieri non poſſe loquebar,
Et me, Battiades, judice, falſus erat.

Idem lib. III. De arte amandi.

Sit tibi Callimachi, ſit Coi nota Poëtæ,
Sit quoque vinoſi Teïa Muſa ſenis.

Idem De remed. am.

Callimachi numeris non eſt dicendus Achilles,
Cydippe non eſt oris, Homere, tui.

Idem ibid.

Callimachum fugito, non eſt inimicus amori:
Et cum Callimacho, tu quoque Coë, noces.

Hygin. lib. II. Aſtron.

Callimachus autem ait quod Menalippe Chironis Centauri filia deſierit venari, & colere Dianam, in quam ſpeciem ſuprà diximus eam Dianam convertiſſe.

Petron.

Digna ſacris, Hecale, quam Muſa loquentibus annis
Battiadæ veteris vivendo tradidit ævo.

E

Martial. Epigr. XXIII. *lib.* IV. *ad Thaliam de Brutiano.*

Dum tu lenta nimis, diúque quæris
Quis primus tibi, quísve sit secundus,
Graium quísve Epigramma comparabit,
Palmam Callimachus, Thalia, de se
Facundo dedit ipse Brutiano.

Idem Epigr. IV. *lib.* X. *ad Mamurram.*

Sed non vis, Mamurra, tuos cognoscere mores,
Nec te scire, legas Αἴτια Callimachi.

Strab. lib IX.

Εν τῇ συναγωγῇ τῶν ποταμῶν ὁ Καλλίμαχος γελᾷν φησὶν εἴ τις θαῤῥεῖ γράφειν τὰς τῶν Αθηναίων παρθένους.

——— ἀφύσσεσθαι καθαρὸν γάνος Ηριδανοῖο.

Idem lib. XVII.

Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφότεροι τετιμημένοι παρὰ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῦσι. ὁ μὲν ποιητὴς, ἅμα καὶ περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακώς. ὁ δὲ καὶ ταῦτα, καὶ περὶ φιλοσοφίαν, καὶ τὰ μαθήματα εἴ τις ἄλλος διαφέρων.

Plutarch. lib. I. *de Placitis Philos.*

Τὸν δὲ Εὐήμερον καὶ Καλλίμαχος ὁ Κυρηναῖος αἰνίττεται ἐν τοῖς Ιάμβοις, γράφων,

Εἰς τὸ πρὸ τείχευς ἱερὸν ἀλέες δεῦτε,
Οὗ τὸν πάλαι χάλκειον ὁ πλάσας Ζᾶνα
Γέρων ἀλαζὼν ἄδικα βιβλία ψύχει.

Athenæus lib. VI.

Καλλίμαχος δέ ἐν τῷ παντοδαπῶν πινάκων, γράφων οὕτως, Δεῖπνα ὅσοι ἔγραψαν, χαιρεφῶν, κυρηβίων, &c.

Idem lib. VII.

Καλλίμαχος ἐν Εθνικαῖς ὀνομασίαις γράφει οὕτως, ἐγκρασίχολος, ἐρίτιμος, χαλκηδόνιοι, τριχίδια, χαλκὶς, ἴκταρ, ἀθερίνη.

Idem ibid.

Εν ἄλλῳ δὲ μέρει καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας φησὶν, ὄζαινα, ὀσμύλιον, θούριον, ἴωπες, ἐρίτιμοι, Αθηναῖοι.

Idem ibid.

Καλλίμαχος δ' ἐν Γαλατείᾳ,

——— ——— τὸν χρυσόφρυν,
Η μᾶλλον χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθῦν,
Η πέρκας, ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἄσπετος ἅλμης.

Idem ibid.

Εν δὲ τοῖς Επιγράμμασιν ὁ αὐτὸς ποιητής φησιν, ἱερὸς δέ τις ἱερὸς ἰχθῦς.

Idem lib. XIII.

Καλλίμαχος δὲ ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων διεστάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος.

Idem ibid.

Καλλίμαχος δὲ ἐν τῷ περὶ ὀρνέων ὡς διαφόρους ἐκτίθεται, φάσσαν, πυραλλίδα, περιστερὰν, τρυγόνα.

Idem ibid.

Μνημονεύει αὐτῶν [Φαλαρίδων] καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνέων.

Idem ibid.

Καλλίμαχος ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι τῶν νόμων.

Idem lib. XIV.

Οἶδα δὲ καὶ Καλλίμαχον ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν συγγραμμάτων πίνακι.

Ælianus var. Histor. lib. I. *cap.* XV.

Εἰ δέ τι Καλλιμάχῳ χρὴ προσέχειν, φάσσαν, καὶ πυραλλίδα, καὶ περιστερὰν, καὶ τρυγόνα, φησὶ μηδὲν ἀλλήλαις ἐοικέναι.

Schol. Æschyli in Prometh.

Ενθεν ὁ Καλλίμαχος πυριδέγμονά φησι [Σικελίαν] ποταμοὺς δὲ πυρὸς τοὺς κατὰ Σικελίαν ῥύακάς φησι.

Schol. Euripid. in Hecub.

Αἱ Λακεδαιμονίαι κόραι διημερεύουσιν ἄζωστοι, καὶ Αχίτωνες, ἱμάτιον ἔχουσαι πεπορπημένον ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων, καὶ Καλλίμαχος, ἴσκεν ἔτ' ἄζωστος χ' ἀπρόπορπος.

Schol. Aristoph. in νεφ.

Καλλίμαχος δὲ πρὸς αὐτοὺς [διθυράμβους] ἀποτεινόμενος οὕτω αὐτῶν καθάπτεται: ——— νόθοι δ' ἐκλώθησαν ἀοιδαί.

Idem in Σφηξ.

Ὁ Καλλίμαχός φησιν: —— ἣν ἐτείλαντο μύσται.

Idem in ὀρνιθ.

Καλλίμαχος, οὐκ ἀναγράφω τὸν πάππον.

Idem ibid.

Οὐκ ὀρθῶς δὲ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ῥήτορσι καταλέγει [Πρόδικον] σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις Φιλόσοφος.

Apollon. Schol. lib. 2. v. 708.

Ὅτι δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον, Λέανδρος καὶ Καλλίμαχος εἶπεν. δράκαιναν δὲ αὐτήν φησιν εἶναι θηλυκῶς καλουμένην δελφύνην αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος.

Schol. Hephæstion.

Δι' ὃ καὶ Καλλίμαχος μοῦσαν λικυθίαν τὴν τραγῳδίαν λέγει.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ
ΥΜΝΟΙ.

CALLIMACHI
CYRENÆI
HYMNI.

CALLIMACHI CYRENÆI HYMNI.

IN JOVEM.

JOvis apud libationes quid aliud ſit celebrare
Melius, quàm Deum ipſum, ſemper magnum, ſemper regem,
Terrigenûm expulſorem, jura dantem cœlicolis?
Et quomodo ipſum, Dictæum canemus, an Lycæum?
In dubio admodum *hæret* animus: quoniam genus Jovis controverſum *eſt*.
Jupiter, te quidem *alii* Idæis in montibus aiunt [genitum,
Jupiter, te verò *alii* in Arcadia: vtri pater mentiti ſunt?
Cretenſes ſemper mendaces. etenim ſepulchrum, ô Rex, tuum,

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ
Εἰς τοὺς Καλλιμάχου ὕμνους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΟΣ ΥΜΝΟΝ.

ΖΗΝΟΣ ἔοι] Πότερον, Ζηνὸς σπονδῇσιν; ἢ, Ζηνὸς τὸ λώϊον ἀείδειν; Πηλογόνων] Τῶν γιγάντων, παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γενέσθαι, φυτὰ τῆς γῆς. Δικταῖον] Κρῆτα. Δίκτη γὰρ ὄρος Κρήτης. Λυκαῖον]

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΥΜΝΟΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑ.

ΖΗΝΟΣ ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῇσιν ἀείδειν
Λώϊον, ἢ θεὸν αὐτὸν, ἀεὶ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα;
Πηλογόνων ἐλατῆρα, δικασπόλον οὐρανίδῃσι;
Πῶς καί νιν, Δικταῖον ἀείσομεν, ἠὲ Λυκαῖον;
Ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον.
Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσι φασὶ γενέσθαι,
Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται. καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο

Ἀρκάδα. Λυκαῖον, Ἀρκαδίας ὄρος. Ἀμφήριστον] ἀμφίλογον. Ἰδαίοισιν] Ἴδη, ὄρος Κρήτης καὶ Τροίας· νῦν δὲ τὸ Κρήτης φησί. Πότεροι] Ἐν ἤθει ἀναγνωστέον τὸ πότεροι. Κρῆτες ἀεί.] Παροιμία ἐπὶ τὸ κρητίζειν, ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι, ἀπὸ Ἰδομενέως τοῦ Κρητὸς ῥηθεῖσα· ὃς λαχὼν μερίσαι τοῖς Ἕλλησι τὰ λάφυρα τοῦ Ἰλίου, τὰ κρείττω ἑαυτῷ περιεποιήσατο. Τάφον] Ἐν Κρήτῃ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Μίνωος ἐπεγέγραπτο, Μίνωος τοῦ Διὸς τάφος. τῷ χρόνῳ δὲ τὸ, τοῦ Μίνωος, ἀπηλείφθη· ὥστε περιλειφθῆναι, Δίος τάφος. ἐκ τούτου οὖν ἔχειν λέγουσι Κρῆτες τὸν τάφον τοῦ Διός. ἢ ὅτι Κορύβαντες λαβόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸ κρύψαι διὰ τὸν Κρόνον, προσεποιήσαντο τάφον αὐτῷ.

Κρῆτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ᾽ οὐ θάνες· ἐσσὶ γὰρ αἰεί.
Ἐν δέ σε Παῤῥασίῃ Ῥείη τέκεν, ἧχι μάλιστα
Ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές. ἔνθεν ὁ χῶρος
Ἱερός· οὐδέ τί μιν κεχρημένον Εἰλειθυίης
Ἑρπετὸν, οὐδὲ γυνὴ ἐπιμίσγεται. ἀλλά ἑ Ῥείης
Ὠγύγιον καλέουσι λεχώϊον Ἀπιδανῆες.
Ἔνθά σ᾽ ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων,
Αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο
Λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ᾽ ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι.
Λάδων ἀλλ᾽ οὔπω μέγας ἔῤῥεεν, οὐδ᾽ Ἐρύμανθος
Λευκότατος ποταμῶν. ἔτι δ᾽ ἄβροχος ἦεν ἅπασα
Ἀρκαδίη· μέλλεν δὲ μάλ᾽ εὔυδρος καλέεσθαι
Αὖτις. ἐπεὶ τημόσδε Ῥέη ὅτ᾽ ἐλύσατο μίτρην,
Ἦ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰάων
Ἤειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὤχησεν ἁμάξας·
Πολλὰ δὲ Καρίωνος ἄνω, διεροῦ περ ἐόντος,
Ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα, νίσσετο δ᾽ ἀνὴρ
Πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε, πολύστειόν τε Μετώπην
Διψαλέος. τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.

Παῤῥασίῃ] Ορος Ἀρκαδίας τὸ Παῤῥάσιον, ἀπὸ Παῤῥάσου τοῦ Λυκάονος. Ἑρπετὸν] Οὔτε ἑρπετὸν, οὔτε γυνὴ χρῄζουσα τοῦ τεκεῖν ἐπιμίσγεται. Η οὕτως· οὐ χρῄζει εἰληθυίας, τουτέστι γεννήσεως. ὅτι πᾶν ζῶον εἰσιὸν ἐκεῖ μεμολυσμένον, ἄγονον ἐγίνετο, καὶ σκιὰν τὸ σῶμα αὐτοῦ οὐκέτι ἐποίει. Ἀπιδανῆες] Οἱ ἀρχαῖοι Ἀρκάδες. Λύματα] Καθάρματα. τὸ δὲ χυτλώσαιτο, ἀντὶ τοῦ ἀπολούσαιτο. Ἐρύμανθος δὲ, ποταμὸς Ἀρκαδίας. Ὅτ᾽ ἐλύσατο] Ὕστερον μετὰ τὸ τεκεῖν τὴν Ῥέαν. Σαρωνίδας] δρῦς. [illegible]

Cretenſes fabricarunt. tu autem non periiſti : es enim ſemper.
In Parrhaſia autem te Rhea peperit, ubi maximè
Erat mons nemoribus obtectus : inde locus ille *eſt*
Sacer : neque eum aliquod expertum Lucinam
Reptile, neque mulier adit *ulla :* ſed ipſum Rheæ
Veterem nominant puerperii lectum Apidanes.
Hîc te poſtquam mater magno depoſuit ex utero,
Statim quærebat rivum aquæ, quo partus *ſui*
Retrimenta ablueret, tuúmque corpus purgaret.
Ladon verò magnus nondum fluebat , neque Erymanthus
Limpidiſſimus amnium : ſed adhuc ſicca erat omnis
Arcadia : *talis* futura tamen , ut maximè aquoſa nominaretur [ſolvit, *i. peperit,*
Iterum. quoniam tum temporis quo Rhea zonam
Sanè multas deſuper quercus liquidus Jaon
Produxit , multos etiam Melas *fluvius* tum geſtavit currus : [ſit humidus,
Multæ præterea ſupra Carionem, quamlibet nunc
Luſtra conſtruxerunt feræ. ibat etiam vir
Pedeſter tum ſuper Crathin, tum ſuper ſcrupuloſum Metopen
Sitibundus:ſed multa aquæ copia ſub pedibus latebat.

τοὺς συστρόφους καὶ συνεστραμμένον τὸν φλοιὸν ἔχειν. Τὸ δὲ ἤειρεν, καὶ ὤχησεν, ἀντὶ τοῦ ἐβάστασε. Καρίωνος] Λείπει ἡ ὑπέρ. πολλὰ δ᾽ ὑπὲρ τοῦ Καρίωνος ἑρπετὰ τοὺς φωλεοὺς ἐποίησαν. Κινώπετα] Τὰ θηρία, οἱονεὶ κινώπεδα, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἐδάφει κινεῖσθαι. τὸ δὲ νίσσετο, ἀντὶ τοῦ ἤρχετο, ἐπορεύετο. Κρᾶθιν] Κρᾶθις, ποταμὸς Ἀρκαδίας. Πολύστειον δὲ, τὸν πολύψηφον, καὶ πολυπάτητον. Μετώπην] Ποταμὸν Ἀρκαδίας.

Itaque in hac difficultate constituta dicebat veneranda Rhea,
Terra chara, parito & tu *undam*: tui enim dolores leves *sunt*.
Dixit: & cùm denuò extendisset Dea magnum in sublime cubitum,
Percussit montem sceptro. at ille duobus locis multum discessit,
Effuditque magnum fluxum. Tum corpus *à se* perpurgatum,
O Rex, tuum fasciis involvit: & Nedæ te dedit portandum
In recessum Cretensem (ut clàm *ibi* educareris)
Natu maximæ nympharum, quæ ipsi tunc obstetricabantur:
Natu *inquam* maximæ, post Stygem & Philyren.
Neque vanam reposuit Dea *illi* gratiam, quippe fluvium
Illum Nedam appellavit. Atque is olim copiosus, juxta ipsum
Cauconum oppidum, quod Leprium vocatum est,
In mare defertur: & vetustissimam sanè hanc aquam
Posteri bibunt Lycaoniæ ursæ. *i. Arcades.*
Postquam verò Thenas reliquit, ad Cnossum deferens,
Jupiter pater, te nympha: (Thenæ autem proximæ Cnosso) hinc istum
Ibi tum decidit tibi, Deus, omphalos: *i. umbilicus:*
Omphalium deinceps locum nominant Cydones.
Jupiter, te etiam Corybantum sociæ ulnis amplexæ sunt,

Τόθι χρόα.] Τὸν σὸν χρῶτα, ὦ ἄνα, σπείρωσε φαιδρυνάσα. Νέδη] Ὄνομα νύμφης Ὠκεανίνης, θρεψαμένης τὸν Δία. Μαιώσαντο] ἔθρεψαν. Φιλύρην τε] Μήτηρ Χείρωνος τοῦ Κενταύρου. Καυκώνων] Ὄρος Ἀρκάδων ὁ Καύκων. Λέπριον δέ, ἀπὸ Λεπρέα τοῦ Ποσειδῶνος· ὃς προσκα-

Καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη φάτο πότνια Ῥείη,
Γαῖα φίλη, τέκε καὶ σύ. τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί.
Εἶπε, καὶ ἀντανύσασα θεὰ μέγαν ὑψόθι πῆχυν,
Πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ. τὸ δέ οἱ δίχα πουλὺ διέστη,
Ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα· τόθι χρόα φαιδρυνάσα,
Ὦνα, τεὸν σπείρωσε· Νέδη δέ σε δῶκε κομίσσαι
Κευθμὸν ἔσω Κρηταῖον, (ἵνα κρύφα παιδεύοιο)
Πρεσβυτάτη νυμφέων αἵ μιν τότε μαιώσαντο,
Πρωτίστη γενεῇ, μετά τε Στύγα, Φιλύρην τε.
Οὐδ' ἁλίην ἀπέτισε θεὴ χάριν, ἀλλὰ τὸ χεῦμα
Κεῖνο Νέδην ὀνόμηνε. τὸ μέν ποθι πουλὺ κατ' αὐτὸ
Καυκώνων πτολίεθρον, ὃ Λέπριον πεφάτισται,
Συμφέρεται Νηρῆϊ· παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ
Υἱωνοὶ πίνουσι Λυκαονίης ἄρκτοιο.
Εὖτε Θενὰς ἀπέλειπεν, ἐπὶ Κνωσσοῖο φέρουσα,
Ζεῦ πάτερ, ἡ νύμφη σε· (Θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσσοῦ)
Τουτάκι τοι πέσε, δαῖμον, ἀπ' ὀμφαλός· ἔνθεν ἐκεῖνο
Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι Κύδωνες.
Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβάντων ἑταραὶ προσεπηχύναντο

λεσάμενος εἰς ἀδηφαγίαν Ἡρακλέα, καὶ ὑπ' ἐκείνου ἡττηθεὶς ἐφονεύθη. Λυκαονίης ἄρκτοιο.] Τῆς πρότερον λεγομένης Καλλιστοῦς, Λυκάονος δὲ θυγατρός· ἐξ ἧς καὶ Διὸς μεταβληθέντος εἰς Ἄρτεμιν, γεννᾶται ὁ Ἀρκάς· ἀφ' οὗ οἱ Ἀρκάδες. Θενὰς] Θεναί, πόλις καὶ ἄλσος. Τουτάκι] τηνικαῦτα. Κύδωνες] Ἔθνος Κρήτης. Προσεπηχύναντο] Εἰς τοὺς πήχεις ἔλαβον.

Δικταῖαι Μελίαι, σὲ δὲ κοίμισεν Ἀδρήστεια
Λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ· σὺ δ᾽ ἐθήσαο πίονα μαζὸν
Αἰγὸς Ἀμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως.
Γέντο γὰρ ἐξαπιναῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσσης
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τά τε κλείουσι Πάνακρα.
Οὖλα δὲ Κούρητές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο,
Τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος οὔασιν ἠχὴν
Ἀσπίδος εἰσαΐοι, καὶ μὴ σέο κουρίζοντος.
Καλὰ μὲν ἠέξευ, καλὰ δ᾽ ἔτραφες, οὐράνιε Ζεῦ·
Ὀξὺ δ᾽ ἀνήβησας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἴουλοι.
Ἀλλ᾽ ἔτι παιδνὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάντα τέλεια·
Τῷ τοι καὶ γνωτοὶ, προτερηγενέες περ ἐόντες,
Οὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον.
Δηναιοὶ δ᾽ οὐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί·
Φάντο πάλον Κρονίδῃσι διάτριχα δώματα νεῖμαι·
Τίς δέ κ᾽ ἐπ᾽ Οὐλύμπῳ τε καὶ Ἄϊδι κλῆρον ἐρύσσαι,
Ὃς μάλα μὴ νενίηλος; ἐπ᾽ ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε
Πήλασθαι· τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον ἔχουσι.

Ἀδρήστεια] Ἀδελφὴ Κουρήτων. Λίκνῳ ἐνί.] Ἐν γὰρ λίκνοις τὸ παλαιὸν κατεκοίμιζον τὰ βρέφη, πλοῦτον καὶ καρποὺς οἰωνιζόμενοι. λίκνον οὖν, τὸ κόσκινον· ἢ τὸ κουνίον, ἐν ᾧ τὰ παιδία τιθέασιν. Ἀμαλθείης] Οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ αἲξ τὸν Δία θρέψασα. λέγεται δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς κέρατος ἀμβροσίαν ῥεῖν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου νέκταρ. Ἔβρως] ἔφαγες. Ἐξαπιναῖα] Τουτέστιν, ἐξαίφνης ἐγένετο ἡ Ἴδη πλέα μέλιτος. Οὖλα] Κατὰ κλῆρον. Ὑγιεινῶς. Περὶ πρύλιν] ἐνόπλιον. Ἐπιδαίσιον] μεμερισμένον. Δηναιοὶ]

Dictææ Meliæ: te circumgestavit Adrastea
Cunis in aureis: tu autem traxisti pingue uber
Capræ Amaltheæ: & insuper dulcem favum comedisti.
Extiterunt enim subitò opera Panacridis apiculæ
Idæis in montibus, quos vocant Panacra.
Commodùm item Curetes te circum armatum tripudium luserunt,
Arma concutientes: ut Saturnus auribus sonitum
Clypei audiret, non autem te vagientem.
Pulchrè quidem crevisti, pulchréque educatus es, ô cœlestis Jupiter:
Citò etiam adolevisti; & velox tibi oborta est lanugo.
Sed & quum adhuc adolescentulus esses, perspexisti omnia plenè.
Ideóque tibi fratres, quamvis natu priores essent,
Cœlum non inviderunt ut tu haberes, communem *aliàs* domum.
Prisci autem nullo modo veraces fuerunt Poëtæ,
Qui dicebant sortem filiis Saturni trifariam domos dispertivisse.
Quis etenim de cælo & inferno sortem mitteret,
Nisi esset planè stupidus? De re enim æquali convenit
Sortem mittere: hæc autem tam longè, quàm longissimè *inter se* distant.

οἱ παλαιοί. Τίς δέ κ᾽ ἐπ᾽ Οὐλύμπῳ τε] Τίς δ᾽ ἂν φρόνιμος ἐπὶ Ὀλύμπῳ καὶ ᾅδῃ κληρωθῆναι ἀνάσχοιτο; Νενίηλος δὲ, ὁ ματαιόφρων καὶ ἐστερημένος τοῦ αἰόλλειν καὶ κινεῖν τὸν νοῦν. Ἐπ᾽ ἰσαίῃ γὰρ] Ὁ κλῆρος ἐπ᾽ ἴσων πραγμάτων χωρεῖ· ὁ οὐρανὸς δὲ καὶ ὁ ᾅδης πλεῖστον διαφέρουσι.

Mentirer *hæc dicens*, auditoris *stupidi* quæ persuadeant *veteres Poëtæ* auribus.
Non te deorum regem sortes constituerunt: sed opera manuum,
Tuaque Potentia & Robur, quod etiam collocasti prope currum tuum. [nuntiam
Sed constituisti & avem omnium præstantissimam,
Tuorum auguriorum: quæ utinam amicis meis fausta ostendas. [non tu navium
Elegisti præterea ex juvenibus omnium optimos:
Peritos, non virum scutatum, non poëtam *elegisti*:
Sed hæc quidem Diis minoribus illic reliquisti,
Alia curanda aliis: tu verò elegisti urbium principes
Ipsos: quorum sub manibus *est* agricola, quorum peritus militiæ,
Quorum remex, quorum *sunt* omnia: & quid non dominantis sub potestate?
Primò quidem fabros canimus *esse* Vulcani:
Milites deinde, Martis: venatores item, Chitones
Dianæ: Phœbi denique, qui lyræ bene sciunt modos.
At ex Jove sunt reges: quoniam Jove nihil regum
Divinius *est*. ideóque tuum illis decrevisti ordinem:
Dedistíque ut urbes custodiant. túque ipse præsides
Celsis in civitatibus, inspector tam *eorum* qui legibus

Ψευδοίμην ἀΐοντος ἅ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν.] Λείπει, λέγων. τὸ δὲ, πεπίθοιεν, ἀντὶ τοῦ, πεῖσαι. Ἐσσῆνα] Ἐσσὴν κυρίως ὁ βασιλεὺς τῶν μελισσῶν· νῦν δὲ ὁ τῶν ἀνδρῶν. Πέλας εἵσαο δίφρου] Τὸ κράτος πλησίον ἵδρυσας τοῦ δίφρου. Θήκαο δ' οἰωνὸν] τὸν ἀετόν. Εἵλεο δ' αἰζηῶν] Νῦν καθόλου λέγει τῶν ἀνθρώπων. Ἐμπεράμους] τοὺς ἐμπόρους. Γεωμόρος] ὁ γεωργός. Ὑδείομεν] λέγομεν. Ἐπακτῆρας] κυνηγέτας. Χιτώνης] Νηλεὺς ὁ Κόδρου,

Ψευδοίμην ἀΐοντος ἅ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν.
Οὔ σε θεῶν ἐσσῆνα πάλοι θέσαν, ἔργα δὲ χειρῶν,
Σή τε βίη, τό, τε κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἵσαο δίφρου.
Θήκαο δ' οἰωνὸν μέγ' ὑπείροχον ἀγγελιώτην
Σῶν τεράων· ἅτ' ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
Εἵλεο δ' αἰζηῶν ὅ, τι φέρτατον· οὐ σύ γε νηῶν
Ἐμπεράμους, οὐκ ἄνδρα σακέσπαλον, οὐ μὲν ἀοιδόν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζοσιν αὖθι παρῆκας,
Ἄλλα μέλειν ἑτέροισι· σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχους
Αὐτούς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς,
Ὧν ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ' οὐ κρατέοντος ὑπ' ἰσχύν;
Αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ἡφαίστοιο·
Τευχηστὰς δ', Ἄρηος· ἐπακτῆρας δέ, Χιτώνης
Ἀρτέμιδος· Φοίβου δέ, λύρης εὖ εἰδότας οἴμους·
Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἀνάκτων
Θειότερον. τῷ καί σφι τεὴν ἐκρίναο λῆξιν.
Δῶκας δὲ πτολίεθρα φυλασσέμεν· ἵζεο δ' αὐτὸς
Ἄκρῃς ἐν πολίεσσιν, ἐπόψιος οἵ τε δίκῃσι

ἀποικίαν στελλόμενος ἀπὸ Ἀθηνῶν, ἔλαβε χρησμὸν ἐγεῖραι ξόανον τῇ Ἀρτέμιδι ἀπὸ παγκάρπων ξύλων· καὶ δή ποτε ἑορτῆς τελουμένης τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῇ Χιτώνῃ (ἔστι δὲ δῆμος Ἀττικῆς) ἀπελθὼν εὗρε δρῦν πάμπολυν καὶ διάφορον ἔχουσαν ἠρτημένον καρπόν. καὶ ἐκ τούτου ἐποίησεν ἄγαλμα τῇ θεᾷ, καὶ οὕτω μετῴκησεν ἐν Μιλήτῳ. ἀπὸ τοῦ δήμου οὖν ἔσχε τὴν ὀνομασίαν ἡ Ἄρτεμις. ἢ ὅτι τικτομένων τῶν βρεφῶν ἀνετίθεσαν τὰ ἱμάτια τῇ Ἀρτέμιδι. Τάξιν] Λαχμόν. κλήρωσιν. Ἄκρῃς ἐν πολίεσσιν] Ἐν ταῖς ἀκροπόλεσι καθέζῃ. ὁρῶν τὰ δίκαια.

Λαὸν ὑπὸ σκολιῆς, οἵ τ' ἔμπαλιν ἰθύνουσιν.
Ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλες σφίσιν, ἐν δ' ἅλις ὄλβου·
Πᾶσι μὲν, οὐ μάλα δ' ἶσον. ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι
Ἡμετέρῳ μεδέοντι· περὶ πρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.
Ἑσπέριος κεῖνός γε τελεῖ τά κεν ἠοῖ νοήσῃ·
Ἑσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ' εὖτε νοήσῃ·
Οἱ δὲ, τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ ἑνί. τῶν δὲ ἀπὸ πάμπαν
Αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασας δὲ μενοινήν.
Χαῖρε μέγα, Κρονίδη πανυπέρτατε, δῶτορ ἐάων,
Δῶτορ ἀπημονίης. τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν ἀείδοι;
Οὐ γένετ', οὐκ ἔσται. τίς κεν Διὸς ἔργματ' ἀείσει;
Χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδου δ' ἀρετήν τ' ἄφενός τε.
Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν,
Οὔτ' ἀρετὴ, ἀφένοιο. δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

Ῥυηφενίην] Πλοῦτον. σύγκειται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ, ῥύδην, καὶ, ἄφενος. τουτέστι, τὴν τοῦ πλούτου ῥύσιν. Ἡμετέρῳ μεδέοντι] Περὶ τοῦ Πτολεμαίου ταῦτα λέγει. Οἱ δὲ] Δηλαδὴ οἱ ἄλλοι βασιλῆες. Πλειῶνι] ἐνιαυτῷ. Ἄνην] Ἄνυσιν. πλείωσιν. Αὐτὸς] Ὦ Ζεῦ. Οὔτ' ἀρετῆς] Καὶ Ἡσίοδος, πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Populum ſub iniquis, quàm eorum qui contrà gubernant.
Adjeciſti quoque opulentiam ipſis, & quod ſatis *eſt* fortunarum.
Et hoc omnibus quidem, ſed non ex æquo tamen. par eſt *hoc* colligere
Ex noſtro rege. nam is latè circum *opulentia* progreſſus eſt.
Veſperi ille perficit de quibus manè cogitaverit:
Et veſperi quidem ardua: parva autem, quamprimum cogitaverit.
Alii verò parva uno anno, magna non uno *perficiunt:* ab aliis verò prorſus
Tu ipſe effectionem amoviſti, & conſilia eorum perfregiſti.
Salve plurimùm, ô Saturnie maxime, dator bonitatum,
Dator incolumitatis. tua verò opera quis celebret?
Non fuit, nec erit. quis Jovis opera celebret?
Salve iterum atque iterum. Da *nobis* & virtutem & opes.
Neque ſine virtute opulentia poteſt homines beare,
Neque ſine opulentia virtus. da ergo & virtutem & opes.

IN APOLLINEM HYMNUS.

QUANTUM iſte Apollinis commotus eſt laureus ramus!
Quantum hoc totum antrum! procul procul *ſit*, quiſquis profanus.
Et certè oſtia præclaro pede Phœbus tundit.
Non vides? annuit Deliaca ſuave quid palma
Derepente, & olor in aëre pulcrè modulatur.
Ipſa vos nunc repagula forium recumbite,
Ipſi etiam vos vectes. Deus enim jam non longè *abeſt*.
At vos, juvenes, ad cantum & chorum vos apparate.
Apollo non cuivis apparet, ſed *ei* quiſquis vir bonus.
Qui ipſum viderit, magnus hic: qui non videt, abjectus ille *eſt*.
Videbimus *te*, ô Apollo, & nunquam erimus abjecti.
Neque *ego* tacitam citharam, neque tacitum greſſum,
Phœbo huc in medium procedente, pueros habere *velim*: [raſuri,
Siquidem celebraturi ſint olim nuptias, & canitiem
Et muros condituri ſuper antiqua fundamenta.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΥΜΝΟΝ.

ΟΙΟΝ ὁ τῶ᾽πόλλωνος] Ἀντὶ τοῦ, οἵως, ὅπως. ἔστι δὲ θαυμασμός. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μαντευομένων τὰ θεῖα καὶ ἐπιδημεῖν καὶ ἀποδημεῖν. καὶ ὅταν μὲν ἐπιδημῶσι, τὰς μαντείας ἀληθεῖς εἶναι· ὅταν δὲ ἀποδημῶσι, ψευδεῖς. ὡς γοῦν ἐπιδημοῦντος τοῦ θεοῦ, ταῦτά φησιν ὁ Καλλίμαχος. Οὐχ ὁράας; ἐπένευσεν ὁ Δήλιος] Δεικτικῶς. λέγεται δὲ ὅτι παρὰ τῷ δένδρῳ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΥΜΝΟΣ.

ΟΙΟΝ ὁ τῶ᾽πόλλωνος ἐσείσατο δάφνινος ὅρπηξ,
Οἷα δ᾽ ὅλον τὸ μέλαθρον. ἑκὰς, ἑκὰς, ὅστις ἀλιτρός.
Καὶ δή που τὰ θύρετρα καλῷ ποδὶ Φοῖβος ἀράσσει.
Οὐχ ὁράας; ἐπένευσεν ὁ Δήλιος ἡδύ τι φοῖνιξ
Ἐξαπίνης, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει.
Αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων,
Αὐταὶ δὲ κληῖδες. ὁ γὰρ θεὸς οὐκέτι μακράν.
Οἱ δὲ νέοι μολπήν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε.
Ὡ᾽πόλλων οὐ παντὶ φαείνεται, ἀλλ᾽ ὅ, τις ἐσθλός.
Ὅς μιν ἴδῃ, μέγας οὗτος· ὃς οὐκ ἴδε, λιτὸς ἐκεῖνος.
Ὀψόμεθ᾽ ὦ Ἑκάεργε, καὶ ἐσσόμεθ᾽ οὔποτε λιτοί.
Μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, μήτ᾽ ἄψοφον ἴχνος
Τοῦ Φοίβου, τοὺς παῖδας ἔχειν, ἐπιδημήσαντος·
Εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον, πολιήν τε κερεῖσθαι,
Ἑστήξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ᾽ ἀρχαίοισι θεμέθλοις.

ἐγέννησεν ἡ Λητὼ τὸν Ἀπόλλωνα. Ο δὲ κύκνος] ὄρνεον ἱερὸν Ἀπόλλωνος. Αὐτοὶ νῦν] Ἀντὶ τοῦ, αὐτόματοι. Αὐταὶ δὲ] αὐτόματοι. Ἀνακλίνεσθε] Ὅμηρος, Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ᾽ ἐπιθεῖναι. Εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον] Εἰ μέλλουσι καὶ γάμων ἐντὸς γενέσθαι, καὶ πολιᾶσαι. καὶ γὰρ ἀκειρεκόμης ὁ Ἀπόλλων. Ἑστήξειν] Ἀπὸ τοῦ, ἵστημι, παρακείμενος, ἕστηκα· ἀπὸ τούτου ποιοῦσιν οἱ Συρακούσιοι ἐνεστῶτα, ἑστήκω· οὗ ὁ μέλλων, ἑστήξω, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἑστήξειν.

Ηγασάμην τοὺς παῖδας, ἐπεὶ χέλυς οὐκέτ᾽ ἀεργός.
Εὐφημεῖτ᾽ ἀΐοντες ἐπ᾽ Ἀπόλλωνος ἀοιδῇ.
Εὐφημεῖ καὶ πόντος, ὅτε κλείουσιν ἀοιδοὶ
Η κίθαριν, ἢ τόξα, Λυκωρέος ἔντεα Φοίβου.
Οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μήτηρ,
Οππότ᾽ ἰὴ παιῆον, ἰὴ παιῆον ἀκούσῃ.
Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,
Ος τις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται,
Μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης.
Ιὴ, ἰὴ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
Ος μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῷ βασιλῆϊ μάχοιτο·
Ος τις ἐμῷ βασιλῆϊ, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο·
Τὸν χορὸν ὡπόλλων, ὅτι οἱ κατὰ θυμὸν ἀείδει,
Τιμήσει. δύναται γὰρ, ἐπεὶ Διῒ δεξιὸς ἧσται.
Οὐδ᾽ ὁ χορὸς μετὰ Φοῖβον ἐφ᾽ ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει.
Εστι γὰρ εὔυμνος· τίς ἂν οὐ ῥέα Φοῖβον ἀείδοι;
Χρύσεα τὠπόλλωνι, τό, τ᾽ ἐνδυτὸν, ἥ τ᾽ ἐπιπορπὶς,
Η τε λύρη, τό, τ᾽ ἄεμμα τὸ Λύκτιον, ἥ τε φαρέτρη·
Χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα. πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων,
Καί τε πολυκτέανος. Πυθῶνί κε τεκμήραιο.

Χέλυς] ἡ κιθάρα. Εὐφημεῖ] Ἡσυχάζει. γαληνιᾷ. Κλείουσιν] ὑμνοῦσι. Κινύρεται] Θρηνεῖ. κλαίει. Αἴλινα] ἤτοι θρηνητικά. Ἀναβάλλεται] ὑπερτίθεται. Βασιλῆϊ] Τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Εὐεργέτῃ. Διὰ δὲ τὸ φιλολόγον αὐτὸν εἶναι, ὡς θεὸν τιμᾷ. Τό, τ᾽ ἐνδυτὸν, ἥ τ᾽ ἐπιπορπὶς] Ἐνδυτὸν,

Admiratus

Admiratus ſum pueros, poſtquam chelys non am-
pliùs otioſa fuit. [tum.
Favete linguis vos audientes, propter Apollinis can-
Favet & pelagus, quando celebrant poëtæ
Aut citharam aut tela divina Lycorei Apollinis.
Neque Thetis Achillem deplorat, miſera mater,
Quoties Io pæan, io pæan, audiverit.
Sed & lacrymoſum *ſuos* intermittit dolores ſaxum,
Quod in Phrygia, humidus lapis, induruit,
Marmor *illud,* pro muliere *Niobe* ærumnoſum quid
dehiſcente.
Io io reſonate: malum eſt diis reluctari.
Qui reſiſtit diis beatis, meo regi reſtiterit.
Qui meo regi, etiam Apollini reſtiterit.
Cœtum hunc Apollo, quum ex ſententia ejus ceci-
nerit, [ſit collocatus.
Honore afficiet. poteſt enim, quum à Jovis dextra
Atqui haud cœtus iſte Apollinem vno tantùm die
celebrabit. [Phœbum laudarit?
Eſt enim laudum vbique plenus. quis non facilè
Aurea *ſunt* Apollini & indumentum, & fibula,
Et lyra, & arcus Lyctius, & pharetra:
Aurei *ſunt* etiam calcei. nam multo auro Phœbus
Et omnium rerum copia affluit. (*id quod* è Pythone
colligas)

τὸ ἱμάτιον· Ἐπιπορπὶς δὲ, ἡ περόνη. Τό, τ᾽ ἄεμμα] ἡ νευρά· παρὰ τὸ ἑκατέρωθεν δεδέσθαι. Λύκτος δ᾽ ἐστὶ πόλις Κρήτης. Πυθῶνί κε τεκμήραιο] Ὅμηρος, Οὐδ᾽ ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ.

Quinetiam semper formosus, & semper juvenis *est.*
nunquam Phœbo, [nis.
Ne quidem fœmineis quantum lanugo increvit ge-
Capilli verò odorifera in campum destillant olea.
Non adipem crines Apollinis destillant,
Sed ipsam panaceam. In urbe autem quacunque illæ
Guttæ in terram deciderint, omnia immortalia red- duntur.
Arte præterea nemo tam copiosus quàm Apollo.
Ille sagittatorem sortitus est virum, ille poëtam.
Phœbo enim & sagitta curæ est & carmen.
Illius etiam *sunt* calculi sortilegi, & vates. Ex Phœ- bo item
Medici didicerunt depulsionem mortis.
Phœbum, etiam Nomium, *i. pastoralem,* cognomi- namus, ex illo *tempore*
Ex quo juxta Amphrysum jugales pavit equas,
Impuberis amore inflammatus Admeti.
Facilè equidem pascuum sit plenum, neque capræ
Egeant hœdis, admixtæ ovibus, in quas Apollo
Pascentes oculum *benignum* conjecerit: neque sine lacte
Oves, neque infœcundæ *fuerint:* sed omnes sub se agnum habuerint:

Θηλείαις] ἁπαλαῖς. Χνόος] Ψόφος. Ξυσμός. Λείβουσιν ἔλαια] Σημείωσαι ὅτι τὸ ἔλαια πληθυντικῶς παρ' οὐδενὶ ἄλλῳ εὕρηται. Πανάκειαν] τὴν ἴασιν. Πρώκες.] Δρόσοι. Σταγόνες. Ακήελα δὲ, ἀσθενῆ τὰ νοσήματα. ἢ μᾶλλον, ἄφθαρτα καὶ ἄνοσα πάντα γίνεται. Αμφιλαφὴς] Εστι γὰρ τοξότης, ἀοιδὸς, μάντις, ἰατρὸς, ποιμήν. Κείνου δὲ θριαὶ] Μαντικαὶ ψῆφοι εἰσὶν αἱ θριαί. λέγεται δὲ αὐτὰς εὑρῆσθαι ὑπό τινων τριῶν νυμφῶν. διὸ τότε

Καί κεν ἀεὶ καλὸς καὶ ἀεὶ νέος· οὔποτε Φοίβου
Θηλείαις οὐδ' ὅσσον ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς·
Αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβουσιν ἔλαια.
Οὐ λίπος Απόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι,
Αλλ' αὐτὴν πανάκειαν. ἐν ἄστει δ' ᾧ κεν ἐκεῖναι
Πρώκες ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο.
Τέχνῃ δ' ἀμφιλαφὴς οὔ τις τόσον ὅσσον Απόλλων.
Κεῖνος ὀϊστευτὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν·
Φοίβῳ γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ ἀοιδή.
Κείνου δὲ θριαί, καὶ μάντιες· ἐκ δέ νυ Φοίβου
Ιητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν, ἐξ ἔτι κείνου
Εξότ' ἐπ' Αμφρυσσῷ ζευγήτιδας ἔτρεφεν ἵππους,
Ηϊθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Αδμήτοιο.
Ρεῖά κε βουβόσιον τελέθοι πλέον, οὐδέ κεν αἶγες
Δεύοιντο βρεφέων ἐπιμηλάδες, ᾗσιν Απόλλων
Βοσκομένῃς ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν. οὐδ' ἀγάλακτοι
Οἴες, οὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι·

καὶ θριαὶ ὠνομάσθησαν, οἱονεὶ τριαί. Εξότ' ἐπ' Αμφρυσσῷ] Αμφρυσσόν οἱ μὲν, ποταμὸν Θεσσαλίας, οἱ δὲ πόλιν. Ζευγήτιδας δὲ, τὰς ὑπὸ ζυγὸν ἀγομένας. Ηϊθέου] Αγάμου. Απαιδος. Βουβόσιον] Ο τόπος ἔνθα οἱ βόες νέμονται. τὸ δὲ Επιμηλάδες, ἀντὶ τοῦ αἱ μετὰ τῶν μήλων νεμόμεναι. καὶ γὰρ καὶ τὰς αἶγας μῆλα λέγουσιν. ὡς Ομηρος ἐπεξηγεῖται, Μῆλ' ὄϊές τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον. Εἰ δὲ Μενεμηλάδες γράφεται, ἀντὶ τοῦ θήλειαι ὄϊν. Ακυθοὶ] Αγονοι. κύθος γὰρ τὸ κύημα.

Ἡ δέ κε μουνοτόκος, διδυμοτόκος αἶψα γένοιτο.
Φοίβῳ δ' ἑσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο
Ἄνθρωποι. Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ
Κτιζομέναις, αὐτὸς δὲ θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει.
Τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε
Καλῇ ἐν Ὀρτυγίῃ, περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν
Κυνθιάδων φορέεσκεν, ὁ δ' ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων.
Δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμὸν
Ἐκ κεράων, κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους.
Ὧδ' ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.
Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάττῳ·
Καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῷ,
Δεξιὸς οἰκιστῆρι· καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
Ἡμετέροις βασιλεῦσιν. ἀεὶ δ' εὔορκος Ἀπόλλων.
Ὤπολλον, πολλοί σε Βοηδρόμιον καλέουσι,
Πολλοὶ δὲ Κλάριον· (πάντη δέ τοι οὔνομα πουλύ)

Καλῇ ἐν Ὀρτυγίῃ περιηγέος] Κυκλοτεροῦς. οὕτω γὰρ στρογγύλη λίμνη ἐν Ὀρτυγίᾳ καλεῖται. Ὀρτυγία δὲ ἡ Δῆλος, ἀπὸ τοῦ τὴν Λητὼ, εἰς ὄρτυγα μεταβληθεῖσαν, εἰς τὴν Δῆλον ἐλθεῖν, φεύγουσαν τὴν Ἥραν. Κυνθιάδων] Κύνθος, ὄρος τῆς Δήλου. Ἔφρασε Βάττῳ] Λέγεται ὅτι οὗτος ὁ Βάττος ἄφωνος ἦν· ἀπῆλθεν οὖν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν, ἐπὶ τῷ τὸν θεὸν ἐρωτῆσαι περὶ τῆς φωνῆς. ὁ δὲ ἔχρησεν αὐτῷ οὐκέτι περὶ φωνῆς, ἀλλὰ περὶ μετοικίας. καὶ ὁ Βάττος πεισθεὶς τῷ χρησμῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Λιβύην· λέγεται δὲ εἶναι πολλοὺς λέοντας ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ. ἐπιδημήσας οὖν ὁ Βάττος, καὶ λέοντα αἰφνιδίως θεασάμενος, τῇ τοῦ φόβου ἀνάγκῃ βιασθεὶς φθέγξασθαι,

Et quæ unipara *erit*, gemellipara repente fuerit.
Phœbum inſuper qui ſequuntur, illi civitates dimenſi ſunt
Homines. Phœbus enim ſemper civitatibus gaudet
Condendis, & ipſe fundamenta *earum* Phœbus ponit.
Quadrimus *adhuc* prima fundamenta Phœbus fixit
In pulcra Ortygia, curvam prope paludem *Inopi.*
Diana venata capita aſſiduè caprearum
Cynthiadum afferebat, ipſe verò compingebat aram Apollo.
Conſtruxit quidem cornibus fundamenta, compegitque altare
Ex cornibus: cornua item circum parietes poſuit.
Sic didicit prima fundamenta Phœbus jacere.
Phœbus etiam fœcundam meam civitatem oſtendit Batto:
Et Libyam ingredienti corvus præivit populo,
Auſpicatus coloniæ ductor: & juravit ſe mœnia daturum
Noſtris regibus: & ſemper ſtat jurejurando Apollo.
O Apollo, multi te Boëdromium appellitant,
Multi etiam Clarium (undique enim nomen tibi multiplex)

διέρρηξε τὴν φλέβα ἥτις τὴν ἐκείνου φωνὴν ἐπεῖχε· καὶ οὕτω φωνήεις ἐγένετο, καὶ τὴν Κυρήνην ἔκτισεν· ὅθεν ἐστὶν ὁ Καλλίμαχος. Κόραξ ἡγήσατο] Ὡς ἀνακείμενος τῷ Ἀπόλλωνι ὁ κόραξ. Ἡμετέροις βασιλεῦσι] Τῷ Πτολεμαίῳ. Βοηδρόμιον καλέουσι] Πολέμου ἐπελθόντος τοῖς Ἀθηναίοις, ἔχρησεν αὐτοῖς ὁ θεὸς, μετὰ βοῆς ἐπιθέσθαι τοῖς πολεμίοις. οἱ δὲ, τοῦτο ποιήσαντες, ἐνίκησαν. ὅθεν Βοηδρόμιος Ἀπόλλων.

Sed ego Carneum. mihi patrium sic *nomen est.*
Sparta tibi, Carnee, prima *fuit* sedes:
Altera dein There: tertia verò, urbs Cyrenæ.
Te quidem è Sparta septimus in familia OEdipi
Adduxit in Theræam coloniam: è Thera autem
Sanus Aristoteles Asbystidi invexit terræ:
Construxitque tibi admodum elegans templum, inque civitate
Instituit festum anniversarium, in quo multi
Supino casu procumbunt in coxendicem, ô Rex, tauri.
Io io Carnee, multis precibus venerande, tuæ quidem aræ
Flores gerunt in vere, quotquot horæ
Variæ *tum* producunt, zephyro inspirante rorem,
Hyeme verò crocum dulcem. & semper tibi perpetuus ignis *est:*
Neque unquam hesternum absumit carbonem cinis.
Equidem lætatus est vehementer Apollo, quando balthei. *i. armati* Bellonæ
Viri tripudiarunt cum flavis Libyssis,
Solennes ubi ipsis Carnei festi advenissent horæ.
Sed tum nondum ad fontem Cyrenes poterant accedere

Καρνεῖον] Απὸ Κάρνου τοῦ μάντεως, τοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Αλήτου, ὃς ἦν τῶν Ηρακλειδῶν. ὀργισθεὶς οὖν Απόλλων λοιμὸν ἐνέβαλεν. Εκτον γένος Οἰδιπόδαο] Οἰδίπους, οὗ Πολυνείκης, οὗ Θέρσανδρος, οὗ Αὐτεσίων, οὗ Τισαμενὸς, οὗ Θήρας. ὃς ἀπῴκησεν εἰς Θήραν τὴν νῆσον, τὴν νῦν οὕτω κληθεῖσαν. Οὖλος Αριστοτέλης] Ο αὐτὸς καὶ Βάττος λέγεται. Οὖλος δὲ, ὁ ὑγιὴς, ὡς παρὰ τὴν φωνήν. καὶ γὰρ ὁ δοθεὶς, αὐτῷ χρησμὸς τοῦτο παρεμφαίνει, Βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες. ἄναξ δέ σε Φοῖβος ἀνώγει Ες Λιβύην

Αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώϊον οὕτω.
Σπάρτη τοι, Καρνεῖε, τόδε πρώτιστον ἕδεθλον,
Δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνη.
Εκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο
Ηγαγε Θηραίην ἐς ἀπόκτισιν· ἐκ δέ σε Θήρης
Οὖλος Αριστοτέλης Ασβυστίδι πάρθετο γαίῃ·
Δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον· ἐν δὲ πόληϊ
Θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ᾗ ἔνι πολλοὶ
Υστάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰσχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
Ιὴ ἰὴ, Καρνεῖε πολύλλιτε, σεῖο δὲ βωμοὶ
Ανθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι, τόσσα περ ὧραι
Ποικίλ' ἀγινεῦσι ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην,
Χείματι δὲ κρόκον ἡδύν. ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
Οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.
Ηρ' ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Ενυοῦς
Ανέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι Λιβύσσης,
Τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι.
Οἱ δ' οὔπω πηγῆς Κυρῆς ἐδύναντο πελάσσαι

ἐλθεῖν μηλοτρόφον οἰκιστῆρα. Ασβυστίδι δὲ, τὴν λευκὴν λέγει, παρὰ τὴν ἄσβεστον. τοιαύτη γὰρ ἡ Λιβύη λευκόγειος. Τελεσφορίην] Εορτήν. Θυσίαν. Κρόκον] Κρόκος, τὸ ἄνθος· παρὰ τὸ ἐν κρύει θάλλειν. Ζωστῆρες περιφραστικῶς, οἱ πολεμικοί. Ωρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι] Ως ἐπιτελούντων ἐν τῇ Λιβύῃ ἑορτὴν Καρνείῳ Απόλλωνι. Τέθμιαι] Νόμιμοι. Ωρισμέναι. Κυρῆς] Κρήνη ἐν Κυρήνῃ. Δωριέας δὲ, τοὺς Ηρακλείδας λέγει, τοὺς ἀπὸ Σπάρτης μετοικήσαντας εἰς Θήραν, καὶ ἀπὸ Θήρας εἰς Κυρήνην.

Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπαις Ἄζιλιν ἔναιον.
Τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτὸς, ἔην δ' ἐπεδείξατο νύμφη
Στὰς ἐπὶ Μυρτούσης κερατώδεος· ἧχι λέοντα
Ὑψηῒς κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.
Οὐ κείνου χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων,
Οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα τόσσα Κυρήνη,
Μνωόμενος προτέρης ἁρπακτύος. οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Βαττιάδαι Φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτισαν.
Ἰὴ ἰὴ παιῆον, ἀκούομεν, οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαὸς,
Ἦμος ἑκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυσο τόξων.
Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θὴρ,
Αἰνὸς ὄφις· τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Βάλλων ὠκὺν ὀϊστόν· ἐπηΰτησε δὲ λαὸς,
Ἰὴ ἰὴ Παιῆον, ἵει βέλος. εὐθύ σε μήτηρ
Γείνατ' ἀοσσητῆρα· τὸ δ' ἐξ ἔτι κεῖθεν ἀείδη.
Ὁ φθόνος Ἀπόλλωνος ἐπ' οὔατα λάθριος εἶπεν,
Οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς οὐδ', ὅσα πόντος, ἀείδει.
Τὸν φθόνον ὡ'πόλλων ποδί τ' ἤλασεν, ὧδέ τ' ἔειπεν,
Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ

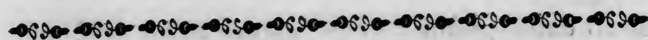
Ἄζιλιν] Ὄρος καὶ ποταμὸς Λιβύης. Τοὺς μὲν ἄναξ] Ἥρως ὁ Ἀπόλλων. Στὰς ἐπὶ Μυρτούσης κερατώδεος] Μύρτουσα, ὄρος Λιβύης. Κερατώδεος δὲ, τῆς κέρατα ἐχούσης, ἤτοι ἀκρωρείας. φαίνεται δὲ ἡ Κυρήνη φονεύσασα ἐν τῇ Λιβύῃ λέοντά τινα, βλάπτοντα τὰς βοῦς τοῦ Εὐρυπύλου. ἦν δὲ αὕτη κυνηγέτις, θυγάτηρ Ὑψέως. Ὑψηῒς] ἡ Κυρήνη. Ἁρπακτύος] Τῇ Κυρήνῃ

Dorienſes:

Dorienſes: verùm denſam nemoribus Azilin incolebant. [nymphæ *Cyrene*,
Hos quidem rex *Apollo* ipſe vidit, ſuæque oſtendit
Stans ſuper Myrtuſſa, monte cornuto: ubi leonem
Hypſeis *Cyrene* occidit, boum Eurypyli raptorem.
Haud iſto choro vidit diviniorem alium Apollo:
Nec civitati *ulli* tot largitus eſt commoda quot Cyrene:
Recordatus priſtini *Cyrenes* raptus: neque ſanè ipſi
Battiadæ plus Phœbo Deum ullum coluerunt.
Io io Pæan, audimus: quoniam iſtud
Delphicus tibi primùm carmen invenit populus:
Quo tempore jaculationem aurearum demonſtraſti ſagittarum. [ſtia,
Nam Pythonem tibi deſcendenti occurrit ſæva be-
Horribilis ſerpens. cum tu quidem occidiſti, aliam ſuper aliam [pulus,
Mittens velocem ſagittam. acclamavit autem po-
Io io Pæan, mitte ſagittam: quoniam te mater
Peperit auxiliatorem. Atque hoc ex illo canit *populus*.
Invidia in aures Apollinis clanculum dixit,
Non admiror poëtam, qui non *tantum* quantum mare cantat.
Invidiam Apollo pede repulit, & ſic dixit,
Aſſyrii fluvii copioſus *eſt* fluxus, ſed multas

κυνηγετούσῃ ἐν ὄρει Θεσσαλίας τῷ Πηλίῳ συνεκαθεύδησεν Ἀπόλλων, ἐξ ἧς τίκτεται ὁ Ἀρισταῖος. Οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν ὃς] Ἐγκαλεῖ διὰ τούτων τοὺς σκώπτοντας αὐτὸν μὴ δύνασθαι ποιῆσαι μέγα ποίημα, ὅθεν ἠναγκάσθη ποιῆσαι τὴν Ἑκάλην. Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας] Τὸν τῶν Περσῶν λέγει, τὸν καλούμενον Εὐφράτην.

Sordes terræ & multam in aqua illuviem trahit.
Cereri autem non ex omni *fluvio* aquam libant Me-
 lissæ *sacerdotes:*
Sed qui purus & nulla sorde infectus proserpit
Fonte è sacro parvus latex, summus *aquarum* flos.
Salve rex *Apollo:* sed invidus, ubi perditio est, illuc
 abeat.

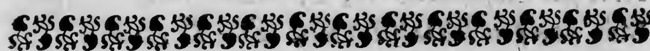
IN DIANAM HYMNUS.

DIANAM (neque enim leve est canentibus,
 si ejus obliviscantur)
Celebramus, cui tela & retia curæ sunt,
Et tripudium multiplex, & in montibus ludi.
Principium hinc ducentes, quomodo, quum patris
 insideret genibus, [tulerit,
Puella adhuc adolescens, hæc verba ad patrem pro-
Da mihi, tata, virginitatem in æternum conser-
 vare, [certare possit.
Et nominum multitudinem: ne *hac* mecum Phœbus
Da etiam sagittas & arcus. sine, pater: non à te
 pharetram, [gittas
Nec postulo magnum arcum. (mihi Cyclopes sa-
Confestim fabricabunt, mihi etiam flexilem arcum)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΥΜΝΟΝ.

ΑΡΤΕΜΙΝ οὐ γὰρ ἐλαφρὸν ἀειδόντεσσι] Τὸ ἑξῆς, Ἄρτεμιν ὑμνοῦμεν, ἀρχόμενοι. Ἐψιάασθαι] Διατρίβειν. Παίζειν. Ἐφεζομένη γονάτεσσιν] Ὅμηρος, Οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν. Ἔα

Λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ᾽ ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
Δηοῖ δ᾽ οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι Μέλισσαι,
Ἀλλ᾽ ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
Πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωτον.
Χαῖρε ἄναξ· ὁ δὲ Μῶμος, ἵν᾽ ὁ Φθόνος, ἔνθα νέοιτο.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΤΕΜΙΝ ΥΜΝΟΣ.

ΑΡΤΕΜΙΝ, οὐ γὰρ ἐλαφρὸν ἀειδόντεσσι λα-
 θέσθαι,
Ὑμνέομεν, τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται,
Καὶ χορὸς ἀμφιλαφὴς, καὶ ἐν οὔρεσιν ἑψιάασθαι.
Ἀρχόμενοι ὡς ὅτε πατρὸς ἐφεζομένη γονάτεσσι
Παῖς ἔτι κουρίζουσα, τάδε προσέειπε γονῆα,
Δός μοι παρθενίην αἰώνιον, ἄππα, φυλάσσειν,
Καὶ πολυωνυμίην· ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐρίζῃ.
Δὸς δ᾽ ἰοὺς καὶ τόξα. ἔα πάτερ· οὔ σε φαρέτρην
Οὐδ᾽ αἰτέω μέγα τόξον, ἐμοὶ Κύκλωπες ὀϊστοὺς
Αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ᾽ εὐκαμπὲς ἄεμμα.

πάτερ] Τὸ Ἔα δασυνόμενον καὶ ὀξυνόμενον, τὸ ἴδε, ἢ τὸ ἀγαθὸν δηλοῖ· ψιλούμενον δὲ καὶ παροξυνόμενον, τὸ συγχώρει, καὶ δίδου. καὶ τὸ ὑπῆρχεν ὡς, Εἴ ποτε Κόδρος ἔα. Ἄεμμα] ἡ νευρά.

Αλλὰ φαεσφορίην τε, καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα
Ζώννυσθαι λεγνωτὸν, ἵν' ἄγρια θηρία καίνω.
Δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορήτιδας Ωκεανίνας,
Πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους·
Δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους Αμνισίδας εἴκοσι νύμφας,
Αἵτε μοι ἐνδρομίδας τε, καὶ, ὁππότε μηκέτι λύγκας
Μήτ' ἐλάφους βάλλοιμι, θοοὺς κύνας εὖ κομέοιεν.
Δὸς δέ μοι οὔρεα πάντα. πόλιν δέ μοι ἥν τινα νεῖμον
Ην τινα λῇς· σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Αρτεμις ἄστυ κάτεισιν.
Οὔρεσιν οἰκήσω· πόλεσιν δ' ἐπιμίξομαι ἀνδρῶν
Μοῦνον ὅτ' ὀξείῃσιν ὑπ' ὠδίνεσσι γυναῖκες
Τειρόμεναι καλέουσι βοηθόον· ᾗσί με μοῖραι
Γεινομένην τὸ πρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν·
Οττι με καὶ τίκτουσα καὶ οὐκ ἤλγησε φέρουσα
Μήτηρ, ἀλλ' ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο κόλπων.
Ως ἡ παῖς εἰποῦσα, γενειάδος ἤθελε πατρὸς
Αψασθαι, πολλὰς δὲ μάτην ἐτανύσατο χεῖρας,

Αλλὰ φαεσφορίην τε] Η ὅτι λαμπαδοῦχος· ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ Εκάτῃ. ἢ ὅτι τοὺς μαιευομένους προσάγει εἰς φῶς. Λεγνωτὸν] Τὸ ἔχον ὤαν· τουτέστι τὸ ἀπόληγον τοῦ ἱματίου. Λέγναι γὰρ, αἱ ὦαι, τὰ λώματα, οἱ κρωσσοί. ἅπερ Ομηρος θυσάνους καλεῖ. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι. τὸ δὲ ἑξῆς, αἵτε μοι, ὁπότε δὴ μὴ λύγκας ἐνδρομίδας τε καὶ θοοὺς κύνας εὖ κομέοιεν. Αμίτρους] Αζώστους. Μὴ διαπαρθενευομένας. μίτρας γὰρ ἐζώννυντο, ἃς ἔλυον ὅταν ἔμελλον διαπαρθενεύεσθαι. Η ὅτι οἱ ἄγαμοι γυμνοὶ ἐβάδιζον. Αμνισίδας] Αμνισὸς, ποταμὸς Κρήτης· ἀφ' οὗ Κρητικάς. Ενδρομίδας] Τὰ ὑποδήματα. Ην τινα νεῖμον] Περιττὸν τὸ ἥν. Λῇς.] Αντὶ τοῦ θέλεις, κατ'

Sed ut lucem feram, & ad genua uſque tunicam
Succingam fimbricatam, quando agreſtes feras perimo.
Da mihi item ſexaginta tripudii ſocias Oceaninas,
Omnes novem annos natas, omnes adhuc puellas diſcinctas.
Da quoque mihi pediſſequas Amniſides viginti [nymphas:
Quæ mihi & veſtes villoſas, & ubi interdum neque lynces
Neque cervos arcu dejecero, celeres canes bene [curent.
Da præterea mihi omnes montes: urbem verò mihi quamcunque imperti,
Quamcunque vis. rarum enim *hoc erit* quum Diana in urbem ibit:
Montibus inhabitabo: urbibus verò admiſcebor hominum,
Solummodo quum acutis pariendi doloribus mulieres
Oppreſſæ vocarint *me* opitulatricem: quibus me [Parcæ,
Ut primùm nata ſum, ſorte *quadam* præfecerunt adjuvandis:
Quoniam & quum me pareret & in utero ferret, non doluit
Mater *Latona*, ſed ſine labore è ſuo depoſuit utero.
Sic puella loquuta, barbam tentavit patris
Apprehendere: ſed ſæpiùs fruſtra extendit manus,

ἀποβολὴν τῆς θε συλλαβῆς. κέχρηται πολλαχοῦ τῇ λέξει καὶ ὁ Θεόκριτος, Λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῇς αἰπόλε, τῇδε καθίξας. Σπαρνὸν] σπάνιον. Μοῦνον ὅτ' ὀξείαισιν ὑπ' ὠδίνεσσι γυναῖκες] Η αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ Εἰλειθυίᾳ.

Uſquedum attingeret. Pater autem annuit cum riſu,
Dixítque, *eam* demulcens, Quando mihi tales *libe-*
ros deæ
Pepererint, parvi ego æmulæ Junonis [trò
Iracundiam æſtimavero. habe, filia, quæcumque ul-
Poſtulas: ſed & alia pater multò majora dabit.
Tredecim tibi urbes, & turrim non unam dabo:
Tredecim tibi urbes, quæ neminem alium Deum
honorare
Scient quàm ſolam te, & Dianam *ſolam* invocare.
Multas etiam communiter *cum aliis* urbes dimetien-
das, [bus erunt
Tam mediterraneas quàm inſulas *dabo:* & in omni-
Dianæ aræ ac nemora. ſed & viis
Præteris & portubus inſpectrix. Sic ille loquutus, [la
Orationem ſuam confirmavit capite. ibat autem puel-
In Leucum, *i. album*, Cretæ montem, frondeſcen-
tem ſylva:
Inde ad Oceanum. Multas verò *ibi* delegit nymphas,
Omnes novem annos natas, omnes adhuc puellas
diſcinctas. [& Tethys,
Lætabatur Cæratus fluvius vehementer: lætabatur
Propterea quòd Latoniæ filias miſiſſet ſocias.
Hinc deinde ad Cyclopas tranſiit, eóſque reperit

Μέχρις] Περιττόν ἐστι. Τυτθόν κεν] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τυτθόν. Καὶ Ἀρτέμιδος καλέεσθαι] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἴσεται. Διαμετρήσασθαι] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ὀπάσω σοὶ μετὰ τὰς λ· κοινῇ δέ σοι καὶ τῷ Ἀπόλλωνι πολλαί. Ἐπεκρήνωσε καρήατι] Ὅμηρος, -ἦ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω. Λευκὸν ἐπὶ Κρηταῖον] Ὄρος Κρήτης. ἑνικῶς αὐτὸ εἴρηκε, Λευκὰ δὲ ὄρη λέγονται πληθυντικῶς. Χαῖρε δὲ Καίρατος] Ποταμὸς Κρήτης, καὶ πόλις ἡ Καίρατος, οὕτω λεγομένη.

Μέχρις ἵνα ψαύσειε. πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσσας·
Φῆ δὲ καταῤῥέζων, Ὅτε μοι τοιαῦτα θέαιναι
Τίκτοιεν, τυτθόν κεν ἐγὼ ζηλήμονος Ἥρης
Χωομένης ἀλέγοιμι. φέρευ τέκος ὅσσ' ἐθελημὸς
Αἰτίζεις, καὶ δ' ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα δώσει·
Τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα καὶ οὐχ ἕνα πύργον ὀπάσσω·
Τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον ἀέξειν
Εἴσεται, ἀλλὰ μόνην σε, καὶ Ἀρτέμιδος καλέεσθαι.
Πολλὰς δὲ ξυνῇ πόλιας διαμετρήσασθαι,
Μεσσόγεως, νήσοις τε· καὶ ἐν ἁπάσῃσιν ἔσονται
Ἀρτέμιδος βωμοί τε καὶ ἄλσεα. καὶ μὲν ἀγυιαῖς
Ἔσσῃ καὶ λιμένεσσιν ἐπίσκοπος. Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
Μῦθον ἐπεκρήηνε καρήατι. βαῖνε δὲ κούρη
Λευκὸν ἐπὶ Κρηταῖον ὄρος κεκομημένον ὕλῃ·
Ἔνθεν ἐπ' Ὠκεανόν· πολέας δ' ἐπελέξατο νύμφας,
Πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.
Χαῖρε δὲ Καίρατος ποταμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθὺς,
Οὕνεκα θυγατέρας Λητωΐδι πέμπεν ἀμορβούς.
Αὖθι δὲ Κύκλωπας μετεκίαθε· τοὺς μὲν ἔτετμε

Ἀμορβούς] Ἀκολούθους· παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Τοὺς μὲν ἔτετμε] Τὸ ἑξῆς, τοὺς μὲν ἔπετμεν ἐπ' ἄκμοσιν Ἡφαίστοιο. νῆσος δέ ἐστιν ἡ Λιπάρα Σικελίας, ἔνθα ἦν τὰ χαλκεῖα Ἡφαίστου. ἔστι δὲ μία τῶν Αἰολίδων. λέγεται δ' ὅτι σίδηρα διάφορα θέντες ἐν αὐτῇ ναῦται, ἕωθεν εὑρήκασιν αὐτὰ ἐκ τῆς ἀναδόσεως τοῦ πυρὸς πεπανθέντα· καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἡ νῆσος Λιπάρα, διὰ τὸ αὐτὰ διάφορα ὄντα, ἓν γενέσθαι.

Νήσῳ ἐνὶ Λιπάρῃ. Λιπάρη νέον, ἀλλὰ τότ' ἔσκεν
Οὔνομά οἱ Μελιγουνίς. ἐπ' ἄκμοσιν Ἡφαίστοιο
Ἑσταότας περὶ μύδρον. ἐπείγετο γὰρ μέγα ἔργον·
Ἱππείην τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίστρην.
Αἱ νύμφαι δ' ἔδδεισαν ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα,
Πρηόσιν Ὀσσείοισιν ἐοικότα· πᾶσι δ' ὑπ' ὀφρὺν
Φάεα μουνόγληνα, σάκει ἴσα τετραβοείῳ,
Δεινὸν ὑπογλαύσσοντα. καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν
Ἄκμονος ἠχήσαντος, ἐπεὶ μέγα πουλύ τ' ἄημα
Φυσάων, αὐτῶν τε βαρὺν στόνον. αὖε γὰρ Αἴτνη,
Αὖε δὲ Τειναχρίη, Σικανῶν ἕδος, αὖε δὲ γείτων
Ἰταλίη· μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ Κυρνὸς ἀΰτει.
Εὖθ' οἵγε ῥαιστῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων,
Ἢ χαλκὸν ζείοντα καμινόθεν, ἠὲ σίδηρον,
Ἀμβολαδὶς τετύποντες. ἐπεὶ μέγα μοχθήσειαν.
Τῷ σφέας οὐκ ἐτάλασσαν ἀκηδέες Ὠκεανῖναι
Οὔτ' ἄντην ἰδέειν, οὔτε κτύπον οὔασι δέχθαι.
Οὐ νέμεσις· κείνους δὲ καὶ αἱ μάλα μηκέτι τυτθαὶ
Οὐδέποτ' ἀφρικτὶ μακάρων ὁρόωσι θύγατρες.

Μύδρον] Σίδηρον πεπυρακτωμένον, παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ διαρρεῖν. Πρηόσιν Ὀσσείοισι] Ὄσσα, ὄρος Μακεδονίας. Φάεα μουνόγληνα] Καὶ Ἡσίοδος, Κυκλοτερὴς δ' ὀφθαλμὸς ἔεις. Ὑπογλαύσσοντα] Ὑπολάμποντα. ὅθεν καὶ γλαῦκος. Αὐτῶν τε βαρὺν στόνον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδδεισαν. Αἴτνη] Ὄρος Σικελίας. Κυρνος] Νῆσος ἀντικρὺ τῆς Σικελίας ἡ Κύρνος ἐστί. Εὖθ' οἵ γε ῥαιστῆρας] Τὸ ἑξῆς, ἐπεὶ μέγα πολύ τ' ἄημα, εὖθ' οἵ γε ῥαιστῆρας.

Insula

Insula in Lipara (Lipara nunc, sed tum erat
Nomen ei Meligunis) super incudibus Vulcani
Circumstantes massam. Urgebat enim *ipsos* grave opus.
Equestre fabricabant Neptuno aquarium. *id est, in quo suos ille equos aquaretur.*
Nymphæ verò pertimuerunt cùm aspexissent horrida monstra
Jugis Ossæ *montis* similia (omnibus autem infra supercilium
Lumina erant unocula, clypeo æqualia quadruplici,
Torvum sublucentia) & cùm strepitum audivissent
Incudis resonantis, itémque magnum ac vastum spiritum,
Folliúmque ipsorum gravem gemitum. insonabat enim Ætna,
Insonabat & Trinacria, Sicanorum sedes: insonabat & proxima
Italia: magnus item strepitus in Corsica resonabat.
At postquam illi *Cyclopes* malleis sublatis super humeros,
Aut æs candens è camino *eductum*, aut ferrum
Alternè ferientes *erant* (quandoquidem valdè laborabant:)
Hìc ipsos non potuerunt securæ Oceaninæ
Ne contra quidem aspicere, neque sonitum auribus percipere.
Neque hoc ægrè ferendum *in ipsis.* illos enim quæ etiam non ampliùs sunt ita parvæ
Nunquam sine tremore aspiciunt divorum filiæ.

λέγει δὲ τὰς σφύρας, ῥαιστῆρας, παρὰ τὸ ῥαίειν καὶ φθείρειν τὰ ὑποπίπτοντα. Ἀμβολαδὶς] Ἐκ διαδοχῆς. Ἀκηδέες] ἄφοβοι·

E

Sed cùm puellarum aliqua immorigera adversùs matrem fecerit,
Mater quidem Cyclopes ſuam contra filiam advocat,
Argen, aut Steropen: è domo verò interiori
Provenit Mercurius, carbone oblitus atro.
Statim *is* puellam territat: at ipſa genitricis
Subit in gremium, ponens ſuper oculos utramque manum.
Tu verò puella *Diana* etiam longè antè, trima adhuc exiſtens,
Ubi venit Latona *in Liparam*, te in ulnis geſtans,
Vulcano eam arceſſente, ut munera tui videndi gratia daret:
Bronte te in robuſta collocante genua,
Pectore è magno *Brontæ* hirſutas excerpſiſti ſetas:
Evulſiſtique violenter. Itaque depilis etiamnum adhuc
Intermedia pectoris manet pars, ut quando temporibus
Hominis inſidens capillos depaſta eſt alopecia:
Proinde valdè animoſa ipſos ſic tum affata es:
Cyclopes, mihi aliquem Cydonium agedum arcum,
Aut ſagittas, cavúmque clauſtrum ſagittarum, *i. pharetram*,
Fabricate. etenim ego *ſum* Latonæ, ſicut Apollo.
Quòd ſi ego ſagittis agreſtem porcum, aut aliquam prægrandem
Feram venatu cepero, eam ſanè Cyclopes comedent.

Αἰθῇ] Τῇ κεκαυμένῃ. Τῇ μελαίνῃ. Μορμύσσεται] ἐκφοβεῖ. Ὀπτήρια δοίη] Τὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν δῶρα. Ὤλοψας] Ἀπέτιλας. Ἐλέπισας. Κόμην ἐπενεί-

Ἀλλ' ὅτε κουράων τις ἀπειθέα μητέρι τεύχοι,
Μήτηρ μὲν Κύκλωπας ἑῇ ἐπὶ παιδὶ καλιστρεῖ,
Ἄργην, ἢ Στερόπην· ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο
Ἔρχεται Ἑρμείης σποδιῇ κεχρημένος αἰθῇ.
Αὐτίκα τὴν κούρην μορμύσσεται· ἡ δὲ τεκούσης
Δύνει ἔσω κόλπους, θεμένη ἐπὶ φάεσι χεῖρας.
Κούρα, σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα,
Εὖτ' ἔμολεν Λητώ σε μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρουσα,
Ἡφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη,
Βρόντεω σε στιβαροῖσιν ἐφεσσαμένου γονάτεσσι,
Στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἐδράξαο χαίτης,
Ὤλοψας δὲ βίηφι· τὸ δ' ἄτριχον εἰσέτι καὶ νῦν
Μεσσάτιον στέρνοιο μένει μέρος, ὡς ὅτε κόρσην
Φωτὸς ἐνιδρυνθεῖσα κόμην ἐπενείματ' ἀλώπηξ.
Τῷ μάλα θαρσαλέη σφε τάδε προσελέξατο τῆμος,
Κύκλωπες, ἢ μοί τι Κυδώνιον εἰ δ' ἄγε τόξον,
Ἠδ' ἰοὺς, κοίλην τε κατακληῖδα βελέμνων
Τεύξατε. καὶ γὰρ ἐγὼ Λητωϊὰς, ὥσπερ Ἀπόλλων.
Αἰ δέ κ' ἐγὼ τόξοις μόνιον δάκος ἤ τι πέλωρον
Θηρίον ἀγρεύσω, τὸ δέ κεν Κύκλωπες ἔδοιεν.

ματ' ἀλώπηξ] Πάθος περὶ τὴν κεφαλὴν γινόμενον· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. τὸ γὰρ ζῷον τοῦτο λέγεται ὅτι ἔνθα ἂν οὐρήσῃ, ἄγονος ὁ τόπος τῷ ἔτει ἐκείνῳ γίγνεται. Κυδώνιον] Ἔθνος Κρήτης. ἀφ' οὗ Κρητικόν. Κατακληῖδα] τὴν φαρέτραν. Μόνιον δάκος] Κατὰ μόνας νεμόμενον.

Sed cùm puellarum aliqua immorigera adversùs matrem fecerit,
Mater quidem Cyclopes suam contra filiam advocat,
Argen, aut Steropen: è domo verò interiori
Provenit Mercurius, carbone oblitus atro.
Statim *is* puellam territat: at ipsa genitricis
Subit in gremium, ponens super oculos utramque manum.
Tu verò puella *Diana* etiam longè antè, trima adhuc existens,
Ubi venit Latona *in Liparam,* te in ulnis gestans,
Vulcano eam arcessente, ut munera tui videndi gratia daret:
Bronte te in robusta collocante genua,
Pectore è magno *Bronta* hirsutas excerpsisti setas:
Evulsistique violenter. Itaque depilis etiamnum adhuc
Intermedia pectoris manet pars, ut quando temporibus
Hominis insidens capillos depasta est alopecia:
Proinde valdè animosa ipsos sic tum affata es:
Cyclopes, mihi aliquem Cydonium agedum arcum,
Aut sagittas, cavúmque claustrum sagittarum, *i. pharetram,*
Fabricate. etenim ego *sum* Latonæ, sicut Apollo.
Quòd si ego sagittis agrestem porcum, aut aliquam prægrandem
Feram venatu cepero, eam sanè Cyclopes comedent.

Αἰθῇ] Τῇ κεκαυμένῃ. Τῇ μελαίνῃ. Μορμύσσεται] ἐκφοβεῖ. Ὀπλήεια δοίη] Τὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν δῶρα. Ὤλοψας] Ἀπέτιλας. Ἐλέπισας. Κόμην ἐπενεί-

Αλλ' ὅτε κουράων τὶς ἀπειθέα μητέρι τεύχοι,
Μήτηρ μὲν Κύκλωπας ἑῇ ἐπὶ παιδὶ καλιστρεῖ,
Αργην, ἢ Στερόπην· ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο
Ερχεται Ερμείης σποδιῇ κεχρημένος αἰθῇ.
Αὐτίκα τὴν κούρην μορμύσσεται· ἡ δὲ τεκούσης
Δύνει ἔσω κόλπους, θεμένη ἐπὶ φάεσι χεῖρας.
Κούρα, σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα,
Εὖτ' ἔμολεν Λητώ σε μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρουσα,
Ηφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπλήεια δοίη,
Βρόντεω σὲ στιβαροῖσιν ἐφεσσαμένου γονάτεσσι,
Στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἐδράξαο χαίτης,
Ωλοψας δὲ βίηφι· τὸ δ' ἄτριχον εἰσέτι καὶ νῦν
Μεσσάτιον στέρνοιο μένει μέρος, ὡς ὅτε κόρσην
Φωτὸς ἐνιδρυνθεῖσα κόμην ἐπενείματ' ἀλώπηξ.
Τῷ μάλα θαρσαλέη σφε τάδε προσελέξατο τῆμος,
Κύκλωπες, ἢ μοί τι Κυδώνιον εἰ δ' ἄγε τόξον,
Ηδ' ἰοὺς, κοίλην τε κατακληῖδα βελέμνων
Τεύξατε. καὶ γὰρ ἐγὼ Λητωϊάς, ὥσπερ Απόλλων.
Αἰ δέ κ' ἐγὼ τόξοις μόνιον δάκος ἤ τι πέλωρον
Θηρίον ἀγρεύσω, τὸ δέ κεν Κύκλωπες ἔδοιεν.

ματ' ἀλώπηξ] Πάθος περὶ τὴν κεφαλὴν γινόμενον· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. τὸ γὰρ ζῶον τοῦτο λέγεται ὅτι ἔνθα ἂν οὐρήσῃ, ἄγονος ὁ τόπος τῷ ἔτει ἐκείνῳ γίγνεται. Κυδώνιον] Εθνος Κρήτης. ἀφ' οὗ Κρητικόν. Κατακληῖδα] τὴν φαρέτραν. Μόνιον δάκος] Κατὰ μόνας νεμόμενον.

Ἔννεπες· οἱ δ' ἐτέλεσσαν. ἄφαρ δ' ὡπλίσσαο, δαῖμον.
Αἶψα δ' ἐπὶ σκύλακας πάλιν ἤιες· ἵκεο δ' αὖλιν
Ἀρκαδικὴν ἐπὶ Πανός. ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε
Μαιναλίης, ἵνα οἱ τοκάδες κύνες εἶδαρ ἔδοιεν.
Τὶν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγούς,
Τρεῖς δὲ παρουατίους, ἕνα δ' αἰόλον· οἵ ῥα λέοντας
Αὐτοὺς αὖ ἐρύοντες, ὅτε δράξαιντο δεράων,
Εἷλκον ἔτι ζώοντας ἐπ' αὐλίον. ἑπτὰ δ' ἔδωκε
Θάσσονας αὐράων κυνοσουρίδας, αἵ ῥα διῶξαι
Ὤκισται νεβρούς τε καὶ οὐ μύοντα λαγωόν,
Καὶ κοίτην ἐλάφοιο, καὶ ὕστριχος ἔνθα καλιαὶ
Σημῆναι, καὶ ζορκὸς ἐπ' ἴχνιον ἡγήσασθαι.
Ἔνθεν ἀπερχομένη. μετὰ καὶ κύνες ἐσσεύοντο.
Εὗρες ἐπὶ προμολῆς ὄρεος τοῦ Παῤῥασίοιο
Σκαιρούσας ἐλάφους, μέγα τι χρέος. αἱ μὲν ἐπ' ὄχθης
Αἰὲν ἐβουκολέοντο μελαμψήφιδος Ἀναύρου,
Μάσσονες ἢ ταῦροι· κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός.
Ἐξαπίνης δ' ἔταφές τε καὶ ὃν ποτὶ θυμὸν ἔειπες,
Τοῦτό κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη.

Ὁ δὲ κρέα λυγκὸς] Εἶδος θηρίου, οὗ τὸ οὖρον πήγνυται· ὃ καλοῦσι λυγκούριον. Μαιναλίης] Μαίναλον, ὄρος Ἀρκαδίας. Πηγούς] Λευκούς. καὶ Ὅμηρος, πηγεσιμάλλῳ. Κυνοσουρίδας] Τὰς ὑπὸ κυνῶν καὶ ἀλωπέκων τικτομένας κύνας. Ἢ τὰς Λακωνικάς. Κυνόσουρις γὰρ, τόπος Λακωνικῆς. Καὶ οὐ μύοντα λαγωόν] Ὁ γὰρ λαγωὸς καὶ ἐν τῷ κοιμᾶσθαι οὐ μύει. Καὶ ὕστριχος] Ὕστριξ, θηρίον τι ταχύτατον. Προμολῆς] Ταῖς διεξόδοις τοῦ

Dicebas. at illi perfecerunt, statímque armata es
Dea. [stabulum
Continuò autem ad catulos reversa, pervenisti ad
Arcadicum Panos. Is *tum* carnes Lyncis secabat
Mænaliæ: ut ejus fœtæ canes escam comederent.
Tibi autem barbatus *Pan* duos quidem canes, media parte albos,
Tres verò auritos, & unum diversicolorem: (qui vel leones [cute,
Ipsos retrorsum trahentes, ubi apprehendissent *eos*
Rapiebant adhuc vivos in stabulum) septem præterea dedit
Velociores ventis Cynosurides, quæ & in investigando [tem leporem,
Promptissimæ *erant* hinnulósque, & non conniven-
Et cubile cervi, & hystricis ubi *essent* nidi
Ostendendo, & damæ ad vestigium perducendo.
Inde proficiscens (una verò & canes ibant)
Reperiebas in cacumine montis Parrhasii
Salientes cervos, rem magnam. illæ quidem in ripis
Semper pascebant nigris lapillis oppleti Anauri,
Majores quàm tauri. in cornibus verò refulgebat aurum.
Hîc repentè *tu* immisisti canes, & tuum apud animum dixisti,
Hæc sanè prima præda Diana digna esset.

Παῤῥασίου ὄρους Ἀρκαδίας. Ἀναύρου] Ποταμὸς Θεσσαλίας ὁ Ἄναυρος. Κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός] Σημείωσαι ὅτι τὰς θηλείας ἐλάφους, κερατοφόρους εἶπε.

Quinque erant omnes, quarum quatuor cepisti ve-
lociter incitata, [vehant:
Absque canum cursu: ut tibi celerem currum pro-
Unam verò, (quæ Celadontem ad fluvium effugerat
Junonis consilio, certamen Herculi
Ultimum ut esset) collis Cerynæus recepit.
Diana Parthenie, Tityi domitrix, aurea quidem tibi
Arma, & cingulum, & aureum junxisti currum:
Injecistíque aureos dea cervis frenos.
Sed quónam te primùm cornutus currus cœpit at-
tollere?
Æmum ad Threicium, unde Boreæ procella
Exoritur, lana non tectis, *i. nudis hominibus*, gravem
rigorem inducens. [qualem?
Ubi autem secuisti pinum, & flammam injecisti
Myso in Olympo *secuisti pinum*: lucis verò injecisti
fumum
Inextinctæ, quam patris *Jovis* destillant fulmina.
Sed quoties, ô dea, argenteo contendisti spiculo?
Primum quidem in ulmum, alterum verò misisti in
quercum, [quercum,
Tertium rursus in feram: quartum non ampliùs in
Sed illud in sceleratorum *hominum* jecisti civitatem,
quíque in suos,
Quíque in peregrinos nefaria multa perpetraverant.
Ah miseri, in quos tu gravem impinges iram!
Pecudes ipsorum pestis devorat, opera verò grando.

Κελάδοντος] Ποταμὸς Αρκαδίας. Κεραύνιος] Λόφος Αρκαδίας. Τυποκτόνε] Τυπὸς βιασάμενος Λητὼ, ἀνῃρέθη ὑπὸ Απόλλωνος καὶ Αρτέμιδος.

Πέντ' ἔσαν αἱ πᾶσαι· πίσυρας δ' ἕλες ὦκα θέουσα,
Νόσφι κυνοδρομίης, ἵνα τοι θοὸν ἅρμα φέρωσι.
Τὴν δὲ μίαν, Κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγοῦσαν,
Ηρης αἰνεσίῃσιν, ἀέθλιον Ηρακλῆϊ
Υστατον ὄφρα γένοιτο, πάγος Κερωύνιος ἔδεκτο.
Αρτεμι Παρθενίη, Τιτυοκτόνε, χρύσεα μέν τοι
Εντεα καὶ ζώνη, χρύσεον δ' ἐζεύξαο δίφρον,
Εν δ' ἔβαλευ χρύσεια, θεά, κεμάδεσσι χαλινά.
Ποῦ δέ σε τὸ πρῶτον κερόεις ὄχος ἤρξατ' ἀείρειν;
Αἵμῳ ἔπι Θρηΐκι, τόθεν βορέαο καταῖξ
Ερχεται ἀχλαίνοισι δυσαέα κρυμὸν ἄγουσα.
Ποῦ δ' ἔταμες πεύκην; ἀπὸ δὲ φλογὸς ἥψαο ποίης;
Μυσῷ ἐν Οὐλύμπῳ· φάεος δ' ἐνέηκας ἀϋτμὴν
Ασβέστου, τό ῥα πατρὸς ἀποστάζουσι κεραυνοί.
Ποσσάκι δ' ἀργυρέοιο θεὴ πειρήσαο τόξου;
Πρῶτον ἐπὶ πτελέην, τὸ δὲ δεύτερον ἧκας ἐπὶ δρῦν,
Τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ θῆρα· τὸ τέτρατον οὐκέτ' ἐπὶ δρῦν,
Αλλά μιν εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἵτε περὶ σφέας
Οἵτε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πόλλ' ἐτέλεσκον.
Σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν.
Κτήνεά φιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη·

Αἵμῳ ἔπι] Ορος Θράκης. Καταῖξ δὲ, ἡ λεγομένη καταιγίς. Μυσῷ ἐν Οὐλύμπῳ] Εστι γὰρ καὶ Μακεδονίας. Εμμάξεαι] ἐμβάλῃς. Κτήνεά φιν] Φιν χωρὶς τοῦ σ, διὰ τὸ μέτρον.

Κείρονται δ' γέροντες ἐφ' υἱάσιν· αἱ δὲ γυναῖκες,
Η βληταὶ θνήσκουσι λεχωΐδες, ἠὲ φυγοῦσαι
Τίκτουσιν· τῶν δ' οὐδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη.
Οἷς δέ κεν εὐμειδής τε καὶ ἵλαος αὐγάσσηαι,
Κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν, εὖ δὲ γενέθλη
Τετραπόδων, εὖ δ' ὄλβος ἀέξεται, οὐδ' ἐπὶ σῆμα
Ερχονται, πλὴν εὖτε πολυχρόνιόν τι φέρωσιν.
Οὐδὲ διχοστασίη τρώγει γένος, ἥτε καὶ εὖ περ
Οἴκους ἐστηῶτας ἐσίνατο. ταὶ δὲ θυωρὸν
Εἰνάτερες γαλόῳ τε μίαν πέρι δίφρα τίθενται.
Πότνια, τῶν εἴη μὲν ἐμοὶ φίλος ὅς τις ἀληθὴς,
Εἴην δ' αὐτὸς, ἄνασσα· μέλοι δέ μοι αἰὲν ἀοιδὴ,
Τῇ ἔνι μὲν Λητοῦς γάμος ἔσσεται, ἐν δὲ σὺ πολλὴ,
Εν δὲ καὶ Απόλλων. ἐν δ' οἱ σέο πάντες ἄεθλοι·
Εν δὲ κύνες, καὶ τόξα, καὶ ἄντυγες, αἵ τέ σε ῥεῖα
Θηητὴν φορέουσιν, ὅτ' ἐς Διὸς οἶκον ἐλαύνεις.
Ενθά τοι ἀντιόωντες ἐνὶ προμολῇσι δέχονται,
Οπλα μὲν Ερμείης ἀκακήσιος, αὐτὰρ Απόλλων,
Θηρίον ὅ,ττι φέρησθα. πάροιθε δὲ, πρίν περ ἱκέσθαι
Καρτερὸν Αλκείδην· νῦν δ' οὐκ ἔτι τοῦτον ἄεθλον

Η βληταὶ] Βεβλημέναι ὑπὸ Αρτέμιδος. Τρώγει] Τρύχει. Φθείρει. Ταὶ δὲ θυωρὸν] Θυωρὸς, ἡ φιλικὴ τράπεζα. κυρίως δὲ, ἡ θεοῖς ἀνατεθειμένη. τὸ δὲ ἑξῆς, περὶ μίαν θυωρὸν τὰ δίφρα τίθενται αἱ εἰνάτερες καὶ αἱ γαλόῳ. Εἴη μὲν ἐμοὶ φίλος] Εἴη μοι φίλος ὅστις ὑπὸ σοῦ προνοεῖται· εἴην δὲ καὶ αὐτός.

Trucidantur

Trucidantur item ſenes ſuper filiis: & mulieres
Aut cæſæ moriuntur puerperæ, aut profugæ
Pariunt: earúmque nihil ſupra malleolum pedis re-
ctum aſſurgit.
Quos contrà hilari vultu & benigna tu reſpexeris,
Illis bene & tellus fert ſpicam, & bene genitura
Quadrupedum, benéque opulentia augetur: neque
in ſepulcrum
Veniunt, priuſquam admodum annoſum quoddam
i. ſenium, ferant. [bene
Neque diſcordia devorat *horum* familiam, quæ etiam
Conſtitutas domos perturbavit: ſed menſam
Fratriæ & glores circa unam ſellas collocant.
Dîva, ſit mihi aliorum quidem amicus, quicunque
eſt verax,
Sim verò & ipſe, regina: curæ etiam ſit mihi ſemper
carmen, [*eris:*
In quo & Latonæ nuptiæ erunt: in quo & tu crebra
In quo etiam Apollo, in quo tui omnes labores:
In quo canes & ſagittæ, & canthi rotarum, qui te
facilè [rum agitas.
Spectabilem portant, quando in Jovis domum cur-
Ibi tum occurrentes tibi in veſtibulo, capiunt,
Arma quidem Mercurius Acaceſius, ſed Apollo
Feram quamcunque portas; ídque antequam adve-
niſſet *in cælum*
Fortis Alcides. Nunc autem non ampliùs iſtum la-
borem

Τόξα, καὶ ἄντυγες] Ἀπὸ τῆς ἄντυγος τὸ ὅλον ἅρμα σημαίνει. Ακακήσιος] ἀπὸ ὄρους Αρκαδίας. Η, ὁ μηδενὸς κακοῦ παραίτιος ὤν.

F

Phœbus sustinet. Talis enim semper Tirynthius indefessus
Stat ante fores *cæli*, expectans an quippiam afferens
Redeas pingue edulium. dii autem omnes super eo *Hercule*
Indesinenter rident: inprimis verò socrus ipsa *Juno*,
Taurum siquando è curru prægrandem, aut quando aprum
Sylvestrem proferat *Hercules* posteriori pede palpitantem:
Astuto admodum sermone te, dea, sic alloquitur:
Dejice noxias feras, ut mortales te auxiliatricem,
Sicuti me, invocent. sine capreas & lepores
In montibus errare. quid enim capreæ & lepores
Perpetrant? sues opera *rusticorum*, sues plantas vastant:
Et boves hominibus ingens malum *sunt*, dejice & hos.
Sic ait: & celer magnam circa feram laborabat.
Neque enim ipse *Hercules* quamlibet Phrygia sub quercu membra in deum mutatus
Sedavit inediam. adhuc ei inest fames illa,
Qua olim aranti occurrit Theiodamanti.
Tibi verò Amnisides *nymphæ* à jugo solutas
Demulcent cervas, & ad eas multum pabuli
Junonis è prato aggerentes comportant
Velox natu trifolium: quod & Jovis equi comedunt.
Prætereà & aureos lacus implent

Τιρύνθιος ἄκμων] Ὁ μὴ καμὼν ἐπὶ τοῖς ἄθλοις Ἡρακλῆς. Πενθερὴ] ἡ Ἥρα. Πινύσκει] Σωφρονίζει. Κολακεύει ὁ Ἡρακλῆς. Ἔα πρόκας] Διὰ τὴν ἀδηφαγίαν τὰ μείζω τῶν ζώων κελεύει αὐτὴν ἀγρεύειν. Φρυγίῃ]

Φοῖβος ἔχει. τοῖος γὰρ ἀεὶ Τιρύνθιος ἄκμων
Ἕστηκε πρὸ πυλέων, ποτιδέγμενος εἴ τι φέρουσα
Νεῖαι πῖον ἔδεσμα. θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνῳ
Ἄλληκτον γελόωσι, μάλιστα δὲ πενθερὴ αὐτή,
Ταῦρον ὅτ' ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν, ἢ ὅτε χλούνην
Κάπρον ὀπισθιδίοιο φέροι ποδὸς ἀσπαίροντα.
Κερδαλέῳ μύθῳ σε, θεή, μάλα τῷδε πινύσκει,
Βάλλε κακοὺς ἐπὶ θῆρας, ἵνα θνητοί σε βοηθὸν,
Ὡς ἐμὲ, κικλήσκωσιν. ἔα πρόκας ἠδὲ λαγωοὺς
Οὔρεα βόσκεσθαι· τί δέ κεν πρόκες ἠδὲ λαγωοὶ
Ῥέξειαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται.
Καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· βάλλ' ἐπὶ καὶ τούς.
Ὣς ἔνεπεν, ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ θῆρα πονεῖτο.
Οὐ γὰρ ὅγε Φρυγίῃ περ ὑπὸ δρυῒ γυῖα θεωθεὶς
Παύσατ' ἀδηφαγίης. ἔτι οἱ πάρα νηδὺς ἐκείνη
Τῇ ποτ' ἀροτριόωντι συνήντετο Θειοδάμαντι.
Σοὶ δ' Ἀμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγληφι λυθείσας
Ψήχουσιν κεμάδας, παρὰ δέ σφισι πουλὺ νέμεσθαι
Ἥρης ἐκ λειμῶνος ἀμησάμεναι φορέουσιν
Ὠκύθοον τριπέτηλον· ὃ καὶ Διὸς ἵπποι ἔδουσι.
Ἐν καὶ χρυσείας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο

Φρυγία, ὄρος Τραχῖνος, ἔνθα ἐκάη ὁ Ἡρακλῆς. Θειοδάμαντι] Βασιλεὺς Δρυόπων ὁ Θειοδάμας. Ὠκύθοον τριπέτηλον] Τὸ ταχέως ἀνατέλλον τρίφυλλον. Ὑποληνίδας] Πυέλους. Ποτίστρας.

Ὕδατος, ὄφρ' ἐλάφοισι ποτὸν θυμάρμενον εἴη.
Αὐτὴ δ' ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεαι· οἱ δέ σ' ἐφ' ἕδρην
Πάντες ὁμῶς καλέουσι· σὺ δ' Ἀπόλλωνι παρίζεις.
Ἡνίκα δ' αἱ νύμφαι σε χορῷ ἔνι κυκλώσονται
Ἀγχόθι πηγάων Αἰγυπτίου Ἰνωποῖο,
Ἢ Πιτάνης, (καὶ γὰρ Πιτάνη σέθεν) ἢ ἐνὶ Λίμναις,
Ἢ ἵνα, δαῖμον, Ἁλὰς Ἀραφηνίδας οἰκήσουσα
Ἦλθες ἀπὸ Σκυθίης, ἀπὸ δ' εἴπαο τέθμια Ταύρων,
Μὴ νειὸν τημοῦτος ἐμαὶ βόες εἵνεκα μισθοῦ
Τετράγυον τέμνοιεν ὑπ' ἀλλοτρίῳ ἀροτῆρι.
Ἦ γάρ κεν γυιάς τε καὶ αὐχένα κεκμηκυῖαι
Κόπρον ἔπι προηλύοιντο, καὶ εἰ Στυμφαιίδες εἶεν,
Εἰναετιζόμεναι, κεραελκέες, αἳ μέγ' ἄρισται
Τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν. ἐπεὶ θεὸς οὔποτ' ἐκεῖνον
Ἦλθε παρ' Ἥλιος καλὸν χορόν· ἀλλὰ θεῆται
Δίφρον ἐπιστήσας, τὰ δὲ φάεα μηκύνονται.
Τίς δέ νύ τοι νήσων, ποῖον δ' ὄρος εὔαδε πλεῖστον;
Τίς δὲ λιμήν; ποίη δὲ πόλις; τίνα δ' ἔξοχα νυμφέων

Ἡνίκα δ' αἱ νύμφαι σε] Τὸ ἑξῆς, ἡνίκα αἱ νύμφαι, μὴ νειὸν τημοῦτος. Ἰνωποῖο] Ἰνωπὸς, ποταμὸς Δήλου. Αἰγύπτιος δὲ, διὰ τὸν Νεῖλον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκεῖ πλημμυρεῖ. ἢ ὅτι λέγεται τοῦ ὕδατος τοῦ Νείλου μετέχειν λαθραίως. Πιτάνη δὲ, πόλις Μακεδονίας. Ἢ ἐνὶ Λίμναις] Λίμναι, δῆμος Ἀττικῆς, ἔνθα τιμᾶται ἡ Ἄρτεμις. Ἁλὰς Ἀραφηνίδας] Δύο Ἁλαὶ δῆμοι τῆς Ἀττικῆς, Ἁλαὶ Ἀραφηνίδες, καὶ Ἁλαὶ Ζωνίδες. Τέθμια] Τὰ νόμιμα τῶν Ταυροσκυθῶν, τὸ θύειν τοὺς ξένους. Τημοῦτος] τηνικαῦτα. Ὑπ' ἀλλο-

Aqua, ut cervis potus gratior reddatur.
Ipſamet verò in patris domum venis, ibíque te in ſedem *ſuam*
Omnes ſimul invitant: tu autem Apollini aſſides.
At quando nymphæ te in choro circumdabunt
Prope fontem Ægyptii Inopi *in Delo*,
Aut *prope* Pitanam (nam & Pitana tua) aut in Limnis,
Aut ubi tu, dea, Alas Araphenidas inhabitatura
Veneris è Scythia, & reſpueris ſacra Taurica:
Ne tum novale meæ boves, gratia mercedis,
Quatuor jugerum findant ſub alieno aratro.
Etenim & membra & cervicem defatigatæ
In bubile venerint: etiamſi Stymphalides eſſent,
Novem annos natæ, robuſtis cornibus: quæque optimæ
Ad ducendum ſulcum profundiſſimum. quoniam deus nunquam illum
Tranſivit Sol pulchrum chorum: ſed aſpectat,
Currum inhibens: & dies ipſi *tum* protrahuntur.
Quæ verò tibi inſularum, quis mons placuit potiſſimum?
Quis portus? quæ civitas? quam præcipuè nympharum

τρίῳ] τὸ ἑξῆς, ἡνίκα αἱ νύμφαι τὴν Ἄρτεμιν τῷ χορῷ κυκλώσονται, μὴ γένοιτο τὰς ἐμὰς βοῦς ἐπ' ἀλλοτρίῳ μισθῷ ἐργάζεσθαι. καὶ γὰρ ὁ ἥλιος ἐπέχει τὸν ἑαυτοῦ δρόμον, καὶ αὐτὸς ἐφορῶν τὸν χορὸν τῶν νυμφῶν· ὥστε γίγνεσθαι πολὺ τὸ τῆς ἡμέρας διάστημα. Κόπρον] τὴν ἔπαυλιν. Στυμφαλίδες] Ἠπειρωτικαί. Στύμφαι γὰρ, χωρίον τῆς Ἠπείρου. λέγεται δὲ καλὰς βοῦς ἔχειν τὴν Ἤπειρον. Κεραελκέες] Διὰ τὸ τοῖν κέρασιν ἕλκειν τὸ ἄροτρον.

Dilexisti? & quales heroïnas habuisti socias?
Dic, dea, tu quidem nobis: ego verò aliis canam.
Insularum quidem Doliche, urbium verò tibi placuit Perga:
Taygetus autem ex montibus, portus denique Euripi.
Præcipuè autem inter *omnes* alias Gortynida amasti nympham,
Cervarum venatricem, Britomartin, circumspectam: cujus olim Minos
Perculsus amore, pervagatus est montes Cretæ.
Illa verò aliâs quidem rigidis sub quercubus latitabat nympha,
Aliâs autem in locis uliginosis. At ipse novem menses percurrebat
Loca prærupta, & pendentes scopulos. nec intermisit insectationem,
Donec apprehensa fermè *nympha* insiliit mare
Ab alto vertice: insiliit autem in piscatorum
Retia, quæ ipsam conservarunt. hinc deinceps Cydones
Nympham ipsam, Dictynnam: montem verò unde desiliit nympha,
Dictæum appellitant: excitatísque *ibi* aris
Sacra etiam faciunt. at sertum die illo
Aut pinus aut lentiscus *erit:* myrtum verò manus non tangunt.
Tunc etenim peplis inhæsit myrteus ramus
Puellæ, quum fugit: hinc admodum irata fuit myrto.

Φίλαο, καὶ ποίας ἡρωίδας ἔσχες ἑταίρας?
Εἰπὲ, θεά. σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ' ἑτέροισιν ἀείσω.
Νήσων μὲν Δολίχη, πολίων δέ τοι εὔαδε Πέργη,
Τηΰγετον δ' ὀρέων, λιμένες γε μὲν Εὐρίποιο.
Ἔξοχα δ' ἀλλάων Γορτυνίδα φίλαο νύμφην,
Ἐλλοφόνον, Βριτόμαρτιν, εὔσκοπον· ἧς ποτὲ Μίνως
Πτοιηθεὶς ὑπ' ἔρωτι κατέδραμεν οὔρεα Κρήτης.
Ἡ δ' ὁτὲ μὲν λασίῃσιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτετο νύμφη,
Ἄλλοτε δ' εἱαμενῇσιν. ὁ δ' ἐννέα μῆνας ἐφοίτα
Παίπαλά τε κρημνούς τε· καὶ οὐκ ἀνέπαυσε διωκτὺν,
Μέσφ' ὅτε μαρπτομένη καὶ δὴ σχεδὸν ἥλατο πόντον,
Πρηόνος ἐξ ὑπάτοιο· καὶ ἔνθορεν εἰς ἁλιήων
Δίκτυα, τά σφ' ἐσάωσεν. ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες
Νύμφην μὲν, Δίκτυναν, ὄρος δ' ὅθεν ἥλατο νύμφη,
Δικταῖον καλέουσιν. ἀνεστήσαντο δὲ βωμοὺς,
Ἱερά τε ῥέζουσι. τὸ δὲ στέφος ἤματι κείνῳ,
Ἡ πίτυς, ἢ σχῖνος· μύρτοιο δὲ χεῖρες ἄθικτοι.
Δὴ τότε γὰρ πέπλοισιν ἐνέσχετο μύρσινος ὄζος
Τῆς κούρης, ὅτ' ἔφευγεν· ὅθεν μέγα χώσατο μύρτῳ.

Πέργη] Μητρόπολις Παμφυλίας. Τηΰγετον] Ὄρος Λακεδαίμονος. Εὐρίποιο] Εὔριπος ὁ μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Βοιωτίας ῥοῦς. καλεῖται δ' οὕτως ἡ Εὔβοια, διὰ τὸ ἐπιμήκη αὐτὴν κεῖσθαι. λέγεται δὲ καὶ Μάκρις. Γορτυνίδα] Κρητικὴν· ἀπὸ τόπου. Ἐλλοφόνον] νεβροκτόνον. Βριτόμαρτιν] Βριτόμαρτις, ὄνομα κύριον τῆς νύμφης. ἀφ' ἧς καὶ ἡ Ἄρτεμις ἐν Κρήτῃ Βριτόμαρτις τιμᾶται, ὡς Διογενιανός. Παίπαλά τε] Τόπους τραχεῖς.

Οὖπι ἄνασσ' εὐῶπι, φαεσφόρε, καὶ δέ σε κείνης
Κρηταέες καλέουσιν ἐπωνυμίην ἀπὸ νύμφης.
Καὶ μὴν Κυρήνην ἑταρίσσαο, τῇ ποτ' ἔδωκας
Αὐτὴ θηρητῆρε δύω κύνε, τοῖς ἔνι κούρη
Ὑψηῒς παρὰ τύμβον Ἰώλκιον ἔμμορ' ἀέθλου·
Καὶ Κεφάλου ξανθὴν ἄλοχον Δηϊονίδαο
Πότνια σὴν ὁμόθηρον ἐθήκαο· καὶ δέ σε φασὶ
Καλὴν Ἀντίκλειαν ἴσον φαέεσσι φιλῆσαι·
Αἳ πρῶται θοὰ τόξα καὶ ἀμφ' ὤμοισι φαρέτρας
Ἰοδόκους ἐφόρησαν· ἀσύλωτοι δέ φιν ὦμοι
Δεξιτεροὶ, καὶ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός.
Ηνησας δ' ἔτι πάγχυ ποδορρώην Ἀταλάντην
Κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο,
Καί ἑ κυνηλασίην τε καὶ εὐστοχίην ἐδίδαξας.
Οὔ μιν ἐπίκλητοι Καλυδωνίου ἀγρευτῆρες
Μέμφονται κάπροιο. τὰ γὰρ σημήϊα νίκης
Ἀρκαδίην εἰσῆλθεν, ἔχει δ' ἔτι θηρὸς ὀδόντας.
Οὐδὲ μὲν Ὑλαῖόν τε καὶ ἄφρονα Ῥοῖκον ἔολπα,
Οὐδέ περ ἐχθαίροντας, ἐν Ἄϊδι μωμήσεσθαι
Τοξότιν. οὐ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται,

Οὖπι ἄνασσ' εὐῶπι] Οὖπις, ἐπίθετον Ἀρτέμιδος· ἢ παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτούσας, ἢ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐτὴν Οὖπιν. ἢ διὰ τὰς Ὑπερβορέους κόρας, Οὖπιν, Ἑκαέργην, Λοξώ· ἃς ἐτίμησεν Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις. καὶ ἀπὸ μιᾶς μὲν Οὖπις ἡ Ἄρτεμις. Λοξίας δὲ καὶ Ἑκάεργος ἐκ τῶν λοιπῶν, ὁ Ἀπόλλων. Ὑψηῒς] ἡ Κυρήνη. Ἰώλκιον] Τὸν τύμβον τοῦ Πελίου. Ἰώλκιος γὰρ ὁ Πελίας.

Upi

Upi regina aſpectu pulchra, Lucina: equidem te illa
Cretenſes vocant cognomento *Britomartin* à nympha.
Sed & Cyrenen *tibi* aſſociaſti: cui olim dediſti
Ipſa venaticos duos canes, quibus virgo
Hypſeis apud tumulum Iolcium potita eſt victoria.
Et Cephali flavam uxorem Deïonidæ *Procrin*,
Diva, tuarum venationum ſociam conſtituiſti: præterea te dicunt
Pulchram Anticleam tanquam oculos tuos amaſſe.
Atque hæ primæ celeres ſagittas & circa humeros pharetras
Sagittiferas geſtarunt. inviolabiléſque illis humeri
Dextri, & nuda ſemper conſpiciebatur mamma.
Approbaſti etiam valde velocem pedibus Atalantam,
Filiam Iaſii Arcaſidæ, porci *Calydonii* interfectricem:
Eámque, canum incitationem & jaculandi dexteritatem docuiſti.
Haud ipſam celebres Calydonii venatores
Reprehendunt apri. nam ſigna victoriæ
In Arcadiam pervenerunt: habétque etiamnum feræ dentes.
Neque ſanè Hylæum & ſtultum Rhœcum crediderim,
Quantumvis infenſos *ei*, in inferno vituperaturos eſſe
Jaculatricem *Atalantam*. neque enim cum ipſis viſcera commentirentur,

Καὶ Κεφάλου ξανθήν] Ἠγουν, τὴν Πρόκριν καὶ καλὴν Ἀντίκλειαν. ἢ, τὴν μητέρα Ὀδυσσέως, ἢ ἄλλην τινά. Ποδορρώην] Τὴν τοῖς ποσὶν ὁρούουσαν καὶ ὁρμῶσαν. Οὐδὲ μὲν Ὑλαῖόν τε] Ὑλαῖος καὶ Ῥοῖκος κένταυροι περὶ Ἀρκαδίαν, οὓς ἀνεῖλεν Ἀταλάντη βιασαμένους αὐτήν.

Quorum Mænalius inundavit cæde vertex.
Diva multorum tectorum, multarúmque urbium, ſalve Chitone:
Mileto familiaris dea. Te enim fecit Neleus
Præſidem *urbis, vel, ducem viæ*, quando navibus provectus eſt Athenis,
Cheſias, Imbraſia, primi ſubſellii dea. Tibi etiam Agamemnon
Clavum navis ſuæ dedicavit in templo *Aulidis*,
Munus contra navigandi incommoditatem, quando ipſi detinebas ventos,
Teucrorum cùm naves Achivæ oppida moleſtatum
Navigarent; propter Helenam Rhamnuſiam animis concitatæ.
Enimverò tibi & Prœtus duo condidit templa:
Alterum quidem Coreſiæ *Dianæ*, quòd ei collegiſſes coras, *i.filias*, [ſis,
Montibus inerrantes inhoſpitis: alterum verò in Luſ-
Hemereſiæ: quòd animum efferatum avertiſſes à filiabus.
Tibi etiam Amazones, belli affectatrices,
Olim in littore Epheſi ſtatuam poſuerunt,
Fagino ſub trunco. peregítque tibi ſacrum Hippo:
Ipſæ verò *Amazones*, Upi regina, circum ſolenni ſaltatu tripudiarunt,
Primò quidem in ſcutis armatum *tripudium*, deinde verò in orbem

Τάων Μαιναλίη νᾶεν φόνῳ] Τῶν λαγόνων τῶν κενταύρων. Νᾶεν] Εσταξεν. ἔβρεξεν. ὅθεν καὶ νᾶμα, καὶ νασμός. Χησιαὶ] Χήσιον, ἀκρωτήριον τῆς Σά-

Τάων Μαιναλίη νᾶεν φόνῳ ἀκρώρεια.
Πότνια, πουλυμέλαθρε, πολύπτολι χαῖρε Χιτώνη,
Μιλήτῳ ἐπίδημε. σὲ γὰρ ποιήσατο Νηλεὺς
Ηγεμόνην, ὅτε νηυσὶν ἀνήγετο Κεκροπίηθεν,
Χησιὰς, Ιμβρασίη, πρωτόθρονε· σοὶ δ' Αγαμέμνων
Πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῷ,
Μείλιον ἀπλοΐης, ὅτε οἱ κατέδησας ἀήτας.
Τεύκρων ἡνίκα νῆες Αχαιίδες ἄστεα κήδειν
Επλεον, ἀμφ' Ελένῃ Ραμνουσίδι θυμωθεῖσαι.
Ημέν τοι Προῖτός γε δύω ἐκαθίσατο νηούς·
Αλλον μὲν, Κορίης, ὅτι οἱ συνελέξαο κούρας
Οὔρεα πλαζομένας ἀξείνια· τὸν δ' ἐνὶ Λουσοῖς
Ημέρῃ, οὕνεκα θυμὸν ἀπ' ἄγριον εἵλεο παίδων.
Σοὶ καὶ Αμαζονίδες πολέμου ἐπιθυμήτειραι
Εν ποτε παρραλίῃ Εφέσου βρέτας ἱδρύσαντο,
Φηγῷ ὑπὸ πρέμνῳ. τέλεσεν δέ τοι ἱερὸν Ιππώ.
Αὐταὶ δ' Οὖπι ἄνασσα περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο,
Πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὖθι δὲ κύκλῳ

μου. καὶ Ιμβρασος, ποταμὸς τῆς Σάμου. Ραμνουσίδι] Ραμνοῦς, δῆμος Αττικῆς, ἔνθα τῇ Νεμέσει ὁ Ζεὺς συνεκαθεύδησεν. ἥτις ἔτεκεν ᾠόν. ὅπερ εὑροῦσα ἡ Λήδα ἐθέρμανε, καὶ ἐξέβαλε τοὺς Διοσκούρους καὶ τὴν Ελένην. Αξείνια] Ορος Αρκαδίας. Τὸν δ' ἐνὶ Λουσοῖς] Η εὐθεῖα τὰ Λοῦσα, ὡς Ηρωδιανός. Εἵλεο παίδων] Μανεῖσαι γὰρ αἱ τρεῖς αὐτοῦ θυγατέρες, πάλιν διὰ τῆς Αρτέμιδος ἡμερώθησαν. ὁ δὲ κτίζει ἱερὰ δύο· ἓν μὲν, Κορίης· ἓν δὲ, Ημερίης· διότι τὰς κόρας ἡμέρωσεν. Ιππὼ] Μία τῶν Αμαζόνων.

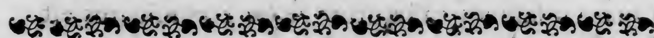
Στησάμεναι χορὸν εὐρύν. ὑπήεισαν δὲ λίγειαι
Λεπταλέον σύριγγες, ἵνα πλήσσωσιν ὁμαρτῇ.
Οὐ γάρ πω νέβρεια δι' ὀστέα τετρήνοντο,
Ἔργον Ἀθηναίης ἐλάφῳ κακόν. ἔδραμε δ' ἠχὼ
Σάρδιας, ἔς τε νομὸν Βερεκύνθιον. αἱ δὲ πόδεσσιν
Οὖλα κατεκροτάλιζον, ἐπεψόφεον δὲ φαρέτραι.
Κεῖνο δέ τοι μετέπειτα περὶ βρέτας εὐρὺ θέμεθλον
Δωμήθη. τοῦ δ' οὔτι θεώτερον ὄψεται ἠώς,
Οὐδ' ἀφνειότερον· ῥέα κεν Πυθῶνα παρέλθοι.
Τῷ ῥα καὶ ἠλαίνων ἀλαπαξέμεν ἠπείλησε
Λύγδαμις ὑβριστής· ἐπὶ δὲ στρατὸν ἱππημολγῶν
Ἤγαγε Κιμμερίων, ψαμάθῳ ἴσον, οἵ ῥα παρ' αὐτὸν
Κεκλιμένοι ναίουσι βοὸς πόρον Ἰναχιώνης.
Ἆ δειλὸς βασιλέων, ὅσον ἤλιτεν. οὐ γὰρ ἔμελλεν
Οὔτ' αὐτὸς Σκυθίηνδε παλιμπετές, οὔτε τις ἄλλος
Ὅσσων ἐν λειμῶνι Καϋστρίῳ ἔσταν ἅμαξαι,
Νοστήσειν· Ἐφέσου γὰρ ἀεὶ τεὰ τόξα πρόκειται.
Πότνια Μουνυχίη, λιμενοσκόπε χαῖρε Φεραίη.
Μή τις ἀτιμήσῃ τὴν Ἄρτεμιν· οὐδὲ γὰρ Οἰνεῖ
Βωμὸν ἀτιμάσσαντι καλοὶ πόλιν ἦλθον ἀγῶνες.

Ἔργον Ἀθηναίης] Ἀθηνᾶ γὰρ ἔφορος πάσης τέχνης. Σάρδιας] Πόλις Λυδίας. Βερεκύνθιον] Μεταξὺ Λυδίας καὶ Φρυγίας. Ῥέα κεν Πυθῶνα] Ὅμηρος, Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει. Καὶ ἠλαίνων] Μωραίνων. Βοὸς πόρον Ἰναχιώνης] τῆς Ἰοῦς, τῆς εἰς βοῦν μεταμορφωθεί-

Diducentes latum chorum. Succinuerunt autem suaves
Subtile quid fistulæ, ut stiparent *chorum* confertim.
Nondum enim hinnulorum ossa perterebraverat
Opus *vel instrumentum* Minervæ, cervo noxium. Ibat autem sonus [pedibus
Sardes usque, & ad plagam Berecynthiam: ipsæ verò
Fortiter instrepebant, sonitúmque edebant pharetræ.
Hanc porrò deinceps circa statuam lati fundi templum
Ædificatum est, quo nullum divinius aspiciet Oriens,
Neque ullum opulentius: facilè Pythonem superet.
Quare insaniens vastaturum *se hoc* comminatus est
Lygdamis, homo injurius, & insuper exercitum equimulsorum [ipsum
Adduxit Cimmeriorum, arenarum instar, qui apud
Adjacentes habitant bovis Inachiæ transitum. *i. Bosphorum Cimmerium.* [futurum erat
Ah miserum regem, quantum erravit! neque enim
Ut vel ipse in Scythiam redux, vel quisquam alius,
Quorumcunque in prato Caystrio constitêre currus,
Reverterentur. Epheso enim semper tuæ sagittæ, quasi propugnaculum, objectæ sunt.
Diva Munychia, portuum inspectrix, salve Pheræa.
Nemo dedecore afficiat Dianam. neque enim OEneo
Aram *ejus* dehonestanti pulchra domum redierunt certamina.

σης. Βόσποροι δὲ εἰσὶ δύο, ὅ, τε τοῦ Βυζαντίου, καὶ ὁ Κιμμέριος. Μουνυχίη] Μουνύχιον γάρ ἐστι μέρος τοῦ Πειραιῶς, τοῦ λιμένος τῶν Ἀθηνῶν.

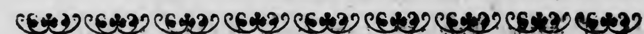
Neque cervorum venatione, neque jaculandi peritia *divam* provocet.
Non enim Agamemnon parvo se magnificè extulit pretio. *id est, non parvum pro sua jactantia retulit pretium.*
Nemo item ambiat hanc virginem: neque enim Otus
Neque Orion bonas nuptias appetiverunt.
Sed neque saltatum aliquis fugiat solennem: neque enim Hippo
Absque fletu circa aram renuit tripudiare.
Salve magna regina, & propitia sis huic cantui.

IN DELUM HYMNUS.

SACRAM, ô anime, quo tempore aut quando celebrabis
Delum, Apollinis *terram* nutriculam? equidem omnes
Cyclades, quæ insularum sacratissimæ in mari jacent,
Laudibus refertæ *sunt:* Delus verò vult primas habere
A Musis, quòd Phœbum poëtarum curas gerentem
Et abluit, & fasciis involvit, & pro deo celebravit prima.
Ut Musæ poëtam, qui Pimpleam non canit,
Odere: sic Phœbus *eum* quicunque Deli obliviscitur.
Delo nunc *igitur* carmen impertiar: ut Apollo
Cynthius laudet me, caræ studiosum nutriculæ.

Μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν·
Οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπασε μισθῷ.
Μηδέ τινα μνᾶσθαι τὴν παρθένον· οὐδὲ γὰρ Ὦτος,
Οὐδὲ μὲν Ὠαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήστευσαν.
Μηδὲ χορὸν φεύγειν ἐνιαύσιον· οὐδὲ γὰρ Ἱππὼ
Ἀκλαυτεὶ περὶ βωμὸν ἀπείπατο κυκλώσασθαι.
Χαῖρε μέγα κρείουσα, καὶ εὐάντησον ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΛΟΝ ΥΜΝΟΣ.

ΤΗΝ ἱερὴν, ὦ θυμὲ, τίνα χρόνον ἢ πότ' ἀείσεις
Δῆλον, Ἀπόλλωνος κουροτρόφον; ἢ μὲν ἅπασαι
Κυκλάδες, αἳ νήσων ἱερώταται εἰν ἁλὶ κεῖνται,
Εὔυμνοι· Δῆλος δ' ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι
Ἐκ Μουσέων, ὅτι Φοῖβον ἀοιδάων μεδέοντα
Λοῦσέ τε καὶ σπείρωσε, καὶ ὡς θεὸν ἤνεσε πρώτη.
Ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν, ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσει,
Ἐχθουσιν, τὼς Φοῖβος ὅτις Δήλοιο λάθηται.
Δήλῳ νῦν οἴμης ἀποδάσσομαι, ὡς ἂν Ἀπόλλων
Κύνθιος αἰνήσῃ με φίλης ἀλέγοντα τιθήνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΗΣ ΔΗΛΟΥ ΥΜΝΟΝ.

ΠΙΜΠΛΕΙΑΝ] Ὄρος Θρᾴκης, ἱερὸν Μουσῶν.

Κείνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος, οἷά θ' ἁλιπλὴξ,
Αἰθυίῃς καὶ μᾶλλον ἐπίδρομος ἠέπερ ἵπποις,
Πόντῳ ἐνεστήρικται. ὁ δ' ἀμφί ἑ πουλὺς ἑλίσσων,
Ἰκαρίου πολλὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην.
Τῷ σφε καὶ ἰχθυβολῆες ἁλίπλοοι ἐννάσσαντο.
Ἀλλά οἱ οὐ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτῃσι λέγεσθαι,
Ὁππότ' ἐς Ὠκεανόν τε καὶ ἐς Τιτηνίδα Τηθὺν
Νῆσοι ἀολλίζονται· ἀεὶ δ' ἔξαρχος ὁδεύει.
Ἡ δ' ὄπιθεν Φοίνισσα μετ' ἴχνια Κύρνος ὀπηδεῖ,
Οὐκ ὀνοτή· καὶ Μάκρις Ἀβαντιὰς Ἐλλοπιήων,
Σαρδὼ θ' ἱμερόεσσα, καὶ ἣν ἐπενήξατο Κύπρις
Ἐξ ὕδατος τὰ πρῶτα· σαοῖ δέ μιν ἀντ' ἐπιβάθρων.
Κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ἐρυμναὶ,
Δῆλος δ' Ἀπόλλωνι. τί δὲ στιβαρώτερον ἕρκος;
Τείχεα μὲν καὶ λᾶες ὑπαὶ ῥιπῆς κε πέσοιεν
Στρυμονίου βορέαο· θεὸς δ' ἀεὶ ἀστυφέλικτος.
Δῆλε φίλη, τοῖός σε βοηθόος ἀμφιβέβηκεν.
Εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαὶ,
Ποίῃ ἐνιπλέξω σε; τί τοι θυμῆρες ἀκοῦσαι;

Κείνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος] Ὅτι ἀκίνητος καὶ ἄσειστος ἡ Δῆλος, καὶ οὐδέποτε ἠνεμωμένη κινεῖται. καὶ Θουκυδίδης σεισμὸν γενόμενον μέγαν βουλόμενος ἐξηγήσασθαι, φησὶν ὅτι τοσοῦτος ἦν μέγας, ὥστε τὴν Δῆλον νῆσον σεισθῆναι. Ἄλλως. Ἄτροπος, Ἄσειστος· Ἀγεώργητος, καὶ μὴ τρεπομένη καὶ μεταβαλλομένη ἐν τῷ ἀροῦσθαι. τραχεῖα γάρ. Ἀπομάσσεται] ἀπορρύπτει. Νῆσοι ἀολλίζονται] Οὐχ ὅτι αἱ νῆσοι ἀθροίζονται, ἀλλ' οἱ ἔξαρχοι θεοί. Κύρνος

Illa

Illa verò ventosa, & *tam* immota, ut quæ & mari percussa,
Mergísque magis pervia quàm equis,
Mari effulta est, quod circa ipsam copiosè revolutum
Icariæ multam detergit undæ asperginem.
Ideóque eam piscatores marivagi incoluerunt.
Sed ipsi non ægrè ferendum, *vel invidendum*, quòd inter primas recensetur *insulas*,
Quamdiu in Oceanum & Titaniam Tethym
Insulæ congregantur: sed semper *Delus* primaria incedit:
Ponè Phœnicia, post vestigia *Deli*, Corsica ingreditur,
Haud vituperanda: & Macris Abantias Ellopiorum:
Sardiniáque amœna, & cui adnatavit Venus
Ex aqua primùm: servátque illam pro scala nautica.
Istæ quidem *insulæ* turribus circumtectis munitæ *sunt*,
Delus autem Apolline. quod verò firmius septum *Apolline?*
Muri equidem & lapides ab impulsu concidunt
Strymonii boreæ: at deus *permanet* semper immotus.
Dele chara, talis te opitulator circuivit.
Quoniam verò valde multæ te circumcurrunt cantiones,
Cuínam *potißimum* inferam te? quid tibi jucundum auditu?

ὀπηδεῖ] Ἡ νῦν Τύρος καλουμένη. Καὶ Μάκρις Ἀβαντιὰς] ἡ τῶν Εὐβοέων. Σαοῖ] σώζει. Ἐρυμναὶ] ἠσφαλισμέναι. Στρυμονίου βορέαο] Στρυμὼν, ποταμός ἐστι καὶ πόλις Θρᾴκης. Εἰ δὲ λίην πολέες σε] Αἱ Πινδάρου καὶ Βακχυλίδου. ἔδει δὲ εἰπεῖν πολλαί.

H

An quo pacto magnus Deus montes concutiens
Ense trisulco, quem ei Telchines fabricarunt,
Insulas marinas effecerit: deorsúmque omnes
Ab ultimis *oris* semoverit, & in mare devolverit?
Et alias quidem juxta fundum, ut continentis obliviscerentur,
Radicitus defixit: te verò haud *ulla* constrinxit ne[cessitas:
Sed libera mari innatabas, nomen autem erat tibi
Asterie antiquitus: quoniam profundam insilueras fossam,
Cœlitus fugiens Jovis concubitum, astro similis.
Quantisper quidem tibi nondum aurea *se* immiscebat Latona,
Tantisper Asterie & nondum vocabaris Delus.
Sæpe ex Trœzene à Xanthi oppidulo
Venientes Ephyram, in Saronico sinu
Nautæ conspexerunt: & Ephyra redeuntes,
Ipsi quidem *te* non ampliùs reviderunt: tu verò angusti ad præcipitem
Ivisti meatum Euripi cum strepitu fluentis,
Chalcidicique confestim renuens maris undam,
Usque ad Atheniensium adnatasti promontorium Sunium:
Aut Chium *usque*, aut insulæ perfusum aqua uber
Partheniæ. (nondum enim Samos erat) ubi te nymphæ
Vicini Ancæi Mycalesides hospitio exceperunt.

Η ὡς τὰ πρώτιστα] Λέγεται γὰρ ὅτι ὁ Ποσειδῶν τῇ τριαίνῃ ἀποσπῶν τῆς χέρσου τὰς νήσους ἐποίει. Ἀπὸ Ξάνθοιο πολίχνης] Ἀπό τινος Ξάνθου βασι-

Η ὡς τὰ πρώτιστα μέγας θεὸς οὔρεα θείνων
Αορι τριγλώχινι, τό οἱ Τελχῖνες ἔτευξαν,
Νήσους εἰναλίας εἰργάζετο; νέρθε δὲ πάσας
Εκ νεάτων ὤχλισσε καὶ εἰσεκύλισσε θαλάσσῃ;
Καὶ τὰς μὲν κατὰ βένθος, ἵν' ἠπείροιο λάθωνται,
Πρυμνόθεν ἐρρίζωσε· σὲ δ' οὐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη,
Αλλ' ἄφετος πελάγεσσιν ἐπέπλεες, οὔνομα δ' ἦν σοι
Αστερίη τὸ παλαιὸν, ἐπεὶ βαθὺν ἥλαο τάφρον
Οὐρανόθεν φεύγουσα Διὸς γάμον, ἀστέρι ἴση.
Τόφρα μὲν οὔπω σοὶ χρυσέη ἐπεμίσγετο Λητώ,
Τόφρα δ' ἔτ' Αστερίη σὺ καὶ οὐδέ πω ἔκλεο Δῆλος.
Πολλάκις ἐκ Τροιζῶνος ἀπὸ Ξάνθοιο πολίχνης
Ερχόμενοι Εφύρηνδε, Σαρωνικοῦ ἔνδοθι κόλπου
Ναῦται ἐπεσκέψαντο· καὶ ἐξ Εφύρης ἀνιόντες,
Οἱ μὲν ἔτ' οὐκ ἴδον αὖθι· σὺ δὲ στεινοῖο παρ' ὀξὺν
Εδραμες Εὐρίποιο πόρον καναχηδὰ ῥέοντος.
Χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ ἀνηναμένη ἁλὸς ὕδωρ,
Μέσφ' ἐς Αθηναίων προσενήξαο Σούνιον ἄκρον,
Η Χίον, ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαστὸν
Παρθενίης. οὔπω γὰρ ἔην Σάμος. ἧχί σε νύμφαι
Γείτονος Αγκαίου Μυκαλησίδες ἐξείνισαν.

λεύσαντος Τροιζῶνος. Χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ] Χαλκὶς, πόλις Εὐβοίας. Σούνιον] ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. Η νήσοιο διάβροχον] τῆς Σάμου τὸ γόνιμον. Γείτονος Αγκαίου] Αγκαῖος βασιλεὺς Σάμου.

Ηνίκα δ᾽ Ἀπόλλωνι γενέθλιον οὖδας ἐπέσχες,
Τοῦτό τοι ἀντημοιβὸν ἁλίπλοοι οὔνομ᾽ ἔθεντο,
Οὕνεκεν οὐκέτ᾽ ἄδηλος ἐπέπλεες, ἀλλ᾽ ἐνὶ πόντου
Κύμασιν Αἰγαίοιο ποδῶν ἐνεθήκαο ῥίζας.
Οὐδ᾽ Ηρην κοτέουσαν ὑπέτρεσας· ἡ μὲν ἁπάσαις
Δεινὸν ἐπεβρωμᾶτο λεχωΐσιν, αἳ Διὶ παῖδας
Εξέφερον· Λητοῖ δὲ διακριδὸν, οὕνεκα μούνη
Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε φιλαίτερον Αρεος υἷα.
Τῷ ῥα καὶ αὐτὴ μὲν σκοπιὴν ἔχεν αἰθέρος εἴσω,
Σπερχομένη μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν. εἶργε δὲ Λητὼ
Τειρομένην ὠδῖσι. δύο δέ οἱ εἵατο φρουροὶ
Γαῖαν ὑποπτεύοντες. ὁ μὲν πέδον ἠπείροιο
Ημενος ὑψηλῆς κορυφῆς ἔπι Θρηΐκος Αἵμου
Θοῦρος Αρης ἐφύλασσε σὺν ἔντεσι· τὼ δέ οἱ ἵππω
Επτάμυχον Βορέαο παρὰ σπέος ηὐλίζοντο.
Η δ᾽ ἐπὶ νησάων ἑτέρη σκοπὸς εὐρειάων
Ηστο, κόρη Θαύμαντος, ἐπαΐξασα Μίμαντι.
Ενθ᾽ οἱ μὲν πολίεσσιν ὅσαις ἐπεβάλλετο Λητὼ,
Μίμνον ἀπειλητῆρες, ἀπετρώπων δὲ δέχεσθαι.
Φεῦγε μὲν Αρκαδίη, φεῦγεν δ᾽ ὄρος ἱερὸν Αὔγης

Διακριδὸν] Κατ᾽ ἐξοχήν. Μεγάλως. Σπερχομένη] Οργιζομένη. Εἵατο] ἐκαθέζοντο. Αἵμου] Ορος Θρᾴκης. Επτάμυχον] πολύμυχον. Νησάων] Παράλογος ἔχει τὴν διαίρεσιν. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α ὀξύν. Ηστο κόρη] ἡ Ιρις. Μίμαντι] Ορος Χίου.

At cùm Apollini natale ſolum exhibuiſſes,
Tum hæc tibi remunerationis loco piſcatores nomina indiderunt,
Propterea quòd non amplius obſcura innatares, ſed in maris
Fluctibus Ægæi pedum *tuorum* affixiſſes radices.
Neque Junonem infeſtam pertimuiſti, quæ alias omnes
Atrociter infremebat contra puerperas, quæ Jovi filios
Pepererunt: Latonæ verò ſeorſim, quoniam ſola
Jovi paritura erat chariorem Marte filium.
Ac proinde ipſa quidem ſpeculam tenebat in cœlo,
Ira vehementi concitata, & non effabili. Detinebat enim Latonam
Afflictam pariendi doloribus. Duo item conſtituti erant cuſtodes,
Terram ſuſpicientes. unus quidem ſolum terræ continentis,
Stans in excelſo vertice Thracii Æmi,
Crudelis Mars obſervavit cum armis. Ejus interim equi
Septemplicem Boreæ juxta ſpecum demorabantur.
Altera verò inſularum inſpectrix latarum
Conſtituta erat filia Thaumantis, quæ invaſerat Mimantem.
Illi ergo civitatibus, quaſcunque aditu tentabat Latona,
Aderant comminantes, & prohibebant *eam* recipere.
Fugiebat quidem Arcadia, fugiebat mons ſacer Augæ

Parthenius, fugiebat senex retrò Phenæus.
Fugiebat tota Peloponnesus, quantacunque adjacet Isthmo,
Præter Ægialum & Argos. neque enim illas
Semitas strinxit *Latona*, quia obtinebat Inachum Juno.
Fugiebat item Aonia uno cursu, eámque subsequebantur [quæ habent
Dircéque Strophiéque, lapillis nigris abundantis
Ismeni manum patris. sequebatur & multò pòst
Asopus tardigradus: quoniam fœdatus erat fulmine.
At circumacta à tripudio abstinuit nympha
Indigena Melie, & subpallidum habuit vultum:
Coætaneam ingemiscens propter quercum, ubi vidit comam
Intremiscentem Heliconis. Meæ deæ dicite Musæ,
An verè natæ sint tum quercus cùm *extiterunt* nymphæ.
Nymphæ quidem gaudent ubi quercus imber irrigat;
Nymphæ rursum flent, ubi quercubus non amplius folia.
His igitur *quercubus* Apollo adhuc in utero latens graviter iratus est,
Dixitque haud irritum *verbum* interminatus Thebæ:
Theba, quid misera brevi tibi affuturum exitium doces?

Παρθένιον] Ορος Αρκαδίας τὸ Παρθένιον, ἔνθα τὴν Αὔγην τὴν Αλεοῦ θυγατέρα, ἱέρειαν τῆς Αθηνᾶς, ἔφθειρεν Ηρακλῆς. Φεναιὸς] Πόλις Αρκαδίας ἀρχαία. Εμπλὴν Αἰγιαλοῦ τε καὶ Αργεος] Ομηρος, Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα. Καὶ Αονίη] Αονίας τὰς Θήβας λέγει. Δίρκη τε, Στροφίη τε] Κρῆναι ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτίαις. Ισμηνοῦ] Ισμηνὸς, ποταμὸς Θηβῶν, καὶ Ασωπός.

Παρθένιον· φεῦγεν δ' ὁ γέρων μετόπισθε Φεναιός.
Φεῦγε δ' ὅλη Πελοπηῒς ὅση παρακέκλιται Ισθμῷ,
Εμπλὴν Αἰγιαλοῦ τε καὶ Αργεος. οὐ γὰρ ἐκείνας
Ατραπιτοὺς ἐπάτησεν, ἐπεὶ λάχεν Ιναχον Ηρη.
Φεῦγε καὶ Αονίη τὸν ἕνα δρόμον. αἱ δ' ἐφέποντο
Δίρκη τε, Στροφίη τε, μελαμψήφιδος ἔχουσαι
Ισμηνοῦ χέρα πατρός. ὁ δ' εἵπετο πολλὸν ὄπισθεν
Ασωπὸς βαρύγουνος, ἐπεὶ πεπάλακτο κεραυνῷ.
Η δ' ὑποδινηθεῖσα χοροῦ ἀπεπαύσατο νύμφη
Αὐτόχθων Μελίη, καὶ ὑπόχλοον ἔσχε παρειήν,
Ηλικος ἀσθμαίνουσα περὶ δρυός, ὡς ἴδε χαίτην
Σειομένην Ελικῶνος. ἐμαὶ θεαὶ εἴπατε Μοῦσαι,
Ηρ' ἐτεὸν ἐγένοντο τότε δρύες ἡνίκα νύμφαι.
Νύμφαι μὲν χαίρουσιν ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει,
Νύμφαι δ' αὖ κλαίουσιν ὅτε δρυσὶν οὐκ ἔτι φύλλα.
Ταῖς μὲν ἔτ' Απόλλων ὑποκόλπιος αἰνὰ χολώθη,
Φθέγξατο δ' οὐκ ἀτέλεστον ἀπειλήσας ἐπὶ Θήβῃ·
Θήβη, τίπτε τάλαινα τὸν αὐτίκα πότμον ἐλέγχεις;

Επὶ πεπάλακτο] Επὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἴγιναν ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Διὸς ἀπήγγειλε Σίσυφος· ὁ δὲ ἤρξατο διώκειν αὐτόν. Ζεὺς δὲ ὀργισθεὶς ἐκεραύνωσεν αὐτόν. Η δ' ὑποδινηθεῖσα] Υπότρομος γενομένη. Αὐτόχθων Μελίη] Τὸ ἑξῆς, οὐκ ἔστι κύριον, ἀλλ' ἁπλῶς εἴρηται περὶ πάσης μελίας. Ελικῶνος] Ορος Βοιωτίας. Ταῖς μὲν ἔτ' Απόλλων] Ταῖς μὴ δεξαμέναις δηλαδὴ τὴν Λητώ. Θήβη, τίπτε τάλαινα αὐτίκα] Τὸ ἑξῆς, ὦ Θήβη, τί αὐτίκα ἐλέγχεις ἐσόμενόν σοι πότμον.

Μήπω μή μ' ἀέκοντα βιάζεο μαντεύεσθαι.
Οὔπω μοι Πυθῶνι μέλει τριποδήϊος ἕδρη,
Οὐδέ τί πω τέθνηκεν ὄφις μέγας, ἀλλ' ἔτι κεῖνο
Θηρίον αἰνογένειον ἀπὸ Πλειστοῖο καθέρπον
Παρνησὸν νιφόεντα περιστέφει ἐννέα κύκλοις.
Αλλ' ἔμπης ἐρέω τι τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης.
Φεῦγε πρόσω· ταχινός σε κιχήσομαι, αἵματι λούσων
Τόξον ἐμόν. σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικὸς
Ελλαχες. οὐ σύ γ' ἐμεῖο φίλη τροφὸς, οὐδὲ Κιθαιρὼν
Εσσεται· εὐαγέων δὲ καὶ εὐαγέεσσι μελοίμην.
Ως ἄρ' ἔφη. Λητὼ δὲ μετάτροπος αὖθις ἐχώρει.
Αλλ' ὅτ' Αχαιϊάδες μιν ἀπηρνήσαντο πόληες
Ερχομένην, Ελίκη τε Ποσειδάωνος ἑταίρη,
Βοῦρά τε, Δεξαμενοῖο βοόστασις Οἰνιάδαο,
Αψ δ' ἐπὶ Θεσσαλίην πόδας ἔτρεπε. φεῦγε δ' Αναυρος,
Καὶ μεγάλη Λάρισσα, καὶ αἱ Χειρωνίδες ἄκραι·
Φεῦγε δὲ καὶ Πηνειὸς ἑλισσόμενος διὰ Τεμπέων.
Ηρη, σοὶ δ' ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο·
Οὐδὲ κατεκλάσθης τε καὶ ᾤκτισας, ἡνίκα πήχεις
Αμφοτέρους ὀρέγουσα, μάτην ἐφθέγξατο τοῖα,

Τριποδήϊος] ὁ Δελφίνης. Ἀπὸ Πλειστοῖο] Πλειστὸς, ποταμὸς Φωκίδος, παρὰ τὸν Παρνασσὸν ῥέων, ὅ ἐστιν ὄρος Φωκίδος. Τομώτερον] σαφέστερον. Κακογλώσσοιο] τῆς Νιόβης. ἐν Θήβαις γὰρ κατῴκει. Κιθαιρὼν] Ορος Θηβῶν. Ελίκη] Πόλις Βοιωτίας. Βοῦρά τε, Δεξαμενοῖο] Βοῦρα, πόλις Ἀχαΐας· ᾤκησε δὲ αὐτὴν Δεξαμενὸς ὁ Κένταυρος. ἐκεῖ δὲ αὐτοῦ τὰ βοοστάσια ἐφυλάττετο·

Ne quæſo, ne me invitum cogas vaticinari.
Nondum mihi Pythone curæ eſt tripodis ſedes,
Nondum etiam mortuus eſt ſerpens prægrandis: ſed adhuc illa
Fera terribilis à Pliſto *amne* prorepens
Parnaſum nivalem circumdat novem ſpiris.
Sed nihilominus dico tibi verius quàm à lauro,
Fuge procul: velox te comprehendam, ſanguine tincturus
Sagittam meam. tu autem liberos maledicæ mulieris
Nacta es: neque tu mihi cara nutricula, neque Cithæron
Erit: ſed ſanctos ego, & ſancti me curant.
Sic dixit: Latona verò, ſolum vertens, illinc abibat.
Cæterùm quum Achivæ ipſam reſpuiſſent civitates
Advenientem, Helicéque Neptuni ſocia,
Buráque Dexameni boarium ſtabulum OEnidæ,
Retrò pedes in Theſſaliam convertit. Fugiebat autem Anaurus,
Et magna Lariſſa, & Chironides excelſæ:
Fugiebat etiam Peneus revolutus per Tempe.
Juno, tibi verò etiamnum immite pectus inerat:
Neque fracta es, neque miſerta es, quando lacertos
Ambos extendens, nequicquam talia diceret *Latona*,

διὸ καὶ Βοῦρα ὠνομάσθη. Καὶ αἱ Χειρωνίδες ἄκραι] Τὸ Πήλιον, ὄρος τῆς Θεσσαλίας, διὰ τὸ τὸν Χείρωνα ἐκεῖ οἰκῆσαι. Πηνειὸς] Ποταμὸς Θεσσαλίας. Τεμπέων] Τέμπη, αἱ στενώταται διεκβολαὶ τῶν Θεσσαλίας ὀρῶν.

Nymphæ Theſſalides, fluvii genus, dicite patri
Ut ſiſtat magnum fluxum: apprehendite *ipſum* mento,
Precantes ut Jovis in aqua liberos parere *liceat*.
Penee Phthiota, quid nunc cum ventis *celeritate* certas?
O pater, haud equidem in equeſtre certamen deſcendiſti.
An obſecro tibi ſic ſemper veloces *ſunt* pedes? an propter me
Tantummodo leviores ſunt? feciſtique volare *eos*
Hodie ſubito? hic nihil audit. ô meum onus,
Quò te fero? nam ægri defeſſi ſunt nervi, *vel tendines*.
Pelion ô Philyræ thalamus, atqui tu mane,
Mane: quando & feræ in montibus ſæpè tuis
Crudiparos dolores effuderunt leænæ.
Huic igitur & Peneus reſpondit lacrymas profundens,
O Latona, Neceſſitas ingens *eſt* dea. neque enim ego
Diva tuos dolores rejicio. Novi *quippe* & alias
Ablutas eſſe à me puerperas. ſed mihi Juno
Prolixè comminata eſt. vide quantus *hic* obſervator
Monte ex alto ſpeculam habeat, qui me facilè
Funditus ſubvertat. quid conabor? an interire
Dulce quid *ſit* tibi Peneum? eat fatalis dies.
Patiar tui cauſa, etſi *is* futurus ſim qui inter fluvios
Exſiccatum æſtum habens, æternum evaneſcam,

Θεσσαλίδες] αἱ περὶ τὸν Πηνειόν. Πεποίησαι] Προσποιῇ τὸ ὀξέως τρέχειν. Φιλύρης νυμφήϊον] Ἐν τῷ Πηλίῳ γὰρ ὁ Κρόνος τῇ Φιλύρᾳ μιγεὶς γεννᾷ τὸν

Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμοῦ γένος, εἴπατε πατρὶ
Κοιμῆσαι μέγα χεῦμα· περιπλέξασθε γενείῳ,
Λισσόμεναι τὰ Ζηνὸς ἐν ὕδατι τέκνα τεκέσθαι.
Πηνειὲ Φθιῶτα, τί νῦν ἀνέμοισιν ἐρίζεις;
Ὦ πάτερ, οὐ μὴν ἵππον ἀέθλιον ἀμφιβέβηκας.
Ἦ ῥά τοι ὧδ' αἰεὶ ταχινοὶ πόδες, ἢ ἐπ' ἐμεῖο
Μοῦνοι ἐλαφρίζουσι; πεποίησαι δὲ πέτεσθαι
Σήμερον ἐξαπίνης; ὁ δ' ἀνήκοος. ὦ ἐμὸν ἄχθος,
Ποῖ σε φέρω; μέλεοι γὰρ ἀπειρήκασι τένοντες.
Πήλιον ὦ Φιλύρης νυμφήϊον, ἀλλὰ σὺ μεῖνον·
Μεῖνον, ἐπεὶ καὶ θῆρες ἐν οὔρεσι πολλάκι σεῖο
Ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι.
Τὴν δ' ἄρα καὶ Πηνειὸς ἀμείβετο δάκρυα λείβων,
Λητοῖ, Ἀναγκαίη μεγάλη θεός. οὐ γὰρ ἔγωγε
Πότνια σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι· οἶδα καὶ ἄλλας
Λουσαμένας ἀπ' ἐμεῖο λεχωΐδας. ἀλλά μοι Ἥρη
Δαψιλὲς ἠπείλησεν. ἀπαύγασαι οἷος ἔφεδρος
Οὔρεος ἐξ ὑπάτου σκοπιὴν ἔχει, ὅς κέ με ῥεῖα
Βυσσόθεν ἐξερύσειε. τί μήσομαι; ἢ ἀπολέσθαι
Ἡδύ τί τοι Πηνειόν; ἴτω πεπρωμένον ἦμαρ.
Τλήσομαι εἵνεκα σεῖο, καὶ εἰ μέλλοιμι ῥοάων
Διψαλέω ἄμπωτιν ἔχων αἰώνιον ἔρρειν,

Χείρωνα. Ἀναγκαίη] Τὸ τοῦ ποιητοῦ, ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. Ἀπαύγασαι] Θέασαι. Οἷος ἔφεδρος] Τὸν Ἄρη λέγει.

Καὶ μόνος ἐν ποταμοῖσιν ἀτιμότατος καλέεσθαι.
Ηνὶ δ' ἐγώ· τί περισσά; κάλει μόνον Εἰλήθυιαν·
Εἶπε, καὶ ἠρώησε μέγαν ῥόον. ἀλλά οἱ Αρης
Παγγαίου προθέλυμνα καρήατα μέλλεν ἀείρας
Εμβαλέειν δίνῃσιν, ἀποκρύψαι δὲ ῥέεθρα.
Υψόθε δ' ἐσμαράγησε, καὶ ἀσπίδα τύψεν ἀκωκῇ
Δούρατος· ἡ δ' ἐλέλιξεν ἐνόπλιον. ἔτρεμε δ' Οσσης
Οὔρεα, καὶ πεδίον Κρανώνιον, αἵ τε δυσαεῖς
Εσχατιαὶ Πίνδοιο· φόβῳ δ' ὠρχήσατο πᾶσα
Θεσσαλίη. τοῖος γὰρ ἀπ' ἀσπίδος ἔβραχεν ἦχος.
Ως δ' ὁπότ' Αἰτναίου ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο
Σείονται μυχὰ πάντα, κατουδαίοιο γίγαντος
Εἰς ἑτέρην Βριαρῆος ἐπωμίδα κινυμένοιο,
Θερμαῦστραί τε βρέμουσιν ὑφ' Ηφαίστοιο πυράγρης,
Εργά θ' ὁμοῦ, δεινὸν δὲ πυρίκμητοί τε λέβητες
Καὶ τρίποδες πίπτοντες ἐπ' ἀλλήλοις ἰαχεῦσι·
Τῆμος ἔγεντ' ἄραβος σάκεος τόσος εὐκύκλοιο.
Πηνειὸς δ' οὐκ αὖθις ἐχάζετο, μίμνε δ' ὁμοίως
Καρτερὸς ὡς τὰ πρῶτα. θοὰς δ' ἐστήσατο δίνας,
Εἰσόκε οἱ Κοικηῒς ἐκέκλετο, Σώζεο χαίρων,
Σώζεο· μὴ σύγ' ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα, τῆσδε
Αντ' ἐλεημοσύνης. χάριτος δέ τοι ἔσσετ' ἀμοιβή.

Τί περισσά] Λείπει τὸ φθέγξομαι. Παγγαίου] Πάγγαιον, ὄρος Θρᾴκης. Οσσης] Ορος Θεσσαλίης. Πίνδοιο] Ορος Περραιβῶν. Εἰς ἑτέρην Βριαρῆος] Οἱ μὲν, Βριαρέω· οἱ δὲ, Τυφωέως· οἱ δὲ, Εγκελάδου. Θερμαῦστραι] Αἱ κάμινοι. Κοικηῒς] Κοίου γὰρ καὶ Φοίβης θυγάτηρ Λητώ. ἴσως Κοιαντίς.

Et solus inter amnes abjectissimus nominer.
Atque eccum me: quid reliquum? voca tantùm Lucinam.
Dixit, & repressit magnum fluxum. at ei Mars,
Pangæi avulsa cacumina attollens, erat
Injecturus verticibus, & obruturus fluenta.
Desuper verò increpuit, & scutum percussit cuspide
Lanceæ: idque strepitum edidit armisonum. tremuerunt autem Ossæ
Montes, & campus Cranonius, & graviter spirantes
Extremitates Pindi: metúque commota est universa
Thessalia. talis namque è scuto obortus est sonitus,
Ut quum Ætnæi montis incendio flagrante,
Commoventur omnes recessus, subterraneo gigante
Briareo in alterum *se* latus vertente,
Et fornaces infremunt, sub Vulcani forcipe,
Et opera simul: tum graviter & rotundati lebetes
Et tripodes incidentes super se invicem resonant.
Tantus tunc extitit fragor scuti rotundi.
Peneus autem non illinc discedebat. sed permanebat perinde
Constans ut initio. celerésque inhibuit vortices,
Donec ei Cœceis *Latona* acclamavit, Salvus sis & incolumis:
Salvus sis: nec patiaris adversi quid mei causa, isthac
Pro misericordia. gratia verò tibi retribuetur.

Dixit, & quum multa priùs pertuliſſet, adiit *quoque* inſulas [runt:
Maritimas. ſed illæ ipſam advenientem non recepe-
Non Echinades , inſignem navibus recipiendis portum habentes: [bus.
Non Corcyra, quæ *alioqui* hoſpitalior cæteris omni-
Iris enim omnibus *inſulis* ab excelſo Mimante
Irata, valde procul abegit: ipſæque ob comminationem Iridis, [deret.
Penitus extimeſcebant in fluxu ne quam deprehen-
In veterem deinde Coorum Meropeida inſulam
Venit, Chalciopes ſacrum penetrale heroidis.
Sed eam *inſulam* pueri hoc verbum defendit, Ne tu mater [invideam
Hîc me parias. non quòd *de hoc loco* conquerar , aut
Inſulæ *hanc gloriam :* eſt enim fœcunda & paſcua, ut ulla alia.
Verùm *quòd* ei fato quiſpiam deſtinatus deus alius
Eſt, ſervatorum ſummum genus, cujus ſub baltheum
Venient, haud detrectantes ut à Macedone regantur,
Tam mediterranea regio, quàm quæ in mari jacent,
Ad occaſum uſque, & unde veloces equi
Solem provehunt. is norit mores patris *Lagidæ.*
Equidem commune olim quoddam veniet nobis bellum
Poſtmodum: ubi *prius* contra Græcos gladium
Barbaricum & Celticum excitantes Martem,

Κέρκυρα] ἡ Φαιακία. Μεροπηΐδα] Η ὅτι ὑπὸ Μέροπος ἐβασιλεύετο, ἢ ὅτι Μέροπες αὐτὴν ᾤκησαν, ἢ ὅτι Μέροπος θυγάτηρ ἡ Κῶς. Αλλά οἱ ἐκ

Η, καὶ πολλὰ πάροιθεν ἐπεὶ κάμεν, ἔστιχε νήσοις
Εἰναλίαις. αἱ δ' οὔ μιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο,
Οὐ λιπαρὸν νήεσσιν Εχινάδες ὅρμον ἔχουσαι,
Οὐδ' ἥτις Κέρκυρα φιλοξεινωτάτη ἄλλων.
Ιρις ἐπεὶ πάσῃσιν ἐφ' ὑψηλοῖο Μίμαντος
Σπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτραπεν. αἱ δ' ὑφ' ὁμοκλῆς
Πασσυδίῃ φοβέοντο κατὰ ῥόον ἥντινα τέτμοι.
Ωγυγίην δ' ἤπειτα Κόων Μεροπηΐδα νῆσον
Ικετο, Χαλκιόπης ἱερὸν μυχὸν ἡρωΐνης.
Αλλά ἑ παιδὸς ἔρυκεν ἔπος τόδε, Μὴ σύ γε μῆτερ
Τῇ με τέκοις. οὔτ' οὖν ἐπιμέμφομαι, οὐδὲ μεγαίρω
Νῆσον, ἐπεὶ λιπαρή τε καὶ εὔβοτος, εἴ νύ τις ἄλλη·
Αλλά οἱ ἐκ μοιρέων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος
Εστί, σαωτήρων ὕπατον γένος· ᾧ ὑπὸ μίτρην
Ιξεται οὐκ ἀέκουσα Μακηδόνι κοιρανέεσθαι,
Αμφοτέρη μεσόγεια, καὶ αἳ πελάγεσσι, κάθηνται·
Μέχρις ὅπου περάτη τε, καὶ ὁππόθεν ὠκέες ἵπποι
Ηέλιον φορέουσιν. ὁ δ' εἴσεται ἤθεα πατρός.
Καί νύ ποτε ξυνός τις ἐλεύσεται ἄμμιν ἄεθλος
Υστατον, ὁππότ' ἂν οἱ μὲν ἐφ' Ελλήνεσσι μάχαιραν
Βαρβαρικὴν καὶ Κελτὸν ἀναστήσαντες ἄρηα

μοιρέων] Διὰ τὸ ἐκεῖσε ἀναστραφῆναι τὸν Φιλάδελφον Πτολεμαῖον ἐν τῇ Κῷ. Υπὸ μίτρην] Υπὸ τὴν βασιλείαν. Υπὸ τὴν ἀρχήν. Μακηδόνι] τῷ Φιλαδέλφῳ Πτολεμαίῳ.

Ὀψίγονοι Τιτῆνες ἀφ' ἑσπέρου ἐσχατόωντος
Ῥώσωνται, νιφάδεσσιν ἐοικότες, ἢ ἰσάριθμοι
Τείρεσιν, ἡνίκα πλεῖστα κατ' ἠέρα βουκολέονται·
Φρούρια καὶ κῶμαι Λοκρῶν, καὶ Δελφίδες ἄκραι,
Καὶ πεδία Κρισσαῖα, καὶ ἠπείροιο πόληες
Ἀμφιπεριστείνωνται. ἴδωσι δὲ πίονα καρπὸν
Γείτονος αἰθομένοιο καὶ οὐκέτι μύθων ἀκουῇ,
Ἀλλ' ἤδη περὶ νηὸν ἀπαυγάζοιντο φάλαγγες
Δυσμενέων· ἤδη δὲ παρὰ τριπόδεσσιν ἐμεῖο
Φάσγανα καὶ ζωστῆρας ἀναιδέας, ἐχθομένας τε
Ἀσπίδας, αἳ Γαλάτῃσι κακὴν ὁδὸν ἄφρονι φύλῳ
Στήσονται· τέων αἱ μὲν ἐμοὶ γέρας, αἱ δ' ἐπὶ Νείλῳ
Ἐν πυρὶ τοὺς φορέοντας ἀποπνεύσαντας ἰδοῦσαι,
Κείσονται, βασιλῆος ἀέθλια πολλὰ καμόντος
Ἐσσόμεναι· Πτολεμαῖε, τά τοι μαντήϊα φαίνω.
Αἰνήσεις μέγα δή τι τὸν εἰσέτι γαστέρι μάντιν
Ὕστερον ἤματα πάντα· σὺ δὲ ξυμβάλλεο μῆτερ.
Ἔστι διειδομένη τις ἐν ὕδατι νῆσος ἀραιή,
Πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δέ οἱ οὐχ ἑνὶ χώρῳ,

Τιτῆνες ἀφ' ἑσπέρου] τῆς δύσεως. Τιτῆνες δὲ, διὰ τὸ ἐπιχείρημα. ῥώσωνται, νιφάδεσσιν ἐοικότες] Βρέννος ὁ τῶν Γαλλῶν βασιλεὺς, συναγαγὼν τοὺς Κελτοὺς, ἦλθεν ἐπὶ Πυθῶνα βουλόμενος τοῦ θεοῦ τὰ χρήματα διαρπάσαι. πλησίον δὲ γενομένων, ὁ Ἀπόλλων χαλάζῃ χρησάμενος, ἀπώλεσε τοὺς πλείους αὐτῶν. ὀλίγων οὖν περιλειφθέντων, Ἀντίγονός τις φίλος τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου, προξενεῖ αὐτοὺς αὐτῷ ὥστε ἐπὶ μισθῷ στρατεύεσθαι. καὶ γὰρ ἔχρηζεν ὁ Πτολε-

Sed

Gigantum poſteri, ab Occidente remotiſſimo
Affluent, nivibus æquiparandi, aut numero pares
Stellis, quum plurimæ in aëre errant.
Munitiones & vici Locrorum, & Delphides excelſæ,
Et arva Criſſæa, & continentis civitates,
Lamentis circumcirca fremunt. Videant autem pinguem frugem
Vicini *agri* ardentis: & jam non ſolùm ex rumoribus *videant*,
Sed nunc circa templum refulgeant phalanges
Hoſtium: nunc videant apud tripodes meos,
Enſes & baltheos impudentes, infeſtóſque
Clypeos qui Gallis pernicioſam viam, dementi populo,
Efficiant. horum aliqui mihi præmium, aliqui apud Nilum,
In igne bajulos ſuos animam efflare videntes,
Jacebunt, Regis præmia, ut qui multum laborarit,
Futuri. Hæc, Ptolemæe, tibi vaticinia edo.
Laudabis ſanè vehementer eum qui adhuc in utero latet vatem [*ter.*
Deinceps omnibus temporibus: tu verò adjuva *ma-*
Eſt nota quædam in aquis inſula, tenuis,
Errans in mari, pedéſque ei non in uno loco *ſunt:*

μαῖος τοιούτου στρατεύματος· οἱ δὲ ὁμοίως ἠβουλήθησαν καὶ τοῦ Πτολεμαίου διαρπάσαι τὰ χρήματα. γνοὺς οὖν συλλαμβάνει αὐτοὺς, καὶ ἀπάγει πρὸς τὸ στόμιον τοῦ Νείλου τὸ λεγόμενον Σεβεννυτικὸν, καὶ κατέκλυσεν αὐτοὺς ἐκεῖσε. ταῦτα οὖν φησὶ ξυνὸν ἀγῶνα ἔσεσθαι. Τέων] Ὧντινων ἀσπίδων αἱ μὲν ἐμοὶ ἐς γέρας, αἱ δὲ τῷ Πτολεμαίῳ δοθήσονται. Διειδομένη] φαινομένη. Ἀραιή] λεπτή.

K

Sed circumflua ſupernatat, veluti albucum.
Hinc Notus, illinc Boreas *eam pellit*, prout fert mare.
Eò me portes. nam in hanc venies benevolam.
Tantum loquuto *Apolline* omnes in mari diſceſſerunt inſulæ.
Aſterie, carminum amans, tu autem ex Eubœa deſcenderas,
Cycladas inſpectura rotundas: neque vetus aliquis,
Sed adhuc *recens* à tergo Geræſtius ſequebatur fucus.
Conſtitiſti verò in medio, & commiſerta Latonæ,
Marinum fucum omnem exuſſiſti: quoniam circumquaque flagrabas igne,
Miſeram pariendi doloribus moleſtiſſimis afflictam videns.
Juno, hoc in me ſtatuas quodcunque tibi libet. neque enim comminationes
Veſtras curavi. *vel curaverim.* tranſi, tranſi in me, ô Latona. [fecit.
Dixiſti: at illa *Latona* infando & miſero errori finem
Sedebat autem Inopi ad fluvium: quem profundiſſimum
Tellus tunc emittit, ubi creſcente fluxu
Nilus à præcipitio Æthiopico deſcendit.
Ibi exolvit *Latona* cingulum, retróque inclinata eſt humeris
Ad palmæ truncum, difficultate miſerabili
Afflicta: humidus verò per corpus defluebat ſudor.
Dixit autem ſuſpirans: Quid matrem, fili mi, torques?

Ἀλλὰ παλιῤῥοίῃ ἐπινήχεται, ἀνθέρικος ὥς·
Ἔνθα νότος, ἔνθ' εὖρος, ὅπῃ φορέῃσι θάλασσα·
Τῇ με φέροις. κείνην γὰρ ἐλεύσεαι εἰς ἐθέλουσαν.
Αἱ μὲν τόσσα λέγοντος ἀπέτρεχον εἰν ἁλὶ νῆσοι.
Ἀστερίη φιλόμολπε, σὺ δ' Εὐβοίηθε κατῄεις
Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας, οὔτι παλαιόν,
Ἀλλ' ἔτι τοι μετόπισθε Γεραίστιον εἵπετο φῦκος·
Ἔστης δ' ἐν μέσσῃσι. κατοικτείρασα δὲ Λητώ,
Φῦκος ἅπαν κατέφλεξας· ἐπεὶ περικαίεο πυρὶ,
Τλήμον', ὑπ' ὠδίνεσσι βαρυνομένην ὁρόωσα.
Ἥρη τοῦτό με ῥέξον ὅ τοι φίλον. οὐ γὰρ ἀπειλὰς
Ὑμετέρας ἐφύλαξα· πέρα, πέρα εἰς ἐμὲ Λητοῖ.
Ἔννεπες. ἡ δ' ἄῤῥητον ἄλης ἀπεπαύσατο λυγρῆς·
Ἵζετο δ' Ἰνωποῖο παρὰ ῥόον, ὅντε βάθιστον
Γαῖα τότ' ἐξανίησιν, ὅτε πλήθοντι ῥεέθρῳ
Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο κατέρχεται Αἰθιοπῆος.
Λύσατο δὲ ζώνην, ἀπὸ δ' ἐκλίθη ἔμπαλιν ὤμοις
Φοίνικος ποτὶ πρέμνον, ἀμηχανίης ὑπὸ λυγρῆς
Τειρομένη· νότιος δὲ διὰ χροὸς ἔῤῥεεν ἱδρώς.
Εἶπε δ' ἀλυσθμαίνουσα, Τί μητέρα κοῦρε βαρύνεις;

Ἀνθέρικος ὥς] Ἀνθέρικος ἐστὶν ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καρπός. Γεραίστιον] Γεραιστὸς ἀκρωτήριον Εὐβοίας. Ἐφύλαξα] ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Φοίνικος ποτὶ πρέμνον] Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα. Ἀλυσθμαίνουσα] Πνευστιῶσα. Ἀσθμαίνουσα.

Αὔτη τοι, φίλε, νῆσος ἐπιπλώουσα θαλάσσῃ.
Γείνεο, γείνεο κοῦρε, καὶ ἤπιος ἔξιθι κόλπου.
Νύμφα Διὸς βαρύθυμε, σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἄπυστος
Δὴν ἔμμεναι· τοίη σε προσέδραμεν ἀγγελιῶτις.
Εἶπε δ' ἔτ' ἀσθμαίνουσα, φόβῳ δ' ἀνεμίσγετο μῦθος,
Ηρη τιμήεσσα, πολὺ προὔχουσα θεάων,
Σὴ μὲν ἐγώ, σὰ δὲ πάντα· σὺ δὲ κρείουσα κάθησαι
Γνησίη οὐλύμποιο· καὶ οὐ χέρα δείδιμεν ἄλλην
Θηλυτέρην. σὺ δ' ἄνασσα τὸν αἴτιον εἴσεαι ὀργῆς.
Λητώ τοι μίτρην ἀναλύεται ἔνδοθι νήσου.
Αλλαι μὲν πᾶσαι μιν ἀπέστυγον, οὐδ' ἐδέχοντο·
Αστερίη δ' ὀνομαστὶ παρερχομένην ἐκάλεσσεν,
Αστερίη πόντοιο κακὸν σάρον· οἶσθα καὶ αὐτή.
Αλλά φίλη, δύνασαι γάρ, ἀμύνειν πότνια δούλοις
Υμετέροις, οἳ σεῖο πέδον πατέουσιν ἐφετμῇ.
Η, καὶ ὑπὸ χρύσειον ἐδέθλιον ἷζε, κύων ὣς
Αρτέμιδος, ἥτις τε θοῆς ὅτε παύσεται ἄγρης,
Ιζει θηρήτειρα παρ' ἴχνεσιν· οὔατα δ' αὐτῆς
Ορθὰ μάλ', αἰὲν ἑτοῖμα θεῆς ὑποδέχθαι ὀμοκλήν.
Τῇ ἰκέλη Θαύμαντος ὑπὸ θρόνον ἵζετο κούρη.
Κείνη δ' οὐδέποτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἕδρης,
Οὐδ' ὅτε οἱ ληθαῖον ἐπὶ πτερὸν ὕπνος ἐρείσῃ·

Νύμφα Διὸς] Πρὸς τὴν Ηραν ὁ λόγος. Σάρον] τὸ κάλλυντρον. Οὐδ' ὅτε οἱ ληθαῖον] Τὸ λήθην τῶν κακῶν ἐμποιοῦν.

Hæc tibi, care *fili*, insula supernatans mari.
Nascere, nascere puer, & benignus egredere ex utero.
Juno, uxor Jovis morosa, tu verò non poteras ignara
Diu esse: talis tibi accurrit nuntia *Iris:*
Dixitque adhuc anhelans (metu autem permiscebatur oratio)
O honorata Juno, multò præstantissima inter deas,
Tua & ego, & tua *sunt* omnia. túque regina sedes
Germana olympi: neque manum veremur aliam
Fœmineam. tu verò, ô regina, causam scies iræ.
Latona tibi zonam solvit in *hac* insula.
Cæteræ quidem omnes eam aversatæ sunt, nec receperunt:
Asterie autem nominatim *eam* advenientem vocavit.
Asterie, malum ponti verriculum: túque nosti hoc ipsa.
Sed, ô cara diva (cùm possis) opitulare servis
Tuis, qui in tuo solo ambulant legitimè.

Dixit, & infra auream sellam subsedit, velut canis
Dianæ, quæ quum à celeri requieverit venatu,
Sedet venatrix juxta vestigia *Dianæ:* aures verò ei
Admodum arrectæ, semper paratæ ad deæ percipiendam incitationem.
Huic similis Thaumantis filia, infra sellam sedebat.

Ipsaque adeò nunquam sui obliviscitur solii,
Nec quidem quum ei obliviosam alam somnus infixerit:

Sed ibi magni ad angulum ſolii,
Parum acclinato capite, obliquè obdormit.
Neque unquam cingulum exolvit, neque pernices
Calceos: ne ſibi quod improviſum verbum dicat
Hera *Juno.* At hæc gravi dolore percita *ipſam* alloquebatur:
Itáne nunc, ô Jovis probra, & nubatis [ſeræ
Clanculum, & pariatis occultè? atque haud ubi mi-
Et ægrè parientes laborant molitrices: ſed ubi phocæ
Marinæ enituntur in ſpecubus deſertis.
Aſteriæ autem nihil prorſus indignor, cauſa hujus
Delicti: neque eſt ut moleſtias inferam
Tot tantáſque ei. valde enim malè gratificata eſt Latonæ. [quòd meum
Sed nihilominus ipſam mirificè veneror, propterea
Lectum non conſcendit, & Jovi antepoſuit mare.
Sic hæc loquuta eſt. olores verò Phœbi cantores, modulantes,
Mæonio Pactolo relicto, cinxerunt
Septies circum Delum, & accinuerunt puerperio,
Muſarum volucres, vocaliſſimi inter aves.
Atque hinc puer *Apollo* totidem lyræ intendit fides
Poſtmodum, quoties olores pariendi doloribus accinuerant. [rò voce
Octavum nondum cecinerant, & ille exiliit. alta ve-
Nymphæ Deliades, fluvii genus antiqui,

Ποτὶ γλωχῖνα] Πρὸς τὴν γωνίαν τοῦ θρόνου. Λέχριος] πλάγιος. Ενδρομίδας] Κυρίως τῶν κυνηγῶν τὰ ὑποδήματα. Αλετρίδες] Αἱ θεράπαιναι αἱ ἀλήθουσαι. Μάλα γάρ τι κακῶς] Καὶ γὰρ κακῶς τῇ Λητοῖ ἐχαρίσατο.

Αλλ' αὔτως μεγάλοιο ποτὶ γλωχῖνα θρόνοιο
Τυτθὸν ἀποκλίνασα καρήατα, λέχριος εὕδει.
Οὐδέποτε ζώνην ἀναλύεται, οὐδὲ ταχείας
Ενδρομίδας· μή οἱ τι καὶ αἰφνίδιον ἔπος εἴπῃ
Δεσπότις. ἡ δ' ἀλεγεινὸν ἀλαστήσασα προσηύδα,
Οὕτω νῦν, ὦ Ζηνὸς ὀνείδεα, καὶ γαμέοισθε
Λάθρια, καὶ τίκτοιτε κεκρυμμένα· μηδ' ὅθι δειλαὶ
Δυστοκέες μογέουσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι φῶκαι
Εἰνάλιαι τίκτουσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις.
Αστερίῃ δ' οὐδέν τι βαρύνομαι εἵνεκα τῆσδε
Αμπλακίης, οὐδ' ἔστιν ὅπως ἀποθύμια ῥέξω
Τοσσάδε οἱ. μάλα γάρ τε κακῶς ἐχαρίσατο Λητοῖ.
Αλλά μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι, οὕνεκ' ἐμεῖο
Δέμνιον οὐκ ἐπάτησε, Διὸς δ' ἀνθείλετο πόντον.
Η μὲν ἔφη. κύκνοι δὲ θεοῦ μέλποντες ἀοιδοὶ
Μηόνιον Πακτωλὸν ἐκυκλώσαντο λιπόντες
Εβδομάκις περὶ Δῆλον· ἐπήεισαν δὲ λοχείῃ
Μουσάων ὄρνιθες, ἀοιδότατοι πετεηνῶν.
Ενθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύρῃ ἐνεδήσατο χορδὰς
Υστερον, ὁσσάκι κύκνοι ἐπ' ὠδίνεσσιν ἄεισαν.
Ογδοον οὐκ ἔτ' ἤεισαν, ὁ δ' ἔκθορεν. αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν
Νύμφαι Δηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο,

Μηόνιον Πακτωλὸν] Ποταμὸς Λυδίας, χρυσοῦ ψήγματα φέρων. Εβδομάκις] Επταμηνιαῖος γὰρ ἐτέχθη ὁ Απόλλων.

Εἶπαν Ἐληθυίης ἱερὸν μέλος· αὐτίκα δ' αἰθὴρ
Χάλκεος ἀντήχησε διαπρύσιον ὀλολυγήν.
Οὐδ' Ἥρη νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλετο Ζεύς.
Χρύσεά τοι τότε πάντα θεμείλια γείνετο Δῆλε·
Χρυσῷ δὲ τροχόεσσα πανήμερος ἔῤῥεε λίμνη,
Χρύσειον δ' ἐκόμησε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης.
Χρυσῷ δὲ πλήμμυρε βαθὺς Ἰνωπὸς ἑλιχθείς.
Αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἀπ' οὔδεος εἵλεο παῖδα,
Ἐν δ' ἐβάλευ κόλποισιν· ἔπος δ' ἐφθέγξαο τοῖον,
Ὦ μεγάλ', ὦ πολύβωμε, πολύπτολι, πολλὰ φέρουσα,
Πίονες ἤπειροί τε, καὶ αἳ περιναίετε νῆσοι,
Αὐτὴ ἐγὼ τοιήδε δυσήροτος· ἀλλ' ἀπ' ἐμεῖο
Δήλιος Ἀπόλλων κεκλήσεται. οὐδέ τις ἄλλη
Γαιάων τοσσόνδε θεῷ πεφιλήσεται ἄλλῳ·
Οὐ Κερχνὶς κρείοντι Ποσειδάωνι Λεχαίῳ,
Οὐ πάγος Ἑρμείῃ Κυλλήνιος, οὐ Διῒ Κρήτη,
Ὡς ἐγὼ Ἀπόλλωνι· καὶ ἔσσομαι οὐκ ἔτι πλαγκτή.
Ὧδε σὺ μὲν κατέλεξας· ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν.
Τῷ καὶ νησάων ἁγιωτάτη ἐξέτι κείνου
Κλήζῃ, Ἀπόλλωνος κουροτρόφος· οὐδέ σ' Ἐνυὼ,
Οὐδ' Ἀΐδης, οὐδ' ἵπποι ἐπιστείβουσιν Ἄρηος·
Ἀλλά τοι ἀμφιετεῖς δεκατηφόροι αἰὲν ἀπαρχαὶ

Ὀλολυγήν] Τὴν μετὰ εὐφημίας λέγει εὐχήν. Λίμνη] Ἡ θάλασσα, διὰ τὸ περιτρέχειν κύκλῳ τὴν νῆσον. Ἡ λίμνη τις ἐν Δήλῳ περιφερής. Ὦ πολύ-

Dixerunt

Dixerunt Lucinæ ſacrum carmen: ſtatímque æther
Æneus reſonuit, vehementi cum ululatu.
Neque Juno id graviter tulit: quia iram *ei* exemerat
Jupiter.
Aurea tibi tunc omnia fundamenta facta ſunt, Dele:
Auro etiam curva per totum diem fluebat palus:
Auream quoque produxit ſtirpem ramus oleæ:
Auro item exuberavit profundus Inopus revolutus.
Tu ipſa denique aureo è ſolo ſuſtuliſti puerum,
Inque gremium repoſuiſti, & tale loquuta es verbum,
O magna, ô multis aris ornata, multíſque urbibus,
multa proferens: [ſulæ,
O pingues continentis terræ, & circumhabitatæ in-
Ipſamet ego *ſum* illa tam inculta *terra:* ſed à me
Delius Apollo *jam* nominabitur: neque ulla alia
Terrarum in tantum Deo curæ erit alteri:
Non Cenchris Neptuno, regi Lechæo,
Non vicus Mercurio Cyllenius, non Jovi Creta,
Quantum ego Apollini: & ero haud ampliùs erra-
bunda.
Sic tu quidem dixiſti: is verò *Apollo* dulcem traxit
mammam.
Ac proinde inſularum ſanctiſſima etiamnum ab illo
tempore
Vocaris, Apollinis nutricula: neque te Bellona,
Nec Pluto, nec equi Martis calcant:
Sed tibi quotannis decimiferæ ſemper primitiæ

βωμε] Πρὸς τὴν γῆν λέγει ταῦτα. Λεχαίῳ] Λέχαιον, καὶ Κερχνὶς ἀκρωτήρια, ἔνθα ὁ Ποσειδῶν τιμᾶται.

Mittuntur: omnésque tripudia agunt civitates,
Quæque ad auroram, quæque ad veſperam, quæque ad meridiem
Sedes poſuerunt, & qui ſupra Boreum
Domicilia littus habent, valde longævum genus.
Hi quidem tibi calamum & ſacros manipulos primi
Spicarum afferunt, quos è Dodone Pelaſgi,
Procul exeuntes, omnium primò accipiunt,
Terricubæ miniſtri perſtreperi lebetis:
Deinde in urbem & montes Melidis terræ
Perveniunt *manipuli*: illinc verò trajiciunt Abantum
In uberem agrum, Lelantium: neque tam longus
Curſus ex Eubœa, quoniam tui portus vicini *ſunt*.
Primæ tibi hos *manipulos* attulerunt à flavis Arimaſpis
Upíſque, Loxóque, & beata Hecaerge,
Filiæ Boreæ: & mares qui tunc optimi *erant*
Juvenum. neque iſti rurſus domum reverterunt,
Beatique effecti ſunt, & nunquam inglorii ipſi *erunt*.
Etenim Deliades, quum ſonorus Hymenæus
Mores puellarum terret, coætaneos capillos
Virgines *puellis*, at juvenes primam lanuginem
Mares maribus, primitiarum loco offerunt.
Aſterie odora, circa te quidem circum inſulæ

Αἵτ' ἀνὰ μέσσην] Ἐν μεσημβρίᾳ. Καὶ οἳ καθύπερθε] οἱ Ὑπερβόρειοι. Οἰκία θινὸς] Θῖνα νῦν τὴν Ὠκεανοῦ ζώνην λέγει. Καὶ μέντοι καλάμην τε] Λέγεται ὅτι οἱ Ὑπερβόρειοι δῶρα πέμπουσι τῷ Ἀπόλλωνι, ἅτινα δέχονται πρῶτοι Δωδωναῖοι. Γηλεχέες] Καὶ Ὅμηρος, χαμαιεῦναι. Μηλίδος] Μηλὶς, πόλις Τραχῖνος. Ληλάντιον] Ἐν Εὐβοίᾳ πεδίον Ληλάντιον ἀπὸ Λήλαντος βασιλέως. Ἀριμασπῶν] Ἔθνος τῶν Ὑπερβορέων. Οὖπίς τε] Αἱ

Πέμπονται· πᾶσαι δὲ χοροὺς ἀνάγουσι πόληες,
Αἵ τε πρὸς ἠοίην, αἵ θ' ἑσπέριον, αἵ τ' ἀνὰ μέσσην
Κλήρους ἐστήσαντο, καὶ οἳ καθύπερθε Βορείης
Οἰκία θινὸς ἔχουσι, πολυχρονιώτατον αἷμα.
Οἱ μέν τοι καλάμην τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρῶτοι
Ἀσταχύων φορέουσιν· ἃ Δωδώνηθε Πελασγοὶ
Τηλόθεν ἐκβαίνοντα πολὺ πρώτιστα δέχονται
Γηλεχέες θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος.
Δεύτερον ἱερὸν ἄστυ, καὶ οὔρεα Μηλίδος αἴης
Ἔρχονται· κεῖθεν δὲ διαπλώουσιν Ἀβάντων
Εἰς ἀγαθὸν πεδίον Ληλάντιον. οὐδ' ἔτι μακρὸς
Ὁ πλόος Εὐβοίηθεν· ἐπεὶ σέο γείτονες ὅρμοι.
Πρῶταί τοι τάδ' ἔνεικαν ἀπὸ ξανθῶν Ἀριμασπῶν
Οὖπίς τε, Λοξώ τε, καὶ εὐαίων Ἑκαέργη,
Θυγατέρες Βορέαο, καὶ ἄρσενες οἳ τότ' ἄριστοι
Ἠϊθέων. οὐδ' οἵγε παλιμπετὲς οἴκαδ' ἵκοντο·
Εὔμοιροι δ' ἐγένοντο καὶ ἀκλεέες οὔποτ' ἐκεῖνοι.
Ἦτοι Δηλιάδες μέν, ὅτ' εὐήχης ὑμέναιος
Ἤθεα κουράων μορμύσσεται, ἥλικα χαίτην
Παρθενικαῖς, παῖδες δὲ θέρος τὸ πρῶτον ἰούλων
Ἄρσενες ἠϊθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέουσιν.
Ἀστερίη θυόεσσα, σὲ μέν περί τ' ἀμφί τε νῆσοι

τρεῖς κόραι τῶν Ὑπερβορέων Σκυθῶν. Εὐαίων δὲ, ἡ μακαρία. Εὔμοιροι] Εὔφημοι. Παρθενικαὶ] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ φορέουσιν. Ἄρσενες] οἱ καθαροί.

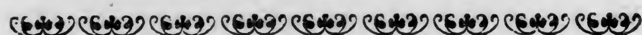
Κύκλον ἐποιήσαντο, καὶ ὡς χορὸν ἀμφεβάλοντο,
Οὔτε σιωπαλέην, οὔτ' ἄψοφον· οὖλος ἐθείραις
Εσπερος ἀλλ' αἰεί σε καταβλέπει ἀμφιβόητον.
Οἱ μὲν ὑπαείδουσι νόμον Λυκίοιο γέροντος,
Ον τοι ἀπὸ Ξάνθοιο θεοπρόπος ἤγαγεν Ωλήν·
Αἱ δὲ ποδὶ πλήσσουσι χορίτιδες ἀσφαλὲς οὖδας.
Δὴ τότε καὶ στεφάνοισι βαρύνεται ἱρὸν ἄγαλμα
Κύπριδος ἀρχαίης ἀριήκοον· ἥν ποτε Θησεὺς
Εἵσατο σὺν παίδεσσιν, ὅτε Κρήτηθεν ἀνέπλει·
Οἳ χαλεπὸν μύκημα καὶ ἄγριον υἷα φυγόντες
Πασιφάης, καὶ γναμπτὸν ἕδος σκολιοῦ λαβυρίνθου,
Πότνια σὸν περὶ βωμὸν ἐγειρομένου κιθαρισμοῦ
Κύκλιον ὠρχήσαντο· χοροῦ δ' ἡγήσατο Θησεύς.
Ενθεν ἀειζώοντα θεωρίδος ἱερὰ Φοίβῳ
Κεκροπίδαι πέμπουσι τοπήϊα νηὸς ἐκείνης.
Αστερίη πολύβωμε, πολύλλιτε, τίς δέ σε ναύτης
Εμπορος Αἰγαίοιο παρήλυθε νηῒ θεούσῃ;
Οὐχ οὕτω μεγάλοι μιν ἐπιπνείουσιν ἀῆται,
Χρειὼ δ' ὅττι τάχιστον ἄγει πλόον· ἀλλὰ τὰ λαίφη
Ωκέες ἐστείλαντο, καὶ οὐ πάλιν αὖτις ἔβησαν

Οὖλος ἐθείραις] Ολόκληρος ταῖς θριξί. τουτέστι, λαμπρὸς ταῖς ἀκτῖσιν. Ωλὴν] Ωλὴν γάρ τις Λύκιος εὗρε τὸν ὕμνον τοῦτον. Αριήκοον] Αφροδίτης ἱερὸν ἐν Δήλῳ· ὅπερ Θησεὺς ἔκτισε, διὰ τὸ δυσχερῶς τὴν Αριάδνην ὀλισθῆσαι εἰς πόθον τοῦ Θησέως, καὶ χειρώσασθαι τὸν Μινώταυρον. Σὸν περὶ βωμὸν] Τοῦτο καὶ Πλάτων ἔφη ἐν τῷ Φαίδωνι. Θεωρίδος ἱερὰ] Τὸ ἑξῆς,

Orbem effecerunt, & tanquam choro ſtiparunt,
Nec tacitam, nec ſtrepitu orbatam: ſed ſalubris *ille* capillis [tam.
Veſper te ſemper deſpectat circumquaque decanta-
Hi quidem *juvenes* ſuccinunt modum Lycii ſenis,
Quem à Xantho fatiloquus adduxit Olen.
Illæ verò *virgines* pede quatiunt tripudiantes ſecurum ſolum.
Equidem tunc & ſertis oneratur ſacrum ſignum
Veneris antiquæ, attentè audiens. quam olim Theſeus
Erexit cum pueris, poſteaquam è Creta ſolviſſet.
Qui ubi horrendum mugitum & ferocem filium effugiſſent
Paſiphaæ, & inflexam ſedem tortuoſi labyrinthi:
Diva, tuam circa aram, excitato citharæ ſonitu,
In orbem tripudiarunt: chorúmque duxit Theſeus.
Hinc ſempiterna theoridis ſacra Phœbo
Cecropidæ mittunt, armamenta navis iſtius.
Aſterie, multis aris multíſque precibus ornata, ecquis te nauta
Inſtitor in Ægeo præteriit navi properante?
Non adeò magni ipſi aſpirant venti,
Etiam neceſſitate celerrimum urgente curſum: ſed vela
Celeres *nautæ* demiſerunt: neque prius inde reverterunt,

θεωρίδος νηός. νεὼς τῆς τὰ ἱερὰ φερούσης· κυρίως δὲ θεωρίς, ὁ τὰ θεοῦ ὡρῶν, ὅ ἐστι φυλάσσων. ἐκ δὲ τούτου ὁ ἱερεύς. Τοπήϊα] Οπλα νεώς, παρὰ Λάκωσι. Σχοινία. Κάλοι.

Quàm circa magnam tuam aram gyros egerint plagis
Divulsam, & truncum sacrum oleæ momorderint,
Manibus retrò reflexis. quos Deliaca invenit nympha
Ludos, & juvenescenti Apollini risum.
O Vesta *quædam* insularum, tranquilla domus, salva sis & ipsa:
Salvus sit & Apollo, & quam peperit Latona.

IN LAVACRUM PALLADIS HYMNUS.

QUOTQUOT lotrices Palladis *adestis*, exite omnes,
Exite: equas modò hinnientes
Sacras *illas* audivi, & dea in promptu incedit.
Properate, ô flavæ; properate, Pelasgides.
Nunquam Minerva magnos abluit lacertos,
Priusquam pulverem equorum absterserit ab iliis:
Ne quidem quum cruore defœdata omnia ferens
Arma, injustis venit à terrigenis.

Βωμὸν ὑπὸ πληγῆσιν] Εν Δήλῳ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Απόλλωνος ἔθος ἦν περιτρέχειν καὶ τύπτειν τὸν βωμὸν τοῦ Απόλλωνος μάστιγι, καὶ ἀποδάκνειν, ἐξηγκωνισμένους ἐκ τῆς ἐλαίας. Ρηισσόμενον] πληισσόμενον. Οδακτάσαι] Δεράξασθαι. Δακεῖν. Ιστίη ὦ νήσων] Εστὶ μὲν κυρίως ὁ βωμὸς ὁ ἐν μέσῳ τοῦ δόμου ἑστώς· ἐπειδὴ οὖν ἡ Δῆλος ἐν μέσῳ τῶν Κυκλάδων ἕστηκε, δοκεῖ ὥσπερ ἑστία τις καὶ βωμὸς εἶναι. Ευέστιε] εὔοικε.

Πρὶν μέγαν ἢ σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῆσιν ἑλίξαι
Ρησσόμενον, καὶ πρέμνον ὀδακτάσαι ἁγνὸν ἐλαίης,
Χεῖρας ἀποστρέψαντας. ἃ Δηλιὰς εὕρετο νύμφη
Παίγνια κουρίζοντι καὶ Απόλλωνι γελαστύν.
Ιστίη ὦ νήσων, εὐέστιε, χαῖρε μὲν αὐτή,
Χαιρέτω δ' Απόλλων τε, καὶ ἣν ἐλοχεύσατο Λητώ.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ ΥΜΝΟΣ.

ΟΣΣΑΙ λωτροχόοι τᾶς Παλλάδος, ἔξιτε πᾶσαι,
Εξιτε. τᾶν ἵππων ἄρτι φρυασσομενᾶν
Τᾶν ἱερᾶν ἐσάκουσα, καὶ ἁ θεὸς εὔτυκος ἕρπει·
Σοῦσθέ νυν, ὦ ξανθαί, σοῦσθε Πελασγιάδες.
Οὔποκ' Αθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις,
Πρὶν κόνιν ἱππειᾶν ἐξελάσαι λαγόνων·
Οὐδ' ὅκα δὴ λύθρῳ πεπαλαγμένα πάντα φέροισα
Τεύχεα τῶν ἀδίκων ἦνθ' ἀπὸ γηγενέων.

ΕΙΣ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

ΟΣΣΑΙ λωτροχόοι] Εν τινι ἡμέρᾳ ὡρισμένῃ ἔθος εἶχον αἱ Αργεῖαι γυναῖκες λαμβάνειν τὸ ἄγαλμα τῆς Αθηνᾶς, καὶ τὸ Διομήδους, καὶ ἄγειν ἐπὶ τὸν Ιναχον, κἀκεῖ ἀπολούειν. Φρυασσομενᾶν] Ποιὸν ἦχον ἀποτελουσῶν. Σοῦσθέ νυν] Ορμᾶτε. Απενίψατο πάχεις] Απὸ μέρους τὸ ὅλον. Γηγενέων] τῶν γιγάντων.

Αλλὰ πολὺ πρότιστον ὑφ' ἅρματος αὐχένας ἵππων
Λυσαμένα, παγαῖς ἔκλυσεν Ωκεανῶ
Ιδρῶ καὶ ῥαθάμιγγας· ἐφοίβασεν δὲ παγεῦντα
Πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ στομάτων.
Ω ἴτ' Αχαιϊάδες· καὶ μὴ μύρα μηδ' ἀλαβάστρως·
(Συρίγγων ἀΐω φθόγγον ὑπαξονίων)
Μὴ μύρα λωτροχόοι τᾷ Παλλάδι, μηδ' ἀλαβάστρως
(Οὐ γὰρ Αθαναία χρίματα μικτὰ φιλεῖ)
Οἴσετε· μηδὲ κάτοπτρον. ἀεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τήνας.
Οὐδ' ὅκα τὰν Ιδαν Φρὺξ ἐδίκαζεν ἔριν,
Οὐδ' ἐς ὀρείχαλκον μεγάλα θεὸς, οὐδὲ Σιμοῦντος
Εβλεψεν δίναν ἐς διαφαινομέναν·
Οὐδ' Ηρη. Κύπρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἑλοῖσα,
Πολλάκι τὰν αὐτὰν δὶς μετέθηκε κόμαν.
Α δὲ, δὶς ἑξήκοντα διαθρέξασα διαύλως,
Οἷα παρ' Εὐρώτᾳ τοὶ Λακεδαιμόνιοι
Αστέρες, ἐμπεράμως ἐτρίψατο λιτὰ λαβοῖσα
Χρίματα, τᾶς ἰδίας ἔκγονα φυταλιᾶς.
Ω κῶραι, τὸ δ' ἔρευθος ἀνέδραμε πρώϊον, οἵαν
Η ῥόδον ἢ σίβδης κόκκος ἔχει χροΐαν.
Τῷ καὶ νῦν ἄρσεν τε κομίσσατε μοῦνον ἔλαιον,
Ω Κάστωρ, ᾧ καὶ χρίεται Ηρακλέης·

Εφοίβασεν] ἐκάθηρεν. Μηδ' ἀλαβάστρως] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἴσατε. Συρίγγων] τῶν χοινικίδων. Αλαβάστρως] τὰς μυροθήκας. Παρ' Εὐρώτᾳ] Ποτα-

Sed

Sed longè antè, à curru cervicibus equorum
Solutis, undis abluit Oceani
Sudorem & guttas: purgavítque concretam
Omnem ſpumam frenatorum ab ore equorum.
O ite Achaïades: & ne unguenta, neu alabaſtros
(Modiolorum audio ſonitum axibus circumdatorum)
Ne unguenta lotrices Palladi, neu alabaſtros
(Neque enim Minerva unguenta mixta amat).
Attuleritis: ſed neque ſpeculum. ſemper venuſtus *eſt* oculus illius.
Neque quum apud Idam montem Phryx *Paris* dijudicavit litem,
In orichalcum magna *hæc* dea, neque Simoentis
Inſpexit in verticem pellucidum;
Neque Juno. ſed Venus, perſpicuo ære accepto,
Sæpe eandem bis tranſpoſuit comam.
Sed hæc *Pallas* bis ſexaginta pervagata diaulos,
Qualiter apud Eurotam Lacedemoniæ
Stellæ, *Caſtor & Pollux*, ſcitè ſe perfricuit vilibus acceptis
Unguentis, è propria enatis ſtirpe, *olea*.
O puellæ *tunc ei* rubor recurrit, matutina cujuſmodi
Aut roſa, aut Punici mali granum habet colorem.
Ideóque nunc & maſculum afferte tantùm oleum,
Quo Caſtor & quo ungitur Hercules.

μὸς Λακεδαιμονίας. Τοὶ Λακεδαιμόνιοι] οἱ Διόσκουροι. Εμπεράμως] ἐμπείρως. Λιτὰ λαβοῖσα] Ἀσκεύαστα. ἄμικτα. Αρσέν τε] Ἤτοι καθαρὸν, ἄμικτον.

M

Afferetis & pectinem totum aureum, ut *ea* capillos
Pectat, tenerúmque extergat cincinnum.
Egredere, Minerva: adest tibi grata turba,
Virgines, magnorum filiæ Acestoridarum.
O Minerva, effertur verò *unà* Diomedis scutum,
Sicut Argivos morem hunc veterem
Eumedes docuit, tibi gratus Sacerdos:
Qui quum olim deliberatam in se comperisset necem
Populum machinari, fuga, tuum sacrum signum
Habens, recessit, & Creum in montem collocavit,
Creum montem: téque, ô dea, præruptis statuit
In scopulis, quibus nunc nomen Pallatides.
Egredere, Minerva, urbium vastatrix, aurea insignis galea:
Equorum & scutorum quæ oblectaris strepitu.
Hodie *vos* undiferæ ne lavate, hodie Argivi
Bibite ex fontibus, non autem ex amnibus.
Hodie servæ urnas, vel ad Physadeam,
Vel ad Amymonen ferte, Danai *filiam.*
Etenim auro & floribus aquas habens permixtas
Veniet pascuis Inachus ex montibus,
Minervæ lavacrum advehens pulchrum. sed tu, Pelasge,
Cave ne invitus *etiam* reginam *Minervam* aspicias.

Ἴλα] Ἡ τῶν νυμφῶν φρατρεία καὶ ἄθροισις. Ἀκεστοριδᾶν] Ἀκεστορίδαι, φυλὴ ἐπίσημος ἐν Ἄργει. Εὐμήδης ἐδίδαξε] Ποτὲ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐλθόντων κατὰ τῶν Ὀρεστιαδῶν, Εὐμήδης ἱερεὺς τῆς Ἀθηνᾶς ὑπενοήθη ὑπὸ τῶν Ἀργείων ὡς βουλόμενος προδοῦναι τὸ παλλάδιον τοῖς Ἡρακλείδαις. φοβηθεὶς οὖν ὁ Εὐμήδης ἔλαβε τὸ παλλάδιον, καὶ παρεγένετο εἰς ὄρος τὸ καλούμενον Ιφεον. Κρεῖον δ' εἰς ὄρος] Ὄρος Ἄργους. Ἀπορρώγεσσιν] Ἐν πέτραις ἐρρηγμέναις. Οὔνομα Παλλατίδες] Οὕτω γὰρ καλοῦνται ἀπὸ τῆς Παλλάδος. Ἢ 'ς Φυ-

Οἴσετε καὶ κτένα οἱ παγχρύσεον, ὡς ἀπὸ χαίταν
Πέξηται, λιπαρὸν σμασαμένα πλόκαμον.
Ἔξιθ' Ἀθαναία· πάρα τοι καταθύμιος ἴλα,
Παρθενικαὶ μεγάλων παῖδες Ἀκεστοριδᾶν.
Ὦ 'θάνα, φέρεται δὲ καὶ ἁ Διομήδεος ἀσπίς,
Ὡς ἔθος Ἀργείων τοῦτο παλαιότερον
Εὐμήδης ἐδίδαξε, τεῒν κεχαρισμένος ἱρεύς·
Ὅς ποτε βουλευτὸν γνοὺς ἐπί οἱ θάνατον
Δᾶμον ἑτοιμάζοντα, φυγᾷ τεὸν ἱερὸν ἄγαλμα
Ὤιχετ' ἔχων, Κρεῖον δ' εἰς ὄρος ᾠκίσατο,
Κρεῖον ὄρος· σὲ δὲ, δαῖμον, ἀπορρώγεσσιν ἔθηκεν
Ἐν πέτραις, αἷς νῦν οὔνομα Παλλατίδες.
Ἔξιθ' Ἀθαναία περσέπολι, χρυσεοπήληξ,
Ἵππων καὶ σακέων ἁδομένα πατάγῳ.
Σάμερον ὑδροφόροι μὴ βάπτετε· σάμερον Ἄργος
Πίνετ' ἀπὸ κρανᾶν, μηδ' ἀπὸ τῶν ποταμῶν.
Σάμερον αἱ δῶλαι τὰς κάλπιδας ἢ 'ς Φυσάδειαν,
Ἢ ἐς Ἀμυμώνην οἴσετε τὰν Δαναῶ.
Καὶ γὰρ δὴ χρυσῷ τε καὶ ἄνθεσιν ὕδατα μίξας
Ἥξει φορβαίων Ἴναχος ἐξ ὀρέων,
Τᾷ 'θάνᾳ δὲ λοετρὸν ἄγων καλόν. ἀλλὰ, Πελασγὲ,
Φράζεο μ' οὐκ ἐθέλων τὰν βασίλειαν ἴδῃς.

σάδειαν] Φυσάδεια καὶ Ἀμυμώνη, θυγατέρες Δαναοῦ. ὅθεν τὴν ὀνομασίαν ἔσχον αἱ κρῆναι.

Ὅς κεν ἴδῃ γυμνὰν τὰν Παλλάδα τὰν πολιοῦχον,
Τῶργος ἐσοψεῖται τοῦτο πανυστάτιον.
Πότνι' Ἀθαναία, σὺ μὲν ἔξιθι· μέσφα δ' ἐγώ τι
Ταῖς δ' ἐρέω. μῦθος δ' οὐκ ἐμός, ἀλλ' ἑτέρων.
Παῖδες, Ἀθαναία νύμφαν μίαν ἔν ποκα Θήβαις
Πουλύ τι καὶ πέρι δὴ φίλατο τᾶν ἑτέραν,
Ματέρα Τειρεσίαο, καὶ οὔποκα χωρὶς ἔγεντο·
Ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων εὖτ' ἐπὶ Θεσπιέων,
Ἢ 'πὶ Κορωνείας, ἢ εἰς Ἁλίαρτον ἐλαύνοι
Ἵππους, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,
Ἢ 'πὶ Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθυωμένον ἄλσος,
Καὶ βωμοὶ ποταμῷ κεῖντ' ἐπὶ Κουραλίῳ·
Πολλάκις ἁ δαίμων μιν ἑῷ ἐπεβάσατο δίφρῳ.
Οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν οὐδὲ χοροστασίαι
Ἁδεῖαι τελέθεσκον, ὅτ' οὐχ ἁγεῖτο Χαρικλώ.
Ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμενε,
Καίπερ Ἀθαναίᾳ καταθύμιον οὖσαν ἑταίραν.
Δή ποτε γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας,
Ἵππω ἐπὶ κράνᾳ Ἑλικωνίδι καλὰ ῥεοίσᾳ
Λῶντο· μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἁσυχία.
Ἀμφότεραι λώοντο, μεσαμβριναὶ δ' ἔσαν ὧραι·
Πολλὰ δ' ἁσυχία τῆνο κατεῖχεν ὄρος.
Τειρεσίας δ' ἔτι μοῦνος ἅμα κυσίν, ἄρτι γένεια
Περκάζων, ἱερὸν χῶρον ἀνεστρέφετο·

Qui aſpexerit nudam Minervam, tutelarem deam,
Argos aſpiciet hoc poſtremùm. [ego quiddam
Diva Minerva, tu quidem egredere: interim verò
Puellis dicam. ſermo autem non meus, ſed aliorum.
Puellæ, Minerva nympham aliquam olim Thebis
Plurimum & ſummè amavit ſociam,
Matrem Tireſiæ: neque unquam ſeorſim vixerunt.
Sed & quum priſcos ad Theſpienſes,
Aut Coroneam, aut Haliartum ageret
Equos, Bœotorum opera perluſtrans: [nemus,
Aut Coroneam, *inquam*, ubi ei odoribus fragrans
Et aræ fluvio adjacent Curalio:
Sæpe dea iſta ipſam *nympham* ſuo impoſuit currui.
Neque confabulationes nympharum, neque ſaltationes
Gratæ erant, quando non dux eſſet Chariclo:
Sed tamen & illam lacrymæ multæ manebant,
Quamlibet Minervæ gratam exiſtentem ſociam.
Equidem aliquando peplorum ſolutis fibulis,
In Hippocrene Heliconide pulchrè fluenti
Lavabant, quum meridiana obtineret montem quies.
Ambæ *unà* lavabant, & meridianum erat tempus,
Multáque tranquillitas illum obtinebat montem.
Tireſias verò ſolus cum canibus, modò in mento
Nigreſcens *lanugine* per ſacrum locum recurrebat:

Νύμφαν μίαν] Τὴν Χαρικλώ, μητέρα τοῦ Τειρεσίου. Εὖτ' ἐπὶ Θεσπιέων] Θέσπεια, Κορώνεια, Ἁλίαρτος, πόλεις Βοιωτίας. Ἵππω ἐπὶ κράνᾳ] Οὕτω καλεῖται Ἵππου κρήνη ἐν Ἑλικῶνι. Περκάζων] Μελαινόμενος ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν τριχῶν.

Et quia sitiebat infando modo, ad rivum venit fontis
Miser: ubi invitus inspexit quod haud fas erat *inspicere.*
Hanc autem, quantumvis irata, tamen alloquebatur Minerva,
Quis te oculos *tuos* non ampliùs hinc deportaturum,
O Everide, in funestam *hanc* viam perduxit?
Hæc quidem *sic* loquuta est: at pueri oculos tenebræ obruerunt:
Stetítque mutus. conglutinaverunt enim dolores
Genua, & vocem impediit mentis inopia. [facis,
At nympha *Chariclo* exclamavit, Quid meo puero
Diva? tales *vos* deæ estis amicæ?
Oculos mihi pueri abstulisti. ô fili miserande,
Vidisti Minervæ pectora & ilia:
Sed non & solem rursus videbis. ô me miseram,
O mons, ô Helicon nunquam pòst mihi adeunde,
Certè magna pro parvis reddidisti: capreas quæ perdidisti
Et damas haud multas, oculos nunc pueri habes.
Ipsa quidem *Chariclo* ambabus ulnis valde carum *sibi* filium amplexa,
Quasi mater flebilium mortem lusciniarum,
Ferebat graviter, illacrymans. dea verò miserta fuit sociæ,
Et ipsam Minerva tali affata est verbo:
Divina mulier, muta omnia rursum quæcunque per iram
Protulisti. ego enim haudquaquam filium effeci cæcum.

Διψάσας δ' ἄφατόν τι, ποτὶ ῥόον ἤλυθε κράνας,
Σχέτλιος· οὐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θέμιδες.
Τὸν δὲ χολωσαμένα περ, ὅμως προσέφασεν Αθάνα,
Τίς σε, τὸν ὀφθαλμὼς οὐκ ἔτ' ἀποισόμενον,
Ω Εὐηρείδα, χαλεπὴν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;
Α μὲν ἔφα, παιδὸς δ' ὄμματα νὺξ ἔβαλεν.
Εστάθη δ' ἄφθογγος· ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίαι
Γώνατα, καὶ φωνὰν ἔσχεν ἀμηχανία.
Α νύμφα δ' ἐβόησε, Τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας
Πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐστὲ φίλαι;
Ομματά μοι τῶ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλαστε
Εἶδες Αθαναίας στήθεα καὶ λαγόνας·
Αλλ' οὐκ ἀέλιον πάλιν ὄψεαι. ὢ ἐμὲ δειλάν·
Ω ὄρος, ὦ Ελικὼν οὐκ ἔτι μοι παριτέ.
Η μέγαλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξαο· δόρκας ὀλέσσας,
Καὶ πρόκας οὐ πολλάς· φάεα παιδὸς ἔχεις.
Α μὲν ἐπ' ἀμφοτέραισι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα
Μάτηρ μὲν γοερῶν οἶτον ἀηδονίδων
Αγε, βαρὺ κλαίουσα. θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν,
Καί μιν Αθαναία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος,
Δῖα γύναι, μετὰ πάντα βαλεῦ πάλιν ὅσσα δι' ὀργὰν
Εἶπας· ἐγὼ δ' οὔτοι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν.

Ω Εὐηρείδα] Εὐήρους υἱὸς ὁ Τειρεσίας. Αλαστε] Ητοι ἀνεπίληστα ὑπομείνας. Μετὰ πάντα βαλεῦ] Τὸ ἑξῆς, μεταβαλεῦ.

Οὐ γὰρ Ἀθαναίᾳ γλυκερὸν πέλει ὄμματα παίδων
Ἁρπάζειν· Κρόνιοι δ' ὧδε λέγοντι νόμοι,
Ὅς κέ τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἕληται,
Ἀθρήσῃ, μισθῷ τοῦτον ἰδεῖν μεγάλῳ.
Δῖα γύναι, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον αὖθι γένοιτο
Ἔργον· ἐπεὶ μοιρᾶν ὧδ' ἐπένευσε λίνα,
Ἀνίκα τὸ πρᾶτόν νιν ἐγείναο· νῦν δὲ κομίζευ,
Ὦ Εὐηρείδα, τέλθος ὀφειλόμενον.
Πόσσα μὲν ἁ Καδμηῒς ἐσύστερον ἔμπυρα καυσεῖ,
Πόσσα δ' Ἀρισταῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι
Παῖδα τὸν ἁβατὰν Ἀκταίονα τυφλὸν ἰδέσθαι.
Καὶ τῆνος μεγάλας σὺνδρομος Ἀρτέμιδος
Ἔσσεται· ἀλλ' οὐκ αὐτὸν ὅ,τε δρόμος αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
Ῥυσεῦνται ξυναὶ τᾶμος ἑκαβολίαι,
Ὁππότ' ἂν οὐκ ἐθέλων περ ἴδῃ χαρίεντα λοετρὰ
Δαίμονος· ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες
Τουτάκι δειπνησεῦντι. τὰ δ' υἱέος ὀστέα μάτηρ
Λεξεῖται, δρυμὼς πάντας ἐπερχομένα.
Ὀλβίσταν ἐρέει σὲ καὶ εὐαίωνα γενέσθαι,
Ἐξ ὀρέων ἀλαὸν παῖδ' ὑποδεξαμέναν.
Ὦ ἑτάρα, τῷ μή τι μινύρεο. τᾶδε γὰρ ἄλλα
Τεῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρα.
Μάντιν ἐπεὶ θησῶ νιν ἀοίδιμον ἐσσομένοισιν,
Ἦ μέγα τῶν ἄλλων δή τι περισσότερον.

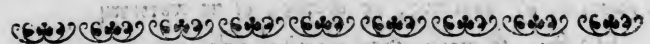
Neque enim Minervæ gratum eſt oculos puerorum
Abripere. ſed Saturni ſic jubent leges:
Quiſquis aliquem immortalium, niſi deus ipſe velit,
Conſpexerit, mercede conſpiciat magna.
Divina mulier, hoc quidem haud revocabile erit
Factum: quandoquidem Parcarum ſic innuêre fila,
Quum primò ipſum peperiſti. nunc ergo aufer,
O Everide, præmium quod tibi debetur.
Ecquot Cadmeis *Autonoë* poſthac victimas adolebit,
Quot Ariſtæus, ſolummodò optantes
Filium adoleſcentem Actæonem ut cæcum videant.
Et ille magnæ in curſu ſocius Dianæ
Erit: ſed non ipſum vel curſus, vel in montibus
Liberabunt communes tum jaculationes:
Ubi invitus etiam viderit gratioſa lavacra
Deæ: ſed ipſæ *ſuum* priùs dominum canes
Illic devorabunt. at filii oſſa mater *Autonoë*
Recipiet, ſylvis omnibus pererratis.
Feliciſſimam *hæc* te dicet & beatam fuiſſe,
E montibus cæcum filium quæ receperis.
O ſocia, proinde ne lamentare. ipſum namque alia,
Tui cauſa, à me multa manent præmia.
Nam vatem conſtituam ipſum, & quidem celeberrimum inter poſteros:
Ac profectò longè aliis præſtantiorem.

Πόσσα δ' Ἀρισταῖος] Ἀκταίων, υἱὸς Αὐτονόης καὶ Ἀρισταίου. οὗτος ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν ἐσπαράχθη, διὰ τὸ τὴν Ἄρτεμιν ἰδεῖν λουομένην. Τὸν ἁβαταν] τὸν ἡβητήν. Τουτάκι] τηνικαῦτα. Μενεῦντι] μένουσιν.

Cognoſcet autem aves, quænam fauſta *ſit*, quæque volitent
Fruſtra, & quarum non boni ominis *ſint* alæ.
Multa verò Bœotis oracula, multa & Cadmo
Edet, & magnis poſteà Labdacidis.
Dabo & magnum baculum, qui ei pedes convenienter ducat:
Dabo etiam vitæ terminum longævum,
Et ſolus, ubi diem obierit, prudens inter mortuos
Circuibit, magno honoratus mortalium deductori *Plutoni*.
Sic loquuta annuit. idque firmum, cui annuerit
Pallas: quoniam ſoli Jupiter hoc ex filiabus
Dedit Minervæ, ut paterna omnia auferat.
Lotrices, mater verò nulla peperit deam,
Sed Jovis vertex. Jovis vertex cuicunque annuerit,
Firmum *erit:* ſimiliter cuicunque & filia ejus.
Venit Minerva nunc verè: proin recipite
Deam, ô puellæ, Argos quibus curæ eſt,
Cúmque gratulatione, cúmque votis, cúmque ululatibus.
Salve dea, & curam gere Argi Inachii.
Salve, & quum educis & quum rurſus in urbem reducis
Equos, & Danaorum fortunam omnem conſerva.

Γνωσεῖται δ' ὄρνιθας, ὃς αἴσιος, οἵ τε πέτονται
Ηλιθα, καὶ ποίων οὐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες.
Πολλὰ δὲ Βοιωτοῖσι θεοπρόπα, πολλὰ δὲ Κάδμῳ
Χρησεῖ, καὶ μεγάλοις ὕστερα Λαβδακίδαις.
Δωσῶ καὶ μέγα βάκτρον, ὅ οἱ πόδας ἐς δέον ἀξεῖ,
Δωσῶ καὶ βιότου τέρμα πολυχρόνιον.
Καὶ μόνος, εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
Φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος ἀγεσίλᾳ.
Ως φαμένα κατένευσε· τὸ δ' ἐντελὲς ᾧ κ' ἐπινεύσῃ
Παλλάς. ἐπεὶ μώνᾳ Ζεὺς τόγε θυγατέρων
Δῶκεν Αθαναίᾳ, πατρώϊα πάντα φέρεσθαι.
Λωτροχόοι, μάτηρ δ' οὔτις ἔτικτε θεάν·
Αλλὰ Διὸς κορυφά. κορυφὰ Διὸς ᾧ κ' ἐπινεύσῃ,
Εμπεδον· ὡσαύτως ᾧ κέν οἱ ἁ θυγάτηρ.
Ερχετ' Αθαναία νῦν ἀτρεκές· ἀλλὰ δέχεσθε
Τὰν θεόν, ὦ κῶραι, τὤργος ὅσαις μέλεται,
Σύν τ' εὐαγορίᾳ, σύν τ' εὔγμασι, σύν τ' ὀλολυγαῖς.
Χαῖρε θεά, κάδευ δ' Αργεος Ιναχίου.
Χαῖρε καὶ ἐξελάοισα, καὶ ἐς πόλιν αὖτις ἐλάσαις
Ιπποις, καὶ Δαναῶν κλᾶρον ἅπαντα σάω.

Ηλιθα] μάτην.

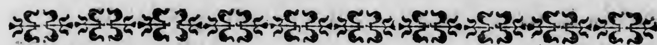

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ ΥΜΝΟΣ.

ΤΩ καλάθω κατιόντος ἐπιφθέγξασθε γυναῖκες,
Δάματερ μέγα χαῖρε, πολυτρόφε, πουλυμέδιμνε.
Τὸν κάλαθον κατιόντα χαμαὶ θασεῖσθε βέβαλοι,
Μηδ' ἀπὸ τῶ τέγεος μηδ' ὑψόθεν αὐγάσσησθε.
Μὴ παῖς, μηδὲ γυνά, μηδ' ἃ κατεχεύατο χαίταν·
Μηδ' ὅκ' ἀφ' αὐαλέων στομάτων πτύωμες ἄπαστοι.
Ἑσπερος ἐκ νεφέων ἐσκέψατο πανίκα νεῖται·
Ἑσπερος, ὅστε πιεῖν Δαμάτερα μῶνος ἔπεισεν,
Ἁρπαγίμας ὅτ' ἄπυστα μετέστιχεν ἴχνια κώρας.
Πότνια, πῶς σε δύναντο πόδες φέρεν ἐς τ' ἐπὶ δυθμάς,
Ἐς τ' ἐπὶ τὼς μέλανας, καὶ ὅπα τὰ χρύσεα μᾶλα;
Οὐ πίες οὔτ' ἄρ' ἔδες τῆνον χρόνον, οὐδ' ἐλοέσσω.
Τρὶς μὲν δὴ διέβας Ἀχελώϊον ἀργυροδίναν,
Τοσσάκι δ' ἀενάων ποταμῶν ἐπέρασας ἕκαστον,
Τρὶς δ' ἐπὶ καλλίστης νήσου δράμες ὀμφαλὸν Ἕνναν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΥΜΝΟΝ.

ΤΩ καλάθω κατιόντος] Ὁ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος, κατὰ μίμησιν τῶν Ἀθηνῶν, ἔθη τινὰ ἵδρυσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν οἷς καὶ τὴν τοῦ καλάθου πρόοδον. ἔθος γὰρ ἦν ἐν Ἀθήναις, ἐν ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ, ἐπὶ ὀχήματος φέρεσθαι καλάθιον εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος. Εἴς τ' ἐπὶ τοὺς μέλανας] τοὺς Αἰθίοπας.

IN CEREREM HYMNUS.

CALATHO *Eleusinem* descendente, acclamate mulieres,
Ceres multum salve, quæ multis alimentis & multis medimnis abundas.
Calathum descendentem humi aspicietis profani:
Non è tecto, neque desuper intueamini,
Nec puer, nec mulier, nec quæ perfudit capillos,
Nec quod ab arido ore expuimus jejuni.
Vesper è nebulis prospexit quando prodeat *calathus:*
Vesper, *inquam*, qui ut biberet Ceres, solus ei persuasit,
Quum raptæ ignota persequeretur vestigia filiæ *Proserpinæ*,
Diva, quomodo te potuerunt pedes ferre, & ad Dythmas,
Et ad nigros *Æthiopes*, & eò ubi *sunt* aurea mala?
Neque bibisti, neque comedisti illo tempore, neque lavisti.
Ter quidem percurristi Acheloum argenteis aquis manantem,
Toties præterea perennium fluviorum transivisti unumquemque,
Ter ad pulcherrimæ insulæ umbilicum Ennam accurristi:

Ter apud Callichorum puteum humi desedisti,
Arida & sicca: neque comedisti, neque lavisti.
Ne *verò* ne ista dicamus, quæ lacrymas moverunt Cereri.
Pulchrius *dictu*, ut civitatibus placidas leges dederit:
Pulchrius, ut culmum & sacros manipulos prima
Spicarum absciderit, & boves calcare immiserit,
Quum Triptolemus bonam *agriculturæ* doceret artem.
Pulchrius, ut (quò & alius delictum evitet)
Effecerit inedia, Triopæ filium, miserandum conspici.
Nondum Cnidiam, *sed* adhuc Dotium sacrum inhabitabant:
Tibíque illic *ad Dotium*, pulchrum lucum fabricarunt Pelasgi,
Arboribus undique densum, quem vix penetrarit sagitta.
In hoc pinus, in hoc magnæ ulmi erant, in hoc & piri:
In hoc & pulchra glycymala. aqua verò quasi electrina
E tabulis erumpebat. dea verò *tanto* amore loci insaniebat,
Quanto Eleusinis, quanto Triopii, quanto Ennæ.
Sed quum Triopidis dexter succenseret genius,
Ibi malum Erysichthonem invasit consilium.
Proruit *is* habens viginti servos, omnes in vigore ætatis,
Omnésque viros gigantum similes (totam civitatem qui sufficerent evertere)
Utrinque & securibus & asciis armatos.

Τρὶς δ' ἐπὶ καλλιχόρῳ χαμάδις ἐκαθίσσαο φρητί,
Αὐσταλέα, ἄποτός τε· καὶ οὐ φάγες, οὐδ' ἐλοέσσω.
Μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες, ἃ δάκρυον ἤγαγε Δηοῖ.
Κάλλιον, ὡς πολίεσσιν ἑαδότα τέθμια δῶκε·
Κάλλιον, ὡς καλάμην τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρᾶτα
Ασταχύων ἀπέκοψε, καὶ ἐν βόας ἧκε πατῆσαι,
Ανίκα Τριπτόλεμος ἀγαθὴν ἐδιδάσκετο τέχνην·
Κάλλιον, ὡς (ἵνα καί τις ὑπερβασίας ἀλέηται)
Θήκατο βουπείνα Τριόπεω γόνον οἰκτρὸν ἰδέσθαι.
Οὔπω τὴν Κνιδίην, ἔτι Δώτιον ἱερὸν ἔναιον,
Τὶν δ' αὐτᾷ καλὸν ἄλσος ἐποιήσαντο Πελασγοὶ
Δένδρεσιν ἀμφιλαφές· διά κεν μόλις ἦλθεν ὀϊστός.
Εν πίτυς, ἐν μεγάλαι πτελέαι ἔσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχναι,
Εν δὲ καλὰ γλυκύμαλα· τὸ δ' ὥστ' ἀλέκτρινον ὕδωρ
Εξ ἀμαρᾶν ἀνέθυε. θεὰ δ' ἐπεμαίνετο χώρῳ
Οσσον Ελευσῖνι, Τριόπῳ θ' ὅσσον, ὁκκόσον Εννᾳ.
Αλλ' ὅκα Τριοπίδαισιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων,
Τουτάκις ἁ χείρων Ερυσίχθονος ἅψατο βωλά.
Σεύατ' ἔχων θεράποντας ἐείκοσι, πάντας ἐν ἀκμᾷ,
Πάντας δ' ἀνδρογίγαντας (ὅλαν πόλιν ἄρκιοι ἆραι)
Αμφότερον, πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὁπλίσσας.

Οὔπω τὰν Κνιδίαν] Χώρα Θεσσαλίας. Ως τ' ἀλέκτρινον ὕδωρ] Διαυγές. παρὰ τὸ ἤλεκτρον. Εξ ἀμαρᾶν] Ομηρος, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων. εἰσὶ δὲ αἱ ὑδρορρόαι. Οσσον Ελευσῖνι] Ελευσὶν καὶ Εννα, δῆμοι Αττικῆς.

Ες δὲ τὸ τᾶς Δαμάτερος ἀναιδέες ἔδραμον ἄλσος.
Ης δέ τις αἴγειρος, μέγα δένδρεον, αἰθέρι κῦρον·
Τῷ δ' ὕπο ταὶ νύμφαι ποτὶ τὤνδιον ἑψιόωντο·
Α πρᾶτα πλαγεῖσα, κακὸν μέλος ἴαχεν ἄλλαις.
Ηἴσθετο Δαμάτηρ ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἀλγεῖ·
Εἶπε δὲ χωσαμένα, Τίς μοι καλὰ δένδρεα κόπτει;
Αὐτίκα Νικίππῃ (τάν οἱ πόλις ἀρήτειραν
Δαμοσίαν ἔστασαν) ἐείσατο· γέντο δὲ χειρὶ
Στέμματα καὶ μάκωνα. κατωμαδίαν δ' ἔχε κλαῖδα.
Φᾶ δὲ παραψύχοισα κακὸν καὶ ἀναιδέα φῶτα,
Τέκνον, ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις,
Τέκνον ἐλίννυσον, τέκνον πολύθεστε τοκεῦσι,
Παύεο, καὶ θεράποντας ἀπότρεπε· μή τι χαλεφθῇ
Πότνια Δαμάτηρ, τᾶς ἱερὸν ἐκκεραΐζεις.
Τὰν δ' ἄρ' ὑποβλέψας χαλεπώτερον ἠὲ κυναγὸν
Ωρεσιν ἐν Τμαρίοισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λέαινα
Ωμοτόκος, (τᾶς φαντὶ πέλειν βλοσυρώτατον ὄμμα)
Χάζευ, ἔφα· μή τοι πέλεκυν μέγαν ἐν χροῒ πάξω.
Ταῦτα δ' ἐμὸν θασεῖ στεγανὸν δόμον, ᾧ ἔνι δαῖτας
Αἰὲν ἐμοῖς ἑτάροισιν ἅδαν θυμαρέας ἀξῶ.
Εἶπεν ὁ παῖς, Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψατο φωνάν.

Ποτὶ τὤνδιον] Περὶ τὸ μεσημβρινόν. Εψιόωντο] ἔπαιζον. Εείσατο] εἴσατο. ὡμοιώθη. Εχε κλαῖδα] Τὴν κλεῖν, ὡς ἱέρεια. Ανειμένα] ἀνακείμενα. Πολύθεστε] πολυπόθητε.

Atque hi in istud Cereris impudentes irruerunt nemus.
Erat quædam populus, magna arbor, cælum contingens:
Quam supra Nymphæ circa meridiem ludebant.
Hæc prima percussa, malam vocem insonuit aliis.
Animadvertit Ceres quòd ejus lignum sacrum doleret:
Dixítque indignata, Ecquis mihi pulchras arbores incîdit?
Statim Nicippæ (hanc ei civitas Sacerdotem
Publicam constituerat) assimilata est: accepítque manu
Coronas floreas, & papaver: déque humero pendentem habebat clavem.
Dixítque, demulcens malum & impudentem hominem *Eresichthonem*,
Fili, quicumque deæ consecratas arbores incîdis,
Fili, desiste; fili, multùm exoptate parentibus,
Cessa, & famulos averte: ne succenseat
Diva Ceres, cujus sacrum tu diripis.
Hanc verò quum limis *ille* oculis aspexisset, torvius quàm venatorem
Montibus in Tmariis virum aspicit leæna
Crudipara, (cujus dicunt esse atrocissimum oculum)
Recede, inquit: ne tibi securim in corpus infigam.
Has *arbores* meam cernes contectam domum, in qua epulum
Semper meis consodalibus perquàm jucundum præbebo.
Dixit juvenis: indignatio autem malam notavit vocem.

Cereſque infando modo ſuccenſuit, & dea *rurſum* facta eſt.
Veſtigia quidem ejus terram, caput verò ejus tangebat cælum.
Illi ergo *famuli* ſemineces, ubi deam aſpexerunt,
Subitò eruperunt, in quercubus ferrum relinquentes.
At ipſa *Ceres*, aliis quidem omiſſis (nam neceſſitate omnes ſuccedebant
Herilem ſub manum) odioſo reſpondit regi *Eryſichthoni*:
Certè certè, para domum canis, canis, in qua epulum
Præbebis. crebræ enim poſthac epulationes tibi *erunt*.
Hæc tantùm effata Eryſichthoni intulit mala.
Statímque ei horribilem & atrocem immiſit famem,
Ardentem, validam: magnóque *is* contabeſcebat morbo.
Infelix quo plura guſtaviſſet, eo plurium tenebatur rurſum deſiderio.
Viginti *miniſtri* epulum apparabant, duodecim vinum hauriebant.
Eadem enim Bacchum, quæ & Cererem, offendunt.
Etenim cum Cerere iratus fuit *Eryſichthoni* Bacchus.
Non ipſum ad cœnas, neque ad convivia mittebant
Verecundi parentes: prætextúſque reperiebatur omnis.
Venerunt ipſum ad Itoniadis Minervæ certamen
Invitantes Ormenidæ. itaque abnegavit mater:
Non intus eſt, *inquiens*. heri enim Cranonem abiit,
Debitum exacturus, centum boves. venit Polyxo,

Δαμάτηρ δ' ἄφατόν τι κοτέσσατο· γείνατο δ' ἁ θεῦς
Ἴθματα μὲν χέρσω, κεφαλὰ δέ οἱ ἅψατ' ὀλύμπω.
Οἱ μὲν ἄρ' ἡμιθνῆτες, ἐπεὶ τὰν πότνιαν εἶδον,
Ἐξαπίνης ἀπόρουσαν, ἐνὶ δρυσὶ χαλκὸν ἀφέντες.
Ἁ δ' ἄλλως μὲν ἔασεν, (ἀναγκαίᾳ γὰρ ἕποντο
Δεσποτικὰν ὑπὸ χεῖρα) βαρὺν δ' ἀπαμείψατ' ἄνακτα.
Ναὶ ναὶ, τεύχεο δῶμα κύον, κύον, ᾧ ἔνι δαῖτας
Ποιησεῖς· θαμιναὶ γὰρ ἐς ὕστερον εἰλαπίναι τοι.
Ἁ μὲν τόσσ' εἰποῖσ' Ἐρυσίχθονι τεῦχε πονηρά.
Αὐτίκα οἱ χαλεπόν τε καὶ ἄγριον ἔμβαλε λιμὸν,
Αἴθωνα, κρατερόν· μεγάλῃ δ' ἐστρεύγετο νούσῳ.
Σχέτλιος, ὅσσα πάσαιτο, τόσων ἔχεν ἵμερος αὖτις.
Εἴκατι δαῖτα πένοντο, δυώδεκα δ' οἶνον ἄφυσσον.
Τόσσα Διώνυσον γὰρ ἃ καὶ Δάματρα χαλέπτει·
Καὶ γὰρ τᾷ Δάματρι συνωργίσθη Διόνυσος.
Οὔτέ μιν εἰς ἐράνως οὔτε ξυνδείπνια πέμπον
Αἰδόμενοι γονέες· προχανὰ δ' εὑρίσκετο πᾶσα.
Ἦνθον Ἰτωνιάδος μιν Ἀθαναίας ἐπ' ἄεθλα
Ὁρμενίδαι καλέοντες· ἀπ' ὦν ἠρνήσατο μάτηρ.
Οὐκ ἔνδοι. χθιζὸς γὰρ ἐπὶ Κρανῶνα βέβηκε,
Τέλθος ἀπαιτήσων ἑκατὸν βόας. ἦνθε Πολυξὼ,

Προχανὰ] πρόφασις. Ἦνθον Ἰτωνιάδος] Ἰτὼν, πόλις Θεσσαλίας, ἔνθα τιμᾶται Ἀθηνᾶ. γένος δὲ ἐπίσημον οἱ Ὁρμενίδαι. Ἐπὶ Κρανῶνα βέβηκε] Πόλις Θεσσαλίας. Ἦνθε Πολυξὼ] Ἐπίσημος αὕτη.

Μάτηρ Ἀκτορίωνος, (ἐπεὶ γάμον ἄρτυε παιδὶ)
Ἀμφοτέρων, Τριόπαν τε καὶ υἱέα, κικλήσκουσα.
Τὰν δ' ἁ γυνὰ βαρύθυμος ἀμείβετο δακρυχέουσα,
Νεῖταί τοι Τριόπας· Ἐρυσίχθονα δ' ἤλασε κάπρος
Πίνδον ἀν' εὐάγκειαν, ὁ δ' ἐννέα φάεα κεῖται.
Δειλαία φιλότεκνε, τί δ' οὐκ ἐψεύσαο μᾶτερ;
Δαίνυεν εἰλαπίνας τις; ἐν ἀλλοτρίοις Ἐρυσίχθων.
Ἄγετό τις νύμφαν; Ἐρυσίχθονα δίσκος ἔτυψεν·
Ἢ ἔπεσ' ἐξ ἵπων, ἢ ἐν Ὄθρυϊ ποίμνι' ἀριθμεῖ.
Ἐνδόμυχος δ' ἤπειτα πανάμερος εἰλαπιναστὰς
Ἤσθιε μυρία πάντα· κακὰ δ' ἐξάλλετο γαστὴρ
Αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι. τὰ δ' ἐς βυθὸν οἷα θαλάσσης
Ἀλεμάτως ἀχάριστα κατέρρεεν εἴδατα πάντα.
Ὡς δὲ Μίμαντι χιὼν, ὡς ἀελίῳ ἔνι πλάγγων,
Καὶ τούτων ἔτι μεῖζον ἐτάκετο· μέσφ' ἐπὶ νευρὰς
Δειλαίῳ ἶνές τε καὶ ὀστέα μοῦνον ἐλείφθεν.
Κλαῖε μὲν ἁ μάτηρ, βαρὺ δ' ἔστενον αἱ δύ' ἀδελφαὶ,
Χὠ μαστὸς τὸν ἔπινε, καὶ αἱ δέκα πολλάκι δῶλαι.
Καὶ δ' αὐτὸς Τριόπας πολιαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔβαλλε,
Τοῖα τὸν οὐκ ἀΐοντα Ποσειδάωνα καλιστρέων,
Ψευδοπάτωρ, ἴδε τόν δε τεοῦ τρίτον· εἴπερ ἐγὼ μὲν
Σεῦ τε καὶ Αἰολίδος Κανάκης γένος, αὐτὰρ ἐμεῖο

Καὶ υἱέα] Τὸν Ἐρυσίχθονα. Νεῖταί τοι Τριόπας] ἔρχεται. Δαίνυεν εἰλαπίνας] Εἰ ἑστιῶν φίλους ἦν τις, ἐζητεῖτο δ' Ἐρυσίχθων, ἔλεγεν ἡ μήτηρ,

Mater Actorionis, quoniam nuptias adornabat filio,
Utrunque, & Triopam, & filium *Eryſichthonem* vocans.
Sed huic mulier perturbata reſpondebat, illacrymans,
Veniet tibi Triopas: ſed Eryſichthonem ferivit aper
Pindo in pervocali, & ipſe novem dies *nunc* jacet.
Miſera, filii amatrix, quid non ementita es mater?
Præbebat aliquis cœnas? peregrè *erat* Eryſichthon.
Ducebat aliquis uxorem? Eryſichthonem diſcus percuſſit:
Aut decidit equo, aut in Othrii greges numerat.
Abditus itaque deinceps per totos dies conviva *Eryſichthon*
Comedebat innumera omnia; malúſque exiliebat [venter
Semper plus comedenti; ſed quaſi in fundum maris
Fruſtra ingrata defluebant eſculenta omnia.
Utque in Mimante nives, ut in ſole cerea pupa,
Et plus quàm iſthæc cōtabeſcebat: donec ſuper nervos
Miſero fibræque & oſſa ſolummodo reliqua eſſent.
Flebat quidem mater, graviterque ingemiſcebant duæ ſorores,
Et mamma quam ſuxit, & decem crebrò famulæ.
Et ipſe Triopas in canos *ſuos* manus injecit,
His verbis ſurdum Neptunum invocans.
Falſe pater, aſpice hunc tuum tertium, ſiquidem ego
Tuus & Æolidis Canaces filius. ſed enim meus

Ἐν ἀλλοτρίοις οἰκήμασιν ἐστίν. Κακὰ δ' ἐξάλλετο] Ηὔξανεν ἐπὶ τῷ ἐσθίειν. Ἀλεμάτως] ματαίως. Πλάγγων] Ἡ κήρινος νύμφη. Χὠ μαστὸς τὸν ἔπινε] Καὶ ὁ μαστὸς ὃν ἔπινεν. ἤγουν ἡ τροφός. Αἰολίδος Κανάκης γένος] Ἡ Κανάκη μήτηρ Τριόπα, θυγάτηρ Αἰόλου.

Hic miser factus est puer. utinam enim ipsum
Occisum *peste* ab Apolline, meæ manus funerassent.
Nunc autem acerba inedia in oculis ejus desidet.
Aut ab eo averte difficilem morbum, aut eum ipsemet
Devora arreptum. meæ enim defecerunt mensæ.
Viduata quidem *pecudibus* septa : vacuæ mihi nunc caulæ
Quadrupedibus. nam nunc abnegarunt coqui *cibos*.
Sed & mulos à magnis solverunt curribus :
Et bovem comedit quem Lari *vel Vestæ* alebat mater,
Et victorem in certaminibus & bellicum equum,
Et felem quem timebant animalcula parva, *devoravit*.
Quantisper quidem Triopæ in domo res fuerunt,
Tantisper soli domestici thalami malum *hoc* noverant:
Sed quum profundam domum exiccarent dentes *Erysichthonis*,
Tum sanè regis filius in triviis sedebat,
Corrogans buccellas, & rejiculas sordes convivii.
O Ceres, ne ille meus *sit* amicus, qui tibi invisus
Fuerit: neque contubernalis *sit meus*. mihi mali vicini odio sunt.
Dicite virgines, & acclamate mulieres,
Ceres multum salve, quæ multis alimentis & multis abundas medimnis.
Et quemadmodum calathum albicomæ equæ ferunt

Τοῦτο δὲ δείλαιον γένετο βρέφος. αἴθε γὰρ αὐτὸν
Βλητὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος ἐμαὶ χέρες ἐκτερέϊξαν·
Νῦν δὲ κακὰ βούβρωστις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.
Ἢ οἱ ἀπόστασον χαλεπὰν νόσον, ἠέ μιν αὐτὸς
Βόσκε λαβών. ἁμαὶ γὰρ ἀπειρήκαντι τράπεζαι.
Χῆραι μὲν μάνδραι, κενεαὶ δέ μοι αὔλιες ἤδη
Τετραπόδων. ἤδη γὰρ ἀπαρνήσαντο μάγειροι.
Ἀλλὰ καὶ οὐρῆας μεγάλαν ὑπέλυσαν ἁμαξᾶν,
Καὶ τὰν βῶν ἔφαγεν τὰν Ἑστίᾳ ἔτρεφε μάτηρ,
Καὶ τὸν ἀεθλοφόρον καὶ τὸν πολεμήϊον ἵππον,
Καὶ τὰν αἴλουρον τὰν ἔτρεμε θηρία μικκά.
Μέσφ' ὅτε μὲν Τριόπαο δόμοις ἔνι χρήματα κεῖτο,
Μῶνοι ἄρ' οἰκεῖοι θάλαμοι κακὸν ἠπίσταντο·
Ἀλλ' ὅτε τὸν βαθὺν οἶκον ἀνεξήραινον ὀδόντες,
Καὶ τόθ' ὁ τῶ βασιλῆος ἐνὶ τριόδοισι καθῆστο,
Αἰτίζων ἀκόλως τε καὶ ἔκβολα λύματα δαιτός.
Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὶν φίλος ὅς τοι ἀπεχθής,
Εἴη, μηδ' ὁμότοιχος· ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί.
Εἴπατε παρθενικαί, καὶ ἐπιφθέγξασθε τεκοῖσαι,
Δάματερ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πουλυμέδιμνε.
Χ' ὡς αἱ τὸν κάλαθον λευκότριχες ἵπποι ἄγοντι

Ταὶ Ἑστίᾳ ἔτρεφε] Ἥντινα τῇ Ἑστίᾳ ἔτρεφεν ἡ αὐτοῦ μήτηρ. Καὶ τὰν αἴλουρον] Τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον κάτλον. Θηρία μικκά] οἱ μύες. Ἀνεξήραινον] Ἔρημον ἐποίουν. Ἀκόλους] ἄρτους.

Τέσσαρες· ὡς ἁμῖν μεγάλα θεὸς εὐρυάνασσα,
Λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος καὶ χεῖμα φέροισα
Ἥξει, καὶ φθινόπωρον, ἔτος δ' εἰς ἄλλο φυλαξεῖ.
Ως δ' ἀπεδίλωτοι καὶ ἀνάμπυκες ἄστυ πατεῦμες,
Ως πόδας ὡς κεφαλὰς παναπηρέας ἕξομες αἰεί.
Ως αἱ λικνοφόροι χρυσῶ πλέα λίκνα φέροντι,
Ως ἄμμες τὸν χρυσὸν ἀφειδέα πασαίμεσθα.
Μέσφα τὰ τᾶς πόλιος πρυτανήϊα τὰς ἀτελέστως,
Τὰς δὲ τελεσφορίας ποτὶ τὰν θεῶ ἄχρις ὁμαρτεῖν,
Αἵτινες ἑξήκοντα κατώτεραι, αἵ τε βαρεῖαι·
Χ' ἅτις Ἐλειθυίᾳ τείνει χέρα, χ' ἅτις ἐν ἄλγει,
Ως ἅλις ὡς αὐτὰν ἱκανὸν γόνυ. ταῖσι δὲ Δηὼ
Δωσεῖ πάντ' ἐπίμεστα, καὶ ὡς ποτὶ ναὸν ἵκωνται.
Χαῖρε θεά, καὶ τάνδε σάω πόλιν ἔν θ' ὁμονοίᾳ,
Ἐν τ' εὐημερίᾳ· φέρε δ' ἀγρόθι νόστιμα πάντα.
Φέρβε βόας, φέρβε μᾶλα· φέρε στάχυν, οἶσε θερισμόν·
Φέρβε καὶ εἰράναν, ἵν' ὃς ἄροσε, κεῖνος ἀμάσῃ.
Ἵλαθί μοι τρίλλιστε μέγα κρείουσα θεάων.

Λευκὸν] λαμπρόν. Παναπηρέας] ἀβλαβεῖς. Ως αἱ λικνοφόροι χρυσῶ πλέα] Η χρυσοῦ πεπληρωμένα· ἢ ὅτι περιεχρύσουν αὐτὰ δι' εὐπρέπειαν. Πρυτανήϊα τὰς ἀτελέστως] Τὰς μὲν ἀμυήτους κελεύω μέχρι τοῦ πρυτανείου παραγενέσθαι· αἵτινες δέ εἰσιν ἑξήκοντα ἐνιαυτῶν, ἢ καὶ πλειόνων, ταύτας κελεύω κατὰ τὸ δυνατὸν ἀκολουθῆσαι τῷ καλάθῳ. Ταῖσι δὲ Δηὼ] Ταῖς ἐλθούσαις καὶ ταῖς μὴ ἐλθούσαις ἴσον μισθὸν δώσει.

Quatuor :

Quatuor: sic nobis magna dea, latè potens regina,
Album ver albámque æstatem & hyemem afferens
Veniet, atque vindemiam, annúmque in alium custodiet.
Et quemadmodum discalciatæ & vittis exutæ urbem perambulamus,
Sic pedes, sic capita omnis prorsus damni expertia semper habeamus.
Et quemadmodum canephoræ auro plena canistra ferunt,
Sic nos aurum immensum possideamus.
Usque ad urbis Prytaneum non initiatæ *fœmina*,
At initiatæ ad ipsam deam usque congrediantur,
Tam quæ sexaginta *annis* minores, quàm quæ majores sunt.
Quæ *verò* Lucinæ manus tendit, & quæ in dolore *est*,
Quantum satis est, *eant*, & quantum sufficit earum genu. ipsa autem Ceres
Dabit omnia abundè plena, ut etiam ad templum perveniant.
Salve dea, & hanc serva civitatem, ínque concordia,
Inque felicitate, & refer ex agris matura omnia.
Pasce boves, pasce oves, fer spicam, fer messem,
Fove & pacem. ut qui aravit, ille & metat.
Propitia sis mihi, ter optata, magna regina dearum.

CALLIMACHI
POËMATIUM
DE
COMA BERENICES,
A CATULLO
LATINIS VERSIBUS REDDITUM.

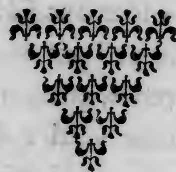
OMNIA qui magni diſpexit lumina mundi,
Qui ſtellarum ortus comperit atque obitus,
Flammeus ut rapidi ſolis nitor obſcuretur,
Ut cedant certis ſidera temporibus,
Ut Triviam furtim ſub Latmia ſaxa relegans
Dulcis amor, gyro devocet aërio:
Idem me ille Conon cœleſti numine vidit
E Bereniceo vertice cæſariem
Fulgentem clarè: quam multis illa dearum,
Levia protendens brachia, pollicita eſt,

Qua rex tempeſtate novis auctus hymenæis,
Vaſtatum fines iverat Aſſyrios,
Dulcia nocturnæ portans veſtigia rixæ,
Quam de virgineis geſſerat exuviis.
Eſtne novis nuptis odio Venus? ánne parentum
Fruſtrantur falſis gaudia lacrymulis,
Ubertim thalami quas intra limina fundunt?
Non, ita me divi, vera gemunt, iverint.
Id mea me multis docuit regina querelis,
Inviſente novo prælia torva viro.
At tu non orbum luxti deſerta cubile,
Sed fratris cari flebile diſſidium,
Quum penitus mœſtas exedit cura medullas.
Ut tibi nunc toto pectore ſolicitæ
Senſibus ereptis mens excidit. atqui ego certè
Cognoram à parva virgine magnanimam.
Anne bonum oblita es facinus, quo regium adepta es
Conjugium, quo non fortius auſit alis?
Sed tum mœſta virum mittens, quæ verba loquuta es?
Juppiter, ut terſti lumina ſæpè manu.
Quis te mutavit tantus deus? an quòd amantes
Non longè à caro corpore abeſſe volunt?
Atque ibi præ cunctis, pro dulci conjuge, divis
Non ſine taurino ſanguine pollicita es,

Si reditum tetuliſſet is haud in tempore longo, &
Captam Aſiam Ægypti finibus adjiceret.
Queis ego pro factis cœleſti reddita cœtu,
Priſtina vota novo munere diſſolüo.
Invita, ô regina, tuo de vertice ceſſi,
Invita: adjuro téque tuúmque caput:
Digna ferat, quòd ſi quis inaniter adjurarit.
Sed qui ſe ferro poſtulet eſſe parem?
Ille quoque everſus mons eſt, quem maxima in oris
Progenies Phthiæ clara ſupervehitur,
Quum Medi irrupêre novum mare, quumq; juventus
Per medium claſſi barbara navit Atho.
Quid facient crines, quum ferro talia cedant?
Juppiter, ut Chalybωn omne genus pereat:
Et qui principio ſub terra quærere venas
Inſtitit, ac ferri frangere duritiem.
Abjunctæ paulò antè comæ mea fata ſorores
Lugebant, cùm ſe, Memnonis Æthiopis
Unigena impellens nutantibus aëra pennis,
Obtulit Arſinoës Chloridos ales equus.
Iſque per ætherias me tollens advolat auras,
Et Veneris caſto collocat in gremio.
Ipſa ſuum Zephyritis eò famulum legarat,
Grata Canopæis incola littoribus:

Scilicet in vario ne ſolùm limite cæli
Ex Ariadnæis aurea temporibus
Fixa corona foret, ſed nos quoque fulgeremus
Devotæ flavi verticis exuviæ.
Vvidulam à fletu, cedentem ad templa deûm, me
Sidus in antiquis diva novum poſuit.
Virginis & ſævi contingens namque Leonis
Lumina, Calliſto juncta Lycaoniæ,
Vertor in occaſum, tardum dux ante Bootem,
Qui vix ſerò alto mergitur Oceano.
Sed quanquam me nocte premunt veſtigia divûm,
Luce autem canæ Tethyi reſtituor:
(Pace tua fari hæc liceat Rhamnuſia virgo,
Námque ego non ullo vera timore tegam,
Non ſi me infeſtis diſcerpant ſidera dictis,
Condita quin verè pectoris evolüam)
Non his tam lætor rebus, quàm me abfore, ſemper
Abfore me à dominæ vertice diſcrucior.
Quicum ego, dũ virgo quondã fuit, omnibus expers,
Unguentorum unà millia multa bibi.
Nunc vos, optato quas junxit lumine tæda,
Non priùs unanimis corpora conjugibus
Tradite, nudantes rejecta veſte papillas,
Quàm jucunda mihi munera libet onyx,

Vester onyx, casto colitis quæ jura cubili.
Sed quæ se impuro dedit adulterio,
Illius mala dona levis bibat irrita pulvis.
Namque ego ab indignis præmia nulla peto.
Sic magis, ô nuptæ, semper concordia, vestras
Semper amor sedes incolat assiduus.
Tu verò regina tuens cùm sidera, divam
Placabis festis luminibus Venerem
Sanguinis expertem, non votis esse tuam me,
Sed potiùs largis affice muneribus.
Sidera cur retinent? Utinam coma regia fiam,
Proximus Arcturos fulgeat Erigonæ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

CALLIMACHI CYRENÆI EPIGRAMMATA.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

α.

ΞΕΙΝΟΣ Ἀταρνείτης τις ἀνήρετο Πίττακον οὕτως
Τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑῤῥαδίου.
Ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ
Νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ.
Ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε σύν μοι
Βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
Εἶπεν. ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
Ἠνίδε, κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
Ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.
Κείνων ἔρχεο, φησί, μετ' ἴχνια. Χὠ μὲν ἐπέστη
Πλησίον. οἱ δ' ἔλεγον, Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
Ταῦτ' ἀΐων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
Δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος·

CALLIMACHI

CALLIMACHI CYRENÆI EPIGRAMMATA.

I.

HOSPES Atarnæus quærebat Pittacon olim,
Quem Mitylena satum protulit Hyrradio:
Atta senex, me bina petunt connubia. virgo
Una mihi par est & genere atque opibus:
Altera vincit utroque. quid hîc consultius? ede,
Quæ potius nostro sit socianda toro.
Dixit: at hic baculum, tunc arma senilia, tollens,
Aspice, totam illi rem profitentur, ait.
(Namque exercebant pueri vacua atria circum
Tunc celeres torto verbere fortè trochos)
Horum (inquit) sectare viam. Quos ille sequutus,
Audit, jam propior, Tu tibi junge parem.
Utque hæc audivit, majoribus abstinet hospes
Ædibus, & puerûm jussa jocosa facit.

Q

Ergo ut Atarnæus tenuem ſibi duxit amicam,
Sic &, amice, parem tu tibi junge, Dion.

II.

Heraclite, tuam mihi mortem dixit amicus,
Quum ſubitò lacrymis immaduêre genæ.
Nam memini quoties ſub aprico ſole jocati
Simus: at in cineres nunc abiêre joci.
Sed philomela tamen vivit tua Muſa, nec illi
Mors rerum domitrix injicit atra manus.

III.

Hîc hominum Timon cubat oſor: abito precatus
Antea Timoni dira, viator abi.

IV.

Mortuus an, Timon, lucem odiſti, ánne tenebras?
Odi has, quòd veſtrûm major in his numerus.

V.

Vina ingreſſa viros exæquant viribus ignem:
Utque tumet Libyci fluctibus unda maris,
Quem Notus aut Boreas vertit de ſedibus imis,
Sic fiunt nimio turbida corda mero.

VI.

Concha ego ſum, Zephyriti, vetus, jámq; antea lunæ
Sacra fui: nunc me tu, Venus alma, tenes

Τὴν δὴ ὀλίγην, ὥς κεῖνος, ἐς οἰκίον ἤγαγε νύμφην.
Οὕτω καὶ σὺ, Δίων, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

β'.

Εἶπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον· ἐς δέ με δάκρυ
Ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
Ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που
Ξεῖν' Ἁλικαρνασεῦ τετράπαλαι σποδιή·
Αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ᾗσιν ὁ πάντων
Ἁρπακτὴς ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

γ'.

Τίμων μισάνθρωπος ἐσοικέω· ἀλλὰ πάρελθε,
Οἰμώζειν εἴπας πολλὰ, πάρελθε μόνον.

δ'.

Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσὶ) τί τοι, φάος ἢ σκότος, ἐχθρόν;
Τὸ σκότος. ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν ἀΐδῃ.

ε'.

Οἶνος μὲν πυρὶ ἶσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρας
Ἔλθῃ· κυμαίνει δ' οἷα Λίβυσσαν ἅλα
Βορρῆς, ἠὲ νότος. τὰ δέ τοι κεκρυμμένα φαίνει
Βυσσόθεν· ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

ϛ'.

Κόγχος ἐγὼ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερος· ἀλλὰ σὺ νῦν με
Κύπρι, σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον, ἔχεις

Ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον. εἰ μὲν ἀῆται,
  Τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων.
Εἰ δὲ γαληναίη, λιπαρὴ θεὸς, οὖλος ἐρέσσων
  Ποσσὶν, ἵν᾽ ὥσπερ καὶ τοὔνομα συμφέρεται.
Ες τ᾽ ἔπεσον παρὰ θῖνας Ιουλίδος, ὄφρα γένωμαι
  Σοὶ τὸ περίσκεπτον παίγνιον Αρσινόης.
Μηδέ μοι ἐν θαλάμῃσιν ἔθ᾽ ὡς πάρος (εἰμὶ γὰρ ἄπνους,
  Τίκτει τ᾽ αἰνοτέρης ὤεον Αλκυόνης)
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν. οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
  Ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ᾽ Αἰολίδος.

ζ᾽.

Οἱ μὲν ἐπ᾽ Ιλλυρικοῖο πόρου σχάσσαντες ἐρετμὰ
  Λᾶα, παρὰ ξανθῆς Αρμονίης ὄφιος
Αστυρον ἐκτίσσαντο· τὸ μὲν φυγάδων τις ἐνίσποι
  Γραικὸς, ἀτὰρ κείνων γλῶσσ᾽ ὀνόμηνε Πόλας.

η᾽.

Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ομηρον
  Δεξαμένου· κλαίω δ᾽ Εὔρυτον, ὅσσ᾽ ἔπαθεν,
Καὶ ξανθὴν Ιόλειαν. Ομήρου νιῶ δὲ καλεῦμαι
  Γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα;

θ᾽.

Καὶ γὰρ ἐγὼ τὰ μὲν ὅσσα καρήατι τῆμος ἔδωκα
  Ξανθὰ σὺν εὐόδμοις ἀκραλιπῆ στεφάνοις,

Nautilon: in pelago qui quondam flantibus Austris,
  Innavi proprio vela rudente movens:
Æquore sed placido pede crispus utroque natavi;
  Unde mihi Polypi nomen in ora venit.
Infestæ tandem ripam incidi Julidis, essem
  Spectanti ludus gratior Arsinoæ:
Ne vero in thalamis, velut antea: (mortua nam sum:
  Atque ovum tristis nunc parit Alcyones)
Pòst mihi, sed natæ fer grates Cliniæ, honesti
  Nam cultrix Smyrna prodiit Æolide.

VII.

Illyrico Colchi abruptis in flumine remis,
  Quâ colubri cristas iuduit Harmonie,
Astyron extruxêre: exul sic posteà dixit
  Græcus, at illorum patria lingua Polas.

VIII.

Sum Samii labor, hospitio qui fovit Homerum:
  Euryte sed casus lugeo mœste tuos,
Formosámque Iolen. nunc scriptum dicor Homeri:
  Nónne Creophylo, Juppiter, hócce grave est?

IX.

Quæcunque infudi positis unguenta capillis,
  Et quibus ornavi tempora cumque rosis:

Omnia disperière citò: quæcunque remorsa
    Dente, sub ingrati ventris ière sinum,
Crastina non ultra durarunt tempora: sed quæ
    Auribus imposui, sunt mihi sola super.

X.

Tunc hominum levius torquebunt pectora curæ,
    Ibit & ex multis pars quotacunque malis,
Quum quis seu comiti bene fido, seu quoque surdis
    Nequicquam referet tristia fata notis.

XI.

Serta puer cippo dabat officiosa novercæ,
    Mutasse ut vitam, sic ratus ingenium.
Ille cadens miserum oppressit labendo. novercæ
    Vos quoque privigni deinde cavete rogos.

XII.

Pura Theætetus vitæ vestigia strinxit:
    Non hederas idem strinxit Jacche tuas.
Tempore non longo reliquorum nomen, at hujus
    Ingenium semper Graia loquetur humus.

XIII.

Carmen, Bacche, breve est fingenti pulchra poëtæ,
    Et Vinco minimo proferet ille modo.
At cui tu dexter non faveris, ille rogatus
    Quomodo prostrârit, facta stupenda canet.

Απνοα πάντ' ἐγένοντο παραχρῆμ'. ὅσα τ' ὀδόντων
    Ενδοθι, νηδαίρην τ' εἰς ἀχάριστον ἔδυ.
Καὶ τῶν οὐδὲν ἔμεινεν εἰς αὔριον· ὅσα δ' ἀκουαῖς
    Εἰσεθέμην, ἔτι μοὶ μοῦνα πάρεστι τάδε.

ι'.

Κουφοτέρως τότε φῶτα διαθλίβουσιν ἀνῖαι,
    Εκ δὲ τριηκόντων, μοῖραν ἀφεῖλε μίαν,
Η ὅτ' ἐς ἄνδρα συνέμπορον ἔρχητ', ἢ ὅτε κωφαῖς
    Αλγεα μὰψ αὔραις ἔσχατον ἐξερύῃ.

ια'.

Στήλην μητρυιῆς, μικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
    Ως βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος·
Η δὲ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα
    Φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

ιβ'.

Ηλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν. ἢ δ' ἐπὶ κισσόν
    Τὸν τεὸν οὐχ αὐτὴ, Βάκχε, κέλευθος ἄγει.
Αλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρὸν
    Φθέγξονται, κείνου δ' Ελλὰς ἀεὶ σοφίην.

ιγ'.

Μικρή τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
    Ρῆσις. ὁ μὲν, νικῶ, φησὶ τὸ μικρότατον.
Ω δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται
    Πῶς ἔβαλες, φησὶ, σκληρὰ τὰ γιγνόμενα.

Τῷ μερμηνείξαντι τὰ μείδικα, τοῦτο γένοιτο
  Τοὔπος, ἐμοὶ δ᾽ ὦ 'ναξ ἡ βραχυσυλλαβίη.

ιδ´.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
  Κοιμᾶται. θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

ιε´.

Ἢν δίζῃ Τίμαρχον ἐν ἄϊδος, ὄφρα πύθηαι
  Ἤ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεται,
Δίζεσθαι, φυλῆς Πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
  Παυσανίου. δήεις δ᾽ αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

ις´.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὁ καὶ τάφος. οὐ μακρὰ λέξω
  Θῆρις Ἀρισταίου, Κρής, ὑπ᾽ ἐμοί, δολιχόν.

ιζ´.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν
  Καὶ Διδύμην. ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γενεή.
Καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον
  Τοῦθ᾽, ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίην.

ιη´.

[α] Ἦ ῥ᾽ ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; [β] εἰ τὸν Ἀρί-
    μνα
  Τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ᾽ ἐμοί.
[α] Ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; [β] πολὺ σκότος. [α] αἱ δ᾽ ἄνοδοι τί;
  [β] Ψεῦδος. [α] ὁ δὲ Πλούτων; [β] μῦθος. ἀπωλόμεθα.

Talia

Talia res turpes meditanti carmina vati
  Eveniunt: carmen ſed breve, Bacche, mihi.

XIV.

Hac tellure Saon requieſcit Acanthius, ortus
  Patre Dicone. mori dicere turpe bonos.

XV.

Si tibi Timarchum quæris, ſciteris ut illum
  Aut de anima, aut mentes quomodo rurſus erunt:
In veteri perquire tribu Ptolemaïde natum
  Pauſaniæ: inque piis cœtibus invenies.

XVI.

Hoſpes erat brevis, urna brevis: brevis ipſe ero verſu.
  Theris Ariſtæi, Cres, latet hoc tumulo.

XVII.

Cyzicon ingreſſo, facili eſt reperire labore
  Hippacon & Didymen: nobile quippe genus.
His tu mœſta quidem referes jam nuntia, natum
  Dic tamen illorum quòd teneo Critiam.

XVIII.

[a] Anne cubat ſub te Charidas? [b] Si dicis Arimnæ
  Progeniem, noſtro ſecubat ille rogo.
[a] O Charida, quidnam eſt infrà? [b] Tenebræ. [a] Reditus quid?
  [b] Nugæ. [a] Quid Pluto? [b] Fabula: concidimus.

R

Verus hic est vobis sermo: sin quæris amœnum,
Ivit Alexandri sub Styga Bucephalus.

XIX.

Quis scit an adjiciant hodiernis crastina divi?
Quando heri te, Charmi, vidimus hisce oculis,
Nunc flentes hodie terris abscondimus atris.
Haud patri clades tristior ulla fuit.

XX.

Quæ tu Timonoë es? proh Juppiter, haud ego nossem
Te, nisi vidissem nomen inesse patris
Timothei cippo, Methymnæque urbis. at illa
Quàm sunt Euthymeni funera acerba tuo!

XXI.

Crethida festivámque jocis & lusibus aptam
In veteri quærit crebra puella Samo:
Blandiloquam vitæ sociam, dulcémque; sed ipsa
Omnibus hîc somni munera danda capit.

XXII.

O si nulla mari data carbasa. sic neque flerent
Nostra Dioclide Sopolin ora satum.
Nunc verò exanimem volvunt circa æquora fluctus,
Próque illo tumulus nomen inanis habet.

Οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός. εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
Βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰς ἀΐδην.

ιθ'.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον; ἡνίκα καὶ σε
Χαρμὶ τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
Τῇ ἑτέρῃ κλαύσαντες ἐθάπτομεν. οὐδὲν ἐκείνου
Εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

κ'.

Τιμονόη, τίς δ' ἐστί; μὰ δαίμονας, οὔ σ' ἂν ἐπέγνων
Εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
Στήλῃ, καὶ Μήθυμνα τεὴ πόλις. ἦ μέγα φημὶ
Χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

κα'.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,
Δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
Ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβρίζει
Ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

κβ'.

Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. οὐ γὰρ ἂν ὑμεῖς
Παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.
Νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνου
Οὔνομα καὶ κενεὸν σᾶμα παρερχόμεθα.

κγ'.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
  Ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
Ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὠ μὲν ἐν ὑγρῇ
  Νεκρός. ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
Κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε. φεῦγε θαλάσσῃ
  Συμμίσγειν ἐρίφων ναυτίλε δυομένων.

κδ'.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
  Ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

κε'.

Ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἠελίου δὲ
  Δυομένου Βασιλὼ κάτθανε παρθενική,
Αὐτοχερί. ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
  Οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
Πατρὸς Ἀριστίπποιο. κατήφησεν δὲ Κυρήνη
  Πᾶσα, τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

κϛ'.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
  Ἴσθι Κυρηναίου παῖδά τε καὶ γενέτην.
Εἰδείης δ' ἄμφω κεν. ὁ μέν ποτε πατρίδος ὅπλων
  Ἦρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρείσσονα βασκανίης.
Οὐ νέμεσις. Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας
  Ἄχρι βίου πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

XXIII.

Naxius haud periit terra Lycus: at mari in alto
  Cum vita laceram perdidit ille ratem,
Institor Ægina ſolvens. nunc littora circum
  Volvitur: at vacuus nomina cippus habet,
Vóſque monet, verè hoc dicens: obeuntibus hœdis,
  Navita commotum diſce timere fretum.

XXIV.

Hac ſibi Nicotelem, quartam trieterida natum,
  Solamen poſuit dulce Philippus humo.

XXV.

Manè tegebamus Melanippi membra ſepulcro,
  Veſpere ſed Baſilo virgo perempta fuit,
Cæde ſua. ablato quia noluit eſſe ſuperſtes
  Fratre. domus geminum ſic capit una malum,
Patris Ariſtippi: triſtatáque cuncta Cyrene eſt,
  Tecta videns natis taliter orba piis.

XXVI.

Quiſquis adis tumulum, me noveris eſſe viator
  Callimachi natum, Callimachíque patrem.
Sic ambos noris. fuit ille vir inclytus armis
  Dux patriæ, invidia dulcius hic cecinit.
Nec mirum. nam quos blandæ aſpexêre puellos
  Muſæ oculis, illos & coluêre ſenes.

XXVII.

Pastorem Astaciden rapuit de montibus istis
  Nympha procax: & nunc est sacer Astacides,
Dictæísque habitat sub quercubus ipse. nec ultra
  Pastores Daphnin, sed canite Astaciden.

XXVIII.

Phœbe vale, dicens, de rupe Cleombrotus alta
  Ambraciota, Stygis vivus adivit aquas.
Funere nil dignum passus: solúmque Platonis
  De vita mentis perpete legit opus.

XXIX.

Amphipolitani juxta stabula Eetionis,
  In parvo parvus vestibulo insideo:
Anguem ensémque gerens. iratus nempe superbo
  Eetion equiti, me peditem apposuit.

XXX.

Se Callignotus juravit Ionide nullum
  Velle & nullum unquam plus coluisse virum.
Juravit: sed vulgò aiunt, perjuria amantum,
  Aures cœlicolûm non penetrare sacras.
Nunc alio cor amore terit, miseræque puellæ,
  Ceu Megaræ, ratio est nulla, nec ullus honor.

κζ'.

Αστακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε νύμφη
  Εξ ὄρεος. καὶ νῦν ἱερὸς Αστακίδης
Οἰκεῖ Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν. οὐκ ἔτι Δάφνιν
  Ποιμένες, Αστακίδην δ' αἰὲν ἀσόμεθα.

κη'.

Εἴπας, Ηλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος ὡμβρακιώτης
  Ηλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς ἀΐδην.
Αξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
  Εν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

κθ'.

Ηρως Ηετίωνος ἐπὶ σταθμὸν Αμφιπολίτεω
  Ιδρυμαι, μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ.
Λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος. ἀνδρὶ δ' ἱππεῖ
  Θυμωθεὶς, πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

λ'.

Ωμοσε Καλλίγνωτος Ιωνίδι, μήποτ' ἐκείνης
  Εξειν μήτε φίλον κρείσσονα, μήτε φίλην.
Ωμοσεν. ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι,
  Ορκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἄλλης δὴ θέρεται πυρὶ, τῆς δὲ ταλαίνης
  Νύμφης (ὡς Μεγαρέων) οὐ λόγος, οὔτ' ἀριθμός.

λα'.

Καλλίστη τοπρόσθε, ὃ δ' ὕστερον οὔνομα Θήρη,
Μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

λβ'.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, οὔτε τι δεινὸν
Ῥέζων, οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα, γαῖα φίλη
Μίκυλος. εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κούφη
Γίγνεο, μὴ τ' ἄλλοι δαίμονες οἵ μ' ἔχετε.

XXXI.

Antea Calliste, sed postea nomine Thera,
Dicta fuit, patriæ mater aprica meæ.

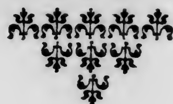
XXXII.

Terra parens, parvo vixi breve tempus, & egi
Nil atrox, prudens non alicui nocui.
Si pravum laudavi aliquid, neque tu mihi terra
Esto levis, nec dii quorum ago in arbitrio.

LECTORI.

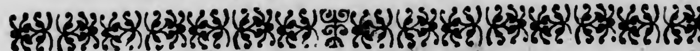
En tibi priora novem Epigrammata quæ Latinè verti, ita ut verba singula verbis respondeant. Quæ in iis corrupta sunt, ea verti prout restituere conata sum. Lege, & fave.

EPIGRAMMATA
CALLIMACHO ATTRIBUTA.

EPIGRAMMA I.

ODI Poëma cyclicum, neque via
Lætor quæ multos huc & illuc fert:
Odi & inconstantem amicum, neque à fonte
Bibo: odi omnia popularia
Lusania, næ tu καλὸς καλὸς, sed priusquam dixerim
Istud planè Echo dicit quædam, ἄλλος habet.

LECTORI.

Jamjam Typographi manus occupabat noster Callimachus, cùm Vir illustris P. D. Huetius mihi manuscriptum Codicem tradidit, ubi Epigrammata quædam nondum in lucem edita continebantur. Ea tibi offerre meum esse judicavi, quamquam, nisi me fallit animus, perpauca sunt quæ verè Callimacho referantur, ita omnia ferè corrupta, & quæ non corrupta, vix Græca reperias. Vale.

EPIGRAMMATA
CALLIMACHO ATTRIBUTA.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ α'.

ΕΧΘΑΙΡΩ τὸ ποίημα τὸ κυκλικὸν, οὐδὲ κελεύθῳ
Χαίρω τίς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει.
Μισῶ καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὔτ' ἀπὸ κρήνης
Πίνω. συγχαίνω πάντα τὰ δημόσια
Λυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλὸς ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
Τοδὲ σαφῶς * ἠχὼ φησί τις ἄλλος ἔχει. Vide Not.

β'.

Vide Not. Εγχει καὶ παλὶν εἶπε * Διόκλεες οὐδ' Αχελώϊος
Κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
Καλὸς ὁ παῖς, Αχελῷε, λίην καλός. εἰ δέ τις οὐχὶ
Φησὶν, ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

γ'.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, οὐ μὰ τὸν ὀξὺν
Ηλιον οὐκ ἔγνων, σχέτλιε, που γέγονας,
Οστέα σοι καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες, ἦ ῥά σε δαίμων
Οὑμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἤντεο θευμορίῃ;
Εγνων, Εὐξίθεός σε συνήρπασε. καὶ σὺ γὰρ ἐλθὼν
Τὸν καλὸν ὦ μόχθηρ' ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

δ'.

Ωγρευτὴς, Επικύδες, ἐν οὔρεσι πάντα λαγωὸν
Διφᾷ, καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος.
Στίβῃ καὶ νιφετῷ κεχαρημένος, ἢν δέ τις εἴπῃ
Τῆ τόδε βέβληται θηρίον, οὐκ ἔλαβεν.
Χ' οὑμὸς ἔρως τοιόσδε, τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν
Οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσῳ κείμενα παρπέταται.

έ.

Οἶδ' ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χέρες, ἀλλὰ Μένιππε
Μὴ λέγε πρὸς χαρίτων τ'ουμὸν ὄνειρον ἐμοί.
Αλγέω τὴν διὰ πάντος, ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων
Ναὶ φίλε τῶν παρὰ σου τοῦτ' ἀνεραστότατον.

II.

Funde, & iterum dic, in nomen Dioclis, neque Achelous
Illius ſacros ſentit Cyathos
Pulcher puer, Acheloe, nimis pulcher, & nemo non
Dicit, *Utinam* noſſem ſolus ego *quæ ſunt* pulchra.

III.

Theſſalice Cleonice miſer, miſer, non per acutum
Solem non novi, miſer, quid factus es:
Oſſa tibi & tantùm adhuc *reſtant* capilli: num te Dæmon
Meus tenet, & moleſto occurriſti fato?
Novi: Euxitheus te rapuit; etenim tu veniens
Pulchrum illum, ô miſer, vidiſti ambobus *tuis* oculis.

IV.

Venator, ô Epicudes, in montibus omnem leporem
Quærit, & omnis veſtigia cervæ
Pruina & nive * uſus, ſi verò quis dicat * Vide Not.
Cape, ictum jacet *animal.* non capiat.
Et meus amor talis eſt, fugientia quidem ſequi
Novit, & in medio poſita tranſvolat.

V.

Novi quod mihi divitiarum vacuæ ſunt manus; ſed, ô Menippe,
Ne mihi per gratias *meum ſomnium* dic.
Doleo* quidem ab quovis verbum illud amarum audiens: * Vide Not.
Certè, ô amice, & à te illud moleſtiſſimum eſt.

VI.

O Diana, tibi iſtam ſtatuam Phileratis ſtatuit hîc;
Sed tu accipe, ô veneranda, & illam ſerva.

VII.

Tibi me, ô Leonicida, Apricida, phaginam clavam
Poſuit. Quis? Archinus. Qualis? Cretenſis. Accipio.

VIII.

Battiadæ ad tumulum fers pedes benè cantilenam
Scientis, & benè in convivio tempeſtiva ridere.

IX.

In Eraſixenum potorem.

Profundum vini potorem Eraſixenum bis porro
Vini epotus abſtulit calix.

ϛ'.

Αρτεμι, τὶν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἵσατο τῇδε,
Αλλὰ σὺ μὲν δέξαι πότνια, τὴν δὲ σάου.

ζ'.

Τίν με λεοντάγχωνε, συοκτόνε, φήγινον ὄζον
Θῆκε. τίς; Ἀρχῖνος. ποῖος; ὁ Κρής. δέχομαι.

ή.

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας εὖ μὲν ἀοιδὴν
Εἰδότος, εὖ δ' οἴνῳ καίρια συγγελάσαι.

θ'.

Εἰς Ερασίξενον τὸν πότην.

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην Ερασίξενον, ἡ δὶς ἐφεξῆς
Ακρίτου προποθεῖσ' ᾤχετ' ἔχουσα κύλιξ.

ί.

Ο Λύκτιος Μενοίτας τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπὼν
Εθηκε τῇ κερασοὶ, δίδωμι καὶ φαρέτρην
Σάραπι, τοὺς ὀϊστοὺς ἔχουσιν ἑσπερῖται.

ιά.

Ερχεται πολὺς μὲν, ἄγαγον διατμήξας ἀπ' οἰνήρης χίου
Αμφορεὺς, πολὺς δὲ λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἰνάθης ἄγων.

ιβ'.

Α ναῦς ἅ τομον φέγγος ἐμὶν τὸ γλυκὺ τᾶς ζωᾶς
Αρπάξασα, ποτὶ ζηνὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπω.

ιγ'.

Τὰ δῶρα τῇ Ἀφροδίτῃ
Σιμώνη περίφοιτος εἰκόν' αὐτῆς
Ἔθηκεν, τήν τε μίτρην
Ἡ μαζοὺς ἐφίλησε τόν τε Πᾶνα.

ιδ'.

Δήμητρι τῇ πυλαίῃ τοῦτον ἐκ Πελασγῶν
Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίδης
Καὶ τῇ κάτω θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος
Εἴσατο τῶν κερδέων δεκατεύματα, καὶ γὰρ εὔξαθ' οὕτως.

ιέ.

Εἰς ἱερειαν τινα Δήμητρος γραῦν ὁσίως τελευτήσασαν, ἐπὶ τετραμέτρῳ ἐνδεκασυλλάβῳ.

Ἱερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε καὶ πάλιν Καβείρων
Ὦνερ καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης
Η γρῆυς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἡ γυ ******
Πολλῶν προστασίη νεῶν γυναικῶν.
Καί μοι τέκν' ἐγένοντο δύ' ἄρσενα, κἠπέμυσ' ἐκείνων
Εὖ γήρως ἐνὶ χερσίν, ἕρπε χαίρων.

ιϛ'.

Ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' οὐκ οἶδ'
Εἴτ' ἔρος, εἴτ' Ἀΐδης ἥρπασε πλὴν ἀφανές

Η ῥα

Ἦ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο καὶ μὲν ἀπεῖπον
Πολλάκι τὴν δρῆστιν μὴ ὑποδέχεσθε νέοι.
Οὐκ ἴσον ἔφη σον, ἐκεῖσε γὰρ ὁ λιθόλευστος
Κείνη καὶ δυσέρως, οἶδ' ὅτι που στρέφεται.

ιζ'.

Εἰ μὲν ἑκὼν ἀρχὴν ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου.
Εἰ δ' ἄκων ἥκω τὴν προπέτειαν ἔχων
Ἄκρητος καὶ ἔρως με ἠνάγκασεν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
Εἷλκεν ὁ δ' οὐκ εἴα σώφρονα θυμὸν ἔχειν.
Ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
Τὴν ἰαρήν. Εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημα, ἀδικῶ.

ιή.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν ὡς ἀνιηρὸν
Πνεῦμα διὰ στηθέων εἶδες ἀνηγάγετο.
Τὸ τρίτον ἡ γῆ ἔπινε, τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
Τἀνδρὸς ἀπὸ στομάτων πάντ' ἐγένοντο χαμαί.
Ὤπτηται μεγάλη. τί μὰ δαίμονα οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
Εἰκάζω, φωρὸς δ' ἴχνια φωρ ἔμαθον.

ιθ'.

Ἔστι τι ναὶ τὸν Πᾶνα κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτῃ
Ναὶ μὰ Διόνυσον πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ.
Οὐ θαρσέω, μὴ δή με περίπλεκε, πολλάκι λήθει
Τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός.

T

Τῷ καὶ νῦν δέδοικα μῆνε ξένε, μή με παρεισδὺς
　Οὗτος ὁ σ', εἰ γ' ἀρνῆς, εἰς τὸν ἔρωτα βάλοι.

κ'.

Τὸν καλὸν ὡς ἴδομεν Ἀρχέστρατον, οὐ μὰ τὸν Ἑρμῆν
　Οὐ καλὸν αὐτὸν ἔφην, οὐ γὰρ ἄγαν ἐδόκει:
Εἶπα, καὶ ἁ νέμεσίς με συνάρπασε, κ' εὐθὺς ἐκείμην
　Ἐν πυρὶ, πᾶς δ' ἐν ἐμοὶ Ζεὺς ἐκεραυνοβόλει
Τὸν παῖδ' ἱλασόμεσθ' ἃ τὸν θεόν. ἀλλὰ θεοῦ μοι
　Ἐστιν ὁ παῖς κρείσσων. χαιρέτω ἁ νέμεσις.

κα'.

Ληφθήσῃ, περίφευγε Μενέκρατες, εἶπα Πανήμου
　Εἰκάδι, καὶ λῷον τῇ τίνι τῇ δεκάδῃ.
Ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἑκούσιος. εὖγ' ἐμὸς Ἑρμᾶς,
　Εὖγ' ἐμός. οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

κβ'.

Ὡς ἀγαθὰν πολύφημος ἀνεύρατο τὴν ἐπαοιδὴν
　Τοῤῥα μηνῶν αἰγῶν οὐ καθ' ἱμᾶσ' ὁ Κύκλωψ.

κγ'.

Πολλάκι Διφυλῆς ἀκαμαντίδος ἐν χορίοισιν ὧραι
　Ἀνωλόλυξαν κρισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις.
Αἱ Διονυσιάδες μίτραισι καὶ ῥόδων ἀώτοις
　Σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν

Οἳ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχείων ἀέθλων
　Ἔθηκαν. κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας
Εὖ δ' ἐπεθήκατο γλυκερὴν ὄπα Δωρίοις Ἀρίστων
　Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς.
Τῶν ἐχορήγησεν κύκλων μελίγηρυν Ἱππόνικος
　Στρουθῶνος υἱὸς ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς.

κδ'.

Τὴν ἁλίην Εὔδημος ἐφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπελθὼν
　Χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγεν δανέων,
Θῆκε θεοῖς Σαμόθραξι λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχὴν
　Ὦ λαοὶ σωθεὶς ἐξ ἁλὸς ὧδε θέτο.

κε'.

Εὐμαθίην ἤτειτο διδοὺς ἐμὲ Σιμὸς ὁ Μίκκου
　Ταῖς Μούσαις, αἱ δὲ Γλαῦκος ὅκως ἔδοσαν
Ἀντ' ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τῇ δὲ κεχηνὼς
　Κεῖμαι, τοῦ Σαμίου δίπλοον ὁ τραγικὸς
Παιδαρείων Διόνυσος ἐπήκοος. οἱ δὲ λέγουσιν
　Ἱερὸς ὁ πλόκαμος, τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί.

κϛ'.

Τῆς ἀγορανακτός με λέγε ξένε κωμικὸν ὄντως
　Ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ῥοδίου
Πάμφιλον οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαγμένον. ἥμισυ δ' ὦπται
　Ἰσχάδι καὶ λύχνοις ἴσιδος εἰδομένων.

κζ'.

Εἰς Αἴσχρην τινὰ γυναῖκα οὕτω καλουμένην, τὴν Μίκκου τροφόν.

Τὴν Φρυγίην Αἴσχρην ἀγαθὸν γάλα παισὶν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν οὖσαν ἐγηροκόμει.
Καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν ἐπ' ἐσσομένοισιν ὁρᾶσθαι
Η γρῆυς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

κη'.

Εἰς τὴν γυναῖκα Πτολεμαίου Βερενίκην.

Τέσσαρες αἱ χάριτες. ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις
Αρτι ποτ' ἐπλάσθη, κ' ἤτι μύροισι νοτεῖ.
Εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζηλος Βερενίκα,
Ας ἄτερ οὐκ αὐταὶ ταὶ χάριτες χάριτες.

CALLIMACHI FRAGMENTA.

Αιεὶ γὰρ σμικροῖς σμικρὰ διδοῦσι θεοί. I.

Apud Apollonii Scholiasten.

Εσπρεπέ τοι προέχουσα κάρης ὦρξα καλύπτρη II.
Ποιμενικὸν πίλημα, καὶ ἐν χερὶ χαῖον ἔχουσα.

Apud eundem.

Δέσποιναι Λιβύης ἡρωΐδες, αἱ Νασαμώνων III.
Αὖλιν καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπετε,
Μητέρα μοι ζώουσαν ὀφέλλετε.

Apud eundem.

Καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε κατὰ χρόνον ἐκτελέεσθε. IV.

Apud eundem.

Εν Δίῃ. τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ. V.

Apud eundem.

Θηρὸς ἀερτάζων δέρμα κατωμάδιον. VI.

Apud eundem.

—— Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος, VII.
Τηλόθεν ἀντέλλοντα κακὸν φυτὸν οἵ μιν ἔφηναν.

Apud Schol. Arati.

Η δὲ Κόνων μ' ἔβλεψεν ἐν ἠέρι, τὸν Βερενίκης VIII.
Βόστρυχον, ὅν κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς.

Apud Athenæum lib. 7.

IX. Η μᾶλλον χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν,
Η πέρκας. ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἄσπετος ἅλμης.

Apud Athenæum lib. 15.

X. Πολλοὶ καὶ φιλέοντες ἀκόντιον ἧκαν ἔραζε
Οἰνοπόται, Σικελᾶς ἐκ κυλίκων λατάγας.

Apud Clementem in Protrept.

XI. Φοῖβος Υπερβορέοισιν ὄνον ἐπιτέλλεται ἱροῖς.

Apud eundem & Scholiasten Pindari.

XII. Τέρπουσιν λιπαραὶ Φοῖβον ὀνοσφαγίαι.

Apud Strabonem lib. 1.

XIII. Αἰγλήτην, Ανάφην τε Λακωνίδι γείτονα Θήρῃ,
Αείπων ἀρχόμενος.

Ibidem.

XIV. ——— ὡς ἥρωες ἀπ' Αἰήταο κυταίου
Αὖθις ἐς ἀρχαίην ἔπλεον Αἱμονίην.

Citatur & hoc Callimachi.

XV. Νηφάλιαι γὰρ τῇσιν ἀεὶ μελιηδέας ὦπας
Λήτειραι καίειν ἔλλαχον Ησυχίδαις.

Ex Callimachi Dactylicis.

XVI. Α παῖς ἁ κατάκλειστος
Τὴν οἱ φασὶ τεκόντες
Ευναίοις ὀαρισμοὺς
Εχθειν ἶσον ὀλέθρου.

Ex Agellio lib. IV. cap. XI.

Καὶ κυάμων ἀπὸ χεῖρας ἔχειν ἀνιῶντος ἔδεσθαι XVII.
Κἀγὼ Πυθαγόρας ὡς ἐκέλευε λέγω.

Ex Macrobio lib. V. cap. XXI.

Καὶ γὰρ ὁ Θρηϊκίην μὲν ἀπηνατο χανδὸν ἄμυστιν XVIII.
Ζωροποτεῖν. ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ.
Τῷ μὲν ἐγὼ τόδ' ἔλεξα περιστείχοντος ἀλείσου
Τὸ τρίτον.

Ex Arati vita, incerto authore.

Ησιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος οὐ τὸν ἀοιδὸν XIX.
Εσχατον, ἀλλ' ὁ κησώμηρ μελιχρότατον,
Τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταὶ
Ρήσιες ἀρήτου σύγγονοι ἀγρυπνίης.

Ex Luciano lib. cui tit. Ερωτες.

Αἴθε γὰρ ὦ κούρεσιν ἐπ' ὄμματα λιχνὰ φέροντες XX.
Ερχιος ὡς ὑμῖν ὤρισε παιδοφιλεῖν
Ωδε νέων ἐράοιτε, πόλιν κ' εὔανδρον ἔχοιτε.

Ex Plutarchi Symposiacis.

Καὶ μιν Αλητίδαι πουλὺ γεγειότερον XXI.
Τοῦδε, παρ' αἰγαίωνι θεῷ τελέοντες ἀγῶνα,
Θήσουσιν νίκης σύμβολον ἰσθμιάδος.
Ζήλῳ τῶν Νεμέηθε, πίτυν δ' ἀποτιμήσουσιν,
Ηι πρὶν ἀγωνιστὰς ἔστεφε τοὺς ἐφύρη.

Ex Scholiaste Pindari.

Χαῖρε βαρυσκίμπων ἐπίπακτα μὲν ἑξάκι διὰ XXII.
Εκ δ' αὖτ' ἀγρεσίης πολλάκι πολλὰ καμών.

Ex eodem.

XXIII. Πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν, οἵ τὸν ὄλεθρον
Εὗρε, τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γιγνόμενον.

Ex eodem.

XXIV. Ταὶ μὲν ἀρισκύδης δῦνις αἶηκε διὸς
Ἄργος ἔθην, ἴδιον περ ἐὸν λάχος. ἀλλὰ γενέθλη
Ζηνὸς, ὅπως σκοτίη τρηχὺς ἄεθλος ἔοι.

Ex eodem.

XXV. Καὶ παρ' Ἀθηναίοις γὰρ ἐπὶ τέγος ἱερὸν ἧνται
Καλπίδες, οὐ κόσμου σύμβολον, ἀλλὰ πάλης.

Ex Scholiaste Aristophanis.

XXVI. Ἀλλ' ἐνὶ δὴ φύλλοισι κεκομμένα τόσσα φέροιτε
Γράμματα, Κυδίππην ὡς ἐρέουσι καλήν.

Ex Olympiodoro in Meteora.

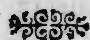
XXVII. Αὐτὸν μὲν φιλέουσ', αὐτὸν δέ τε πεφρίκασι,
Ἑσπέριον φιλέουσιν, ἀποστυγέουσιν ἑῷον.

Ex Stobæo.

XXVIII. Γηράσκει δ' ὁ γέρων κεῖνος ἐλαφρότερον,
Κοῦροι τὸν φιλέουσι. νέοι δέ μιν οἷα τοκῆα
Χειρὸς ἐπ' οἰκείην ἄχρις ἄγουσι θύρην.

Ex eodem.

XXIX. Ἄρνες τοι φίλε κοῦρε ὁμήλικες, ἄρνες ἑταῖροι
Ἔσκον ἐνηείθμοι, δαύλια καὶ βοτάμαι.

CALLIMACHI

CALLIMACHI FRAGMENTA EX ETYMOLOGICO GRÆCO A WLCANIO COLLECTA.

In voce Αἶρα.

——Λάθρη δ' παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις
Ἔστρεφον αἰράων ἔργα διδασκόμενοι. Ubi Αἶρα idem est quod σφαῖρα.

In voce Ἀλες.

Ἐς δὲ πρὸς τεῖχος ἱερὸν ἀλέες δῦτε. Ἀλέες positum pro ἀολλέες, τουτέστι ὁμοῦ.

In voce Ἀλίαστος.

Φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλάκις θεοί.
Citatur hic Callimachi locus ab Etymolog. ut ostendat ἀλίζω formari ab ἀλῶ, quemadmodum φοιτίζω à φοιτῶ.

In voce Ἀλλίξ.

Ἀλλίκα χρυσείῃσιν ἐεργομένην ἐνέτῃσι.

Ἀλλὶξ Thessalica lingua significat τὴν χλαμύδα. Significat & τὸ ἐμπόρπημα.

In voce Ἄλωα.

Δινομένη περὶ βουσὶν ἐμὴν ἐφύλαξεν ἄλωα,

pro ἄλω κατ' ἐπέκτασιν.

In voce Ἀμορβεύω.

Ἀνδρ' ἐλαιοὶ δ' ἐκλεξόθεν ἀμορβεύοντες.

Propriè usus est Callimachi verbo Ἀμορβεύειν ἐπὶ τοῦ ἕλκειν. Nam Ἀμορβὸν propriè est, τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας.

In voce Ἄρδις.

—— ἀλλ' ἀπὸ τόξου

Αὐτὸς ὁ τοξευτὴς ἄρδιν ἔχων ἑτέρην.

Significat verò ἄρδις, cuspidem teli.

In voce Ἀρπίς.

Ἐν μὲν γὰρ τριζῶι θῆκε σὺν ἀρπίδεσι, hoc est τοῖς ὑποδήμασι.

In voce Ἀσινδεῖς.

Δειλαίοις ἀσινδεῦσιν ἐπὶ τελπλῆρες * ἁρπάσας.

Sunt verò Ἀσινδεῖς, δρύοπες οἱ τὴν ἀσίνην κατοικοῦντες.

In voce Ἀσκαίτης.

Καὶ τὸν μὲν ἐπ' ἀσκαίτα κάθισεν. Significat verò Ἀσκαίτης, κλινίδιον εὐτελές. Atticis σκίμπους.

In voce Ἀσσυρία.

Ἡ ἀπὸ Ἀσσυρίων ἡμεδαπὴ στρατιή. Et

Ἥμισυ μὲν Πέρσαι, ἥμισυ δ' Ἀσσύριοι. τουτέστι Βαβυλώνιοι.

In voce Ἀστρίας.

—— Δέκα δ' ἀστρίας ἄνυτο λάθρην.

ὑποκοριστικῶς ab ἀστράγαλος.

In voce Ἄστυρον.

Ἡ μὲν ἀερτάζουσα μέγα τρύφος ὑψιζώρου

Ἄστυρον εἰς ἀνέβαινεν. hoc est εἰς ἄστυ ὑποκοριστικῶς.

In voce Ἀπάργαρος.

Οὔτε τὸν ἀπάργαρόν τι δέδοικεν. παρὰ τὸ Ἀπάργαρόν τις.

In voce Ἀφαυρός.

Ἡ ἄφαρον φαρόωσι. hoc est τὴν ἀγεώργητον γῆν.

In voce Βεῦδος.

Ἐν δ' ἐν Παρῷ καλά τε καὶ αἰόλα βεῦδε' ἔχουσαι. hoc est τὰ ποικίλα ἢ πορφυρᾶ ἱμάτια.

In voce Βλωμός.

Ὅσον βλωμοῦ πίονος ἠράσατο. hoc est ψωμοῦ.

In voce Βούχετα.

Ἐξ ἁλὸς οὐ δίκην ἀνέρα βουχέτιον ἕλκειν. est verò βουχέτιον ἐθνικὸν à Βούχετα neutro plurali, urbe Epiri.

In voce Βωνίτης.

Οἷοις βωνίτῃσιν ἐνὶ κρύπτοισι γυναῖκες. ſignificat τὸν βουκόλον.

In voce Γαιοδόται.

Γαιοδόται καὶ ἄσαρτα διηνεκὲς εὖτε βάλωνται. Sunt verò Γαιοδόται, οἱ ἀρχιτέκτονες.

In voce Γενέθλη.

Τὴν δ' ἤτοι γενέθλην οὐκ οἶδα. Γένη fœmininum.

In voce Γλαρίς.

Καὶ γλαρίδες, σταφύλη τε, καθιεμένη τε μολιβδίς, eſt verò γλαρὶς, λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον.

In voce Γραικός.

Γραικοὶ καὶ γῆς ἡμετέρης ἀδαεῖς. hoc eſt ἕλληνες.

In voce Γεράσων.

Ος αἴζηῶν ἔγρεε κηδεμόνος. ſignificat verò Γεράσων τὴν χλωρὴν κριθήν. ἀπὸ τοῦ γράω, τὸ ἐσθίω.

In voce Γράμμα.

Γράμματα δ' οὐκ ἔλιπεν ἀπόκρυφα, hoc eſt ποιήματα.

In voce Δάκνω.

Ξεῖνος ἐχιδναῖον νέρθεν ἄγων δάκετον. hoc eſt θηρίον. παρὰ τὸ δάκνω.

In voce Δανάκης.

Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται
Μούνη ἐπιπτολίων ὅτε θυμιοηνσέμεν *

ἀλλ' οὐσδμοις ἐκ στομάτεσσι νεὼς Αχερουσίας ἐπὶ βάρεων δανάκης. Eſt verò Δανάκης numiſma, obolo majus, quod Veteres mortuorum ori imponebant.

In voce Δεκαφύϊα.

Των ἔτι σοι δεκαφύϊα φάρ ζωάγρεια ἴσσην. hoc eſt δεκαπλάσια.

In voce Διάκτορος.

Αλλὰ θεῆς ἥ ἴς με διάκτορον ἔλλαχε Παλλάς. hoc eſt διάκονον καὶ διαγωγέα τῶν ψυχῶν.

In voce Δίασμα.

—— Διάσματα φάρεος ἀρχήν. ſignificat verò δίασμα τὴν περὶ τὴν τοῦ ἱματίου ἐργασίαν.

In voce Διερός.

—— Διερὴν δ' ἀπεσείσατο λαίφην. hoc eſt ὑγρήν.

In voce Δίκρον.

—— Δίκρον φίλτρον ἀγραμθύν. hoc eſt δίκρανον ξύλον.

In voce Διφῶ, τὸ ψηλαφῶ.

Μήδ' ἀπ' ἐμεῦ διφᾶτε μέγα ψοφέουσαν ἀοιδήν.

In voce Δόναξ, τουτέστι κάλαμος.

Καὶ δόνακι πλήθοντα λιπὼν ῥόον Ἀστείωνος.

In voce Δύπτης.

Δύπται τ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι ἔνδιοι καύηκες.

In voce Εἶαρ.

Τὸ δ' οὐκ μέλλον εἶαρ ἔδαπτεν. hoc est τὸ αἷμα.

In voce Εἰνατία.

Εἰνατίην ὁμόδελφον ἐπ' ὠδίνεσσιν ἰδοῦσαι. Est verò εἰνατίη epithetum Lucinæ. Εἴνατος mons Cretæ, ubi colebatur Lucina.

In voce Εἰσπνήλης.

Μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὁππότε κοῦρος ἴοι. Est verò εἰσπνήλης, ὁ ἐρώμενος, ἤτοι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος.

In voce Ἐμπελάτειρα.

Τοὺς αὐτῷ σκολίους ἐμπελάτειρα τέκεν γυνή. hoc est ἑταίρη.

In voce Ζαγρεύς.

Υἱέα Διόνυσον ζαγρέα γιγνομένη. hoc est τὸν ζα, id est, τὸ πάνυ ἀγρεύοντα.

In voce Ζάγκλον.

Κέκρυπται γυνὴ ζάγκλον ὑποχθονίη. hoc est τὸ δρέπανον.

In voce Ἠλιτόμηνος.

Τὸν σὺν ἔπλησε φέρουσα μήτηρ οὓς ὤδινε μῆνας.

In voce Θαλῆς.

Πολὺ τὸ δῶρον ἐς θάλητα ὤλισθεν.

In voce Κέλευθος.

Τὰ τράχηλα γυμνάζει. mutatione generis in aliud genus. ὁ τράχηλος. τὸ τράχηλον. ut ὑγρὰ κέλευθα.

In voce Κηκάς. i. λοιδορία.

Κηκάδι σὺν γλώσσῃ.

In voce Κίβισις.

Εἰ γὰρ ἐπιθήσει πάντα ἐμὴ κίβισις. hoc est ἡ κιβωτὸς ἢ πήρα.

In voce Κοάλεμος.

Ἠδ' ἐκόησεν, οὕνεκα ἠλύος ἔσκεν. ἀπὸ τοῦ κῶ τὸ νοῶ. Inde κοάλεμος, ὁ μωρός.

In voce Κῶος.

Τῷ ἴκελον τὸ γράμμα τὸ κώϊον, pro Κῶον.

In voce Λάκτιν.

Αὖθις ἀπαιτίζουσαν ἔκνων εὐεργέα λάκτιν. hoc est σκυτάλην, τορύνην.

In voce Λογχάδες.

——— ὅς τις ἀλιζηεὶς
Αὐγάζειν καθαραῖς οὐ δύναται λογχάσιν.

Λογχάδες sunt, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκά.

In voce Λύχνα.

Λύχνα φαεινὴ, per metaplasmum generis à λύχνος.

In voce Μίκκος. i. μικρός.

Τοῖς μικκοῖς μικκὰ διδοῦσι θεοί.

In voce Μύκλος.

Ἐστί μοι μάγνης ἐννέα μύκλος ὄνος. Est autem Μύκλος ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων ὑποδίπλωσις.

In voce Ολπις.

Καί ῥα παρὰ σκαιοῖο βραχίονος ἔμπλεον ὄλπιν. hoc est τὴν λήκυθον.

In voce Πόα.

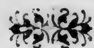
Αἴγυπτος προπάροιθεν ἐπ᾽ ἐννέα κάρφετο ποιάς. hoc est ἐνιαυτούς. διὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι.

In voce Φαρῶ.

Ἄφαρον φαρόωσι, μέλει δέ σφισιν ὄμπνιον ἔργον. hoc est ἀροτριῶσι.

In voce Φιαρός.

Φιαρὴ τῆμος ἀνέσχεν ἕως. à φάος fit φαερὸς, inde φιαρός.

CALLIMACHI

CALLIMACHI FRAGMENTA ALIQUOT IN SUPERIORIBUS EDITIONIBUS OMISSA.

LECTORI.

Ut integrum, quantum in me est, divinum hunc Poëtam habeas, LECTOR, *huc adjeci Fragmenta quædam quæ inter legendum occurrêre: poteram & alia, in vetustis & recentioribus Scriptoribus à me observata: sed, ut jam dixi, libri mei me in Urbem haud comitati sunt. Hanc igitur non aspernandam symbolam fac lubens accipias, vel quod melius, meliorem des. Vale.*

Ex Plutarch. in lib. de Exilio.

I. Μὴ μετρεῖν σχοίνῳ περσίδι τὴν σοφίην.

Ex Schol. Pindari.

II. Οἵ νυ καὶ Ἀπόλλωνα παναρκέος ἠελίοιο
Χωρίον διατμήγουσι, καὶ εὔποδα Δηϊώνην
Ἀρτέμιδος.

Ex eodem.

III. Ἐργῖνος Κλυμένου ἔξοχος ἐν σταδίῳ.

Ex eodem.

IV. Ζηνί τε καὶ Νεμέῃ τι χαρίσιον ἕδνον ὀφείλω.

Ex eodem.

V. Ηλιν ἀνάσσεσθαι Διὸς οἰκίον ἔλλιπε Φυλεῖ.

Ex eodem.

VI. Πτέρνῃ θ' ἵππος ἐλαυνόμενος.

Ex eodem.

VII. Οὐ πάντες, ἀλλ' οὓς ἔχεν ἕτερος δαίμων.

Ex eodem.

VIII. Αὐτώρης ὅτε τοῖσιν ἐπέφραδε.

Ex eodem.

IX. Ηπερ αὐσταλέον χαίτων λόφον.

Ex eodem.

X. Καὶ τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον
Ηνεκὲς ἀείδω δεδεγμένος ——

Ex eodem.

Ἀρσινόης, ὦ ξεῖνε, γάμον καταβάλλομ' ἀείδειν. XI.

Ex eodem.

Ἔλλατε νῦν ἐλέγοισι δ' ἐνιψήσασθε λιπώσας XII.
Χεῖρας, ἵνα μοι πουλὺ μένωσιν ἔτος.

Ex eodem.

Μυκώνην μακάρων ἕδρην. XIII.

Ex Schol. Ariſtophanis, e Νεφέλ.

Ἀκούσατ' Ἱππώνακτος. οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω. XIV.

Ejuſdem.

—— ὅς ῥ' ἔφυγεν μὲν XV.
Ἀρκαδίην, ἡμῖν δ' ὁ κακὸς προσενάσσατο γείτων.

Ejuſdem ex βατράχ, in voce λίμναις.

—— λιμναίῳ δὲ χοροστάδας ἦγον ἑορτάς. XVI.

Ejuſdem ex βατράχ.

Ἀείδει καί πού τις ἀνὴρ ὑδατηγὸς ἱμαῖον. XVII.

Ejuſdem ex ἱππ.

—— —— σκέρβολα μυθήσαιτο. XVIII.

Ejuſdem ex ἀχαρν.

—— —— τοῖον δέ ἑ πάντες ὁδῖται XIX.
Ἦ ῥα φιλοξενίης ἔχε στέγος ἀκλήϊστον.

Ejuſdem ex σφηκ.

Εὖτ' αὖ λύχνου δαιομένου ἄδδην ἐγένοντο μύκητες. XX.

Ejusdem ex σφηκ.

XXI. Σὼ δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἀείρειν.

Ejusdem ex σφηκ.

XXII. Ην κεῖνος οὑνιαυτὸς ᾧ πότε πτηνὸν
Καὶ τοὖν θαλάσσῃ, καὶ τὸ τετράπουν οὕτως
Εφθέγγεθ' ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμήθιος.

Ejusdem ex ὀρνίθ.

XXIII. Ελξα μικρὸν φωνῇ ἀγαθόν.

Ejusdem ex ὀρνίθ.

XXIV. Τυρσηνῶν τείχισμα πελαργικόν.

Ejusdem ex ὀρνίθ.

XXV. Τηνῷ Ἀγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος εἴσατο τῇ, καὶ λείπουρα, καὶ μόνωπα θύεται.

Ejusdem ex Εἰρήν.

XXVI. Μὴ σύ γε Θεάγγυες κόψαις χέρα Καλλιφῶντος.

Ex Schol. Sophocl. in Antigon.

XXVII. Αγροδέτω πάσῃσιν ἐπὶ προχλύησιν ἐφοίτα.

Ex eod. in Antigon.

XXVIII. Φωκείων μεχρίς κε μένῃ μέγας εἰν ἁλὶ μύδρος.

Ejusdem in οἷς δ' ἐπὶ Κολ.

XXIX. Εἴδεος ἀμφὶ ἣ οἱ κεφαλῇ νέον αἱμονίηθεν
Μεμβλωκὸς, πίλημά τι πέζου ἄλκαρ ἔκειτο.

Ex Schol. Theocrit.

——— ὥσπερ ἐκεῖναι προῆκας ἔραζε πεσούσας. XXX.
— προικίον ἐνδυκέως τέττιγος εἶδαρ ἔδων.

Ex eodem.

Ες τὸ περὶ τείχευς ἱερὸν ἀλέες δεῦτε. XXXI.

Ex Hesychio in ἆ.

Α πάντα πυλάγρας. XXXII.

Ex eodem, & Suida in voce Νεκάδεσσι.

Ηδομένη νεκάδεσσιν ἐπισκυρῶν πολέμοιο. XXXIII.

Ex Stobæo de perjurio, Serm. XXVIII.

Ωμοσεν ἀλλὰ λέγουσιν * ἀλλὰ θεᾶσαι τοὺς ἐν ἔρωτι XXXIV.
Ορκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.

Ex eodem pro Artibus, Serm. LVIII.

Ενθ' ἀνέμων μεγάλων κῦμα διωλύγιον. XXXV.

Ex eodem.

Τεισμάκαρ ἢ παύρων ὄλβιός ἐστι μέγα XXXVI.
Ναυτιλίῃσιν * τῶν ἔχεις βίον. ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν
Κύμασιν αἰθυίης μᾶλλον ἐσωκίσατο.

Ex eodem.

Ως ἡδὺ μὲν θάλατταν ἀπὸ γῆς ὁρᾶν. XXXVII.

Ex Etymolog. in voce ἀγρέθη.

Εὖτ' ἐνωπελία, φέρε τ' ἀγρέθη νόσιμα πάντα. XXXVIII.

Ex eod. in voce ἐρωδιός.

Πολλάκι δ' ἐκ λύχνου ποῖον ἔλεξεν ἔαρ. XXXIX.

Ex cod. in voce ἰάλεμος.

XL. Εἰδυῖαν φάλιον ταῦρον ἰηλεμίσαι.

Ex eodem.

——————— ἀμφί τε χέβλῳ

XLI. Εἰρμαθύος ἀγλίθων οὖλον ἔχει στεφανόν.

Ex eodem.

XLII. Δείελον αἰτίζουσι.

Ex eodem.

XLIII. Ἰύζων δ' ἂν ὄρος.

Ex Constantino in voce δανά.

XLIV. ——————— δανὰ ξύλα κεάσαι.

Ex cod. in voce οἶστρος.

XLV. Βουσσόον ὅν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί.

Citantur & hæc apud recentiores.

XLVI. Αὐτίκα τὴν πάλιν παιδὶ σεῦ ἀμφιθαλεῖ.

Item.

XLVII. ——————— εἴ σε Προμηθεὺς
Ἔπλασε, καὶ πηλοῦ, μὴ 'ξ ἑτέρου γέγονας.

Item.

XLVIII. Ἀντὶ γὰρ ἐκλήθης ἴμβρασε Παρθενίου.

Item.

——————— οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω
XLIX. Τὴν Μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑλλίχου νέπους.

Item.

Τὴν μὲν ὅ γε ἀνέμμυεν Ἐριννύϊ Τιλφωσαίῃ. L.

Item.

Ἀρμαθύα παρ' λαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγηθέων LI.

Item.

Δαῖμον, τί κόλποισιν ἐπιπλύουσι γυναῖκες. LII.

Item.

——————— αὐτὸς ὁ Μῶμος LIII.
Ἔγραφεν ἐν τοίχοις, ὁ Κρόνος ἐστὶ σοφός.

IN

CALLIMACHI

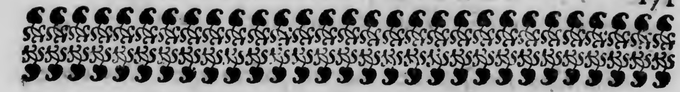
HYMNOS,

EPIGRAMMATA,

ET

FRAGMENTA,

NOTÆ.

IN HYMNUM PRIMUM, QUI EST IN JOVEM, NOTÆ.

ZHNOΣ] Refer ad σπονδῇσι. v. 1.
Κεν] Particula notans possibilitatem. Ibid.
Πῶς καί νιν] Bis intellige ἀείσομεν. v. 4.
Λυκαῖον] Pindar. Od. 13. Olymp. in Antistroph. 5. Strophes, Ibid.

—— τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ παρ-
νασσίᾳ, ἀμφ' Ἄργει τε, ὅ-
σα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τε
Ἀρκάσ' ἀνάσσων, μαρτυρή-
σει Λυκαίου βωμὸς, ἄναξ, ——

Ἀμφήριστον] Nota ἀμφὶ ἔριστον ἀμφήριστον. v. 5.
Σεῦ, σὲ μὲν, Σεῦ, σὲ δ'] Nota redditionem particularum, quæ omnino ad venustatem linguæ Græcæ conferunt. v. 6. 7.
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται] Proverbii vice olim jactabatur istud. Meminit Paulus Apostolus, qui ab Epimenide, quem Prophetam vocat, desumpsit, ut probant Hieronymus Epist. ad Tit. Augustinus contra Adversarium Legis, Chrysostomus Serm. 3. Epist. ad Tit. Et Origenes lib. 3. contra Celsum. Et ab Epimenide potuit etiam sumere Callimachus, sed nemo ausit affirmare, quum adeo tritum fuerit, ut in ore etiam pueris haberetur: & omnino falsus est Epiphanius in Panario, qui putavit Callimachum non tantùm hemistichion sed distichion integrum ab Epimenide desumpsisse; nam nil tale apud illum unquam lectum fuit. v. 8.
Ετεκτῄναντο] Removendum est ι subscriptum, cùm hocce tempus à futuro proficiscatur, ubi nullum est. Sit semel monuisse satis. v. 9.

v. 12. Κεχρημένοι] Neceſſariò ſubſcribendum eſt ι. nam à χρεία pro-
ficiſcitur.

v. 16. Αὐτίκα δίζητο ῥόον] Nota morem paſſim apud *Plautum & Terentium.*

Τόκοιο λύματα] Plaut. in Amphitr. duobus locis, Terent. in Andria Act. 3. Scen. 2.

Nunc primùm fac iſthac ut lavet.

Malè Vulcanius, qui vertit *ſordes nati*; neque enim de corpore nati, ſed de ſuomet intelligendum.

v. 18. Λάδων ἀνὰ] Not. ἀνὰ ſignificare δὲ, quod nemo adhuc monuit.

v. 19. Λευκότατος] *puriſſimus*: ſic apud Homer. & Heſiod. χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

v. 21. Ἐπὶ τημός δὲ Ῥείη ὅτ'] Locus ſatis difficilis. Latinè verteres, *quandoquidem tunc cùm Rhea zonam ſolvit.*

v. 28. Σχομένη] Not. Aor. 2. med. paſſ.

v. 29. Μέγαν πῆχυν] Vide verſ. 5. Lavacr. Pallad.

——— μεγάλως ἀπενίψατο πάχυς.

v. 32. Φαιδρύνασα] Heſiod.

Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
Ανέρα.

v. 48. Λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ] Λίκνον, κουνίον, Schol. Nota vocem Latinam *cunas*. Cæterùm, hoc faciebant ominis cauſa: ita & Theocr. ita & Homer. de Mercurio:

——— Μήτρος ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
Οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ.

Ita & in Clypeo, ut author eſt Theocrit. Idyll. 25.

Ἀμφοτέρους λούσασα, καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος
Χαλκείον κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου,
Ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.

Ἐθήσατο] Homer.

Γυναῖκα τε θήσατο μαζόν.

v. 53. Οὖλα] Hîc alacriter.

v. 55. Ἔτραφες] Not. neutro paſſ. poſitum.

v. 59. Ἐπιδαίσιον] Scholiaſtes explicat μεμερισμένον, Suidas verò, ἐπικοινόν, οὐ μεριστόν; priorem explicationem præfert eruditiſſi-

mus Stephanus, quod ſit à δαίω *divido*: at Pater meus amantiſſimus poſteriorem Suidæ magis amplectebatur, quin & alteram reſpuebat quaſi planiſſimè huic loco contrariam; oſtendunt enim ſequentes verſus cælum nunquam μεμερίσθαι:

Τίς δέ κ' ἐπ' Οὐλύμπῳ τε καὶ Ἄϊδι κλῆρον ἐρύσσαι,
Ὃς μάλα μὴ νενίηλος;

nam & τὸ δαίω non ſolùm *divido*, ita ut quiſque partem ſibi uni propriam teneat, ſed etiam accipi poteſt pro *in commune divido*, ita ut omnes æquè utantur.

Ἐρύσσαι] Gallicè TIRER AU SORT. Et Virg. *aut ſorte trahebat.* v. 62.

Τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον] *tantùm quantùm plurimùm.* v. 64.

Βίη τό τε Κάρτος] Β & Κ majuſculis litteris deſcribi curavi, v. 66.
quod ab Æſchylo quaſi Perſonæ inducti ſint, ut rectè monuit Stephanus.

Θήκαο δ' οἰωνὸν] Theocrit. Idyll. 17. v. 68.

——— ὁ δ' ὕψοθεν ἔκλαγε φωνᾷ
Ἐς τρὶς ὑπαὶ νεφέων, Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις.

Εἵλεο δ' αἰζηῶν] Sic Virg. alicubi, & Catull. Heſiodus ho- v. 70.
minem quadragenarium αἰζηὸν vocat lib. 2. v. 59. τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο.

Ὀλίζονι] Ab ὀλίγος, ut puto eſt ὀλίγιον, unde ὄλιζον. v. 72.

Αὖθι παρῆκας] Quemadmodum *ſic*, aut, *temerè* Latinè, Gal- Ibid.
licè verò, TU LAISSAS LA'.

Γεωμόρος] περὶ τὴν γῆν κοπιῶν. Suidas μόρος *labor.* v. 74.

Αὐτίκα] Gallicè, ET SANS ALLER PLUS LOIN. v. 76.

Ὑδείομεν] Dicitur ὕμνω, & ὕδω, & ὑδέω. Ibid.

Τευχηστάς] Not. Rara ſunt nomina in της deſinentia, quæ v. 77.
habeant η in penultima.

Χιτώνης] Quam rationem reddit Scholiaſtes hujus nomi- Ibid.
nis Dianæ, mihi non videtur prætereunda; dicit enim ἢ ὅτι ἐκτιθέμενοι τῶν βρεφῶν ἀνετίθεσαν τὰ ἱμάτια Ἀρτέμιδι: nonne hoc idem hodiéque fit, cùm mater pueros, ſtatim atque φίλων ἀπεθήκατο κόλπων, Sancto cuidam ut Franciſco vel alii vovet, & illius veſtibus induit. Certè notandum.

v. 79. Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες] Inde tam sæpè apud Poëtas διοτρεφέες βασιλῆες.

Ibid. ——— Ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἀνάκτων θειότερον] Ridiculè omnino Interpres. Verte modo, *quando nihil divinius est Regibus Jovis.*

v. 84. Ἄλις ὄλβου] In vetusto Codice reperitur ὄλβον, & sic legebat pater meus: quod multò fortius; etenim ita differunt ἄλις ὄλβου & ἄλις ὄλβον, ut pars à toto.

v. 87. Τά κεν ἦοι νοήσῃ] Non placet Stephano per συνεκφώνησιν pronuntiari νήσῃ, eliso ο. Legebat pater meus νώσῃ, ut apud Theocrit. Idyll. 26.

Τὸν μὲν ἐγὼν ὀδυώσαιμι περιφρονέοντα βαρείαις
Νωσάμενος.

Cæterùm si receptam lectionem νόησῃ retineas, synecphonesis, ut opinor, non petit ut ο elidatur, sed ut conjunctim pronuntietur cum η; itaque non video cur νήσῃ dicendum sit.

v. 88. Εὖτε νοήσῃ] Ita & Homer. alicubi & Aristophanes.

v. 90. Ἄνυσιν] Schol. ἄνισιν, pater meus correxit ἄνυσιν.

v. 92. Ἔργματα] hîc ῥέγματα, transposita littera ρ. Sic Hesiod.

Πέπνυσο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐφ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισι
Τιμὰς, μηδ' ἀρετὰς ἕλκεο, μηδὲ ἄφενος.

v. 95. Οὔτ' ἀρετῆς] Scholiastes laudat locum Hesiodi,

Πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ,

ubi ἀρετὴ est *potentia*, ut & apud Theognidem versu citato nota proximè superiori.

Ibid. Ἐπίσταται] id est δύναται, ut & nostro idiomate, & apud Latinos τὸ *novit* aliquando.

IN HYMNUM II. QUI EST IN APOLLINEM,

N O T Æ.

v. 1. OION pro οἵως, Scholiastes noster, & Scholiastes Aristophanis in Equitibus, pag. 330. Edit. Genev. in fol.

Ἐσείσατο] Hoc imitatus est Virg. lib. 3. Æneid. Ibid.

——— tremere omnia visa repente,
Liminàque, laurúsque Dei, totúsque moveri
Mons circum.

Et si integrum hunc Poëtam haberemus, nulla dubito quin multa Latinos hinc desumpsisse comperiremus.

Καὶ δή που] in alio Codice, καὶ δὴ καὶ, EN EFFET, *& jam.* v. 3.

Αὐτοὶ] αὐτόματοι. Schol. *sponte sua*, sed monuit Steph. Sic v. 6.
Latini τῷ *ipse* utuntur. Virg. 2. Georg.

——— quibus ipsa procul discordibus armis
Fundit humi facilem victum justissima tellus.

Λιτὸς] *exiguus, simplex, nihil,* hîc *pravus.* v. 10.

Ἐπιδημήσαντος] Opinio erat Apollinem mutare sedes, & sex v. 13.
menses hiemales apud Lyciam degere, & sex æstivos apud Delum, ubi natus est. Virg. in Æneid. v. 143.

Qualis ubi hibernam Lyciam Xanthíque fluenta
Deserit, ac Delum maternam invisit Apollo.

Ubi cave τὸ *hibernam* explices *frigidam*, δυσχείμερον, sed contrà, εὐχείμερον, ut rectè Taubmanus.

Ἑστήξειν δὲ τὸ τεῖχος] Pater meus felicissimæ memoriæ legere v. 15.
solebat Ἑστήξειν δέ τι τεῖχος, & sanè non video cur τὸ, cùm fusè loquatur.

Θεμέθλοις] Pausa hîc debet fieri, & sequentes versus inter- Ibid.
vallo quodam ab isto sejungi: nam postquam hortatus est pueros, eorum ludos aliquandiu conspicatus miratur, ἐπεὶ χέλυς οὐκέτ' ἀεργός.

Εὐφημεῖ καὶ πόντος] Adulto vere festum Apollinis celebrabatur, v. 18.
ideò mare pacatum, & ut dicit Propert. Eleg. 8. lib. 3.

Ponit & in sicco molliter unda minas.

quod noster dicit, εὐφημεῖ καὶ πόντος.

Λυκωρέος] ab Urbe quæ vocatur Λυκώρεια, ad pedem Parnassi: v. 19.
unde apud Lucianum Parnassus Λυκωρεὺς, hodiéque à Græcis incolis *Liacura* dicitur. Benè Schol. explicat δελφικοῦ. v. 20.

Αἴλινα] est adverbium. Sic Moschus Idyll. 3. v. 1. αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι, quanquam aliter Vulcanius.

v. 22. Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις] Hunc versum Propertius imitatus est Eleg. 8. lib. 3.

Et Niobes lacrimas supprimat ipse lapis.

v. 23. Ενὶ φρυγίη] Sic Anacreon,

Η Ταντάλου ποτ' ἔστη
Λίθος φρυγῶν ἐν ὄχθαις.

Sed quomodo ἐνὶ φρυγίῃ, si in Sipylo monte? Nempe Antiqui fines Phrygiæ latiores habebant, & in illa Sipylum dinumerabant.

v. 24. Μαρμάρεον ἀντὶ γυναικὸς] Sic explica cum versu superiori, διερὸς λίθος ἐστήρικται μάρμαρον, *stetit lapis marmor*, ἀντὶ γυναικὸς χανούσης οἰζυρόν τι.

v. 29. Δύναται γὰρ ἐπὶ Διὶ δεξιὸς ἧσαι] Explicat mirificè quod in sacris Litteris, *sedet ad dextram Dei Patris* : id potest, quia sedet ad dextram Dei. Nescio an in omnibus libris humanioribus ejusmodi exemplum reperias; miror neminem adhuc animadvertisse.

v. 35. Πυθῶνί κε τεκμήραιο] Ex Templo Delphico, ubi multæ congestæ erant divitiæ. Homer.

Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ,

Vide & Historicos Græcos, Pausaniam imprimis: vide & Ælianum.

v. 37. Θηλείας οὐδ' ὅσσον ἐπὶ χνόος ἦλθε παρ.] Interpretis supinitatem non possum non demirari; vertere enim debuerat: *nunquam Phœbi juvenilibus, ne tantillulum quidem, lanugo increscit malis.*

v. 40. Πανάκειαν] Apud Scriptores est herba; sed hîc non est; dicit enim vel minimam guttulam, quæ à capite Apollinis defluxerit, quocumque cadat, salutem afferre.

v. 41. Ακήρια πάντ' ἐγένοντο] Stephanus ἀκήρια non *immortalia* explicat, sed *salva & incolumia*, seu *morborum expertia*; & addit apud Scholiasten priorem hujus vocis expositionem depravatam esse, ubi sic legitur, ἀκήρια, ἀσθενῆ τὰ νοσήματα. Ego verò (si hoc etiam feminæ sit concessum) legendum crederem, ἀβλαβῆ

ἀβλαβῆ τὰ νοσήματα; & ut hanc restitutionem Stephani expositio, sic illius expositionem restitutio hæc firmat. Judicent Eruditi. Sed antequàm hinc abeam, hoc quoque addam, hanc vocem esse in earum numero quæ contraria significant; nam *incorrupta* & *imbecillia* significat.

Ἀμφιλαφὴς] Horat. de Maximo:

Centum puer artium. v. 42.

Κείνου δὲ θριαὶ] θριαὶ sunt lapilli. Cæterùm, quod dicit Schol. esse pro τριαὶ, quod à tribus Nymphis inventi sint, commen- v. 45.
tum credo quo faciliùs cereæ puerorum mentes hisce fabellis imbuerentur.

Εξ ἔτι κείνου ἐξότ'] Nota tot simul particulas tanta arte junctas; nescio an apud Homerum reperias, non credo: viderint Ibid.
quibus hæc Deus otia fecit. Hoc imitantur Latini cùm dicunt, *jam usque ab eo tempore cum*, &c.

Νόμιον] Theocrit. Ἀπόλλωνος νομίοιο ἱερὸν ἄγνον.

Ἀμφρυσσῷ] Virg. *Pastor ab Amphryso.* Steph. ἐν ἐθνικοῖς. Ἐστὶ δὲ v. 47.
ποταμὸς Μαγνησίας. v. 48.

Επιμηλάδες] Est in diversa lectione ἀμφιμηλάδες, & Schol. explicat θηλείας, nescio an benè. Patrem meum aliquoties du- v. 51.
bitantem vidi an legendum esset νεμεμηλάδες, quasi quæ permistæ ovibus plerumque pascantur, & hanc lectionem ad oram codicis sui scripserat. Locum huic conjecturæ dederat Scholiastæ expositio, ἀντὶ τοῦ, αἱ μετὰ τῶν μήλων νεμόμεναι.

Ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν] *placido lumine viderit.* Horatius.

Υπαρνοι] Propriè Latini dicerent, ita ut agnos subrumos ha- v. 52.
beant. v. 53.

Διδυμητόκος] Optimè Stephanus, qui legit διδυματόκος, ut stet versus. v. 54.

Φοίβῳ δ' ἑσπόμενοι] *sequuti oracula Phœbi.* Virg.

Πόλιας διεμετρήσαντο] Justinus de Atheniensibus in Apollinem v. 55.
ingratis lib. 8. *Immemores prorsus quod illo duce tot bella victores inierant, tot urbes auspicatò condiderant.* Vide qui de modo Ibid.
condendarum urbium scripsere.

Περιηγέος] Vide notata ad Hymnum 4. v. 26. Τροχόεσσα λίμνη. v. 59.

v. 61. Ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων] Huc refer Martialis locum,

Cornibus ara frequens.

v. 63. Πέριξ] Nunquam est præpositio, semper adverbium.

v. 64. Ἐγείρειν] Eadem formâ dixere Latini, *excitare muros, excitare urbem*, &c.

v. 67. Οἰκιστὴρ] *deductor coloniæ.*

v. 71. Καρνεῖον] Apollo dictus est Καρνεῖος, vel à cornibus, vel à Carno vate interfecto. Unde etiam Festa in ejus honorem instituta, Κάρνεια dicta. Habebant autem Festa hæc militiæ imitationem, quippe loca erant numero novem, Σκιάδες appellata, τέντα σκηνὰς ἔχοντες παραπλήσιόν τι, in quorum singulis viri novem ad mandatum publicum per præconem denunciatum, cœnabant dies continuos novem, quibus festum terminabatur. Sed vide Meursii Græciam feriatam in voce Καρνεῖα. Ibi plura.

Ibid. Πατρώϊον] τὸ Καρνεῖον vox est Dorica, cùm Festum illud Spartæ institutum sit; sed ex Sparta, Thera; ex Thera, Cyrene: magna autem apud Cyrenæos Carneorum celebritas erat: unde & pueri, qui hisce diebus festis nascebantur, plerumque Carneadæ dicebantur: quod prodit Plutarchus VIII. Sympos. Dicebantur autem & καρνεῖα & καρνία. Theocrit.

v. 74. Ἑκτὸν γένος] Theram οἰκιστῆρα intelligit. Apud Scholiastem generis series sic se habet, Oedipus qui Polynicem, qui Thersandrum, qui Autesiona, qui Tisamenon, qui Theram.

v. 75. Ἀποικτίσιν] Scio quidem fieri posse τὸ ἀποικτίσιν, si ab ἀποικτίζω deflectas: quod tamen nullibi se vidisse aiebat pater meus amantissimus, & legere solebat ἀποίκισιν, de quo judicent Eruditi.

v. 76. Ἀσβυστίδι] λευκῇ, ut censet Schol. & id παρὰ τὴν ἄσβεστον, *calcem vivam*: verùm qui Ethnica scripsit, hæc habet: Ἀσβύστα, πόλις Λιβύης, adducitque locum Callimachi ex primo αἰτιῶν. Herodotus, Dionysius, & Eusthatius, populos esse dicunt suprà Cyrenen: Callimachus ad Tritonem fluvium eos statuit: ad confirmandam autem Scholiastæ sententiam faciet forsan Pindari locus qui legitur Od. 4. Pythiorum; ibi enim Cyrenes territorium vocat ἀργινόεντα μαστὸν, *album uber terræ*: sed hoc non tanti est.

Ἀνάκτορον] Propriè, ut aiunt, Dioscurorum templum est; sed censeo communiter de cujuslibet Dei templo dici debere. Nam Dii simpliciter ἄνακτες dicebantur, & supra Hymno primo v. 8. ὦ ἄνα, ô *Rex*, id est, ô *Deus*: infrà v. 90. ἄναξ est *Apollo*. v. 77.

Χείματι δὲ κρόκον] qui scilicet ἐν κρύει θάλλει, ut ἐτυμολογίζει, Schol. v. 83.

Τέθμιαι] νόμιμοι ὡρισμέναι, Schol. Hesych. τέθμια, νόμιμα. v. 87.

Κυρνας] Meminit hujus fontis Stephanus, meminit & Pindarus, sed omisit nomen: locus est Od. 4. Pyth. aitque Apollini sacrum, v. 88.

Ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κρανία συμπασίας ἐφέπων.

Ἄζιλιν] Fluvius & mons Libyæ. Herodotus legit *Aziris* per R. Sed vide Ortel. in voce *Axylis* & *Aziris*. v. 89.

Τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτὸς] αὐτὸς, ipse prior. v. 90.

Νύμφη] Cyrenen Hypsei filiam intelligit, ut opinor. Ibid.

Μυρτούσης] Mons qui Stephano dicitur Μυρτοῦσσα, in Libya, sed scribendum per simplex σ. Schol. Apollonii promontorium facit in Libya Cyrenaica. v. 91.

Εὐρυπύλοιο] Erat hic Neptuni filius, Cyrenes Rex, adeundus Pind. Od. 4. Pyth. & ad eam Schol. v. 92.

Τόσσα Κυρήνη] idest ἴσα. Pind. Od. 4. Nem. v. 8. v. 94.

Οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον

Γε μαλθακὰ τεύχει

Γυῖα, τόσον εὐλογία

Φόρμιγγι συνάορος.

qui locus eò magis est observandus, quòd bis τόσον usurparit, sed diverso sensu; nam postremum τόσον est pro ὅσον.

Ἀρπακτύος] Qui raptus in Pelio venanti contigit, ut ait Schol. v. 95.

Ἐφύμνιον] Credo esse propriè Gallicè LA REPRISE. v. 97.

Δαιμόνιος θὴρ] Legendus Homeri Hymnus in Apollinem. v. 100.

Εὐθύ σε μήτηρ] εὐθὺ, eadem ratione qua vulgo τῷ αὐτίκα utuntur Græci, id est *statim*. v. 103.

Ἀοσσητῆρα] qui adest non vocatus. Horat.—— v. 104.

Vocatus & non vocatus audit.

ὄσσα enim *vox* est.

Ibid. Ἐξ ἔτι κεῖθι] ut supra ἐξ ἔτι κείνου.

v. 110. Ὕδωρ φορέοισι μέλισσαι] Ita præcipuè dicebantur Cereris Sacerdotes : monet Schol. Pindari, qui tamen pro quavis Sacerdote usus est Od. 4. Pyth.

——— Μέλισσας

Δελφίδος ———

Delphicæ Sacerdotis, ad quem locum erit operæpretium adire Scholiasten Græcum. Notum autem est non fuisse olim in quibusdam sacris cujuslibet aquæ usum promiscuum : ita Romani Cybelen Almone lavabant, non Tiberi ; nec igne quolibet ad sacra utebantur, sed ritè accenso : Phædrus alicubi. Sed antequam hinc abeam, dabo tibi locum Scholiastæ Theocriti, quem Pater restituit Idyll. xv. v. Cùm explicat cur Μελιτώδης dicatur Persephone, addit ἢ διὰ τὸ τὰς ἑταίρας αὐτῆς καὶ Δημητρὸς Μελίσσας λέγεσθαι, pro ἑταίρας lege ἱερείας. Porphyrius de Nympharum antro : Τὰς Δημητρὸς ἱερείας, ὡς τῆς χθονίας θεᾶς μύστιδας, Μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν.

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

IN HYMNUM III. QUI EST IN DIANAM, NOTÆ.

v. 1. ΕΛΑΦΡΟΝ] Latini contrario sensu utuntur τῷ *gravis*, aliàs ἐλαφρὸς facilis est, ut apud Theocrit.

Οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμίζεμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ.

v. 6. Ἄππα] Ita pronuntiant pueri, ubi primum os solvere incipiunt. Variè autem apud Veteres ; nam modò *appa*, modo *aba*, *abba*, *apphus*, quæ passim occurrunt.

v. 7. Πολυωνυμίην] Adumbratum ex Homero Hymn. in Apollinem,

——— ἐπεὶ πολυώνυμός ἐστι.

Aristophanes autem huc alludens, ubi de variis Mercurii appellationibus aut cognomentis,

Ὡς ἀγαθὸν ἐς ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
Οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βιότιον.

Catullus autem Hymno in Dianam huc respexit, cùm dixit,

Sis quocumque tibi placet
Sancta nomine ———

Εὐκαμπὲς ἄεμμα] Scholiastes vertit νευρὰν, & miror cur hîc tantopere perturbetur Vulcanius ; ἄεμμα enim non significat *arcum* prima notione, sed à parte totum ; est enim propriè nervus arcus ; fitque ab ἅμμα, *funis*, *vinculum*, unde addito ε, fit ἄεμμα, mutatúrque spiritus, cujus utriusque exemplum est in ἥλιος, à quo nascitur ἀέλιος, vel ἠέλιος. v. 10.

Φαεσφορίην] Diana φωσφόρος invehitur biga quam duæ cervæ trahunt. Vide Antiquitates Brassicani, vel, ut vocatur Gallicè, de du Choul. v. 11.

Μέχρι] παρέλκει hoc loco. Ibid.

Λεγνωτὸν] Puto esse flosculos pellis, cum lana vel cum pilis, quos ad oram vestis assuebant eodem ferè modo quo & hodie fieri videmus, ex eo quod vulgo vocamus, Hermines. v. 12.

Χορήτιδας] Legitur & Hymno εἰς Δῆλον v. 306. v. 13.

Αἱ δὲ ποσὶ πλήσσουσι χορήτιδες ἀσφαλὲς οὖδας.

Respexit autem choros Dianæ : quod non obmisit Virgilius.

——— *Aut per juga Cynthi*
Exercet Diana Choros.

Itaque explico, *saltationis socias*.

Ἀμνισίδας] Ἀμνισὸς, ποταμὸς Κρήτης, Schol. At Stephanus Byzantius, Ἀμνισὸς, πόλις Κρήτης. αἱ τούτου νύμφαι, ἀμνισιάδες, καὶ ἀμνισίδες. Sed quid αἱ τούτου ; certè quivis videt locum corruptum esse, & legendum, ποταμὸς Κρήτης, αἱ τούτου νύμφαι, supple ποταμοῦ. v. 15.

Οὔρεα πάντα] Horat. v. 18.

Montium custos, nemorúmque virgo.

& Catull.

Montium domina ut fores
Silvarúmque virentium.

Ἥνυτα νεῖμαι] πρὸς λὸν τὸ ἰῶ, hîc autem bis ἰῶντα posuit, licet diverso sensu, ut suprà v. 94. Hymn. II. πόσοι usurpavit. Ibid.

Οὐδὲ πόλις πόσ' ἔνερθεν ὀφέλσιμα πᾶσα Κυρλώνη.

Theocrit. autem Idyll. IV.

Ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας.

id est, *quantum capellæ mihi caræ, tantùm cara nobis interiisti.* Nescio cur hac lectione offendatur Henricus Stephanus, qui velit legi μίλω ἴνα νεῖμον.

v. 19. Λῇς] Dorica vox: monet Anacreon Od. 10.

Ὁ δ' εἶπε Δωρϊάζων
Λάβ' αὐτὸν ὅπου λῇς.

Passim Theocrit. Sic & Aristoph. cùm Doras, Bœotos aut Megarenses inducit.

v. 22. Καλέοισι] Non est, opinor, quod καλέσσωσι reponas; nam & καλέοισι futurum est, pro καλέσσωσι.

v. 24. Ὅτι με οὐ ὤδινουσα] Heroinæ enim sine dolore pariunt, ut intelligitur ex Amphitryone Plauti, & ex ortu Bacchi. Idem Barbari Asiatici sibi licere in Mahomete suo volunt.

v. 25. Φίλων] φίλος sumitur apud Græcos pro *suus, meus, tuus.*

v. 27. Πολλὰς χεῖρας] Nota dictum inusitatum, *multas manus extendit*, pro *sæpè manus extendit.*

v. 28. Μέχρις ἵνα] παρέλκον est τὸ μέχρις, ut vult Scholiastes. Sed hîc fallitur; nam μέχρις ἵνα est μέχρις αὖ, adverbium *usque eodum*, vel *usquecum*; ἵνα enim est πολυσημαντικόν.

v. 29. Καταρρέζων] καταρρέζειν. Homerus sæpè contraxit καρρέζειν, unde exit nostrum verbum CARESSER, quamvis alii aliunde deducunt.

v. 34. Τρὶς δέκα] Vide Interpretem, & ride; nam vertit *tredecim*, cùm *triginta* debuerit.

Ibid. Ἀέξειν] Ita Homer. ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ. Iliad. α. Ibidem Schol. σημαίνει τὸ αὐξαίνω. Ita & Latini,

——— *& honoribus augent.*

Theocrit. Γαίτισι καλοῖς ἀπτάλλει ἄδωνιν.

nam ἀπτάλλω est αὐξαίνω.

Plautus in Mercatore, —— *aliquid cedo*
Quî hanc vicini nostri aram augeam.

Debet eodem referri τὸ *mactare*, id est *magis auctare*; ut, *mactare Deos extis*, &, *mactare aliquem infortunio*, & sexcenta alia apud meliores Scriptores. Hinc patet quàm malè Vulcanius, qui ἀέξειν pro ἔχειν accipi cogitat. *Adolere* etiam est *augere*. Virgil. ——— *verbenásque adole pingues.*

Ad quem locum Servius notat esse εὐφημισμὸν, & *adolere nihil aliud esse quàm augere.*

Καλέεσθαι] Sæpè τὸ καλεῖσθαι pro εἶναι sumitur. Theocrit.

Σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴκε κρατήσω. v. 35.

Καὶ λιμένεσσι ἐπίσκοπος] Nota, portus in Dianæ tutela: sic v. 184. hujus Hymni τίς δὲ λιμὴν, & v. 188. λιμένες γε μὲν Εὐρίποιο. v. 39.
vix alibi reperies.

Μῦθον ἐπεκρήηνε καρήατι] Sic apud Homerum, quod capite annuit Jupiter, πεπλεσμένον ἐστί. v. 40.

Λευκὸν] Forsan nomen montis.

Κεκομημένον ὕλῃ] Hinc Latini nemoribus comam fecere: v. 41.

——— *aut nemorum coma* Ibid.
Quacumque aut gelido prominet Algido
Nigris aut Erymanthi
Sylvis. ——— Horat.

Τηθὺς] Cave *Tethyn* & *Thetin* confundas; illa enim Oceani uxor, hæc Nerei filia, Pelei uxor, non Neptuni. Hunc errorem erravit summus vir Salmasius ad Plautum in Trinummo Act. 4. Scen. 1. v. 1. v. 44.

Salsipotenti & multipotenti Jovis fratri
Et Nerei Neptuni
Lætus, lubens laudes ago.

ubi legendum putat, *Nereine Neptuni*, & addit, *Nereine Neptuni uxor, quæ vocatur Thetis Poëta*: & ibi fallitur; nam, ut jam dixi, Thetis Neptuni uxor non fuit, sed Oceani conjux Tethys; Thetis verò Pelei uxor. Hunc autem versum Plauti ego sic explico: *Lætus lubens laudes ago salsipotenti & multipotenti fratri Jovis, & Nerei* (in Dativo) *Neptuni*, subaudi filio, ut dicitur, Alexander Philippi. At inquies, Nereus Ponti, non Neptuni, filius est; perinde est; nam Pontus & Neptunus confunduntur.

v. 45. Ἀμορβοὺς] Suidas, ἀμορβὸς, ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν, ἀμορμὸς, καὶ ἀμορβεύς. nam Græcè facilè μ in β mutatur, ut ὀπισμεῖν, ὀπισβεῖν, & sexcenta alia.

v. 48. Ἐπ' ἄκμοσιν Ἡφαίστοιο] Corrige Scholiastem: ubi legitur ὑπ' ἄκμοσιν, lege ἐπ'; error est Typographi.

v. 50. Τετύκοντο] Aor. 2. à τύχω ἔτυκον, & redupliatione τέτυκον, τετυκόμην, χ in κ.

v. 51. Ὅπως ἴδον] Quemadmodum Latini, *ut* pro *postquam; ut vidi, ut perii;* Græci, ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην: sic ὅπως dicitur pro ὡς.

v. 53. Φάεα μουνόγληνα σάκει ἶσα] Hinc effinxit Virgilius oculum Polyphemi, quod nescio utrum dicant Interpretes.

Argolici clypei, aut Phœbeæ lampadis instar.

v. 54. Ὑπογλαύσσοντα] ὑπολάμποντα, Schol. benè: legitur apud Hesychium, γλαύσσει, λάμπει, φαίνει.

v. 56. Αὐτῆς τε βαρὺν τόνον] Primus hunc locum tentavit, & restituit Pater meus; legit enim ἀκτῆς τε βαρὺν τόνον, & re vera quo referas τὸ γὰρ quod addit Callimach.

——— αὖε γὰρ Αἴτνη
Αὖε δὲ Τρινακρίη Σικανῶν ἕδος, αὖε δὲ γείτων
Ἰταλίη, μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ Κύρνος ἄυτει.

nisi sit ratio τῆς ἀκτῆς. Et inquies: Pater tuus etiam Ætnam εἰς ἀκτὰς ἀναγράφεται: nonne etiam id Veteres fecere? Æschylus in Prometh. Desmoth. pag. 27. Edit. Steph.

Καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας
Κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
Ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτνίαις, &c.

Idem & Lucianus in Dialogo Doridis & Galateæ: Pindarus autem in Pyth. Od. 1. v. 43. ait, *flammam è monte in mare proximum deferri,*

——— ἀλλ' ἐν ὄρφναισι πέτρας
Φοινίσσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.

v. 58. Ἐπὶ Κύρνος ἄυτει] Junge ἐπὶ cum ἄυτει, huic τόνῳ ἀκτῆς assonabat, responsabat, quod in oppositis littoribus fit. Schol.

Κύρνος

Κύρνος νῆσος ἀντικρὺ τῆς Σικελίας: meliùs aliquanto dixisset, ἀντικρὺ τῆς Ἰταλίας; est enim Corsica, præsertim in hac descriptione.

Κύκλωπας] Innuit Callimachus Deorum cœlestium puellas, v. 67.
ubi patri vel matri molestæ sunt, solere deterreri ciendo Cyclopas à quibus vorentur; & quia Cyclopibus in cœlo sedes non est, venit Mercurius ex quodam recessu, qui facie fuligine illita, illis terriculamentum objicit. At verò homines *Manducum* habebant quo infantes terrerent, & *Lupum*, ut notat Donatus in illud Terentii, *Lupus in fabula:* ejusmodi terriculamenta Græci μορμολύκεια vocabant; quæ vox à Lupi mentione originem traxit, & à voce μορμὼ: quoties enim opprimere vagitum clamorémve puerorum vellent, dicere solebant μορμὼ aut λύκος, cujus posterioris exemplum est apud Æsopum alicubi: prioris verò apud Theocrit. Idyll. 15. v. 40. cùm enim mulier spectatum Adonidis festum iret, & nollet secum puerum portare, ait:

——— οὐκ ἀξῶ τὺ τέκνον. μορμὼ, δάκνει ἵππος.

hodie autem Lupum retinuimus; pro μορμὼ verò vetulas solemus advocare.

Καλιστρεῖ] κάλω, καλέω, καλιστέω, καλιστρέω. *Ibid.*

Κεχηνμένος] Credo ex χάω effictum χαίνω, & ex primigenio v. 69.
illo natum hoc nostrum κεχηνμένος; fortasse etiam ex κεχαμμένος, Ionicum formavit κεχηνμμένος, à quo, rejecto τῷ μ, κεχηνμένος. Stephanus vult legi κεχεισμένος.

Ὠλωψας] ὠλοπίζειν est τίλλειν. v. 77.

Τὸ δ' ἄτριχον εἰς ἔτι καὶ νῦν] Observent hanc Cyclopum pi- *Ibid.*
cturam, quibus pictura curæ est & antiquitas.

Σφε τάδε προσελέξατο] σφε pro σφέας, hoc est αὐτοὺς προσελέξατο: v. 80.
Pater meus legebat προσελέξαο; infrà enim v. 86. dicit ἔννεπες, ὠπλίσσαο, & ἐζεύξαο v. 110.

Εἶδ' ἄγε] φέρε & ἄγε, ut & apud Latinos quandoque cum v. 81.
plurativis juncta reperiuntur: apud Homerum & Aristoph. εἶδ' ἄγε est ἄγε δὲ εἰ, sub. θέλεις, *age sodes*, hoc est *si audes*, hoc est *si vis.*

v. 89. Εἰδαρίδοιεν] Fortasse legendum sit ἔλοιεν, Homer. δόρπον ἑλέσθαι.

v. 91. Παρουάτιοις] *qui maculis albis præter aures*, παρ' οὔατα, *aspersi sunt*: malè Vulcanius, qui vertit *auripetas*.

v. 94. Κυνοσουρίδας] *Laconicas*. Schol. quod probat Hesychius. Ex Hygino verò, & Germanico Arati Interpr. colliges, κυνοσουρίδας εἶναι Κρητικάς. Eos Scriptores adi. Est & apud Strabonem *Cynouria*.

v. 95. Θάσσονας] θάκυς, θάκιων, θάσσων, sic infra μάσσονες à μάκρος.

v. 96. Υστριχος] Θηρίον ὃ ταχύτατον, Schol. Miror illum nescisse dici ἀκανθόχοιρον: Schol. autem Aristophanis ad εἰρήνην. ἔστι δὲ, inquit, ἡ ὕστριξ (ita enim etiam dicitur) θηρίον τρίχας ἔχον ὑὸς, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων, qui locus integer apud Suidam legitur, qui addit dici & ἀκανθόχοιρον, dicimus vulgo PORC-ESPIC.

v. 97. Ζορκὸς] δορκὸς, ζόρκαδες, δόρκαδες, *capra*, *dama*.

v. 100. Χρέος] Nota pro χρῆμα positum.

v. 102. Κεράων δ' ἀπολάμπετο χρυσός] σημείωσαι, inquit Schol. ὅτι τὰς θηλείας ἐλάφους κερατοφόρους εἶπε, *observa quod cervas cornutas fecerit*. Fortasse dixerit aliquis non esse in Africa cervos, itaque nec cervas: Virgilius tamen contrà, lib. 1. Æneid.

——— treis littore cervos
Prospicit erranteis: hos tota armenta sequuntur
A tergo, & longum per valles pascitur agmen.

Itaque ignorasse Callimachum cervas non esse cornutas: fortasse dixit fœminas pro masculis, ut plerumque faciunt Latini in τῷ canes, & infrà boves aratorios fœminini generis facit: sed hæc nihili sunt; nam revera fecit cornutas: ita inter Herculis certamina erat cerva cornibus aureis insignis, de qua mox Callimachus. Apollodorus lib. 2. Τέταρτον ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνῖτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνόῃ χρυσόκερως Ἀρτέμιδος ἱερά. Præterea est apud Pindar. in Olymp. Od. 3. χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν; ad quem locum annotat Scholiastes Græcus id de industria facere Poëtas, adduxitque locum Anacreontis, οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνὸν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. Vides κεροέσσαν μητέρα, addit Schol. οἱ μέντοι ποιηταὶ ταύτας κέρατα ἐχούσας ποιοῦσι.

Κελάδοντος] Meminit Homer. Iliad. η. quos versus affert v. 107.
Strabo lib. 8. Defertur autem in Alpheum, ut Erymanthus.

Αἰνεσίῃσιν] Benè Interpres *consilio*; alibi, ut aiunt, significat v. 108.
rebus claris, ex Apollonio: sed exemplum desideratur.

Κερυνῖτος] Non video cur hæc lectio improbetur: Cerynea v. 109.
mons est in Arcadia, & Oenoë urbs in Arcadia: & ibi erat ista cerva, ut ex Apollodori loco suprà patet. Vides itaque non recipiendam esse lectionem Καρνεῖος, quæ ad oram Codicis Stephani scripta est.

Θεά] Forsan melius sit scribere θεή, ob frequentiam τοῦ α, v. 112.
χρύσεια, χάλκεα.

Τόθεν] pro ὅθεν. Ibid. καταῖξ ab ἀΐσσω, *turbo*, *procella*. v. 114.

Ποσσὶ δ' ἔτι μιν πύκα] hoc respicit φαεσφορίην, suprà v. XI. v. 116.

Αὐτμὴν] *halitum*, *vaporem*. v. 117.

Αποστάζοιεν] Lucretius de igne: v. 118.

Quam noster fluat è tedis terrestribus ortus.

Alibi autem,

Funditque ardorem longè.———

Et iterum,

——— quum Solis lumina cúmque
Insertim fundunt radios per opaca domorum.

Πρῶτον ἐπὶ πτελέην] Virg. 2. Georg. v. 120.

Velocis jaculi certamina ponit in ulmo.

Κείρονται δὲ γέροντες ἐφ' υἱάσιν] Ridiculè Interpres, *trucidantur* v. 126.
super filiis: explica *tunduntur*: non modò in Græcia, parentes, filii, cognati, sed etiam amici amicos & sodales hoc funebri officio prosequebantur. Sic Sappho,

Ας δὲ ἀποφθιμένας, πᾶσαι νεοθηγέϊ χαλκῷ
Αλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

Ita & apud Bionem, ——— ἔρωτες
Κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι.

Id hodiéque fit in Servia, ut meminit Busbequius in Legationibus Turcicis. Neque modò capillos sibi demebant, sed & supercilia. Artemidor. lib. 1. cap. 27. Ἔθος γὰρ παλαιὸν ἐπὶ πένθει τὰς ὀφρύας ψιλοῦσθαι.

v. 128. Ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη] Ut Latini *recto talo stare*, Horat. Etsi σφυρὸν *talus* non sit; nam astragalus potius est: videtur tamen ita sumpsisse Theocrit. cùm metaphoricè dixit, Οἰκιακῶς λιβύης ἄκρον σφυρόν.

v. 129. Εὐμειδής τε ἐστὶ ἵλαος] Horat.

Quem tu Melpomene semel
Nascentem placido lumine videris.

v. 134. Θυωρὸν] Hesychius, θυωρὸν, τράπεζαν τὴν τὰ θύη φυλάσσουσαν.

v. 135. Εἰνάτρες] Homer. 3. Iliad.

Ἠέ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων.

Ibi Interpres, εἰνάτρες καλοῦνται αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας οἷον ἑλένη πρὸς Ἀνδρομάχην. At verò γάλως est soror mariti; ita Cassandra glos Andromaches; unde apparet malè vertisse Vulcanium, *socrúsque nurúsque.*

v. 136. Ὅτις ἀληθὴς] Pater meus amantissimus hunc locum restituit, legendo ὅν κε φιλήσῃς, vel quod illi magis arridebat, ὅς κε φίλος ᾖ. Sic Hymn. in Cererem, v. 117. ὅς τοι ἀπεχθής, quod manifestè huic contrarium est. Deinde, unde hîc τὸ ἀληθὴς; certè nullo modo potest stare, & nulla dubito quin hæc restitutio doctis accepta futura sit.

v. 143. Ακακήσιος] ἀπὸ τοῦ ὄρους Ἀρκαδίας, inquit Scholiastes: Stephanus autem ἀκακήσιον πόλις Ἀρκαδίας: apud Homerum autem Hermes dicitur ἀκακήτης, ubi Interpres ὁ μὴ δυνάμενος κακωθῆναι ὑφ' ἑτέρου, μηδὲ κακῶσαι ἄλλον διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, ὅθεν ἐστὶ δοτὴρ ἐάων.

v. 149. Πενθερὴ] πενθερὸς est uxoris pater; πενθερὴ uxoris mater: at ἑκυρὸς viri pater, ἑκυρὰ viri mater.

v. 153. Ινα θνητοῖσι βοηθὸν, ὡς ἐμὲ κικλήσκωσιν. Legendum omnino ἵνα θνητοί σε βοηθὸν, &c. ut me optimè monuit vir illustris Huetius.

v. 157. Βόες] intelligit *boves silvestres:* malè Vulcanius, qui *tauros* tantùm explicat.

v. 159. Φρυγίη] Phrygia, ut Steph. & Eustathius in Dionysium tradit, & Schol. Callimach. locus Europæus est juxta Oetam Trachiniæ montem, sic dictus quod in eo exustus fuerit Hercules: unde hunc locum Livius *Pyram* vocat.

Θεοδάμαντι] Est in Picturis Philostrati. v. 161.

Ψήχουσι] Malè Interpres, *demulcent, fovent;* significat *stringunt;* ESTRILLENT, FROTENT; inde ψήκτρα, *strigil.* v. 163.

Τελπέπλον] Apud Homerum est ἀσφόδελος. v. 165.

Εν ᾗ] Junge τὸ ἐν cum ἐπλήσαντο. v. 169.

Ηνίκα δ' αἱ νύμφαι] Locus satis difficilis non exercitato Lectori; nam sensus septimum adusque versum producitur μὴ νεὸν τημόσδε, hoc est ἡνίκα αἱ νύμφαι σ' ἐνὶ χορῷ κυκλώσονται, τημόσδε ἐμαὶ βόες μὴ τέμνοιεν νεὸν πετράγυιον ὑπ' ἀλλοτρίῳ ἀρότρῳ. v. 170.

Αἰγυπτίου Ἰνωποῖο] Inopus Deli Insulæ fluvius, qui eodem modo quo Nilus ac pariter cum eo decrescit, augeturque, atque hac de causa Ægyptium appellat, propter eam quam cum Nilo Ægyptio habet proprietatem: sed & alia causa est, ut tradit Ortelius; nam Deli incolæ occulto meatu ex Nilo ad se venire credebant; & sic causa in aperto esset cur cum illo pariter & decresceret & augeretur: & hæc est sententia Callimachi, ut patet ex versibus 206. 207. 208. Hymn. in Delum: v. 171.

Ἵζετο δ' Ἰνωποῖο παρὰ ῥόον ὅντε βάθιστον
Γαῖα τότ' ἐξανίησιν ὅτε πλήθοντι ῥεέθρῳ
Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο κατέρχεται Αἰθιοπῆος.

Η ἐνὶ Λίμναις] Limnæ, vicus inter Laconici & Messeniaci agri fines, ubi Limnatidis templum: est etiam locus in Attica, ubi Dionysii templum, ut notat Schol. Aristoph. ad hunc locum Βατραχ. v. 172.

Φθεγξώμεθ' εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδὰν
Ἣν ἀμφὶ Νυσήϊον Διὸς
Διόνυσον ἐν Λίμναισιν ἰαχήσαμεν.

In primo versu legendum est ἁμὰν Doricè, id est *nostram.*

Η ἵνα δαίμων] Trajectio. Sic verba construe: ἢ ἵνα, ὦ *Dea,* ἦλθες ἀπὸ Σκυθίης οἰκήσουσα Ἀλὰς Ἀραφηνίδας, ἀπὸ δ' εἴπαο. id. ἀπείπαο δὲ τέθμια. i. νόμιμα. i. *sacra, sacrificia, ritum.* Nec ista trajectio durior est quàm qua usus est Horat. v. 173.

Phœbus volentem prælia me loqui,
Victas & urbes, increpuit Lyra.

v. 176. Τετράγυον] LA JOURNÉE D'UNE CHARÜE, quare non erit quatuor jugerum; nam, ut ait Varro, *Juger eſt quod juncti boves uno die abſolvunt*, γύη *menſura*; τετράγυος *diurnus labor aratori præpoſitus*. Dicitur & γύη Æſchyl. in Prometh. Deſmoth.

Τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας.

v. 177. Ἢν γὰρ κεν γύῃσι] Optimè hunc locum correxit Stephanus, legendo

Ἢ πρό κεν καὶ γύῃσι καὶ αὐχένα κεκμηκυῖαι.

v. 178. Στυμφαιίδες] Si legatur Στυμφαλίδες, erit ἀπὸ Στυμφάλου, qui eſt urbs, mons & fluvius Arcadiæ, verum non video quo modo ϛυμφαλίδες erit ἠπειρωτικαὶ, cùm analogiæ ratio non patiatur, ἀπὸ τοῦ ϛύμφαι deflecti: ſed ibi eſt error Typographi; nam legendum eſt, ϛυμφαιίδες, ἠπειρωτικαὶ ϛύμφαι γὰρ χωρίον τῆς ἠπείρου.

v. 179. Λεῖσαι τάμνειν] Sic Latini. Horatius:

Callidum, quicquid placuit, jocoſo condere furto.

v. 181. Ἦλθε παρ'] Præmitte præpoſitionem, παρῆλθε.

v. 182. Φάεα μηκυνόνται] Sic Catull. in Coma Berenices dixit *feſtis luminibus*, hoc eſt *feſtis diebus*. Neſcio an monuerint Interpretes, nil Scaliger: Muretus explicat, ſed non dicit unde ſumpſerit Catullus.

v. 186. Σὺ μὲν ἄμμιν] Virgil. & Theocrit. Idyll. 23.

Εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα, ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης
Φθέγξομαι.

v. 188. Λιμένες γε μὲν Εὐρίποιο] Nota λιμένεσσιν ἐπίσκοπος.

v. 192. Γνωσθεὶς ὑπ' ἔρωτι] *percuſſus amore*. Sæpè Lucianus hoc verbo uſus eſt.

v. 193. Εἰαμενῇσι] Interpres Homeri explicat καθύδρῳ καὶ βοτανώδει τόπῳ.

v. 200. Μύρτοιο δὲ χεῖρες ἄδικτοι] Hoc, opinor, fiebat, quòd Myrtus Veneri ſacra, quam hæc averſabatur.

v. 204. Οὖπι] Diana Upis dicebatur ab Upi puella hyperborea.

v. 207. Τοῖς ἔνι] Nota, *per quos, quorum opera*.

v. 209. Ἄλοχον] Procrin intelligit, & error eſt apud Schol. ubi Κεφάλου ἄλοχον, ἤγουν τὴν Γρόκριν, ſcribe Πρόκριν.

Ἴσον φαέεσσι] Sic Catull. *Ni te plus oculis meis amarem*. Plaut. autem ſæpè, *oculitus amare*. v. 211.

Καὶ ἀμφ' ὤμοισι φαρέτρας] Hinc refelles quòd vulgo dicitur, nobiles tantùm Deos pharetram humeris geſtare. v. 212.

Ἀσύλωτοι] Malè Interpretes, ut opinor, qui vertunt *inviolabiles, illæſi*: ſignificat hîc *nudi*, & vult Callimachus illis dextros humeros nudos fuiſſe quemadmodum Amazonibus; non alibi, quod ſciam, reperies. Explicationem meam probant ſequentia, καὶ γυμνὸς παρεφαίνετο μαζός: quod fieri nequibat, ni item nudi fuiſſent humeri. v. 213.

Ἰασίοιο] Dicitur & Ἰασίων & Ἴασος. v. 216.

Ἀρκασίδαο] Meminit hujus vocis Stephanus in Arcadia. Cæterùm de duobus Atalantis, ne actum agam, adi Muretum ad Propert. Hæc Milanioni nupſit, non Hippomeni. Ibid.

Ἐπίκλητοι] Interpretes legunt ἐπίκλειτοι, cùm vertant *celebres, illuſtres*. v. 218.

Μιλήτῳ ἐπίδημε] QUI ES ALLÉE DEMEURER A MILET. Nil aliud ſuccurrit. v. 226.

Νηλεὺς] Theocrit. in elegantiſſimo Poëmatio, cui titulus eſt Ἠλακάτα. v. 3. Ibid.

Θαρσεῦσ' ἄμμιν ὁμάρτει πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλαάν.

Ἑλένη Ῥαμνουσίδι] Schol. ait eſſe è Rhamnunte Atticæ pago, ubi Jupiter cum Nemeſi concubuit, quæ poſteà ovum peperit: quod cùm Leda reperiſſet illud, fovit, & Helenam cum Dioſcuris in lucem protulit. Hanc fabulam narrat Hyginus. v. 232.

Προῖτος] Rex Argivorum. Hanc ſeu fabulam ſeu hiſtoriam tangit Virgil. v. 233.

Prætides implerunt falſis mugitibus auras.

Ἀζείνια] Axeinia mons Arcadiæ. Scholiaſtes noſter. v. 235.

Εἰν Λουσοῖς] Luſſi Arcadiæ vicus, Pauſaniæ, Steph. & Polybio: ὅπου Μελάμπους ἔλουσε τὰς Προίτου θυγατέρας, καὶ ἔπαυσε τῆς μανίας. Ibid.

Κοτὲ] pro ποτέ. v. 238.

Φηγῷ ὑπὸ πρέμνῳ] Alii tamen non in fagi, ſed ulmi trunco. Dionyſius, πρέμνῳ ἔνι πτελέης. Legebat Pater meus φηγῷ ὑπό. φηγῷ Dor. pro φηγοῦ. Nil certius. v. 239.

Ibid. Ἱππὼ] Illam Græci & Latini *Otreram* dicunt. Hygin.

v. 243. Ἵνα πλήσσωσιν ὁμαρτῆ] Gallicè verterem, AFIN QU'ELLES ALLASSENT EN CADENCE TOUTES ENSEMBLE; nam ea vis eſt verbi πλήσσω, à quo πληγὴ, quod aliquando ſignificat MESURE, CADENCE. Reperi apud Heſychium, πλήσσοιτο, διέβαινον. Locus ſatis difficilis, & tamen nil Scholiaſtæ.

v. 244. Νεβρείῃ] Tibia enim à tibiis animalium. Antipater, νεβρείων ὅπποσον σάλπιγξ ὑπέρ ἰαχεν αὐλῶν.

v. 247. Οὖλα] *alacriter*, ut Hymn. in Jovem v. 53.

v. 248. Βρέτας] ἄγαλμα, παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι. Heſychius, & Scholiaſtes Ariſtophanis. Sunt qui credant nomen eſſe indeclinabile: miror, cùm apud Æſchylum reperiatur βρέτη, & βρετέων in ἑπτὰ ἐπὶ Θήβ.

Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτι-
πέσω βρέτη δαιμόνων;
ἰὼ μάκαρες εὔεδροι,
ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι.

& in Περσ.

Οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ', οὐ θεῶν βρέτη
Ηδοῦντο συλᾶν.

Reperitur etiam apud Heſychium βρέται, id eſt ἀπεικονίσματα.

v. 254. Βοὸς πόρον] Boſporum Cimmerium, de quo ſic Æſchylus in Prometh.

Ἔσαι δὲ θνητοῖς εἰς ἀεὶ λόγος μέγας
Τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
Κεκλήσεται.

v. 255. Δειλὸς βασιλέων] Dicitur ut Δῖα θεάων, id eſt *inter Deas divina*: δειλὸς βασιλ. *miſer inter Reges*. Ita & Lucret.

——— *omnium qua clara clueret.*

i. *clara inter omnes*.

v. 259. Μουνυχίη] Diana Munychia, à Munychia portu Atticæ, non longè Piræo: Ortelius. At Scholiaſtes noſter facit partem Piræi: Μουνύχιον γὰρ, inquit, ἐστὶ μέρος τοῦ Πειραιῶς, τοῦ λιμένος τῶν Ἀθηνῶν.

Ibid. Φεραίη] Theſſaliæ urbs eſt Pheræ.

Ολίγω

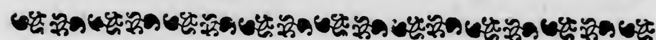
Ὀλίγω μισθῷ] Sic Latini utuntur τῷ *pretium*. Horat. *aut pretium eſt mori*. Hunc locum ſic verte, IL NE LUY EN COUSTA PAS PEU. Sic Terentius in Andria, *Ego pretium ob ſtultitiam fero*. Sic Plautus in Rudente, *Iniqua hæc patior cum pretio tuo*, id eſt, *cum magno malo tuo*. Sic Sophocles in Antigone de morte, ὁ μισθὸς γ' οὗτος. v. 263.

Ὠαρίων] Horat. v. 265.

——— *& integræ*
Tentator Orion Dianæ
Virginea domitus ſagitta.

Catullus quoque dixit *Oarion*.

Κρείουσα] Quemadmodum Dii non ſolùm nobiles illi duodecim, ſed & etiam obolares illi, ut Pan, & ſi quid vilius, Reges dicebantur; ſic Deæ Reginæ, ut hîc Diana. In Hymno ultimo Ceres, ita & plurimis locis. v. ult.

IN HYMNUM IV. QUI EST IN DELUM,

NOTÆ.

Ὦ Θυμὲ] Sic Pindarus ſæpè hoc exordio utitur, Φίλον ἦτορ, & Ariſtophanes, ὦ θυμέ. v. 1.

Κουροτρόφον] Ita & Diana dicebatur, Diodor. alicubi, ita & Græciam vocat Euripides, ita Pacem Heſiodus. v. 2.

Ἐλίσσων] Paſſivè pro ἐλισσόμενος, ſed etſi tres ſunt voces in verbis, activa, media & paſſiva, ſingulæ tamen pro tribus hiſce promiſcuè ſumuntur, ita quoad ſignificationem unum tantum verbum eſt: ſic ſuprà v. 4. φερέσθαι pro φέρειν. v. 13.

Ἀπομάσσεται] Locus ſatis difficilis: ἀπορρύπτει, Schol. Sed ἀπορρύπτει non magis locum explicat: ego verò ſic intelligo, ἀπομάσσεσθαι & ἀπομάττειν eſt, *menſuram abſtergere*, ne quid plus æquo detur, & menſuræ cumulum ligno, quod vocant ἀπομάκτρον, vel in terram, vel in vas aliquod dejicere. Sic igi- v. 14.

Bb

tur mare undiquaque Insulam tundens, summitatem undarum, in qua aspergo, vel spuma, vel alga denique continetur, velut cumulum in illam dejicit, & hoc facit, ut credam Scholiastem, quo vocem ἀποφλάσσεται explicaret, scripsisse ἀπορρίπτει.

Ibid. Ἀχύω] ἄχνη ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ κύματι τῆς θαλάσσης, Hesychius. Sed hîc forsan sumi debet pro *alga*, ut apud Homerum Odyss. ε. v. 403.

——— εἴλυτο δ' πάντ' ἁλὸς ἄχνῃ.

v. 16. Ἀλλά οἱ οὐ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτῃσι λέγεσθαι ὁππότ'] Certè nullus hinc bonus sensus elici potest, *non est irascendum, si inter primas, vel prima recenseatur, cùm ad illam tendit:* quid absurdius? Certè legendum est, ut Pater meus restituit, ὁππόσ', id est, ὁππόσαι, & vertendum, *non irascendum si prima inter eas omnes dicatur, quæcumque ad matrem Tethyn congregantur.*

v. 21. Σαρδὼ δ' ἱμερόεσσα] Miror cur ἱμερόεσσα, cùm in eam Insulam exules, ut in Gyaros, mitterentur. Martial. lib. VIII. Epigramm. XXXII.

Hæc à Sardois tibi forsitan exulis oris
Fratre reversuro nuncia venit avis.

v. 22. Σαοῖ δέ μιν αἰτ' ἐπιβάθρων] Ridiculè Interpres, *illam servat pro scala nautica:* Vulcanius etiam, qui vertit, *gratíque ascensus nomine servat:* & miror tantos Viros hîc lapsos: vertendum fuit, *servatque illam pro propugnaculo, propugnaculi loco. illi pro propugnaculo est.*

v. 27. Ἀμφιβέβηκεν] Sic Homer. de Apolline,

Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην.

v. 31. Τελχῖνες] Sunt qui Curetes, Telchinas, Corybantes, & Idæos Dactylos, eosdem fuisse credant. Hîc crederem communi nomine sic fabros ferrarios vocatos fuisse.

v. 39. Τόφρα] pro ὄφρα.

v. 48. Μεσὸν παρθενίης] Sic Theocrit. *medullam Trinacriæ* dixit Idyll. 28. v. XVIII.

Νάσω Τειναχρίας μυελὸν, αἰδρῶν δοκίμων πόλιν.

Τοδ' πό σι αἰπημοιβὸν] Stephanus vellet legi αἰπαμοιβὸν, Pater meus legebat ἀὐταμοιβόν. v. 52.

Ἐπεβρωμᾶτο] Suspicabatur Pater legendum esse ἐπεβειμᾶτο: βειμάω enim & βριμέω significat *minitor, irascor, excandesco:* βρωμάομαι non item. v. 56.

Σπερχομένη] Hesychius, σπέρχειν, σπεύδειν, χαλεπαίνειν, θυμοῦσθαι, &c. & in hac significatione legitur apud Herodot. lib. 5. πυθόμενος δὲ, κάρτα δεινὸν ἐποιήσατο ὁ Μεγαβάτης καὶ ἐσπέρχετο τῷ Ἀρισταγόρῃ. v. 60.

Ἐπτάμυχον βορέαο παρὰ σπέος] Ideo hîc antrum Boreæ statuerunt, quod Boreas Græciæ à Thracia, quod vel pueri sciunt. Hesiod. v. 65.

——— καὶ πηγάδας αἶτ' ἐπὶ γαῖαν
Πιπτοῦσιν Βορέαο δυσηλεγέος παλάμῃσιν
Ὅς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
Ἐμπνεύσας ὤρινε, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.

Νησάων] Malè Caninius qui reprehendit Callimachum, quod dixerit νησάων cùm à νῆσος sit. Illum fugiebat dixisse Veteres νήση: unde Virgil. v. 66.

Nesæe Spióque, Thaliáque, Cymodoceque.

ubi *Nesæe* manifestè ostendit antiquitus νήση dictum fuisse.

Μίμαντι] ὄρος χίου, inquit Scholiastes. Imo in Asia est in conspectu Chii. v. 67.

Ἀπεστρώπων] Nota ω pro ο in penultima. Multa apud Homerum exempla reperies. v. 69.

Ἐπάτησεν] sub. Latona. v. 74.

Ἐπὶ λάχεν Ἴναχον Ἥρη] Inachus Argolidis fluvius, quæ Junoni sacra. Horat. Ibid.

Plurimus in Junonis honorem
Aptum dicit equis Argos, ditésque Mycenas.

Cæterùm Inachus Luciani tempore non extabat, sed cubile tantùm vel fossa, & alicubi apud eum error est, cùm de illo loquitur: legitur enim τάφος, & legendum est τάφρος, ut Pater restituit. Locus est in Charonte, ut puto.

Βαρύγδουπος] Dicitur & βαρυγδούπας, Theocrit. Idyll. XVIII. v. X. v. 78.

ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγδούπας; ἦ ῥα φίλυπνος;

Ibid. Πεπάλακτο] Apud Scholiastem est error Typographi, ὁ δὲ ἤρξατο διώκειν αὐτὸν, corrige αὐτήν.

v. 90. Τελποδήϊος ἕδρη] Schol. ὁ δελφίνις. Illustris Huetius suspicatur legendum ἡ δελφική.

v. 94. Ερέω τὸ τομώτερον] Explica τομώτερον PLUS NET, PLUS COURT, EN MOINS DE MOTS. Terent.

——— non Apollinis magis verum
Atque hoc responsum est.

v. 109. Ποταμοῦ γένος] *genus amnibus unde est.* Virgil.

v. 115. Μουσῶοι] Optimè Stephanus qui legit μουσῶον. Et ratio in aperto est.

v. 128. Ιτω πεφερμένον ἦμαρ] Ista & Aristoph. ὁ πόλεμος ἑρπέτω, quasi dicat *bellum paxve sit, mihi perinde est.*

v. 132. Τί περισσά;] Malè Interpres, *quid reliquum? quid reliqui est?* Verte *quid plura? quid multis moror?* Terent.

v. 143. Εἰς ἑτέρην Βελαρῆας] Ex hoc loco facilè apparet legendum esse apud Virgil. *mutat*, non *motat*.

Et fessum quoties mutat latus, intremere omnem
Murmure Trinacriam, &c.

v. 150. Κοικνὶς] Certè omnino legendum est Κοινὶς *Coei filia*, ita Υψηὶς *Hypsei filia*, *Nereis Nerei filia*, & millia alia; & non est quod fidem adhibeas Frischlino, qui ait in Κοικνὶς, κ additum esse ut vitetur hiatus.

v. 156. Φιλοξεινωτάτη] Legitur & κακοξεινωτάτη: vulgatam lectionem retinerem, φιλοξεινωτάτη: hanc illi gloriam dedit Ulyssis hospitium apud Alcinoum.

v. 158. Σπερχομένη] Vide Nos ad v. 60. ubi locum Hesychii & alterum Herodoti legere est.

v. 159. Ην ἵνα πέτμοι] Vulcanius & Frischlinus legerunt μήτινα, *ne quam deprehenderet.*

v. 160. Μεροπηΐδα νῆσον] Meropas eam olim inhabitasse Quintilianus docet à Merope quodam sic dictos, qui, ut tradit Hyginus, Coam Insulam tenuit regno, & à nomine filiæ, Coon & homines ipsos à se Meropas appellavit.

Θεὸς ἄλλος] Quippe Ptolemæus in insula Co natus & educa- v. 165.
tus est, Theocrit. in Idyll. 17. ad Ptolemæum.

Καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλὸν ἐόντα
Δεξαμένα παρὰ ματρὸς, ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ.

Infrà etiam, ubi insulam loquentem inducit.

Ολβίε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον ὅσον περ
Δῆλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων.

Αμφοτέρη μεσόγαια] Duas tantùm continentes agnoscit. Vide v. 168.
Theocritum, qui ait 33339. Urbes sub Imperio Philadelphi fuisse. Idyll. 17.

Οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων
Τρεῖς μέν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
Τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
Δοιαὶ δὲ τριάδες μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς,
Τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγήνωρ ἐμβασιλεύει.

Et infrà,

——— θάλασσα δὲ πᾶσα, καὶ αἶα,
Καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.

Quod ad primum versum attinet, sine dubio intelligit non Urbes tantùm, sed κώμας.

Περάτη] Schol. Apollonii σημαίνει, inquit, κατά τινας καὶ τὸ ὑπὸ v. 169.
γῆν ἡμισφαίριον, λέγεται δὲ κυρίως ἡ ἀνατολή. Et re vera sic est: nam Sol ab eodem loco quo desinit, cursum suum instaurat. Hîc verò non ita intelligendum; nam est *Occidens, extremitas Oceani.*

Ος δ' ἔσσεται ἤθεα πατρὸς] Sic Virgilius, v. 170.

Pacatúmque reget patriis virtutibus orbem.

Theocrit. Hymn. XVII.

Μοῦνος ὅδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κονίῃ,
Στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη.

Ξυνός τις ἐλεύσεται ἄμμιν ἄεθλος] Vide Justinum, qui hæc fusè v. 171.
describit lib. 24.

Κατ' ἠέρα βουκολέονται] Virgil. lib. 1. Æneid. v. 176.

——— polus dum sidera pascet.

Et ex hoc loco patet lectionem *palus*, quam intrudere qui-

dam voluere nullo modo, recipi poſſe, cùm noſter dicat κατ' ἠέρα, & certo certius ſit Virgilium hunc locum ob oculos habuiſſe.

v. 180. Αἰθομένοιο] Dubitabat Pater an legendum eſſet αἰθομένων, κάρπον αἰθομένων.

v. 189. Τὸν εἰσέτι χαιτίει μαίνην] Non placebat Patri meo τὸ εἰσέτι, cum ὕστερον quod ſequitur: itaque legebat τὸν εἰν ἔτι.

v. 191. Διειδομένη] Gallicè explica, QU'ON VOIT TANTOST ICI ET TANTOST LA'.

Ibid. Νῆσος ἀραιὴ] Vulcanius explicat στενὼ, *anguſtam*, *exilem*, ſed malè: intellige *eam levi & pumicoſo ſolo vel ſaxo eſſe.*

v. 193. Ανθέρικος] Virgultum dicunt eſſe *caulem aſphodeli:* Latini *albucum* dicunt.

v. 194. Ενθα νότος, ἔνθ' εὖρος] En tibi vetus Epigramma de Delo:

Delos jam ſtabili revincta terra,
Olim purpureo mari natabat,
Et moto levis hinc & inde vento
Ibat fluctibus inquieta ſummis:
Mox illam geminis Deus catenis
Hac alta Gyaro ligavit, illac
Conſtanti Mycona dedit tenendam.

v. 199. Μετόπιοθε γεραίστιον] Forſan aliud intelligit ac Interpres, nempe algam loci, *qui poſtea Geræſtus eſt appellatus*, ut verſu 71.

——— ὁ γέρων μετόπισθε φεναίος.

qui poſteà ſenex evaſit: ſed tamen ſimpliciter intelligere mallem.

v. 204. Υμετέρας] τὰς σάς.

v. 205. Αῤῥητον] Forſan legendum ſit ἀῤῥήτου, ut ἅλης jungatur cum duplici epitheto λυγρῆς & ἀῤῥήτου, quod Homero, Heſiodo, & aliis ſolenne eſt.

v. 207. Οτι πλήθοντι ῥεέθρῳ] Hoc præclarè firmat ſententiam Ortelii, quam vide in Notis ad v. 171. Hymni Dianæ.

v. 210. Φοίνικος ποτὶ πρέμνον] Theognis v. 6.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μέν σε θεὰ τέκε πότνια Λητὼ
Φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη.

Νύμφα Διὸς] Poëta loquitur. v. 215.

Ηρὴ Ἡμήτερα] Oratio Iridis. v. 218.

Κάθηται] *ſedes*. Per *ſedere* autem intellige *firmum eſſe*. Virgil. v. 219.

Sedet hæc ſententia menti.

Idem eſt quod Terentio, *ſtat ſententia*. Eun. Act. 2. Sc. 1.

Σαρὸν] Malè Vulcanius, qui vertit *colluvies*; ſignificat enim *verriculum maris Ægei* ingenioſiſſimè, & ita Schol. accepit qui κάλλυντρον vertit. v. 225.

Φίλη] Crediderim legendum eſſe φίλει (nam refertur ad ἀμυνέειν) φίλει ἀμυνέειν erit ἄμυνον vel ἄμυνε *ſubveni tuis*: neque enim adeo familiariter amicam appellaret heram *ancilla*, *miniſtra*: neque hoc peritiſſimum Poëtam feciſſe credibile eſt. v. 226.

Υμετέρῃς] id eſt τοῖς σοῖς, ut ante v. 204. ὑμετέρας, τὰς σάς. v. 227.

Ανθαῖον ἐπὶ πτερὸν ὕπνος ἐρείσει] Hoc imitatus eſt Virgil. lib. 5. Æneid. ubi de Palinuro: v. 234.

Ecce Deus ramum Lethæo rore madentem
Vique ſoporatum Stygia ſuper utraque quaſſat
Tempora, cunctantique natantia lumina ſolvit.

Διὸς δ' αἴθειλεν πόντον] Vel hîc locus corruptus eſt, vel Δία capit pro cælo, non pro Jove. Sat eſt, & plura non licet. v. 248.

Λοχίη] λοχεία, *partus dolor*, *curatio partus*, *puerperium*: at τὰ λοχεῖα, *purgamenta partum ſequentia*, quæ & λόχια dicuntur. v. 251.

Ελειθυίης] Primam contraxit, ſublato ι. Nota interim Næniam ad partum cantari ſolitam, quod ſatis infrequens. v. 257.

Χάλκεος] Theognis, v. 258.

Εν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα παλαιγενέων.

Homerus autem χαλκοβατὲς δῶ.

Τροχόεσσα] Theognis, v. 261.

Αθανάτων κάλλιστον ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ.

Ortelius, *Trochoeides*, Τροχοειδὴς lacus in Delo. Sed ego puto epitheton eſſe: Herodotus tamen planè affirmat hunc lacum ſic dictum fuiſſe. Locus eſt in Euterpe, Λίμνη τε ἐστιν ἐχομένη,

λιθίνῃ κρηπῖδι κεκοσμημένη, καὶ ἐργασμένη ἐν κύκλῳ, καὶ μέγεθος (ὡς ἐμοὶ ἐδόκει) ὅσονπερ ἡ ἐν Δήλῳ, ἡ Τροχοειδὴς καλουμένη.

v. 272. Πάγος] *rupem, ſaxum* intellige: malè Interpres qui *vicum*.

v. 277. Αἴδης] Quia, ut videor legiſſe, in Delo non ſepeliebant mortuos, ſed in vicinas Inſulas deferebant: αἴδης autem, ut ait Steſichor. apud Plutarch. κήδεά τε, στοναχάς τε ἔλαχε.

v. 281. Καὶ οἱ καθύπερθε] *hyperborei*: adeundus eſt Pindarus, qui hæc fusè deſcribit, Od. 3. Olymp. & illos Apollinis θεράποντας vocat.

Δᾶμον ὑπερβορέων πείσαις, Ἀπόλλωνος θεράποντα.

Vide & Plinium lib. 4. cap. 12. & Melam. lib. 3. cap. 5.

v. 286. Γηλεχέες] Virgil. de Sacerdote,

——— *& cæſarum ovium ſub nocte ſilenti*
Pellibus incubuit ſtratis.

v. 287. Μηλίδος] Schol. Μηλίς, πόλις Τραχῖνος: malè: eſt in Theſſalia.

v. 292. Εὐαίων] ἡ μακαρία, Schol. Sed non video cur hoc ſignificet in hoc loco: nam adjectivè ſumi debet, & *beata* ſignificat, ut & in Lavacr. Pallad. v. 117.

Ὀλβίσταν ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι.

v. 295. Εὔμοιροι] Εὔφημοι, Schol. ergo εὔμολποι legit ille; nam εὔμοιροι nunquam ſignificabit εὔφημοι.

v. 297. Ἤθεα κουράων] Puto intelligere *thalamos puellarum*, in quibus ſervabantur puellæ; vel ἤθεα κουράων, pro κόρας, ut *mitis ſapientia Læli*, pro *Lælius*; *ſententia dia Catonis*, pro *Cato*.

Ibid. Μορμώσσεται] ἐκφοβεῖ, Catull. in Hymenæo.

v. 298. Ἰούλῳ] Legendum ἰούλου, ut rectè Stephanus: aliter enim Ἰούλῳ erit cognomentum Apollinis.

v. 300. Θυόεσσα] Malè Vulcanius, *divina*: nam eſt *odora, ſuffitu, thure plena*, Homer. Hymn. Apoll. v. 58.

——— κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεί.

v. 304. Νόμον] νόμον, id eſt ὕμνον *canticum*. Sic Theognis,

——— γίγνονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμος.

ubi manifeſtè νόμος eſt ὕμνος *canticum*. Hunc Theognidis verſum nemo adhuc aſſequutus eſt: legendum enim, ut Pater meus

meus reſtituit, εὐτραπέλοισι νόμος, C'EST UNE CHANSON AUX RAILLEURS, *urbanis*, *dicacibus*, γελωτοποιοῖς, Suid.

Πλήσσουσι] *alterno terram quatiunt pede*. Horat. v. 306.

Θεωρίδος] Schol. Θεωρίδος νηός. νεὼς τῆς τὰ ἱερὰ φερούσης, κυρίως δὲ θεωρὸς, ὁ τὰ θεοῦ ὁρῶν, ὅ ἐστι φυλάσσων, id eſt *curans*: nam ὤρη apud Veteres vel ὥρα, cum leni, eſt *cura*. Itaque θεωροὶ ii erant qui εἰς θεὸν χρησμοῦ ἕνεκα ἦλθον. v. 314.

Τοπήϊα] *arma navis*, *funes* propriè. v. 315.

Οὐχ οὕτω μεγάλοι] Similis locus eſt apud Virgil. lib. 3. Æneid. v. 318.

Hic tibi ne qua moræ fuerint diſpendia tanti,
Quamvis increpitent ſocii, & vi curſus in altum
Vela vocet, poſſiſque ſinus implere ſecundos,
Quin adeas vatem, precibúſque oracula poſcas.

Ἐστείλαντο] *contrahunt*. v. 320.

Καὶ ἰὼ ἐλοχεύσατο Λητώ] Peſſimè Vulcanius qui vertit, *Latona puerpera ſalve*, vertendum ad verbum, *Salve, Phœbe, túque, ô Artemi, quam Latona peperit*. v. ult.

IN HYMNUM QUINTUM, QUI EST IN LAVACRA PALLADIS, NOTÆ.

Hoc Poëmatium Doricè ſcriptum eſt, quia tunc Argis erat Callimachus: ideóque cuncta illi gratificari volens ejus dialecto utitur: neque enim perpetuò Ægyptum aut Cyrenen incoluit; nam & in Sicilia vixit.

Quemadmodum autem Romani Cybelen Almone, ita Argivi Palladem ad Inachum abluebant, & hocce Feſtum ante diem celebrabatur, ut & pleraque Dearum ſacra. Theocrit. Idyll. 15.

Ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
Οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀϊόνι πτύοντα
Στήθεσι φαινομένοις, λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς.

v. 2. Ιππων] *Deabus ſuus currus erat.* Virg.

——— hîc illius arma,
Hîc currus fuit, ———

& Horat.

Jam galeam Pallas & Ægida,
Currúſque & rabiem parat.

v. 3. Εὔτυκος] Fortaſſe legendum ſit εὔτοκος, *benè genita*, ſcilicet è cerebro patris: aut explica εὔτυκος, *benè parata, benè compoſita, benè ornata*: ita & apud Theocrit. Idyll. 25.

Ἀλλὰ γυῖα πῦρ μάρπτει ὑπὸ ποσσὶν εὔτυκος ἔστω.

v. 4. Σοῦστε] ὁρμᾶτε, à σόω, τροχάζω, σοῦσο, ἴθι, ὅρμα, ἔρχου, πορεύου. σοῦται, ἔρχεται, πορεύεται. σούμενον, ὁρμώμενον.

Ibid. Σοῦστέ νυν] Νῦν inclinativa particula, quare hæc legenda ſunt καθ' ὁμαλισμὸν, ut ſcilicet nec attollatur ſyllaba, nec deprimatur: ſignificat autem δή. Sic apud Theocrit.

Οὐδαμά νυν συνέβα τοι αἰσχυνθῆσαι δι' ἔρωτα.

v. 6. Ιππειᾶν] eſt genitivus fœmininus pluralis Doricus.

v. 8. Ηνθ'] ideſt ἦλθεν, Doricè.

v. 9. Αὐχένας ἵππων] *Equûm fumantia ſolvere colla.* Virgilius.

v. 11. Εφοίβασεν] à φοιβάω, quod *luſtro, purgo*, non autem à φοιβάζω, quod planè diverſa ſignificat. Sic Theocrit.

Χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔπι παρθένος Ἰεις.

v. 13. Αλαβάστρως] *unguenta in ſacris.* Theocrit. in Adonidis Feſto.

Παρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
Ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.

nam & dicitur ἀλάβαστρος & ἀλάβαστρον.

v. 14. Συείγγων] χοινικίδων *modiolorum.* Theocrit.

——————— ἃ περὶ νύσσαν
Ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι.

v. 21. Χαλκὸν] Ex ære ſpecula fiebant, ut & hodie, item ex argento. Plaut. in Moſella.

Ut ſpeculum tenuiſti, metuo ne oleant argentum
Manus.

v. 23. Δίαυλος] δίαυλος *duplex ſtadium*, eundo ſcilicet & redeundo. Sunt autem certaminum genera octo, στάδιον, *centum & viginti*

quinque paſſuum, δίαυλος *duplex ſtadium, ducentorum quinquaginta paſſuum.* Δόλιχος, *ſtadia duodecim*, vel, ut vult Suidas, *viginti quatuor.* Ὁπλίτης, ὁπλιτόδρομος, *eorum qui armati curſu certabant.* Πυγμὴ παγκράτιον, quod ſuperiora complectitur, ut alicubi docet Plato. Πάλη, καὶ ἅλμα, vulgò tamen ad quinque referuntur quæ in unum verſum conjecit Simonides,

Ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

id autem continebat quinquertium ſeu Pentathlon.

Αστέρες] *Sic fratres Helenæ, lucida ſidera.* Horat. v. 25.

Εμπεράμως] ἐμπείρως, Schol. Heſychius, ἐμπεραμον, ἔμπειρον. Ibid.
explicarem *ſuo more*, vel *celeriter, alacriter.*

Λιτὰ] *ſimplicia* tantùm. Sic Horat. Ibid.

Simplici myrto nihil allabores.

& benè Scholiaſtes exponit ἄμικτα.

Φυταλιᾶς] Propriè *locus arboribus conſitus.* v. 26.

Πρώϊον] Miror peritiſſimum & omni laude majorem Politianum τὸ πρώϊον ad ῥόδον retuliſſe, cùm ad ἔρευθος referendum ſit. Deſcribit enim ortum diei, quia ſcilicet circa crepuſculum matutinum hæc ſacra fiebant, ut & Adonia, quod ſuprà præfata ſum. Dicit igitur, O Puellæ, matutinus rubor cœlum occupat τοὶ καὶ νῦν. Quapropter illi nunc, antequam ſcilicet tempus matutinum abeat, ferte oleum quo mares unguntur. v. 27.

Σμασαμένα] σμάω, id eſt σμήχω, ῥύπτω, καθαίρω, *purgo, expurgo.* v. 32.

Ιλα] *turma, cœtus puellarum*, Schol. unde ἰλαδὸν *turmatim.* v. 33.

Κεχαρισμένος] Non video quid in mentem venerit Politiano, qui vertit *meditans tibi grata*, cùm vertendum ſit *tibi gratiſſimus*, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ centies apud Homerum. v. 37.

Κρεῖον δ' εἰς ὄρος] Κρεῖος Argiæ mons: & error eſt apud Scholiaſtem, ut opinor, ubi legitur, παρεγένετο εἰς ὄρος τὸ καλούμενον ἴφειον, repone Κρεῖον. v. 40.

Χρυσῷ] quia fortè ſtipem ea die in fluvium projiciebant Argivi. v. 49.

Φορβαίων ὀρέων] *è montibus pabulo lætis, paſcuis abundantibus.* v. 50.

v. 54. Ἐσοψεῖται πανυστάτον] *poſtremum videbit.* Terent. in Andria, *Nunc poſtremum me vides.*

v. 55. Μέσφα] Hoc loco ſignificat *interea.*

v. 66. Οαροι] Ομιλίαι.

Ibid. Χοροστασίαι] Propriè ; nam ἱστάναι, στήσασθαι χόρους dicitur. Theocrit. in Helenæ Epithalamio :

> Παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσαι
> Πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο.

v. 67. Τελέθεσκον] Nota, hîc paſſivè ſumitur. πέλω, πελέθω, πελεθέσκω.

v. 68. Ἀλλ' ἔτι] Sic explica, *ſed ſic tamen multæ illam expectabant lacrymæ.*

v. 72. Λῶντο] Legendum eſt λῶτο ; nam in ſuperiori verſu eſt λυσαμένα περόνας, niſi λυσαμένα ſit in duali ; nam tunc λῶντο retinendum, quod pro ἐλούοντο, λούοντο, λῶντο.

Ibid. Μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἀσυχία] *de ſilentio Meridiei.* Theocrit. Idyll. I.

> Οὐ θέμις, ὦ ποιμὰν, τὸ μεσαμβρινὸν, οὐ θέμις ἄμμιν
> Συρίσδεν, τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες, ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας
> Τηνίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται.

& Horat. Od. 29. lib. 3.

> *Jam Paſtor umbras cum grege languido*
> *Rivúmque feſſus quærit, & horridi*
> *Dumeta Sylvani : carétque*
> *Ripa vagis taciturna ventis.*

Ita Plinius alicubi meridiem omnino conticeſcere dicit.

v. 74. Τῶο κατεῖχεν ὄρος] Amantiſſimo Patri meo inclinabat animus ut legeret τουτάκις εἶχεν ὄρος ; quid enim τῶο, cùm de illo non alibi loquutus ſit ? Scio fore qui dicant non eſſe cur recepta lectio tentetur, cùm præcipuè nulla in τῶο ſint veſtigia quibus ad τουτάκις perveniatur : ego verò certa ſum τουτάκις in τῶο κατ facillimè depravari potuiſſe, & leviſſima immutatione.

v. 76. Περκάζων] propriè de uva quæ maturitate nigreſcit, hîc metaphoricè de barba.

Τὰ μὴ θέμιδες] ſubaudi εἰσὶν ἰδεῖν. v. 78.

Ἢ μεγάλ'] Malè hîc Vulcanius, qui ἢ cum μεγάλ' jungit : v. 91.
malè etiam Politianus in verſione ſua, ubi *magna nimis parvis mutas* : quam tamen Vulcanius verſioni Stephani præfert, qui vertit *magna rei parvæ merces* : at quantò melius ! quid hoc, *magna nimis ?* Etiamnum dico τὸ ἢ nullo modo ad μεγάλ' referri poteſt.

Μετὰ πάντα βαλεῖν] Junge μεταβαλεῖν. v. 97.

Ὄσκε ἦν ἀθανάτων] apud Hebræos olim proverbii vice dicebatur. v. 101.

Τέλθος] χρέος, Heſych. Sed non hîc opinor, puto eſſe *fatum.* v. 106.

Ὀφειλόμενον] explico *futurum* : in iſta ſignificatione legitur Ibid.
apud Menecratem Comicum de Senectute,

> ——— ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

Καδμηΐς] Autonoë uxor Ariſtæi. v. 107.

Δεξεῖται] Politianus legit λεξεῖται, ut & Stephanus. v. 116.

Εὐαίωνα] Vide Hymnum in Delum v. 292. v. 117.

Ἤλιθα] Hîc ſignificat *irritò* & *fruſtra* : & bene Schol. μάτην v. 124.
vanè. Ita Virgil.

> *Ni fruſtra augurium vani docuere parentes.*

Θεοπρέπα] id eſt θεοπρέπτα. v. 125.

Μεγάλῳ ὕμος Ἀγεσίλα] Miror Vulcanium qui affert fragmen- v. 130.
tum, quod in Etymol. ſe reperiſſe ait ; φοιτῶσι μεγάλῳ Ἀγεσιλάῳ, nec vidit ille eſſe hunc ipſum locum quem præ manibus habemus, quod palam eſt.

Οἱ ἁ θυγάτηρ] Non eſt quod quidquam hîc mutetur, ut Ste- v. 136.
phano & Vulcanio placet, centies apud Homerum ejuſmodi dativos pro genitivis reperias, & revera eſt longè majoris ἐμφασέως : ita ſæpè Pindarus.

Ὀλολυγαῖς] Cave hîc fidem Vulcanio adhibeas, qui pro la- v. 139.
mentabili voce accipit ; nam nihil aliud eſt quàm *vociferatio.*

IN HYMNUM VI. QUI EST IN CEREREM, NOTÆ.

SCHOLIASTES putat hoc Poëma ſcriptum fuiſſe Alexandriæ: ego verò crediderim Argis ob dialectum, ut jam de ſuperiori dixi.

Theſmophoriorum ſolemnitas diebus quinque conſtabat. Ariſtophanes,

Ἐπεὶ τείτη 'ςι, θεσμοφορίων ἡ μέση.

v. 1. Τῶ καλάθω] Calathum ferebant equi, ut patet ex v. 121.

Χ' ὡς αἱ τὸν καλάθον λευκότειχες ἵπποι ἄγοντι.

Ferebant etiam caniſtra Virgines, ut patet ex verſu 127.

Ὡς αἱ λικνοφόροι χρυσῶ πλέα λίκνα φέροντι.

Sed, opinor, in calatho quem ferebant equi vel currus, erant myſteria; non verò in caniſtris, quæ à virginibus ferebantur, in quibus alia erant quæ tamen ad illa myſteria pertinebant. Horat. Sat. 8. lib. 2.

——— *velut Attica virgo*
Cum ſacris Cereris, procedit fuſcus Hydaſpes.

Curru non tantùm calathus, ſed & feminæ ferebantur, ut ait Schol. Ariſtophanis in illud Pluti,

Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένω
Ἐπὶ τῆς ἀμάξας ———

ubi αἱ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες, inquit ille, ἐπὶ ἀμαξῶν ὀχούμεναι εἰς τὰ μεγάλα ἐλευσίνια ἀπήρχοντο, non ſolùm in Cereris ſacris calathus adhibebatur, ſed & in Bacchi, ut patet ex Ariſtophane in εἰρήνῃ:

Τὸ κανοῦν πάρεστι, ὀλὰς ἔχον, καὶ στέμμα, καὶ μάχαιραν.

In illo caniſtro condebantur culter, οὐλοχύται, καὶ στέμματα, & ab ingenuis nobilibuſque virginibus ferebantur.

v. 4. Ὑψόθεν] ἐκ τῶ ὑπερῴου reſpondet τῷ χαμαί.

Μηδ' ἃ κατεχεύατο χαίταν] Peſſimè Vulcanius, qui vertit, *quæ jam ſe pectit*: per quod intelligit, ne è thalamo ſive cubiculo ſuperiore quis ſpectet; nam dum pectùntur, in cubiculo ſunt. Scio quidem Homeri tempore puellas in ſuperiore parte domus habitaſſe; unde fit ut tam ſæpè apud illum ὑπερῷον reperiatur. Sed hîc de ea re non agitur, dicit Poëta, nec puer nec mulier, μηδ' ἃ κατεχεύατο χαίταν, hoc eſt *quæ comam ſummiſit, & temerè Zephyris agitandam reliquit*, id eſt *puella*; mulieres enim capillos non ſummittebant. v. 5.

Μηδ' ὄκ ἀφ' αὐαλέων] Mirè fallitur hîc Friſchlinus, qui vertit, *nec quod ab arido ore expuimus, id eſt ſaliva:* neque enim ὄκ' duo verba ſunt ὃ κε: ſed unicum tantùm ὄκ, id eſt ὄκα, quod Doricè pro ὅτε dicitur. Verte igitur, *neque unquam ab arido ore expuamus jejuni.* v. 6.

Ἑσπέρας ἐκ νεφέων] Hoc ſacrum ad veſperam incipiebatur, quia ſcilicet erat pervigilium Veneri, ut Palladi, & aliis quâ Diis, quâ Deabus. v. 7.

Καλλιχόρῳ] Callichorus puteus in Attica, cujus meminit Pauſanias & Apollodorus. v. 16.

Τέθμια] νόμους, Heſychius. *Legiferæ Cereri*, Virgilius. Maximè notandum eſt Heſiodum, cùm vult deſignare duros & immanes, dicere ipſos non victitare frumento. v. 19.

——————— οὐδέ τι σῖτον
Ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν
Ἄπλαστοι, μεγάλη δὲ βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι.

Hyginus verò, *Ceres*, inquit, *Triptolemum juſſit, omnium nationum agros circumeuntem, ſemina partiri, quò faciliùs ipſi poſterique eorum à fero victu ſegregarentur.*

Βούπεινα] Operæpretium erit legere quæ dicit Scholiaſtes Ariſtophanis in voce βουλιμιᾷ, id eſt, inquit, πάνυ λιμώττει καὶ πεινᾷ λίαν, ἀπὸ τοῦ βου ἐπιρρήματος, ὅπερ ἐπιτάσεως ἐστι δηλωτικὸν, ἀντὶ τοῦ, λίαν, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ βούπεινα, μεγάλη πεῖνα. v. 23.

Τειόπω] Quod Callimachus & Ovidius de Eryſicthone, veteres Græci & Hyginus de Triopa ipſi dixere: cum Callima- *Ibid.*

cho tamen facit Lycophron, qui loquens de Erysichtonis filia dicit, —— Βούπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρὸς.

v. 24. Δώτιον] Urbs Thessaliæ: ἱρὸν vocat, propter lucum Cereri ibi ab antiquis collocatum, ut ait Hyginus, noster à Pelasgis, & uterque consentiunt; Pelasgi enim gens antiqua, & per universam Græciam diffusa.

v. 28. Γλυκύμηλα] Hîc fructus pro arbore sumi debet.

v. 29. Αμαρᾶν] ὄχετος *aquæductus* Hesychius, ἀμάραι, αὔλακα.

Ibid. Ανέθυε] *exiliebat, erumpebat:* θύω *erumpo.*

Ibid. Επεμαίνετο] Aristoph. in Vesp.

> Νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα
> Οἷς ποτ᾽ ἐπεμαίνετ᾽.

v. 30. Οκκόσον Εννα] Pater meus legebat χ᾽ ὡκκόσον; neque enim verisimile est Callimachum tres diversas partes in eodem versu sine conjunctione protulisse. Εννα, ἐλθοῦσιν, καὶ Εννα δήμοι Αττικῆς, Scholiastes. Sed mirè fallitur, & cum eo maximus vir Joannes Meursius *de populis Atticæ:* Enna enim est umbilicus Siciliæ. Cicero alicubi de Ennensium nemore: *Qui locus,* inquit, *quod in media est insula, umbilicus Siciliæ nominatur.* Et jure dubitat Ortelius in voce *Enna* an huic nostro Scholiasti fides sit adhibenda.

v. 37. Ης δέ τις] ἦς pro ἦν, ut sæpè Theocrit.

Ibid. Αἴγειρος] Meliùs aliquantò Ovidius, qui *quercum* posuit.

> *Stabat in his ingens annoso robore quercus.*

Neque enim populus arbor est umbrosa, imò ἀραιόσκιος, si fingere liceat.

Ibid. Αἰθέρι κῦρον] id est προσπελάζον, ut explicat Scholiastes Apollonii, *in cœlum penetrans.*

v. 38. Τὤνδιον] τὸ ἔνδιον τὤνδιον, ἔνδιος μεσημβρινός. Hesychius: ἐνδιάζονται, μεσημβριάζουσι.

v. 43. Γεντο] id est ἕλετο, ἕλετο, ἔντο, γέντο.

v. 44. Στέμματα] aliquando potest *infulas* significare & *vellera*, ut apud Aristoph. in Vesp.

> ———————— καὶ φορῶν
> Κεράστιδα στεμμάτων.

Μάκωνα] Theocrit. etiam de Cerere: Ibid.

> Δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

Ελίννυσον] *intermitte, desiste.* v. 47.

Πολύθεστε] πολυπόθητε, Schol. Sed non video unde fluat. Ibid.

Θασεῖ] Optimè Stephanus, qui legit θασεῖ, id est θήσει, quod v. 54.
est ποιήσει στεγανὸν, id est στέξει, *teget, tectam reddet, tectam faciet;* nam Dorienses accentum semper in ultimam rejiciunt.

Α θεῦς] Forsan in hac voce θεῦς reprehendi posset Callima- v. 57.
chus; etenim ut possit dici θεῦς, priùs dici oportuit θοῦς, θεὸς, θοῦς, quod non ferri posset: ergo nec θεῦς: miror non vidisse Caninium. Sic etiam versu 130. θεῶ legitur.

Α μὲν τόσ᾽] Sic Latini, *tantùm effata.* Virgil. v. 65.

Συνωργίασθη Διόνυσος] Etenim illi Sacra communia erant cum v. 71.
Cerere. Sophocles in Antigone:

> ——————— μέδεις δὲ παγ-
> κοίνου Ελευσινίας
> Δηοῦς ἐν κόλποις.

Ubi Scholiastes, παγκοίνου, ὅτι κοινὰ τὰ μυστήρια Δήμητρος καὶ Διονύσου.

Ηνθον Ιτωνιάδος] Ηνθον pro ἦλθον, Doricè. Ιτωνιάδος, Minervæ v. 74.
Itoniæ templum erat in campo, ante Coroneam Bœotiæ civitatem, ubi Παμβοιώτια celebrabantur: vocatur autem Itonia, ἀπὸ Ιτωνίου τοῦ Αμφικτύονος.

Ενδοῖ] id est ἔνδον Doricè, puto ortum ex ἔνδοθι. v. 76.

Νεῖται] ἔρχεται, Schol. *ibit:* nam Græci præsenti pro futuro v. 82.
utuntur: ita apud Homerum sæpè εἶμι pro futuro reperies.

Πίνδον ἀν᾽ ὠάγκειαν] Optimè Stephanus qui legit πίνδου. v. 83.

Εξάλλετο] ηὔξανετο, Schol. Nescio unde, nisi ab ἅλλομαι, *subsi-* v. 89.
lio, ut jejunis solet evenire.

Πλάγγων] Ornamentum quoddam puellare ex cera, aliter v. 92.
δαγύς. Est & imago cerea; sed legitur πλάγγων.

Ινες τε καὶ ὀστέα] Theocrit. Idyll. 2. v. 94.

> Καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ
> Ερρευν δ᾽ ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπὰ
> Οστέ᾽ ἔτ᾽ ἦς καὶ δέρμα.

& Idyll. 4.

Τήνας μὰν δή τοι ταὶ πόρτιες αὐτὰ λέλειπται
Τ'ωστία.

& Horat. lib. 5. Carm. Od. 17.

——— *& verecundus color*
Reliquit ossa pelle amicta lurida.

v. 96. Χὠ μαστὸς τὸν ἔπινε] Ut *nutrices* apud Catullum pro *mammis*; ita hîc *mamma* pro *nutrice*.

v. 103. Βούβρωστις] Vide quæ notata sunt ad versum 23.

v. 109. Ἑστίᾳ] Nota bovem in honorem Vestæ.

v. 114. Ἀνεξήραινον] Id significat quod vulgo nos dicimus, METTRE A SEC. Sic Theocrit. Idyll. 1.

———*τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνάσει*
Φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξοι.

quod certè maximè notandum.

v. 115. Ὁ τῶ βασιλῆος] subaudi παῖς.

v. 118. Μηδ' ὁμότοιχος] Horat. lib. 3. Od. 2.

——— *vetabo qui Cereris sacrum*
Vulgarit arcana, sub iisdem
Sit trabibus, fragilémque mecum
Solvat phaselum ———

v. 130. Ταὶ δὲ πλεσφορείας] Optimè Stephanus legit τᾶσδε in genitivo, ut πλεσφορείας sit substantivum, & referatur ad ἀπλέστως, ita ut legatur sine ulla distinctione, ἀπλέστως τᾶσδε πλεσφορείας: vidit & Vulcanius.

Ibid. Ταὶ θεῶ] Vide notata ad versum 57.

v. 134. Καὶ ὡς ποτὶ ναὸν ἵκωνται] Sine dubio non intellexit hunc locum Vulcanius, qui vertit, *sacróque sinet secedere Templo*: neque etiam intellexit Frischlinus, qui vertit, *ut etiam ad Templum perveniant*: nil tale apud Callimachum, & omnino contrarium dicit, nempe eas quæ supra annum sexagesimum sunt, sequi debere pompam quoadusque possint, sed & Cererem eadem eis largituram, atque aliis mulieribus quæ ætate minùs provectæ ad Templum pervenerint. Ita ratio postulat. Itaque verba Callimachi, ut optimè Stephanus, verti debent, *veluti si ad Templum usque pervenerint.*

Φέρβε] Christianus apud Aristophanem ait φέρβε esse contra v. 139.
vetera Exemplaria, & legendum contendit φέρε βόας, φέρε μᾶλα. Sed quidquid ille dicat, legi potest, φέρβε βόας, φέρβε μᾶλα, ut prima in posteriori φέρβε correpta sit, in priori verò producta: id quod & multis exemplis possit probari.

IN CALLIMACHI POEMATIUM A CATULLO LATINIS VERSIBUS REDDITUM.

NOTÆ.

De Coma Berenices] Hujus Poëmatii argumentum habes apud Hyginum, lib. 11. *Cùm Ptolemæus Berenicen, Ptolemæi & Arsinoës filiam sororem suam, duxisset uxorem, & paucis pòst diebus Asiam oppugnatum profectus esset, vovit Berenice, si victor Ptolemæus redisset, se detonsuram crinem. Quo voto damnatum crinem in Veneris, Arsinoës Consitidis,* [lego *Chloridis*] *posuit Templo, isque postero die non comparuit. Quod factum cùm Rex ægrè ferret, Conon Mathematicus, cupiens inire gratiam Regis, dixit crinem inter sidera videri collocatum, & quasdam vacuas à figura septem stellas ostendit, quas esse crinem fingeret.*

Mundi] *Mundus* hîc *cœlum* est. Hyginus sæpissimè sic, v. 1.
Græcis κόσμος apud Isocrat. Et apud Diodorum plus semel.

Cedant] occidant. δύωσι. v. 4.

Sub Latmia saxa] In Caria, ibi illa Endymionem sopive- v. 5.
rat. Res nota est.

Gyro] Gyrus est flexus metæ, ut, *interiore diem gyro ra-* v. 6.
pit: hoc est, *sinisteriore flexu.* Lunæ autem bigæ & quadrigæ solent attribui.

Ibid. Aërio] hoc est *cælesti*: aër enim Antiquis cælum est, ut & Græcis ἀήρ. Infrà Callimach.

Η δὲ Κόνων μ' ἔβλεψεν ἐν ἠέρι, &c.

v. 7. Idem me ille Conon] Hos versus usque ad *qua Rex tempestate*, ex Callimachi disticho Catullus expressit, quod ex Schol. Arati suprà adduximus. p. 149.

Η δὲ Κόνων μ' ἔβλεψεν ἐν ἠέρι, τὸν Βερενίκης
Βόστρυχον, ὃν κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς.

Ibid. Conon] Mathematicus Samius.

Ibid. Cælesti Numine] Lege ex Scalig. *lumine*. Lumen cæleste hîc nihil aliud est quàm cælum ipsum περιφραστικῶς: græcum erat ἐν ἠέρι, suprà. Sic infrà dixit *lumine cæli*, v. 59.

——— *vario ne solum in lumine cæli*
Aut Ariadneis aurea temporibus
Fixa corona foret ———

Sic & Varro apud Nonium, *sereno lumine*, id est, *cælo sereno*. Ubi quod ille *sereno lumine* dixit, dixit Virg. *cælo sereno*.

Non alias cælo ceciderunt plura sereno
Fulmina.

v. 8. E Bereniceo] Legebat Pater meus *Beronicea*, *Beronice*, *Beronicea*, ut *Penelope*, *Penelopea*.

v. 11. Novo auctus hymenæo] Suspicor legendum *mactus*: nam τὸ *auctus* nihil aliud videtur quàm glossema τοῦ *mactus* appositum, & posteà, ut fieri amat, in textum receptum.

v. 12. Finis Assyrios] Finis ἀρχαϊκῶς pro *fines*, Varr. Salust. &c. Sic infrà v. 8. *sedis* pro *sedes*.

v. 15. Anne parentum] Extat similis locus ex Callimachi dactylicis:

Α παῖς ἁ κατάκλειστος
Τὰν οἵ φασι τεκόντες
Εὐναίοις ὀαρισμοῖς
Εχθειν ἶσον ὀλέθρῳ.

v. 18. Iverint] pro *juverint*, mira licentia. Nescio an ita scripserit olim Catullus.

v. 22. Sed fratris Cari] Nam Ptolemæus ejus & conjux & frater erat. Suprà ex Hyg. & Theocrit. Hymn. in Ptolem. de Beronice,

Εκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.

Ut tibi nunc] Lege *tunc*, ex Scaligero, τὸ *ut* hic θαυμαστικὸν est. v. 24.

A parva Virgine magnanimam] Cur magnanimam Beronicen Callimachus dixerit, duplicem causam affert Hygin. lib. II. Astronom. *Hanc Beronicen*, inquit ille, *nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, & ad Olympia mittere consuetam. Alii dicunt hoc ampliùs, Ptolemæum Berenices patrem multitudine hostium perterritum, fuga salutem petisse, filiam autem sæpè consuetam insiliisse in equum, & reliquam exercitus copiam constituisse, & complures hostium interfecisse, reliquos in fugam conjecisse, pro quo etiam Callimachus eam magnanimam dixit.* v. 26.

Anne bonum oblita es] Ex vestigiis priscæ scripturæ ita Catullum scripsisse collegit Scaliger: v. 27.

Anne bonum oblita's facinus, quod regium adepta's
Conjugium.

Sic apud Ciceronem *imminuta'st, appellanda'st, nulla'st*, &c.

Quo regium adepta es] Quasi verò facinore illo, quod suprà ex Hygino retulimus, fratrem suum Berenice ad sui amorem illexerit. Falsum. Lege igitur ut est apud Scaligerum: *Ibid.*

Anne bonum oblita es facinus, quod regium adepta es
Conjugium? quod non fortior aut sit alis?

ut sit sensus: *Anne oblita es bonum facinus, nempe & quod nupsisti Regi Ptolemæo, & quod nemo te fortior sit.*

Alis] Ἀρχαϊκῶς pro *alius*. Sic apud Lucret. *alid* pro *aliud*. v. 28.

Tersti] Lege *tristi*, hoc est *siccasti*, *detersisti*, *trivisti*. v. 30.

Atque ibi præ cunctis] Suspicatur Muretus post hoc distichon versus aliquot desiderari, quibus Poëta vota & preces Berenices exequebatur. Quare, non video: sententia enim plana est. Lege modo ut habet Scalig. v. 33.

At quæ ibi, proh, cunctis pro dulci conjuge divis
Non sine taurino sanguine pollicita es.

v. 35. Haud in tempore longo] Legit Scal. ex vett. libb.

Si reditum tetulisset is, aut in tempore longo
Captam Asiam Ægypti finibus adjiceret?

quod probare non possum. Ridiculum enim Berenicen comam suam Diis vovisse, si conjux Ptolemæus reditum ferret, & in longo tempore captam Asiam Ægypto adjiceret. Vulgatam igitur lectionem retineo: tamen ut propiùs ad veterem scripturam accedas, legere possis:

Si reditum tetulisset is, aut ni tempore longo.

Ni pro *non* antiquè. Sciunt qui Plautum norunt.

v. 41. Quod si quis] τὸ *quod* παρέλκει, ut sæpè apud Plautum: vel est, *quod utinam*: sed magis placet si referatur ad τὸ *caput*: *adjuro tuum caput, quod caput tuum si quis inaniter adjurare ausus fuerit, meritas pœnas luat.*

v. 43. Quem maxima in oris] scriptum erat *quem maximu' in oris*, pro *quem maximum in oris*: unde imperiti Librarii fecere *quem maxima*, &c. Lege igitur, ut benè Scalig. *quem maximum in oris*, & τὸ ἑξῆς est *quem maximum in oris Phthia*, id est Thessaliæ, *supervehitur clara progenies*. Progeniem claram dixit Macedones, adulans Ptolemæum propter Alexandrum & ejus successores Ptolemæos.

v. 45. Irrupêre] Antiqua lectio erat *properare*, quam ex judicio Scaligeri reponas licet: sed quod ait idem Scaliger, hîc τὸ *properare* esse infinitivi modi, pro *properabant*, ut apud Virg. *discessu mugire boves*, & sexcenta alia; id verò probari non potest. Nam certum est *properare* esse temporis præteriti pro *properavere*. Id autem satis supérque ostendit τὸ *navit*, quod altero versu legitur. Ait etiam hîc *properare* esse ut apud Horat. *properare apio coronas*. Et apud Virgil.

Et quamvis igni exiguo properata maderent.

quod alienissimum est.

Ibid. Novum mare] Novum, quia scilicet per medium Athon nuper inductum.

v. 46. Athon] Belonius tamen ait se nunquam ulla vestigia divisionis in illo monte animadvertisse.

Jupiter, ut Chalybων] Horat. ferè ad verbum, v. 48.

Jupiter, ut pereat positum rubigine telum.

Cæterùm de lectione τοῦ *Chalybων* dubitat Scaliger, legítque *sicelicum*. Sunt autem sicelices quas in lanceis aut venabulis αἰχμὰς Græci vocant. Sed *Chalybon* magis placet, neque obstat quod illud pro ferro accepit Catullus, cùm Callimachus pro natione ipsa acceperit; non enim ita in vertendis Græcis timidi fuere Latini. Callimachi verba sunt:

Ζεῦ πάτερ ὡς Χαλύβων πᾶν ἀπόλοιτο γένος
Τηλόθεν αἰπέλλοντα κακὸν φυτὸν οἵ μιν ἔφλωσαν.

ubi μιν non ad Χαλύβων, sed ad χαλκῷ refertur, quod suprà præcesserat versu qui nunc non extat, quem ad hunc fermè modum fuisse conjicit Scalig.

Καὶ τί κόμαι ῥέξαιαν ἐπεὶ τοιαδ' εἴκαθε χαλκῷ.
Quid faciant crines, ferro cùm talia cedant.

Et qui principio] τὸ *&*, ut benè Scaliger, videtur innuere v. 49. Callimachum aliter legisse verba Callimachi, ac vulgò scripta sunt, nempe

Ζεῦ πάτερ ὡς Χαλύβων πᾶν ἀπόλοιτο γένος
Τηλόθεν αἰθέλλον τε κακὸν φυτὸν οἵ μιν ἔφλωσαν.

Abjunctæ] Melius in al. *abruptæ*. Est autem *abruptæ* secundi v. 51. casus. τὸ ἑξῆς, *Sorores paulò ante lugebant mea fata, mei scilicet abruptæ, quæ ab iis abrupta essem.* Neque videtur τὸ *abruptæ* ad *sorores* posse referri, cùm id sensus non patiatur.

Unigena] Lege ex Scal. *Unigena impellens nutantibus aëra* v. 53. *pennis.* Unigenas fratres & sorores vocat Catullus: sic suprà Dianam Phœbi unigenam dixit. Ergo Memnonis unigena Pegasus, quia Auroræ filius. Sanè Pegasum ab Aurora dono Jovi datum scribunt Græcorum Commentarii. Lycophron autem & alatum Pegasum, & eo vehi Auroram scribit.

Ἠὼς μὲν αἰπεινὸν ἄρτι φηγίου πάγον
Κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγάσου πτεροῖς. Scalig.

Arsinoës Chloridos] Arsinoë mater Berenices, nupta Phi- v. 54. ladelpho, Chloris, & Zephyritis dicta, & pro Venere Zephyritide culta est.

v. 55. Auras] Melius Scal. ex vett. libb. *umbras*, quæ vera lectio eſt. Noctu enim rapta fuit ea coma. Itaque in Templo manè non comparuit: *umbras* verò *noctem* dixit. Et hoc planè pertinet ad hiſtoriam.

v. 57. Zephyritis] Arſinoë, Chloris, Zephyritis, συνώνυμα ſunt.

Ibid. Famulum] Pegaſum. Equum quem Arſinoë in deliciis habebat, Pegaſum vocat, tanquam & ipſe inter aſtra collocatus eſſet.

v. 58. Grata Canopæis] Ex hac lectione nil boni elicere eſt, lege igitur, & monuit Scalig.

> *Gnata Canopiis incola littoribus*
> *Ludit, ubi vario ne ſolum in lumine cæli.*

Senſus eſt. *Zephyritis Arſinoë*, inquit, *eò miſerat famulum ſuum Pegaſum* . . quò ? nempe ubi gnata Berenice ludere cum aliis æqualibus ſolet, littoribus Canopiis. *Canopiis* eſt Κανωπείοις, ut *Alexandria* ex Ἀλεξάνδρεια, *Antiochia* Ἀντιόχεια, &c.

v. 59. In limite cæli] Lege *lumine*, & vide notata verſu VII.

v. 60. Ex Ariadneis] Malè. Lege ut in al. *aut Ariadnæis*, quæ proba & vera lectio eſt. Senſus eſt: *Zephyritis eo famulum ſuum Pegaſum legarat, ne ſolum corona in lumine cæli*, hoc eſt *in cælo*, aut *in capite Ariadnæ fixa eſſet*. Nam alii coronam ſimplicem in cælo ponunt, ut major pars Aſtronomon. Alii ipſam Ariadnam in cælo collocant, ut quidam Mythologi. Propert.

> *Te quoque enim non eſſe rudem teſtatur in aſtris*
> *Lyncibus in cælum vecta Ariadna tuis.*

Scal.

v. 63. Vividulam afflatu] Optimè reſtituit Scaliger, *vividulo afflatu*. His verbis autem innuit coma ſe vento ſecundo in cælum ſublatam eſſe. Vividulum flatum vocat quam Græci dicunt ἀκραέα ῥιπῇ.

Ibid. Cedentem] pro *incedentem*. Sic alicubi apud Horat.

Ibid. Templa Deûm] Templa ſunt vaſta ſpatia. Sic apud Ennium *Cæli Templa*, & Terent.

> ——— *qui Templa cæli ſumma ſonitu concutit.*

&

& Plaut.

> *Quæ me in locis Neptuniis templiſque turbulentis*
> *Servavit.*

In antiquis] in antiquis ſideribus, PARMY LES ANCIENS ASTRES. v. 64.

Calliſto juncta Lycaoniæ] In libro ſuo ſcriptum reperit Scalig. *Calliſto juſta Lycaonia* : unde una tantùm littera addita, veram lectionem repræſentavit, *Calliſto juſta Lycaonida*. Neque enim fieri poteſt ut Calliſto unquam in tertio caſu legatur: *juſta* autem Veteres pronunciabant, quod nunc nos dicimus *juxta*; *miſta* verò pro *mixta*, &c. Calliſto Lycaonis filiam in Urſam mutatam fuiſſe vel pueris notum eſt. v. 66.

Tardum dux ante Booten] Tardum vocat Booten, alio nomine Arctophylaca, quia vix ſero Oceano tingitur. Sic Ovid. II. Metamorph. v. 67.

> *Te quoque turbatum memorant fugiſſe Booten,*
> *Quamvis tardus eras, & te tua plauſtra tenebant.*

Tethui] Quo modo differunt *Tethys* & *Thetis*, vide notata ad &c. v. 70.

Rhamnuſia virgo] Nemeſis. Jovis & Neceſſitatis filia, perjurii & inſolentiæ ultrix, Rhamnuſia dicta à Rhamnunte Atticæ oppido, ubi Templum habuit. v. 71.

Condita quin verè] Refero τὸ *quin* ad τὸ *diſcerpant*, non ſi me ſidera diſcerpant quin, Gallicè, NON PAS MESME QUAND TOUS LES ASTRES ME DECHIREROIENT POUR M'EMPESCHER DE, &c. v. 74.

Non his tam lætor rebus] Junge cum ſuperioribus, v. 75.

> *Sed quanquam me nocte premunt veſtigia Divûm,*
> *Luce tamen canæ Tethui reſtituor.*
> *Non his tam lætor rebus*, &c.

Omnibus expers] *Expers* antiquè pro *experſis*, ut *defrens* pro *defrenſis*. *Expers* & *experſis* idem quod *experſus*. Hic autem *expers* eſt *experſa*: *inſperſa* διασπαρτίσια. Pater meus ſuſpicabatur Catullum ſcripſiſſe *experſa*, ita ut ſyllaba *ſa* in ver- v. 77.

sum sequentem rejiceretur, qualia multa apud Catullum, Horatium, & alios, præsertim Græcos reperias.

v. 78. Unguentorum] Melius al. *unguentis, omnibus expers unguentis.*

v. 79. Nunc vos, optato quas] Scaliger ex Libro suo legendum monet,

At vos optato quæ junxit lumine tæda.

O vos, inquit, corpora, hoc est personæ, mulieres quas tæda nuptialis optatis viris junxit, sed quibus posteà vobiscum non benè convenit. Vos quæ speratis quidem vestris tandem nupsistis, sed ita, ut inito matrimonio, non benè inter vos congruat. Manifesto hæc coma sibi jubet rem divinam facere matronas castas, quæ malè concordes, viros sibi restitui volebant; quod mox ex sequentibus apparet.

v. 80. Corpora] hoc est *persona*, apud Virgil. sæpè. Sic Græci σώματα passim apud Homer. & Eurip.

Ibid. Unanimis conjugibus] Notari potest hîc ablativus absolutus.

v. 81. Tradite, nudantes] Dubitabat Pater meus num sic legendus & distinguendus esset locus integer,

Tradite, nudantes rejecta veste papillas,
Quæ jucunda mihi munera libet onyx.

Hoc est, ô *Matronæ nudantes papillas rejecta veste, tradite jucunda munera quæ mihi vester onyx libet.* Quòd si tibi Scaligeri magis arrideat, qui legit *quâ jucunda*, &c. *tradite nudantes*, nil aliud erit quàm *nudate:* quod notandum, & τὸ *quâ* significabit *ut: O Matronæ, rejecta veste, nudate papillas, ut mihi jucunda munera vester onyx libet.* Cæterùm, hunc morem notabis sedulò: nescio enim an talem apud alios Autores reperias.

v. 83. Vester onyx] Hæc à superioribus pendent: *Ut mihi jucunda munera vester onyx libet: vester, inquam, onyx, ô vos quæ casto,* &c. *Libet* autem, hoc est *fundat.*

Dixit, & in mensa laticum libavit honorem.

Casto colitis quæ jura] Legit Scaliger ex Libro suo non *colitis*, sed *petitis*. Vester, inquam, onyx, quæ petitis restitui vos viris vestris, modo constet pudicitiæ fama. Imo: quæ vultis ut mariti jus suum pudori conservent. Virgil. *Ibid.*

Ante pudor quàm te violem, aut tua jura resolvam.

quanquam non multùm displicet *colitis*, imo & illud sequens versus videtur approbare,

Sed quæ se impuro dedit adulterio.

Illius mala dona] Repone antiquam lectionem: v. 85.

Illius ah mala dona levis bibat inrita pulvis.

Festis luminibus] hoc est festis diebus. Sic Græcis φάεα. v. 90.
Callim. Hymn. in Dian. v. 182.

——— τὰ δὲ φάεα μηκυνόνται.

Sanguinis expertem] Cave eos audias qui hîc nescio quam v. 91.
Venerem sanguinis expertem somniarunt, sicque potiùs interpretare: *O Beronice, cùm Hecatombam facies Arsinoæ Veneri, ne me immunem ejus sacrificii facias, ne postremam me illo epulo memoraveris.*

Non votis esse tuam me] Vetus lectio, *veris*, aut *vestris* *Ibid.*
præfert *siveris*, deest prima syllaba *si*. Sin, quod verius, *vestris*, profectò inversum est pro *siveris*. Ita igitur lege, & distingue:

Tu verò, Regina, tuens cùm sidera, Divam
Placabis festis luminibus Venerem,
Sanguinis expertem non siveris esse tuam me;
Sed potiùs largis adfice muneribus. Scalig.

Effice] Lege *adfice*, ut suprà Scaliger ex vett. Libb. v. 92.

Sidera cur retinent] Scaliger præfert *iterent:* quod sic explicabis: POURQUOY FAUT-IL QUE LES ASTRES SOIENT DOUBLES? &c. v. 93.

Arcturos fulgeat Erigonæ] Omnes vetustissimæ Editiones & scripta membrana habent, v. 94.

Proximus hydrochoo fulgeret Oarion,

nimirum hæc est bona lectio. Neque enim de Thesi illius Astri sermo est. Simplicissimus ergo hujus loci sensus: *Cùm*

coma velit repetere caput Reginæ, mandat Orioni, Aſtro fulgentiſſimo, ut pro ſe lucere velit. Quid opus eſt, inquit, *ut Aſtra duplicia ſint, cùm aliud vicariam operam poſſit præſtare? Fulgeret igitur Oarion pro me, Orion qui Hydrochoo proximus eſt. Fulgeret* autem antiquè à *fulgerare*, quomodo *pauperare, æternare*, Horat. & ſimilia. *Oarion* pro *Orion*. Sic Callimach. Hymn. in Dian.

——————— οὐδὲ γὰρ Ὦτος,
Οὐδὲ μὲν Ὠαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήστευσαν.

& Pind. Iſthm. Od. IV.

Οὐ γὰρ φυσὶν Ὠαριω-
νείαν ἔλαχεν.

IN CALLIMACHI EPIGRAMMATA
NOTÆ.

IN EPIGRAMMA I.

HUjus Epigrammatis ſententia eſt apud Æſchylum in Prometheo vincto:

Η σοφὸς, ἦ σοφὸς ἦν
Ος πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε,
Καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν
Ως τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν
Αριστεύει μακρῷ. καὶ μήτε τῶν πλούτῳ
Διαθρυπτομένων, μήτε τῶν
Γέννᾳ μεγαλυνομένων ὄντα χερνήταν
Ερασteῦσαι γάμων.

Ubi Scholiaſtes planè hunc locum ob oculos habebat: ait enim ἦ σοφὸς] τὸν Πιττακὸν λέγει ὅν ποτέ τις βιαζόμενος ὑπὸ γυναικῶν, τῆς μὲν μιᾶς οὔσης πλουσίας, τῆς δὲ ἑτέρας πενεστέρας, καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀπορῶν ποίας κληθείη ἀνὴρ ἠρώτησε ποίᾳ χρήσεται γυναικί; τοῦ δὲ εἰπόντος, μέλλει πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῶν τοῖς βέμβιξι

παίζοντας (ὅ ἐστι ταῖς στρόμβαις) καὶ ἀπ' αὐτῶν μαθήσῃ ποίᾳ ἂν χρήσαιο γυναικί. ἀπελθὼν ἐκεῖνος ἠκροάσατο τῶν παίδων λεγόντων πρὸς τὴν οἰκείαν στρόμβαν, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλαυνε, καὶ μὲν αἰσθόμενος τοῦ λόγου τῶν παίδων, τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικὶ, τῇ καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίᾳ. Qui locus apprimè notandus.

Αττα γέρον] Sic Achilles Phœnicem alloquens, v. 3.

Φοῖνιξ ἄττα γεραιέ.

& Telemachus ſubulchum,

Εσσεται οὕτως ἄττα.

Κληδόνι] id eſt φήμῃ, *omini*: & peſſimè Vulcanius, qui vertit *conſilium*. v. 14.

IN EPIGR. II.

Λέσχη] Heſiod. v. 112. v. 3.

Παρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην
Ωρῃ χειμερίῃ. ———

Λέσχαι loca erant in quæ Veteres conveniebant, ut Romæ in tonſtrinas. Sic apud Græcos erant ærariæ officinæ, in quas tenuioris ſortis homines ſolebant per hyemem convenire. Heſiod. vocat χάλκειον θῶκον.

Καταδύσαμεν] Sic Latini dicunt *condere diem*, & apud Virgil. *condere ſoles*. *Ibid.*

Τετράπαλαι] Ariſtophanes facetè in Equitibus: v. 4.

ΚΛ. Ω δῆμ' ἐγὼ μέν τοι παρατεθλασμένος
Τετράπαλαι κάθημαι, βουλόμενος σ' εὐεργετεῖν.
ΑΛ. Εγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι
Καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι.

Αἰτακτής] & ideò illum avarum vocat Virgil. v. 6.

——— *ſtrepitúmque Acherontis avari.*

IN EPIGR. III.

Agnoſcit hoc Epigramma Plutarch. in vita Antonii, & ibi multa de Timone.

IN EPIGR. IV.

Πλείονες] Hinc factum eſt, ut cùm quis diem obiit, ad plures penetraſſe dicatur, Plaut. *Quin priùs me ad plures penetravi.* v. 2.

IN EPIGR. V.

Sunt qui hoc Epigramma ad Eratoſthenen referant.

v. 2. Κυμαίνει] παρέπλει.

v. 4. Επίναξε] Latini *quatere foras*, Terent.

IN EPIGR. VI.

Argumentum hujus Epigrammatis ſic ſe habet. Piſcis in Inſula Co captus fuerat, & à Seleucea Cliniæ filia ad Arſinoën Berenices matrem miſſus, quæ & Chloris, Cypris, & Zephyritis dicebatur.

v. 1. Παλαίτερος] Olim talis eram.

v. 4. Προτόνων] Funes quibus malus ad proram vel puppim protenditur.

v. 5. Λιπαρὴ θεός] Puto Callimachum ſic vocare τὴν γαλήνην: ſin minùs, erit vocativus ad Arſinoën, quam compellat; ſed non placet. Sic Theocritus Idyll. 23.

> Αἶψα δ' ἀπολήγοιτ' ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλαία
> Αμπίλαγος.

Ibid. Οὖλος] *alacriter*, ut in Hymn. notavi.

v. 6. Ποσίν, ἵν'] Videndus Athenæus lib. 7. ubi hæc aliter ſe habent: non tamen affirmo, cùm in hac Urbe libris ſim deſtituta. Forſan legendum, ut ad oram Codicis Pater meus ſcripſerat, ποσὶν ἀεὶ, *uſque navigans pedibus*: quod ſi ita ſit, delendum τὸ καὶ.

v. 7. Παρὰ θῖνας Ιουλίδος] Peſſimè Vulcanius, qui *Juliopolin* intelligit: Julis enim Ciæ inſulæ oppidum eſt.

v. 8. Αρσινόης] Pater legebat Αρσινόη: hæc enim eadem eſt *Cypris* & *Zephyritis*, ut ſuprà, niſi tamen inſigni aliqua licentia uſus ſit Callimachus qua & Veteres uſos obſervavi. Sic Plaut. in Menæch. Act. 5. Sc. 2. v. 118.

> *Imperium tuum demutat atque dictum, Apollinis.*

ubi τὸ *Apollinis* non eſt in vocandi caſu, ut quidam putarunt, neque in recto, ſed in genitivo, ut apud Ciceronem, *tuum graviſſimi viri judicium*, ut rectè Voſſius. Et ut hîc noſter

exemplo Græco defendi poſſit, afferam ex Homeri Hymno in Apollinem, v. 381.

> Ενθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.

Τίκτοι τ'.] Certè ſenſus petit ut legatur τίκτοιτ' pro τίκτοιτο. v. 10.
Αλκυόνης & αἰνοτέρης debet eſſe in ſecundo caſu. μοι eſt ut Latini dicunt *mihi*, id eſt *in meam gratiam*. Et ſic locum explica: *Neque mihi adhuc in cubili, ut anteà, ovum gravis Alcionæ pariatur; neque enim ampliùs vita fruor; ſed hanc gratiam det filiæ Cliniæ, quæ Selenæa dicebatur.*

IN EPIGR. VII.

Οἱ μὲν] Ex hoc principio abrupto patet eſſe fragmentum. v. 1.

Σχάσσαιτις] Latini dicunt *inhibere remos*. Ibid.

Λᾶα] pro λαιὰ, ut puto. v. 2.

Αρμονίης] Harmione, vel Harmonie, uxor Cadmi, cum qua Ibid.
ad Illyrios penetravit. Ovid. lib. 4. Metamorph.

> ——— *longiſque erratibus actus*
> *Contigit Illyricos profuga cum conjuge fines.*

& ibi ambo in ſerpentes mutati ſunt.

Αστυρὸν] Urbs in receſſu Illyrici maris ab Argonautis con- v. 3.
dita, & a Colchis *Polas* dicta.

IN EPIGR. VIII.

Τοῦ Σαμίου.] Hoc Epigramma eſt εἰς οἰχαλίας ἅλωσιν: quo no- v. 1.
mine libellum olim ſcriptum eſſe ab Homero vult Strabo; Callimachus verò à Creophylo ſcriptum vult.

Εὔρυτον] Urbs eadem quæ Oechalia in Meſſenia, aliis Ar- v. 2.
cadiæ tribuitur, aliis Eubœæ.

IN EPIGR. IX.

Ακραλιπῆ] Hoc verbum alibi vidiſſe me haud memini, à v. 2.
λίπος, εος effictum eſt, quod ſignificat *pinguedo*, *unguen*, &c.

IN EPIGR. X.

Τριηκόντων] Non eſt quod quis laboret in numeris: ita La- v. 1.
tini *ter* & *quater*, ita & *decies*: ita Græci δὶς καὶ τρίτον, Theocrit. ubi finitum pro infinito ſumitur. Cæterùm, frequenter hi numeri declinantur. Sic Heſiodus:

> Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων.

v. 3. Συνέμπορον] Facundus comes in via pro vehiculo eſt.

v. 4. Μάψ] Ut *temerè* dicimus Latinè: propriè ſignificat *fruſtrà*.

Ibid. Αὔραις] *Tradam protervis in mare Creticum Portare ventis.* Horat.

Ibid. Ἔσχατον] *denique.*

IN EPIGR. XI.

v. 1. Μικρὰν λίθον] In feminino eſt *politum marmor, lapis politus.*

Ibid. Ἔστεφε] Non modò floribus, ſed & unguentis, ornabant ſtelas. Anacreon Od. 4.

Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν
Τί δὲ γῇ χέειν μάταια;

idque faciebant non tantùm in mortuos, ſed & in amatos viventes. Theocrit. Idyll. 18.

Πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
Λαζόμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον.

v. 3. Τάφῳ κλινθεῖσα] Senſus non ſtat; nam quomodo fit, ut cùm puer ſtelam coronet, illa cadens puerum poſſit occidere. Certè nullo modo poſſet, & hæc cauſa eſt cur Pater legerit κάτω κλινθεῖσα. Neque enim puer à tumulo, ſed à ſolo, ſtelam coronabat.

IN EPIGR. XII.

v. 1. Καθαρῶν] SANS FRAUDE, *ſine ambitu.*

Ibid. Κισσὸν] *Hederæ doctarum præmia frontium.* Horat.

v. 2. Οὐχ αὕτη] Non ſola; nam & Alexandriæ Dionyſia fiebant, ut in Græcia, Theocrit. Idyll. 18.

Οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
Ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδὰν
Ὧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας.

IN EPIGR. XIII.

v. 1. Καλὰ πρήσσοντι] καλὰ πράττειν eſt, opinor, καλῶς πράττειν, ſcilicet, *feliciter agere & proſperè*, & contrà κακῶς πράττειν *infeliciter.* Itaque non benè Interpres, qui vertit *facienti pulchra.* Cæterùm Vulcanius in Notis optimè hujus Epigrammatis acumen oſtendit. Poëta enim, cui res benè ceſſerat, & qui ſteterat, dicebat tantùm νικῶ. Alter verò, qui victus fuerat, longo verborum circuitu infortunium ſuum excuſare nitebatur.

Ἐνδέξιος

Ἐνδέξιος] Parnaſſus biceps, vertex unus Phœbo, alter Bac- v. 3.
cho ſacer.

Πῶς ἔβαλες] Metaphora à telorum jactu, ut ait Vulcanius: v. 4.
ſed mallem explicare, *quomodo proſtratus fuiſti?* ita ut activum pro paſſivo ſumatur.

Σκληρὰ τὰ γινόμενα] Nullo modo Stephanus hujus verſus Ibid.
ſenſum aſſecutus eſt, qui vertit *facta ſtupenda canet:* quæ verſio à nemine, ut puto, intelligi poteſt. Sic igitur hunc locum explica: *Si quis ab illo petat, quem tu placidus tui plenum non reddideris, quomodo proſtratus es?* Dicet ille, *Mihi res infeliciter ceſſit:* Gallicè, J'AY EU DU MALHEUR, ut benè Vulcanius.

Τὰ μὴ δίκα] Malè hîc & Stephanus & Vulcanius, quorum v. 5.
alter *res turpes* vertit, & alter *nefas.* Verte: *Quæ Judicibus Theatralibus non placent, non accepta ſunt.*

IN EPIGR. XIV.

Ἱερὸν] Vulcanius explicat ἱερὸν *longum, perpetuum:* ego verò v. 1.
ſomnum ἱερὸν Callimachum appellaſſe contendo, quia ἐν ἀσεβέων χώρῳ διετέλεσεν ἀποθανών.

Ὕπνον] Somnus eſt mors, Horat. Ibid.

Ne longus tibi ſomnus unde Non times detur.

& Virgil.

——— *oculos huic ferreus urget*
Somnus, in æternam clauduntur lumina mortem.

Horat.

Ergo Quintilium perpetuus ſopor urget?

& apud Plautum *in ſoporem collocare* eſt *occidere*, in Amphitr.

Κοιμᾶται] Ita & κοιμητήρια dicimus communia ſepulcra: ita v. 2.
& Hebræi *dormire* dicunt, pro *mortuum eſſe.*

IN EPIGR. XV.

Ψυχῆς] Forſan tangit aliquem Pythagoricum de Palinge- v. 2.
neſia: nam Callimachus animos non credebat immortales.

Πτολεμαΐδος] Meminit hujus tribus Scholiaſtes Ariſtophanis v. 3.
ad σφῆκας, & illum Chriſtianus ſuſpectum vitii videtur habuiſſe, quia videlicet hujus loci immemor ſcribebat.

IN EPIGR. XVI.

Loquitur ſepulcrum.

v. 2. Δολιχὸν] ſupple νίκησας.

IN EPIGR. XVII.

Loquitur ſepulcrum Critiæ.

v. 3. Εμπα] *tamen.*

IN EPIGR. XVIII.

In hoc Epigrammate Callimachus videtur imitatus Simonidem, qui dicit alicubi,

——— κρυφθεὶς δὲ
Υπὸ γῆς, κεῖται θνητὸς τὸν ἅπαντα χρόνον.

v. 3. Αἱ δ' ἄνοδοι] Per ἄνοδον accipio ego παλιγγενεσίαν.

v. 4. Απωλόμεθα] *Omnino periimus*, οὐ κατὰ τὸ σῶμα μόνον ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχήν.

v. 5. Εἰ δὲ τὸν ἡδύν] Sic Gallicè verterem: MAIS LE BON EST, QUE LE GROS BŒUF DE PELLEUS Y EST AUSSI-BIEN AVEC SON IMMORTALITÉ, QUE LES AUTRES. Nam Pellæus, ut puto, non ἐθνικὸν, ſed proprium hominis qui animos immortales eſſe credebat. Aliter tamen Interpr. qui Πελλαίου βοῦς μέγας *Alexandri Bucephalus* interpretatur.

IN EPIGR. XIX.

Αὔριον] τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν. Anacreon Od. 15. & Theocrit.
Οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες.

v. 3. Τῇ ἑτέρῃ] Ex hoc loco facile eſt refellere quod ait Scaliger alicubi, nempe Græcos nunquam dativos pro genitivis poſuiſſe: nam hic τῇ ἑτέρῃ eſt procul dubio pro τῆς ἑτέρης.

IN EPIGR. XXI.

v. 1. Πολύμυθον] Verte *diſertam*, vel potiùs paſſivè *celebrem, claram.*

IN EPIGR. XXII.

v. 1. Ωφελε μηδ' ἐγένοντο] Obſervatione dignum ὤφελε μηδ' ἐγένοντο: nam alibi, ut puto, non reperies.

v. 4. Κενεὸν] κενοτάφιον intelligit, & id hodiéque fit ubi quis peregrè diem obiit, honorarius tumulus erigitur.

IN EPIGR. XXIII.

Απολλυμένῳ] Credo ſui memorem hoc ſcripſiſſe: nam, ut jam dixi, animorum immortalitatem impugnat. v. 2.

Αἰγίνηθεν] Peſſimè Vulcanius, qui vertit *Æginam dum navigat.* Imò ab Ægina redibat, & Naxon petebat. v. 3.

Εἰρίφων] Vulcanius vertit, *cùm occiderit ſidus hœdorum*: malè; vertendum fuit, *cùm occidunt*: nam poſteà nil periculi. v. 6.

IN EPIGR. XXVI.

Φέρεις πόδα] Ita & Latini dicunt *ferre pedem*, Plaut. Terent. *tetulit pedem*, Catul. de Coma Berenices, *ſi reditum tetuliſſet is*, Theocrit. ὑπθέναι πόδα, & nos in noſtro idiomate retinuimus: dicimus enim, JE NE METTRAY DE MA VIE LE PIED EN CE LIEU-LÀ. v. 1.

Οὐ νέμεσις] Refer ad τὸ βασκαίνειν. v. 5.

IN EPIGR. XXVIII.

Hoc Epigramma contra Platonem ſcriptum. Viderat Cleombrotus unicum illius volumen de Immortalitate Animæ, noſter autem huic doctrinæ infenſus erat. Hujus Epigrammatis meminit Cicero lib. 1. Tuſculan. Quæſt. & in Ambraciotam Cleombrotum eſſe ait, cùm revera in Platonem ſit.

Αξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν] Ita & alii ἰδεῖν κακὰ, id eſt, παθεῖν κακά. Poſidippus, ὁ μὴ πεπλευκὼς οὐδὲν ἑώρακεν κακόν. Et ſuprà Callim. Epigram. 25. δίδυμον δ' οἶκος ἐπεῖδε κακόν. Ita & Æſchylus dixit προσδέρκεσθαι μόρον, & Pindarus *videre ſecuritatem*, id eſt *pati*, ESTRE EN SEÛRETÉ, v. 3.

Διὰ πᾶν δυνάμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.

quæ locutio Orientalibus non erat ignota, quippe dicebant· ὁρᾶν ἀγαθὰς ἡμέρας.

Γράμμα] Phædonem intelligit. v. 4.

IN EPIGR. XXIX.

Ηρως] Sine dubio Heros iſte ab equite quodam interfectus fuerat: ideóque Eetion ei equiti infenſus, maluit eum pedeſtri quàm equeſtri ſtatua ponere in veſtibulo domus. Sed ignoratur Hiſtoria.

v. 1. Ηετίωνος] Eetion Amphipolita, Sculptor peritiſſimus, qui eo tempore floruit, à Theocrito laudatus alicubi.

Ibid. Επὶ σταθμὸν] *Ad hoſpitium*, Vulcanius: malim ego *ad poſtes*, ut ſolebant eſſe imagines in veſtibulo.

v. 3. Οφιν] Quia videlicet ſerpentes ad ſepulcra Heroum, Virgil. alicubi.

IN EPIGR. XXX.

Ιώνιδι] Latini dicerent *Violantillam*, nomine à violis deflexo, bellum nomen: *ἰωνὶς, ἰωνιά, violarium*.

v. 6. Ως Μεγαρέων] Inſignem locum apud Theocritum notavi, qui unicè ad rem faciet. Eſt Idyll. 14.

> *Αμμὲς δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοὶ,*
> *Δυστανοὶ Μεγαρῆες, ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρᾳ.*

& hoc facit ut credam in proverbium abiiſſe, ut, *Olim fortes erant Mileſii*, apud Ariſtophanem.

IN EPIGR. XXXI.

Fragmentum eſt, non Epigramma.

Πατρίδος] Cyrenes, ſcilicet unde ortus Callimachus.

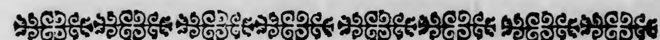
IN EPIGR. XXXII.

Loquitur Micylus, aliquis Poëta.

Ρέξων] Lege ῥέζων.

v. 3. Κούφη] Quippe idem in Græcia votum quod apud Latinos, Κούφη γῆ τοίνυν ὑπὸ τὴν καλύπτοι. Latini, *ſit tibi terra levis*.

IN EPIGRAMMATA quæ à me ſuprà ex MS. adjecta ſunt, NOTÆ.

IN EPIGRAMMA I.

ΠΟΙΗΜΑ τὸ Κυκλικὸν] ποίημα κυκλικὸν eſt quod ultra quam Poëtam decet vel minimas res perſequitur, ut nihil omnino omittat. Dicitur quoque κυκλικὸν ἔπος. Inde κύκλω διδάσκειν, nihil in docendo præterire, omittere. Illud autem Poëtæ fugiendum monet Horat. in Arte Poëtica: v. 1.

> *Nec circa vilem patulumque moraberis orbem.*

ubi ille per *orbem* κυκλὸν interpretatur.

Τίς] pro ἥτις. quod notandum. v. 2.

Σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια] Horat. v. 4.

> *Odi profanum vulgus & arceo.*

σικχαίνω, μισῶ, ἐχθαίρω.

Λυσανίη] Suſpicor legendum Λυσανία. v. 5.

Τόδε] Malim legi τοῦτο. v. 6.

Ηχω φησί τις] Mihi hic aliquid videre videor, ſi legas, Ibid.

> ——— ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
> Τοῦτο σαφῶς, ἠχώ φησί τις, ἄλλος ἔχει.

Antequam, inquit, omnino & apertè hæc dixerim, nempe ναίχι καλὸς, καλὸς, mihi Echo quædam dicit ἄλλος ἔχει, dum ſcilicet ultimas ſyllabas τῶν ναίχι καλὸς καλὸς ingeminat.

IN EPIGR. II.

Εγχει καὶ πάλιν] Priùs diſtichon laudat Schol. Theocrit. & amantium morem notat. Εἰώθασιν οἱ ἐρῶντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπωμένων πλείονας κυάθους ἐπιχεῖσθαι. Καλλίμαχος, Εγχει καὶ πάλιν, &c. Sed hos verſus ſic ex membranis ſcribendos docuit doctiſſimus Caſaub. v. 1.

> *Εγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, Διοκλέος, οὐδ' Αχελῷος*
> *Κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.*

Εγχει Διοκλέος, quia amatores quos cyathos alicujus gratia educebant, de ejus nomine solebant appellare.

v. 2. Κείνου τῶν ἱερῶν] Κείνου non ad κυάθων, sed ad ἱερῶν refer, *Illius sacros*: nam Latinis etiam *sacer* secundum casum adscit.

IN EPIGR. III.

v. 2. Πουλύγονας] Ridiculum, quum infrà dicat ἑστία σοι καὶ μοῦνον ἐπὶ τείχευς. Lege igitur, οὐ γόνας.

v. 3. Ουσία σοι] Sic in Hymn. Cereris:

——————— μέσφ' ἐπὶ τὸν ἑαυτῆς
Δειλαίῳ ἴνές τε καὶ ὀστέα μοῦνον ἔλειφθεν.

v. 4. Ουμὸς ἔχει] ὁ ἐμὸς, ὁ ὑμὸς, forsan legendum ὠμὸς, *crudelis*, *sævus*, nisi se etiam ab Euxitheo captum fuisse velit significare.

Ibid. Θυμοσείη] An fato? Certè nescio: θυμοσεία enim pars est quam Sacerdotes post immolationem capiunt.

IN EPIGR. IV.

Hoc Epigramma ad verbum vertit Horat. monuit doctissimus Heinsius, & ante eum Scaliger. Vide quæ ad Epigramma XVI. dicta sunt.

v. 3. Στίζη] Sic amantissimus Pater meus in Epistolis: malè in MS. Codice legebatur στείζη.

Ibid. Κεχηνμένος] lege κεχηνμένος.

v. 4. Τῇ] Cape à τάω scilicet, eo Homerus plus semel usus est.

IN EPIGR. V.

v. 2. Τοὐμὸν ὄνειρον] Proverbium olet, *Ne mihi meum somnium*, hoc est, *ne mihi rem notissimam dicas*.

v. 3. Αλγέω τὴν διὰ παντὸς] Quid hæc? Lege ἀλγέω μὲν διὰ παντὸς.

v. 4. Ναὶ φίλε τῶν περὶ σοῦ] Mihi sensus commodior videretur, si legeres, ναὶ φίλε καὶ περὶ σοῦ, &c. Tamen recepta lectio poterit stare.

IN EPIGR. VI.

v. 2. Τηνῶδε σάον] Legerem σάω Doricè, pro σάωσον. Sic in fine Lavacri Pallad.

——————Καὶ Δαναῶν κλᾶρον ἅπαντα σάω.

IN EPIGR. VII.

Με] Fagina clava Herculem alloquitur. v. 1.

Λεοντάγχωνε] Benè Λεοντάγχωνε, Leonem enim Nemæum neque ferro neque sagittis confodit Hercules; sed circumposita collo manu, eò usque astrictum tenuit, donec eum præfocavit. Apollod. lib. 2. εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας, ἐτόξευσε πρῶτον, ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινάμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε, συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, αὐτοῦ τὴν ἑτέραν ἀνῳκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ κατέσχεν ἄγχων ἕως ἔπνιξε. Ibid.

Συόκτονε] Erymanthium aprum intellige.

IN EPIGR. VIII.

Ἐν μὲν ἀοιδῇ] Sic in superioribus Epigrammatis num. XXVI. v. 1.

——————— ὁ δ' ἤεισεν κρέσσονα βασκανίης.

IN EPIGR. IX.

Οχετ' ἔχουσα κύληξ] Lege ὤχετ' ἔχουσα κύλιξ. v. 2.

IN EPIGR. X.

Ο λύκτος Μενοίτας] Huic Epigrammati in MS. appositum erat v. 1.
κόμικον τετράμετρον, quod ridiculum; versus enim sunt Hemiïambi: eos itaque sic distingue:

Ο λύκτιος Μενοίτας
Τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπὼν
Εθηκε τῇ Κερασοῖ,
Δίδωμι καὶ φαρέτρην
Σάραπι, τοὺς ὀϊστοὺς
Εχουσιν ἑσπερῖται.

Επειπὼν] Lege ἀπειπὼν, Gallicè diceres RENONÇANT, ET v. 2.
LAS DU MESTIER. Monuit illustris Huetius.

Εθηκε] Legendum omnino ἔθηκα, probat τὸ δίδωμι vers. IV. v. 3.
idque etiam in mentem venit eidem Huetio.

Τῇ Κερασοῖ] Quid sit Κερασοῖ neminem puto posse conjice- Ibid.
re: forsan legendum τῇ Κεράσῃ, hoc est *Isidi*. *Isis* enim βούκερως. Herodot. in Euterpe: Τοὺς μὲν νῦν καθαροὺς ἔρσενας τῶν βοῶν, καὶ τοὺς μόσχους οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θύουσι. τὰς δὲ θηλέας οὔ σφι ἔξεστι θύειν,

ἀλλὰ ἱραί εἰσι τῆς Ἴσιος. τὸ γὰρ τῆς Ἴσιος ἄγαλμα ἐὸν γυναικήϊον, βούκερων ἐστὶ κατάπερ Ἕλληνες τὴν Ἰοῦν γράφουσι.

v. 6. Ἑσπερῖται] Qui ſint ἑσπερῖται neſcio, an qui πρὸς ἑσπέρην degunt? Cæterùm quod hic legitur ὀϊστοὺς, id ſatis ſupérque oſtendit τὸ τόξα verſu primo *de arcu* debere accipi: nunc itaque modo tibi de iis omnibus quæ hîc dicta ſunt, ſatis conſtet, integrum Epigramma per nos ſoluta oratione redditum accipe: *Ego Lyctius Menætes hunc arcum militiæ laſſus appendo corniger Iſidi, tibi pharetram, ô Serapi, ſagittas quidem* ἑσπερῖται *tenent.*

IN EPIGR. XI.

v. 2. Πολὺς δὲ Λεσβίης] πολὺς, repete ἀπὸ κοινοῦ ἀμφορεὺς, & integrum Epigramma vel potiùs Fragmentum; nam & finis & principium deſunt: ſic verte: *Multa quidem venit Ægeum ſecans à vinoſa Chio amphora, multa (amphora venit) ferens nectar florem vitis Lesbiæ.*

IN EPIGR. XII.

Sic hoc Fragmentum (nam multa deſunt) amica manu in MS. margine reſtitutum inveni.

Η ναῦς ἁ τὸ ἐμὸν φέγγος ἔχθες τὸ γλυκὺ τῆς ζωῆς
Ἀρπάξασα, ποτὶ Ζηνὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπω.

Hoc eſt: *O navis, quæ mihi dulce vitæ lumen abſtuliſti, per ego te Jovem portuum inſpectorem obteſtor.* Simile quid apud Horat.

Navis quæ mihi creditum
Debes Virgilium, finibus Atticis
Reddas incolumem precor,
Et ſerves animæ dimidium meæ.

Eleganter autem ἔχθες ἁρπάξασα, pro ἥρπαξας, τὸ ἔχθες παρέλκει. Sic ſæpè apud bonos Scriptores.

IN EPIGR. XIII.

v. 2. Περίφοιτος] Sic ſuprà Epigr. I. περίφοιτον ἐρώμενον.
Ibid. Εἰκὸν αὐτῆς] Lego αὐτῆς. Suam enim Veneri ſtatuam poſuerat Simona, id ſequentia ſatis probant.

Ἡμᾶς

Ἡμᾶς τοὺς ἐφίλησε] Lego ἡ μαστοὺς ἐφύλασσε, *mammas cuſtodiebat.* v. 4.
Notum eſt antiquitus puellas faſciis papillas vincire fuiſſe ſolitas. Anacreon in aureolo illo Poëmatio num. xx.

Μύρον, χιτών, ζώνη μου,
Ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείφω·
Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
Καὶ μᾶργαρον τραχήλῳ
Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
Μόνον ποσὶν πατεῖν με.

& Terent.

Haud ſimilis virgo eſt virginum noſtrarum, quas matres ſtudent
Demiſſis humeris eſſe, vincto pectore ut graciles ſient.

Τὸν τε πάντα] Nihil hîc video. Multa deſunt. Ibid.

IN EPIGR. XIV.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ] Cererem Πυλαίαν vocat, quod notandum. v. 1.
Sic ſuprà in illius Hymn. illi clavem dat.

———————— κατωμαδίαν δ' ἔχε κλεῖδα.

Πελασγῶν] Lege ob verſum ὁ ἐκ πελασγῶν. Ibid.
Ναυκρατίδης] Quid hoc Ἀκρίσιος Ναυκρατίδης? Legendum puto, ναυκράτης, *navium victor.* v. 2.
Τῇ κάτω θυγατρὶ] *Proſerpinæ.* v. 3.

IN EPIGR. XV.

Καβείρων] Κάβειροι dicebantur *Divi Potes.* Eoſdem Samothracas eſſe exiſtimant. Vide quæ apud Florum dicimus. v. 1.
Ὠνὴρ] Mihi hoc ſuſpectum eſt. v. 2.
Δινδυμήνης] *Dindymene,* Cybele eſt à Dindymo Phrygiæ monte, qui illi ſacer eſt. Catull. Ibid.

Dea, magna Dea, Cybele, Dindymi magna Domina.

Γρῆυς γενομένη] Hæc corrupta ſunt. v. 3.
Προστασίη] *præfecta.* Quæ ſequuntur ita corrupta ſunt & deperdita, ut nihil mihi ad ea explicanda tentandum judicem. v. 4.

IN EPIGR. XVI.

Ἥμισύ μευ ψυχῆς] Præfatiuncula quam poſui pag. 139. ſuper his Epigrammatis, judicium meum aperui: ſed tunc nondum v. 1.

Gg

divini Scaligeri Epiſtolas videre contigerat, quæ abhinc ferè quindecim diebus in manus meas devenere. Illas ego dum ſtudioſè propero, in eam tandem incidi, ubi Cl. Salmaſio de iiſdem Epigrammatis conjecturam ſuam ſignificavit. Atque ibi non ſine gaudio ſuſpicionem meam tanti viri auctoritate firmatam deprehendi. En tibi ejus verba: *Ecquas gratias tibi habebo, qui quod vix ſperare audebam, id mihi ultro obtuliſti? Epigrammata, inquam, illa Græca, quæ ideò deſperaveram, non quòd ab optimo & eruditiſſimo viro Grutero noſtro me quidvis impetraturum diffiderem: ſed quia neque fas videbam eſſe Codicem ex Bibliotheca educi, ut huc mitteretur, neque putabam eſſe iſthic, qui moleſtam illam provinciam Græca deſcribendi ſuſcipere vellet. Itaque & voto meo ſatisfeciſti, & diffidentiæ ante expectatum ſuccurriſti*, &c. *Callimachi Battiadæ multa agnoſco, quæ illius eſſe Doricus character ſatis probat. Reliqua Callimachi nomine, ut ſtylo, ita dialecto differunt: quæ ut Battiadæ illius eſſe non negem, ita temerè non affirmaverim. Sanè magna diſcrepantia, ſed omnibus de hoc liberè judicare per me liceto: quandoquidem ipſe conjecturæ meæ diffido. In quibuſdam furta duorum ſummorum Poëtarum Latinorum deprehendi. Nam illud* Ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον *totum expreſſit Q. Catulus vetus Poëta*: Aufugit mî animus, credo, ut ſolet, ad Theotimum. *Tantum nomen pueri mutavit, qui in Græco eſt* Κηφισός: οὐκ εἰς Κηφισόν: *ita enim legimus. Si Gellius, qui opponit elegantiam Latinorum Græcis Poëtis, illud Epigramma ad verbum ex Græco imitatum ſciviſſet, profectò nunquam illi in mentem veniſſet, ut, quum ingenia Latina extollere vellet, & Græcorum lepori opponere, Poëmatium in medium produceret, quod non Latini, ſed Græci argumenti eſt. Alterum furtum eſt Horatii Sermone* II. *lib.* I. Leporem venator ut alta in nive ſectatur, &c. *Habes totidem fermè verbis*, ὡ' χἀλτης, Ἐπίκυδες, ἐν οὔρεσι, &c. Hactenùs Scaliger: Nunc Quinti Catuli verſus integros lubet referre: nam forſan aliquid juvabunt ad veram Epigrammatis ſcripturam indagandam, quod malè in MS. Codice ſcriptum eſt.

Aufugit mi animus, credo, ut ſolet, ad Theotimum
Devenit. Sic eſt: Perfugium illud habet.
Quid ſi non interdixem ne illum fugitivum
Mitteret ad ſe intro: ſed magis ejiceret?
Ibimu' quæſitum. Verum ne ipſi teneamur
Formido. Quid ago? Da Venu' conſilium.

Πάλιν ὤχετο] Interrogandi notam poſt ὤχετο poni debere arbitror. v. 3.

Ἀπειπών] Legendum omnino καὶ μὲν ἀπεῖπον, *& tamen interdixi ſæpè*, &c. *Ibid.*

Δρῆστιν] *fugitivam*. Subaudi ψυχὴν. Δρῆσται, δραπέται, Heſych. v. 4.

Οὐκ ἴσον ἔφη σοι] Lege ut ſuprà ex Scaligero.

Οὐκ εἰς Κηφισόν; *Annon ad Cephiſum aufugit?* v. 5.

Κείνη καὶ δυσέρως] Lege & diſtingue. v. 6.

——————— ἐκεῖσε γὰρ ὁ λιθόλευστος
Κείνη καὶ δυσέρως, οἶδ' ὅτι που στρέφεται.

IN EPIGR. XVII.

Εἰ μὲν ἑκὼν] Omnino corruptum eſt prius diſtichon, atque adeò immedicabile, niſi meliores Codices nanciſcamur. v. 1.

Ἄκρητος καὶ ἔρως μ' ἠνάγκασεν] ad verbum penè Terent. Adelph. Act. III. Sc. IV. v. 3.

Perſuaſit nox, amor, vinum, adoleſcentia.

Ὢν ὁ μὲν αὐτῶν] Legendum puto: *Ibid.*

——————— ὧν ὁ μὲν αὐτὸν
Εἷλκεν, ὁ δ' οὐκ ———

IN EPIGR. XVIII.

Διὰ στηθέων εἴδες] Mihi τὸ εἴδες ſuſpectum eſt, neque video quomodo rectè poſſit intelligi. Legerem v. 2.

Πνεῦμα διὰ στηθέων ἐκτὸς ἀνηγάγετο.

Τὸ τρίτον ἢ γῆ ἔπινε] Hæc ego non intelligo, & videtur aliquid deeſſe. Poſtremum etiam diſtichon, meo quidem judicio alio pertinet. v. 3.

IN EPIGR. XIX.

Hîc omnia plana: ſuſpicari tamen non abs re poſſit aliquis poſt ſecundum verſum aliquid deeſſe, & per dialogiſmum

hoc Epigramma scriptum fuisse. Sed sic etiam potest intelligi. En tibi illud Latinè solutâ oratione: *Est aliquis per Pana, suppositus est aliquis hic, per Bacchum, ignis sub hoc cinere. Nulla mihi est fiducia, neque tu me amplecteris, sæpè latet murum subrodens tacitus fluvius, quare nunc maximè vereor: mane hospes ne qui me invasit, idem te, siquidem neges, in amorem præcipitet.*

v. 3. Ἁ νέμεσις] Vide notata ad versum 71. Catull. p. 217.

Pace tua fari liceat, Rhamnusia virgo.

IN EPIGR. XX.

v. 5. Τὸν παῖδ' ἱλασόμεσθ' ἀ] Omnino scribendum.

Τὸν παῖδ' ἱλασόμεσθ' ἂ τὴν θεόν;

Nil certius. Id verò ex totius Epigrammatis contextu satis patebit. En tibi illud: *Ut pulchrum vidi Archestratum, non per Mercurium, non pulchrum eum dixi; neque enim mihi multum esse visus est. Dixi, cùm me Nemesis corripuit, & ego statim jacere in igne, totúsque in me Jupiter ciere fulmina? Quid? Tunc dixi, Puerúmne potius placabimus, an Deam? Sed Dea mihi puer est potior: valeat igitur Nemesis.*

IN EPIGR. XXI.

v. 1. Εἶτα πανήμου] Lege, & distingue: εἶτα, Πανέμου & Πάνεμος Atheniensibus erat mensis qui nobis est *Julius*.

v. 2. Εἰκάδι] *vigesima*: In debitorem autem hoc Epigramma scriptum est, quem ideò *vigesima*, hoc est ultima ferè mensis parte captum iri dicit, quia tunc procedebant usuræ, quas in fine mensis solvi mos erat. Inde Strepsiades apud Aristoph. in Νεφ.

——— ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
Ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
Οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ———

Ibid. Τῇ ἕνῃ τῇ δεκάδῃ] Lege τῇ ἕνῃ τῇ δεκάδι: intelligit autem τριακάδα, νουμηνίαν, qua potiùs eum captum iri dicit, quia τότε, ut Scholiastæ Aristophanis verbis utar, τοὺς μὴ ταχέως ἀποδιδόντας τοὺς τόκους, ἢ τὰ δάνεια, ἀπήτουν ὡς ὑπερόρους. Ideóque eam se maximè abominari ait Strepsiades apud Aristoph.

Εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
Δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι
Εὐθὺς μετὰ ταύτην ἐσθ' ἕνη τε καὶ νέα.

ubi νουμηνίαν ἕνην καὶ νέαν vocat, quia ἐν αὐτῇ συμβαίνει καταλήγειν τὴν σελήνην καὶ γίνεσθαι.

Οὐ παρὰ ταῖς] Scribendum τᾶς Doricè pro τῆς quod pro ταῖς. v. 4.

IN EPIGR. XXII.

Τόρρα μελῶν αἰγῶν] Legendum v. 2.

Τῇ ἔα μηλῶν αἶγας οὐ καθ' ἵμασ' ὁ Κύκλωψ.

Ut dulcem Polyphemus commentus est cantilenam, uno in loco perstans, non ampliùs gregis curam gessit. Et ita hæc esse videntur integra. Sed ne dubites, audi delicias Theocriti, ubi de Cyclope:

Πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τ' αὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
Χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀείδων,
Αὐτῶ ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
Ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος
Κύπριος ἐκ μεγάλας τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε. καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
Ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα.

Hoc me monuit eruditissimus adolescens Andreas Dacerius, quem ob eximium ejus ingenium Pater meus paterno planè amore diligebat.

IN EPIGR. XXIII.

Διφυλῆς ἀκαμαντίδος] Certè quid sit Διφυλῆς me nescire fa- v. 1.
teor: & verum puto quod conjicit idem Andreas Dacerius: legit enim,

Πολλάκι δὲ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ———

nam φυλὴ Ἀκαμαντὶς in Attica ab Acamante Thesei filio sic dicta. Vide Harpocrat.

Χελισσοφόροις ἐπὶ διθ.] Nemo non videt legendum κισσοφόροις v. 2.
ἐπὶ διθυράμβοις.

Διονυσιάδες] Διονυσιάδες ἐν Σπάρτῃ παρθένοι αἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις δρό- v. 3.
μον ἀγωνιζόμεναι. Hesych.

Λιπαρὰν ἔθειραν] *unguentis delibutam.* Res nota est. v. 4.

v. 5. Εὖ δι' ἐπηθλωεῖτο] Nemo hoc, opinor, intelliget. Integrum versum sic legerem,

Εὖ δ' ἐπηθλωεῖτο γλυκερὰν ὀπὰ δωρείων ἀρίστοις,

hoc est,

Benè autem formabat, fingebat dulcem vocem Dorum optimis Argivus ille dulcem infundens tibiis spiritum.

v. 7. Οἱ τόνδε τρίποδα] Hæc historia mihi ignota est.
v. 9. Κύκλων] Lege κύκλον, probat τὸ μελίγηρυν.
Ibid. Αρμασιν ἐν χαρίτων] Notabis currus etiam gratiis tribui.

IN EPIGR. XXIV.

v. 1. Τὴν ἀλίην] ἀλία genus navigii.
Ibid. Αλα λιτὸν ἐπλαθὼν] Notari potest ἅλα λιτὸν hîc dici *tranquillum mare*.
v. 3. Θεοῖς Σαμόθραξι] De Diis Samothracibus qui *Cabeiri* dicebantur, vide quæ notavimus Epigr. XV.
Ibid. Τήνδε] Refer ad ἀλίην, non verò ad ὄχλω.

IN EPIGR. XXV.

v. 3. Ανὰ τήνδε] Quid? ὁμαδίλω. An legendum ἀνὰ παῖδε. Nihil in sequentibus video.
v. 5. Οἱ δ' λέγουσιν] Legendum αἱ δ' λέγουσιν.
v. 6. Ιερὸς ὁ πλόκαμος] Quid hoc sit me nescire fateor.
Ibid. Τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοὶ] Vide suprà Epigr. v.

Μὴ λέγε πρὸς Χαρίτων τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί.

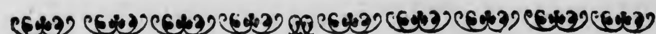
IN EPIGR. XXVI.

Nil omnino conjicere possum in hoc Epigrammate, ut nec in sequenti, quod mihi possit placere: itaque satius est ea aliis illibata relinquere.

IN EPIGR. XXVIII.

v. 2. Κ' ἔτι μύροισι νοτεῖ] *de more:* infantes enim statim atque in lucem erant editi, vel aqua, vel unguentis Veteres abluebant. Nota autem hoc verbum νοτίω, *humidus sum, perfluo;* nam rarum est. Cætera in venustissimo hoc Epigrammate plana sunt.

IN
CALLIMACHI FRAGMENTA
NOTÆ.

IN FRAGM. I.

Αει γὰρ σμικροῖς] Hoc idem est ac proverbium quod olim in Syria jactabatur, ut ex D. JESU CHRISTI verbis patet, *Habenti dabitur.*

IN FRAGM. II.

Προέχουσα] *prominens è capite, propendens.* v. 1.
Χαῖον] *pedum*, aut *venabulum.* v. 2.

IN FRAGM. III.

Θῖνας] *loca arenosa*, SABLONIÉRES. v. 2.
Επιβλέπετε] *videtis*, hoc est *servatis, curatis*. Sic *videre domi, videre auspiciis*, dixit Cicero. Ibid.
Οφέλλετε] VOUS ME DEVEZ RENDRE MA MERE. Sic v. 3.
Latini verbo *debere* usi sunt. Horat.

Navis, quæ tibi creditum
Debes Virgilium, finibus Atticis
Reddas incolumem, precor.

IN FRAGM. IV.

Εκπλέεσθε] Melius in Codice Stephani legitur ἐκπλέεσθαι.

IN FRAGM. V.

Νάξῳ] Insula Maris Ægæi. Hanc etiam Strongylen, Diam, Dionysiam, Callipolin & Siciliam minorem vocatam fuisse testatur Plinius.

IN FRAGM. VI.

Αετπάζων δέρμα κατωμάδιον] Forsan de Hercule intelligendum est hoc Fragmentum: nil tamen affirmo, cùm omnes prisci illi Heroës ferinis pellibus solerent tegi, quod vel ex

Virgil. notum est. Pelles autem eæ nodo sub mentum religatæ ex humeris dependebant. Virgil.

Sordidus ex humeris nodo dependet amictus.

IN FRAGM. VII.

v. 1. Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο] Fragmentum est è carmine quod vertit Catullus de Coma Berenices, ut & sequens. Vide ibi notata v. 48.

Jupiter ut Chalybωn omne genus pereat.

IN FRAGM. VIII.

v. 1. Ἡ δὲ Κόνων μ' ἔβλεψεν] Catul. de Coma Berenices vers. v.

Idem me ille Conon cælesti lumine vidit
E Beroniceo vertice cæsariem,
Fulgentem clarè, quam multis illa Deorum
Non sine taurino sanguine pollicita est.

Vide notata ibidem.

Ibid. Βερονίκης] Illa *Berenice* & *Beronice* dicebatur. Apud Hyginum sæpè.

IN FRAGM. IX.

v. 1. Χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν] Hunc Callimachi locum ex ejus Galatea adducit Athenæus: Καλλίμαχος δ' ἐν Γαλατείᾳ τὸν Χρυσόφρυν, ἢ μᾶλλον Χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν. Ibidem etiam alium ejusdem Callimachi locum laudat ex Epigrammatis, ἐν δὲ τοῖς ἐπιγράμμασιν ὁ αὐτὸς ποιητὴς φησὶν, ἱερὸς δέ τις ἱερὸς ἰχθύς. Hic autem piscis Latinis *aurata*, vel *orata* dicitur.

IN FRAGM. X.

v. 1. Ἀκόντιον] Intellige humorem ejaculatum. Celeberrimus in Antiquorum conviviis lusus fuit, qui Κότταβος dicebatur, in quo amatores, exhausto poculo, humoris reliquum in majora pocula ab alto infundebant, ut in lancem aliam mitterent, sicque sonum ederent, qui si major ederetur, se ab amasiis diligi augurabantur. Sed en tibi totam ejus ludicri descriptionem Latinam quidem, ut faciliùs intelligatur. *Talis apud Athenienses ludus erat. Virga quædam longa erat in terram defixa, ac super eam altera deligata, huc & illuc nutans, ut fieri solet in lancium jugo. Hæc lances duas habebat appensas, sub iis*

iis lancibus crateres erant duo aqua pleni, & sub aqua statua ænea deaureata, Μάνης *dicta. Jam verò ludentibus omnibus, surgebat aliquis phialam habens vini plenam, & quam longè absistens, quod vini ex epota illa supererat, id in lancem unam mittere conabatur, ut repleta gravis fieret, inclinatáque statua quæ sub aqua erat, caput allideret, atque ita sonum ederet; quique ita jecerat, ut ne gutta quidem una in terram cecidisset, hic victor erat, seque ab amica redamari gloriabatur.* Vide Aristoph. Scholiasten in Εἰρήνῃ pag. 717. Edit. Genevæ, qui hunc Callimachi locum laudat. Vide & Joannem Tzetzen Chil. VI. cap. LXXXV.

Σικελᾶς ἐκ κυλίκων λατάγας] Legendum σικελὰς, ut & apud v. 2.
Scholiasten Aristophanis legitur loco suprà citato. Est autem, Λατάγη τὸ ὑπολειπόμενον ἐκ τοῦ ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρὸν, ὃ συνεστραμμένῃ τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ Κοττάβιον. Porrò Σικελὰς dicit noster, quia, ut ait idem Interpres Aristoph. Σικελική τις ἐστι παιδιὰ, πρῶτον εὑρόντων Σικελῶν. Unde Anacreon, Σικελικὸν κότταβον ἀγκύλῃ δαΐζων. & Critias in Elegiis,

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονὸς ἐκπρεπὲς ἔργον.

IN FRAGM. XI.

Ἐπιπέλεται] Pater meus amantissimus putabat legendum ἐπιτέρπεται, ut in Fragmento proximè sequenti, τέρπουσι λιπαραὶ Φοῖβον ὀνοσφαγίαι. Vel fortasse ἐπιπέλεται significat *adest propitius & favens.* De Asinorum sacrificiis vide Fragmentum sequens.

IN FRAGM. XII.

Φοῖβον ὀνοσφαγίαι] De Hyperboreis qui Apollini Asinos sacrificabant, sic Pindar. Pith. Od. x.

Παρ' οἷς ποτε Περσεὺς
Ἐδαίσατο λαγέτας δώματ' ἐσελθὼν,
Κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας
Ἐπιτόσσαις θεῷ
Ῥέζοντας. ὧν θαλίαις ἔμπεδον
Εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
Χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν
Ὀρθίαν κνωδάλων.

IN FRAGM. XIV.

v. 1. Κυταίου] Scribe per majusculam litteram Κυταίου. De Argonautis loquitur, Cytæa est Colchica urbs, unde Medea Κυταιΐς, & Æetes pater ejus Κυταῖος: quod autem ait Scaliger in Propert. in illam deportatas fuisse decem tribus à Salmanasar Assyrio, unde Samaritani hactenus à Judæis Κυταῖοι dicti, *Cutæi*; id verò omnino falsum est, ut in suis in Origenem Notis monuit illustris Huetius.

v. 2. Αρμονίην] *In Illyricum*, ubi Cadmi Harmoniæque monumentum conspicitur.

IN FRAGM. XV.

v. 1. Ωπὰς] Nescio quid hoc sit; non enim dicitur ὠπαί.

v. 2. Λήπιραι] *Sacerdotes.* Hesychius, Λήπιραι, ἱέρειαι τῶν σεμνῶν θεῶν, ubi Guiet. legit Λίπιραι. Λιπ.

Ibid. Ησυχίδας] Ησυχίδαι Athenis erant indigenarum genus, Hesych. Ησυχίδαι, γένος Αθήνησι ἰθαγενῶν.

IN FRAGM. XVI.

v. 1. Α Κατάκλειστος] Κατάκλειστον *puellam* dicit, quia hic mos erat in Græcia, ut puellas in thalamis custodirent; neque eas prodire sinerent, dum eæ adhuc essent innuptæ. Phocylid.

> Παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι
> Μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς.

v. 3. Εὐναίοις ὀαρισμοῖς] Gallicè diceres DISCOURS DE MARIAGE.

v. 4. Ισον ὀλέθρου] Legendum puto ὀλέθρῳ: imò & ita apud Scaligerum in Catull. legitur.

v. 1. IN FRAGM. XVII.

Καὶ κυάμων] Legebat Pater meus,

> Καὶ κυάμου ἀπὸ χεῖρος ἔχειν αἰγῶντος ἔδεσθαι.

v. 1. IN FRAGM. XVIII.

Θρηϊκίην] Sic Horat. Amystida Threiciam vocat.

> *Neu multi Damalis meri*
> Ibid. *Bassum Threicia vincat amystide.*

Απήνατο] Legendum suspicor αἰνήνατο, *recusavit.* Id sequentia suadent, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ.

IN FRAGM. XIX.

Hoc Epigramma (Epigramma enim integrum est, in Arati vita quæ Achilli Statio adjecta est) legitur in eum Poëtam scriptum. Sed quia corruptissimum est illud, prout emendavit Casaubonus, adscribam:

> Ησιόδου τόδ' ἄεισμα, καὶ ὁ τρόπος οὐ τὸν ἀοιδὸν
> Εσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον
> Τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταὶ
> Ρήσιες Αρήτου σύγγονοι ἀγρυπνίης.

Et nunc planum est. Carmen autem Hesiodi de Syderibus laudant veteres Grammatici. Theon in Aratum ἀστρικὴν βίβλον vocat: ὁ Σολεὺς *Aratus* quippe Solensis erat: hujus Librum Astronomicum vocat Callimachus ῥήσιας λεπτὰς, ut Strabo τὰ κατὰ λεπτὸν lib. x. δηλοῖ δὲ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ Αρατος ἐν τοῖς κατὰ λεπτόν. Et Ptolemæus Rex in Epigrammate quod in eadem illa vita legitur,

> Αλλὰ τὸ λεπτολόγου σκῆπτρον Αρητος ἔχει.

IN FRAGM. XX.

Ερκιος] In al. legitur ἔρχιος. An ab ἐρχία, quæ est Tribus Atticæ? Certè hîc aliquid latet. v. 2.

IN FRAGM. XXI.

Αληπίδαι] Nescio quid sit: forsan ab ἀλῆτις, ἑορτὴ Αθήνησιν, ut ait Hesychius: sed dubito; forsan ab ἁλαί, quo modo vocabantur δύο δῆμοι τῆς Αττικῆς.

Γεγλόπερον] Pater meus putabat legendum ὠγυγιώτερον. Ibid.

Αἰγαίων] quem Dii Briareum, illum Αἰγαίωνα vocabant homines. Homer. v. 2.

> Ον Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
> Αἰγαίωνα ———————

Sed hoc Fragmentum de Briareo non potest intelligi. Hic igitur Αἰγαίωνι erit Neptuno; Αἰγαίωνα enim vocatum fuisse Neptunum certum est. Hesych. Αἰγαίων ἐπιτεταμένως ἐνάλιος θεὸς, οἱ δὲ ὁ Βριάρεως καὶ ὁ Ποσειδῶν.

Σύμβολον] *apium.* Agones, Olympia, Nemea, Isthmia, Py- v. 3.

thia. In Olymp. *oleaster*, in Nem. *pinus*, in Isthm. *apium*, in Pyth. *poma*. in Epigr. Ἄθλα δὲ τῶν κότινος, μῆλα, σέλινα πίτυς.

IN FRAGM. XXII.

De Hercule Fragmentum istud debet intelligi, qui labores duodecim, jubente Euristheo, reliquos suopte motu exantlavit. Unde Pind. Nem. Od. III.

v. 1. ———————— ἰδίᾳ τε ἐρευνά-
σε τεναγέων ῥοάς, ὅπα πόμπιμον
v. 1. Κατέβαινε νόστου τέλος,
Καὶ γᾶν φράδασσε.

Βαρυσκίμπων] *propter clavam.*

IN FRAGM. XXIII.

Οἱ τὸν ὀλ.] Οἱ, hoc est αὐτῷ *sibi*. Et malè in Schol. Pind. legitur ὅς. De Perillo autem hic sermo est, qui Phalaridi Agrigentinorum Tyranno taurum æneum, januam à latere habentem dedit, ut in eo homines igne supposito combureret, eos verum bovis mugitum edituros affirmans. At eum Phalaris primum opus suum jussit imbuere. Ovid. Trist. lib. III.

Pro quibus juventis, ut munus munere penses,
v. 1. *Da, precor, ingenio præmia digna meo.*
Dixerat. At Phalaris, Pœnæ mirande repertor,
Ipse tuum præsens imbue, dixit, opus.

IN FRAGM. XXIV.

Ταὶ μὲν ἀφισκύδης] Mendosissimum est hoc fragmentum. Et cùm in eo tota essem, ut inde aliquid elicerem, supervenit doctissimus Andreas Dacerius, quem suprà nominavi, ísque dum illud seduló legit, antequàm è Musæolo nostro egrederetur, stans, ut ita dicam, pede in uno sic illud ingeniosissimè restituit,

Τοῖς μὲν ἀεισκύδης οὔτις ἀνῆκε Διὸς
Ἄργος ἔχειν ἴδιόν περ ἐὸν λάχος, ἀλλὰ γενέθλην
Ζηνὸς ὅπως σκοτίη τρηχὺς ἄεθλος ἔοι.

atque illi de Heraclidis Poëta videtur loqui. Quos Juno Argos ita passa est accedere, ut illis cum Peloponnensibus & Tegeatis aliquot præliis esset decernendum, quod ex Apol-

lod. & Diodor. notum est. Heraclidas autem Jovis γενέθλην σκοτίην vocat, quia Hercules ex Jove & Alcmena natus est. Hæc ille, donec quis meliora in medium proferat. Addit v. 2.
idem, fieri posse ut quis historiam comminiscatur quæ ad Fragmentum illud referri posse videbitur: sed sic etiam non minùs de Fragmenti totius emendatione constabit.

Ἴδιόν περ ἐὸν λάχος] Nam Junoni sacrum erat Argos. Pind.

Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ————

& Horat. v. 1.

Plurimus in Junonis honorem
Aptum dicit equis Argos, ditésque Mycenas. v. 2.

IN FRAGM. XXV.

Ἐπὶ τέγος ἱερὸς] Benè apud Pind. legitur ἱερὸν: sed legendum ob versum ἐπὶ τέγος ἱερόν.

Κάλπιδες] Hydrias oleo plenas intellige, quæ Athenis iis dabantur qui Panathenæa vicerant. Pind. Nem. Od. x.

———— γαίᾳ δὲ καυ-
θείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐά- v. 1.
νορα λαὸν ἐν ἀγγέων v. 2.
ἕρκεσιν παμποικίλοις.

IN FRAGM. XXVI.

Κεκομμένα] κεχαραγμένα.

Κυδίππην ὡς] Benè alibi legitur ὅσ'. Sic Propert.

Scribitur & vestris Cynthia corticibus.

& Theocrit. in Epithalam. Helenæ:

Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται (ὡς παριών τις
Ἀγνοίῃ) Δωριστί, σέβου μ' Ἑλένας φυτὸν εἰμί.

Et non solùm in arboribus, sed & in parietibus semper scribendi mos fuit, Aristoph. in ἀχαρν. Ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε γ' ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφον Ἀθηναῖοι καλοί. Ubi Schol. Ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ δένδροις ἢ φύλλοις. v. 1.
Et hocce Callimachi Fragmentum adducit.

IN FRAGM. XXVII.

Αὐτὸν μὲν φιλέουσ'] Contrà Virgil. in Ciri, qui hos versus imitatus est.

Quem pavidæ alternis fugiunt optántque puellæ
v. 2. *Heſperium fugitant, cupiunt ardeſcere ſolem.*

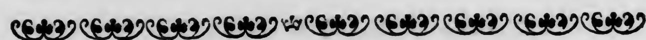
IN FRAGM. XXVIII.

v. 2. Τὸν] id eſt ὄν.

Ibid. IN FRAGM. XXIX.

Ἐννείθμοι] legendum ἐννείθμοι.

Δαύλια] δαυλία eſt *ficedula*; ſed δαύλιον quid ſit, neſcio: forſan legendum γαύλια *mulctralia*.

IN

FRAGMENTA, QVÆ A VULCANIO ex Etymologico Græco adducta ſunt,

N O T Æ.

In voce ἄιρα.

AΙΡΑΩΝ] ἄιρα, σφῦρα, hîc ſumitur pro *malleo*.

In voce ἀλὲς.

Ἀλὲες] Hujus loci meminit Plutarch. in Moralibus: eum etiam laudat Schol. Theocriti, & ex Callimachi Choriambis ſumptus eſt.

In voce ἀλλὶξ.

Ἐνίπησι] ſcribendum ὠέτησι, id eſt περόναις.

In voce ἀμπρεύω.

Ληόθεν] Hoc Fragmentum ſic reſtituit Caſaub.

Ἄνδρες δείλαιοι δ' ἐκ ληόθεν ἀμπρεύοντες.

Loquebatur Callimach. de ubertate meſſis, & συγκομιδῆ frugum ἐκ ληόθεν valet ἐκ τοῦ ληίου *ex arvo*, ubi ſeges. Qui λειόθεν retinent, & ἀμπρεύειν explicant *vitam trahere*, repelluntur ſatis ab ipſo Authore, qui ait κυρίως hîc verbum illud accipi. ἀμπρεύω, ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ἐπὶ τοῦ ἕλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν.

Ἀμπρεύοντες] Ariſtophanes uſus eſt compoſito.

Χ' ὤπως ποτ' ἐξαμπρεύσωμεν
Τοῦτ' αὐτὸ κανθηλίου.

ubi Schol. ἐξαμπρεύσωμεν, ἀντὶ τοῦ ἑλξωμεν. ἄμπρον, τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τὰς βόας) Lege τοῦ ἕλκοντος βοός.

In voce Ἄρδις.

Ἄρδιν] Meminit Theocrit. alicubi, ſeu quicumque Aram ſcripſit,

Ἰνίς τ' ἀνδροβρῶτος,
Ἰλιοραίστας ἀρδίων ἦρ
Ἐς τοὐκρίδ' ἄγαγε πείπρωθον.

In voce ἀρπίς.

Ἐν μὲν γὰρ] Legebat Pater meus,

Ἦν μὲν τριζῶι θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι.

Intelligit enim μαχαιραν, quam Ægeus cum calceamentis ibi reliquerat. Vide Plutarch. in Theſeo, & Hygin. & Apollodor. lib. 3.

In voce ἀσκαίτης.

Hac voce uſus eſt Ariſtoph. ἐν νεφ.

Ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκαίτην λαβών.

ubi Schol. ἀσκαίτην, σκίμποδα, δίφρου γὰρ εἶδος, ἢ τὸν κράβατον.

In voce Ἀσυρία.

Ἡ ἀπὸ Ἀσυρίων] Ex Poëmatio de Coma Berenices:

Vaſtatum finis iverat Aſſyrios.

Nam eò Fragmentum iſtud referendum puto.

In voce ἀστρίας.

Λάθρον] Notabis λάθρον pro λάθρα.

In voce ἄσυρον.

Ὑψιζώρου] Hæc vox mihi ſuſpecta eſt. An legendum ὑψὶ ζωροῦ? Sed non video quomodo dici poſſit τρύφος ζωροῦ: forſan legendum ὑψίζωνος.

In voce ἀπλάτρανος.

Τὸν ἀπλάτρανον γὰρ] Lege ut reſtituit Caſaub.

Οὐδὲ τὸν ἀπλάτρανον τι ἔδωκε.

Ita extulit proverbium Homericum, quo & Theocritus eſt

uſus, οὐδ᾽ ἄλα δοίης. Nam ἀτθάραγμος eſt τοὐλάχιστον, ut apud Latinos *ciccus, pilus, hetta, nauci.*

In voce ἀφαυρός.

Η ἄφαρον φαρόωσι] ἄφαρον, ἀνήροτον. φαροῦν, ἀροτριᾷν, φαρῶσαι, ἀρόσαι, νεῶσαι, Heſych. Vide pag. 160. Nam ibi idem Fragmentum repetitur.

In voce βοῦδος.

Βοῦδε᾽ ἔχουσα] Quod apud Heſych. eſt βοῦδος, apud Pollucem eſt βοῦθος, ἱμάτιον γυναικεῖον.

In voce βούχετα.

Εξ ἁλὸς δίκλω] An ἐξ ἁλὸς οὐ δίκη, &c.

In voce βωνίτης.

Βωνίτησι] Βωνίτας, τοὺς ἐν ἀγρῷ, οἱ δὲ βουκόλους ἢ ἀγροίκους, Heſych. Quæ ſequuntur, ſcilicet ἐπὶ κρύπτοισι, mihi ſuſpecta ſunt.

In voce γαιοδόται.

Γαιοδόται] οἱ Αρχιτέκτονες, *Geometræ*: fortè legendum eſſet γαιοδάται, id eſt *diviſores terræ, menſores, finitores*, ut dicit Plaut. in Pœnulo.

In voce γλαρίς.

Καθεσμένη τε μολιβδίς] Hunc locum ſic emendavit Pater meus καθιεμένη τε μολιβδίς, ſtaphyle eſt amuſſis, μολιβδὶς eſt plumbum quod deorſum demittitur.

In voce γραικός.

Γραικοὶ δὲ γῆς] Lege γραικοὶ δὲ τῆς γῆς. Revera Græci rerum Ægyptiarum erant imperiti, adeóque totius reconditæ vetuſtatis: illuſtrem locum dabit Plato in Timæo, ubi ſic Solonem affatur ſenex Ægyptius: ὦ Σόλων, Σόλων, ἕλληνες ἀεὶ παῖδές ἐστε, γέρων δὲ ἕλλην οὐκ ἔστιν.

In voce Γράσται.

Εγρας] *manducabat, abſumebat.* Vox Cypria, Heſych. γρᾶ, φάγε, Κύπριοι.

In voce δάκνω.

Fragmentum iſtud de Hercule Cerberum ex inferis adducente debet intelligi.

In

In voce δανάκης.

Sic hos verſus reſtituit Caſaubonus,

Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται
Μουνὴ ἐνὶ πτολίων, ὅγε πάτριον οἴσεται ἄλλοις
Εν στομάτεσσι, νεὼς Αχεροντείας ἐπιβάθρον.

Ibi autem loquitur Callimachus de Hermione, ubi fuit altiſſimus terræ hiatus, quo mortuorum animas rectà ad inferos pervenire putabant: & ideò nauli gratia δανάκην, numiſmatis genus ori ſuorum mortuorum non inſerebant. Strabo, παρ᾽ Ερμιονεῦσι δὲ τεθρύλληται τὴν εἰς Αδου κατάβασιν σύντομον εἶναι. διόπερ οὐκ ἐντιθέασιν ἐνταῦθα τὸν ναῦλον.

In voce δίασμα.

In 70. Interpr. vertitur *licium*.

In voce δίκρον.

Δίκρον φίλτρον] Lege, ut emendavit Caſaub. δίκρον φιτρὸν ἀειρομένη. Furcam intelligit.

In voce Διφᾷ, τὸ ψηλαφᾷ.

Μήδ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῦ διφᾶτε] Hîc διφᾶτε, ſine dubio ſignificat *expectate*: ſic Gallicè verterem: N'ATTENDEZ PAS DE MOY UNE CHANSON BRUÏANTE.

In voce δόναξ.

Αστερίωνος] Αστερίων fluvius Argiæ, cujus meminit Pauſanias. Papin. etiam IV. Thebaïd.

——————— *Eraſinus, & aquis*
Fluctibus Aſterion. ———————

In voce δύπτης.

Δύπται] *mergi aves.*

Ενδιοι] μεσημβριναί, id eſt *meridie gaudentes*, Virgil. *apricos* vocat.

Apricis ſtatio gratiſſima mergis.

Καύηκες] Sunt lari. Heſych. Καύαξ, λάρος.

In voce εἰνατία.

Εἰνατίην] Lucinam à monte Cretæ qui Εἴνατος. Heſych. non montem, ſed ſimpliciter τόπον vocat, εἴνατον, τόπος Λυκίας ἢ Κρήτης.

usus, οὐδ' ἄλα δοίης. Nam ἀττάραγος est τοὐλάχιστον, ut apud Latinos *ciccus, pilus, hetta, nauci.*

In voce ἀφαυρός.

Η ἄφαρον φαρόωσι] ἄφαρον, ἀνήροτον. φαροῦν, ἀροτριᾶν, φαρῶσαι, ἀρόσαι, νεῶσαι, Hesych. Vide pag. 160. Nam ibi idem Fragmentum repetitur.

In voce βοῦδος.

Βοῦδε' ἔχουσα] Quod apud Hesych. est βοῦδος, apud Pollucem est βοῦθος, ἱμάτιον γυναικεῖον.

In voce βούχετα.

Εξ ἁλὸς δίκλω] An ἐξ ἁλὸς οὐ δίκη, &c.

In voce βωνίτης.

Βωνίτησι] Βωνίτας, τοὺς ἐν ἀγρῷ, οἱ δὲ βουκόλους ἢ ἀγροίκους, Hesych. Quæ sequuntur, scilicet ἐνὶ κρύπτεισι, mihi suspecta sunt.

In voce γαιοδόται.

Γαιοδόται] οἱ Ἀρχιτέκτονες, *Geometræ*: fortè legendum esset γαιοδάται, id est *divisores terræ, mensores, finitores*, ut dicit Plaut. in Pœnulo.

In voce γλαφίς.

Καθισμένη τε μολιβδίς] Hunc locum sic emendavit Pater meus καθιεμένη τε μολιβδίς, staphyle est amussis, μολιβδίς est plumbum quod deorsum demittitur.

In voce γραικός.

Γραικοὶ δὲ γῆς] Lege γραικοὶ δὲ τῆς γῆς. Revera Græci rerum Ægyptiarum erant imperiti, adeóque totius reconditæ vetustatis: illustrem locum dabit Plato in Timæo, ubi sic Solonem affatur senex Ægyptius: ὦ Σόλων, Σόλων, Ἕλληνες ἀεὶ παῖδές ἐστε, γέρων δὲ Ἕλλην οὐκ ἔστιν.

In voce Γράσται.

Εγρας] *manducabat, absumebat*. Vox Cypria, Hesych. γρά, φάγε, Κύπριοι.

In voce δάκνω.

Fragmentum istud de Hercule Cerberum ex inferis adducente debet intelligi.

In

In voce δανάκης.

Sic hos versus restituit Casaubonus,

Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται
Μοῦνοι ἐνὶ πολίων, ὅγε πάθμιον οἴσεμεν ἄλλοις
Εν στομάτεσσι, νεὼς Ἀχεροντείας ἐπίβαθρον.

Ibi autem loquitur Callimachus de Hermione, ubi fuit altissimus terræ hiatus, quo mortuorum animas rectà ad inferos pervenire putabant: & ideò nauli gratia δανάκην, numismatis genus ori suorum mortuorum non inserebant. Strabo, παρ' Ερμιονεῦσι δὲ τεθρύλληται τὴν εἰς Αδου κατάβασιν σύντομον εἶναι. διόπερ οὐκ ἐντιθέασιν ἐνταῦθα τὸν ναῦλον.

In voce δίασμα.

In 70. Interpr. vertitur *licium*.

In voce δίκρον.

Δίκρον φίλτρον] Lege, ut emendavit Casaub. δίκρον φιτρὸν ἀειρομένη. Furcam intelligit.

In voce Διφᾶν, τὸ ψηλαφᾶν.

Μήδ' ἀπ' ἐμεῦ διφᾶτε] Hîc διφᾶτε, sine dubio significat *expectate*: sic Gallicè verterem: N'ATTENDEZ PAS DE MOY UNE CHANSON BRUÏANTE.

In voce δόναξ.

Αστείωνος] Αστερίων fluvius Argiæ, cujus meminit Pausanias. Papin. etiam IV. Thebaïd.

——————— *Erasinus, & aquis*
Fluctibus Asterion. ———————

In voce δύπτης.

Δύπται] *mergi aves.*

Ενδιοι] μεσημβριναί, id est *meridie gaudentes*, Virgil. *apricos* vocat.

Apricis statio gratissima mergis.

Καύηκες] Sunt lari. Hesych. Καύαξ, λάρος.

In voce εἰνατία.

Εἰνατίην] Lucinam à monte Cretæ qui Εἴνατος. Hesych. non montem, sed simpliciter τόπον vocat, εἴνατον, τόπος Λυκίας καὶ Κρήτης.

In voce εἰσπνήλης.

Εἰσπνήλης] eſt *amans* : aſt ἐρώμενος eſt *amaſius* , meminit Theocrit. Idyll. 12.

> Δοιὼ δή ἵνε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γένεσθω
> Φωθ'. ὁ μὲν ἦν εἰσπνίλης, φαίη χ' ὡ' μυκλαίσδων
> Τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι, ἀΐταν.

Ex quo loco apparet vocem eſſe Laconicam : nam Ἀμύκλαι Laconicæ urbs ; ea uſus eſt Callimachus ut ſua ; nam alicubi vocat πατρώϊον linguam Spartanam.

In voce ἐμπλάπιεσα.

Τίκεν χωνὴ] Suſpicor τὸ χωνὴ poſitum fuiſſe ad explicationem τοῦ ἐμπλάπιεσα , atque adeò legendum ,

> Τοὺς αὐτοῦ σκολίους ἐμπλάπιεσα τίκεν.

Sic pentameter verſus eſt integer.

In voce Ζαχρῆς.

Διόνυσον ζαχρεία] Reperitur apud Heſychium, Ζαχρῆς, Διόνυσος: eſt autem Ζαχρῆς *magnus & eximius venator*.

In voce Ζάγκλον.

Κέκρυπται χωνὴ] Legendum puto.

> Κέκρυπται γὰρ χώνη ζάγκλον ὑποχθονίη.

Ζάγκλη & ζάγκλον Syracuſia lingua δρεπάνιον.

In voce Κηκὰς , id eſt λοιδορεία.

Κηκάδι σοῦ γλώσσῃ] hoc eſt κακοποιῷ, κακολόγῳ *maledica* : neque enim, quod ſuprà , Κηκὰς eſt λοιδορεία , ſed *convitiatrix* , *calumniatrix* , &c.

In voce Κίβισις.

Εἰ γὰρ ἐπιθήσει] Legerem,

> Εἰ γὰρ ἐπιχήσει πάντα ἐμὴ κίβισις.

ἐπιχήσει , *continebit* , *capiet*. Κίβισις Cypria vox.

In voce Κοάλεμος.

Ἐνόησεν] *cogitavit* , à κοεῖν & ἠλεὸν eſt κοάλεμος , utitur Ariſtophanes in Equit. κοάλεμον αἱματοπώτην , ubi Schol. Κοαλέμον τὸν Ἀγροικόκριτον οὕτως εἶπεν , ἐγκεῖται δὲ τῇ λέξει τὸ , τὸ ἠλεὸν εἶναι τὸ κοεῖν ὃ ἐστὶ νοεῖν , τὸν οὖν ἀνόητα εἶναι μάτην κοοῦντα κοάλεμον εἶπεν.

In voce λάκης.

Αὖθις ἀπαίτζουσαι ἔκνων] Hoc Fragm. ſic emendavit Caſaub.

> Αὖθις ἀπαιτίζουσαι ἐλὼ ἐνεργία λάκην.

Nam ἔκνων nihil eſt : ἔκνων à κνάω non ſatis convenit. Hæc ille, ſed legendum potiùs

> Αὖθις ἀπαιτίζουσαι ἔγνων ἐνεργία λάκην.

ἔγνων *cognovi* , *vidi* : λάκης autem eſt *trua*. Sic apud Nicandrum:

> ——————— λάζεο τύκτην
> Εὐεργῆ λάκην. ———————

In voce λοσχάδες.

Λογάσι] Sic edendum curavi, cùm malè in al. eſſet λοσχάσι : verſus enim pentameter eſt ; neque minùs benè dicitur λογάσι quàm λοσχάσι : λογάδας , τοὺς ἐπιλέκτους , οἱ δὲ τοὺς ὄψεις , οἱ δὲ κανθοὺς καὶ ψήφους λευκάς. Heſych.

In voce μίκκος.

Idem eſt ac illud quod ſuprà vidimus , ἀεὶ γὰρ σμικροῖς σμικρὰ διδοῦσι θεοί , nec opus erat hîc repeti.

In voce μύκλος.

Εννέα μύκλος] Legi debet unica voce ἐννεάμυκλος , μύκλαι αἱ ἐπὶ τῶν ὄνων γραμμαὶ μέλαιναι τοῖς τραχήλοις καὶ ποσὶν ἐγγινόμεναι. Heſych.

In voce ὄλπις.

Καί ῥα περὶ σκαιοῖο] Simile quid apud Horat.

> *Ibant octonis referentes idibus æra*
> *Lævo ſuſpenſi loculos tabulámque lacerto.*

In voce πόα.

Ποίας] Hoc eſt ἐνιαυτούς. Sic Virgil. dixit *ariſtas*.

> *Poſt aliquot , mea regna videns mirabor , ariſtas.*

Poſt aliquot ariſtas , hoc eſt *poſt aliquot annos*.

In voce φαρῶ.

Αφαρον φαρόωσι] Vide notata pag. 248. Nam ibi idem Fragmentum reperitur, ἢ ἄφαρον φαρόωσι. Itaque mihi ſuſpicio eſt hîc legi debere , ut verſus ſtet :

> Η ἄφαρον φαρόωσι , μέλει σφισὶν ὄμπνιον ἔργον.

Ομπνιον] ὀμπνὴ , τροφή : Hîc ὄμπνιον ἔργον eſt opus cereale : *Ibid.*

ὀμπνία enim Ceres. Hesych. ὄμπνειος, λειμὼν ὁ τῶν πυρίνων καὶ δημητρείων καρπῶν, ἐπεὶ ὀμπνία ἡ Δημήτηρ.

In voce φιαρός.

Φιαρὴ ἠώς] A φάος, φαερὸς, unde φιαρὸς : ideóque optimè Hesych. φιαρὸν exponit λαμπρόν.

IN FRAGMENTA ADJECTA ad pag. 161.

NOTÆ.

IN FRAGMENTUM II.

v. 1. Οἴ τυ καὶ Ἀπόλλωνα] Fugit me quid sit Ἀπόλλωνα χωεῖον. Forsan legendum Ἀπόλλωνος. Cæterùm, hoc Fragmentum ex Hecale Callimachi adducit Schol. Pind. Nem. Od. I. initio.

v. 2. Καὶ εὔποδα δηιώνην] Hoc etiam mihi suspectum est.

IN FRAGM. III.

Ἐργίνος Κλυμένου] Hanc Ergini victoriam cantat Pind. Olymp. in fine Od. IV.

——— διάπειρά τοι
Βροτῶν ἔλεγχος.
Ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν
Ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
Χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν
Δρόμον, ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ,
Μετὰ στέφανον ἰών.
Οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι
Χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
Φύονται δὲ καὶ νέοις,
Ἐν ἀνδράσι πολιαὶ
Θαμὰ, καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
Ἐοικότα χρόνον.

ubi vide sis Schol. qui fusè historiam narrat.

IN FRAGM. IV.

Ζηνί τε καὶ Νεμέῃ] Hocce Callimachi Fragmentum adduxit Schol. Pindari, ut probet Nemeam etiam Jovi sacram fuisse. Inde est quod in Nemeis legimus, Νεμεαίου ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

IN FRAGM. V.

Ἦλιν ἀϊάσσεσθαι Διὸς οἰκίον] Καλλίμαχος τὴν Ἦλιν ἀντὶ τοῦ Πίσαν Διὸς οἰκεῖον εἶπεν. καὶ τὸν ἐν Πίσῃ δὲ Δία Ἠλεῖον εἶπε Καλλίμαχος. Ἀλεῖος ὁ Ζεύς. Hæc Schol. Pind. qui præterea id evenisse dicit, Ὅτι οἱ Ἠλεῖοι ὑφ' ἑαυτοὺς ποιησάμενοι τοὺς Πισάτας Ἦλιν τὴν Πίσαν μετωνόμασαν.

Φυλεῖ] Phyleus Augeæ Elidis Regis filius fuit. *Ibid.*

IN FRAGM. VI.

Πτέρνῃ θ' ἵππου] Apud Schol. Pindar. legitur πτέρνη θ' ἵπποις ἐλαυνόμενος. Legendum, ut eruditissimè monuit Andreas Dacerius, πτέρνῃ θ' ἵππων ἐλαυνόμενος : hic enim περὶ τροχοῦ κεραμικοῦ sermo est qui utrinque à pedis calcaneo impellitur. Præivit ad hanc emendationem quod apud eundem Schol. legitur, Δίδυμος δὲ φησὶ, μήτε τοὺς ἱππικοὺς δρόμους, μήτε τὰς τῶν ἁρμάτων κατασκευὰς, μήτε τὸν χαλινὸν διὰ τούτων δηλοῦσθαι, ἀλλὰ τὸν κεραμικὸν τροχὸν, ἐκ μεταφορᾶς διχόθεν μετενηνεγμένης. τοῦτο μὲν, ὅτι ἵπποις οἰκεῖος ὁ τροχός. τοῦτο δὲ, ὅτι ἑκατέρωθεν ἐλαύνεται ὑπὸ ποδὸς πτέρνης. Καλλίμαχος, &c. quæ omnem dubitandi locum tollunt.

IN FRAGM. VII.

Ἕτερος δαίμων] hoc est, ὁ κακοποιὸς comparatè ad ἀγαθοποιόν. Sic Pind. Pyth. Od. III.

Δαίμων δ' ἕτερος
Ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμά-
σατό νιν. ———

IN FRAGM. VIII.

Αὐτώρης] Ὁ τρίπους. ὅτι αὐτομάτῳ κελάδῳ, ut ait Pind. hoc est αὐτοκελεύστῳ, οὐ κατ' ἐπίταγμα τῶν χρησμῳδουμένων τοὺς χρησμοὺς ἐκφέρει, ἀλλ' ἐπινοίᾳ ἢ τῇ μὴ ἐκ συντάξεως φερομένῳ. Ad Battum autem videtur hoc Fragmentum pertinere, cui roganti qua ratione

balbutientis linguæ nodos ſolveret, ultrò reſpondit tripus, in fatis eſſe ut Cyrenes eſſet conditor.

IN FRAGM. IX.

Ηὑπὲρ αὐσταλέον] Lege ut in quibuſdam Pindari exemplaribus legitur.

Η ὑπὲρ αὐσταλέον Χαρίτων λόφον.

Hunc autem Gratiarum collem in Africa ſic deſcribit Herodotus lib. 4. Οὗτοι μὲν δὴ (Γαράμαντες) καθύπερθε οἰκέουσι Νασαμώνων. τὸ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔχονται τὸ πρὸς ἑσπέρης Μάκαι, οἳ λόφους κείρονται. τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείροντες ἐν χροΐ. ἐς δὲ τὸν πόλεμον στρουθῶν καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα. διὰ δὲ αὐτῶν Κίνυψ ποταμὸς ῥέων ἐκ λόφου καλευμένου Χαρίτων ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ. ὁ δὲ λόφος οὗτος ὁ Χαρίτων δασὺς ἴδῃσι ἐστι, ἐούσης τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης ψιλῆς. ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἐς αὐτὸν στάδιοι διηκόσιοί εἰσι.

IN FRAGM. X.

Καὶ τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ] Prior verſus pentameter, alter erat hexameter. Per τὸν ἐπὶ ῥαβδῷ μῦθον ὑφαινόμενον, Homeri vel aliorum Poëtarum verſus intellige, quos ῥαψῳδοὶ lauream virgam tenentes populo recitabant, ideóque ῥαβδοῦχοι dicti. Schol. Pind. τοὺς ῥαψῳδοὺς, οἱ μὲν ῥαβδῳδοὺς ἐτυμολογοῦσι διὰ τὸ μετὰ ῥάβδου δηλονότι τὰ Ὁμήρου ἔπη διεξιέναι.

IN FRAGM. XI.

Καταβάλλομ' ἀείδειν] Καταβάλλομαι, *incipio, aggredior*. Ὅτι καταβολὰς ἔλεγον τὰς ἀρχὰς οὐ πάνυ συνήθως ἔπος. Schol. Pind. ad illud Nem. Od. I. καταβολαὶ ἱερῶν ἀγώνων, &c.

IN FRAGM. XII.

Ελλᾶτε] Puto ſignificare *deſinite*. Hoc Fragmentum adduxit Schol. Pind. ut probet quæcumque à Poëtis commendantur, ea nunquam peritura. Sed quò pertineat, conjicere non poſſum.

Ibid. Ενιψήσατε] Quid an, *dicite?* A verbo ἐνίπτω, ἐνίψω, unde ἐνιψέω, ήσω. An verò, *intingite*, à verbo ἐννίπτω, ἐννίψω, unde ἐννιψέω, ψήσω. ſimplici ν. ἐνιψήσω?

IN FRAGM. XIII.

Μυκώνην μακάρων ἕδραν] Per μυκώνην Sicyona deſignari notat Schol. Pind. in fine Nem. Od. x. Sed omnino legendum eſt Μηκώνην: Mecone enim *Sicyon* dicta fuit, non *Mycone*: μακάρων autem ἕδραν vocat, ὅτι ἐπ' αὐτῆς οἱ θεοὶ διεδάσαντο τὰς τιμάς. Heſiod.

Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι

Μηκώνῃ ————————

quem Heſiodi verſum laudat idem Schol. & ibidem malè etiam legitur Μυκώνῃ.

IN FRAGM. XIV.

Οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω] Hoc eſt καὶ γὰρ ἥκω Atticè. Sic apud Ariſtoph. in νεφ.

———————— οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ

Ελκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.

& in Βατραχ. οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς, ubi Schol. οὐ γὰρ ἀλλ', αἰτὶ τοῦ καὶ γὰρ, ἀλλὰ παρέλκει ἀττικῶς.

IN FRAGM. XV.

Ὃς ῥ' ἔφυγεν μὲν Ἀρκαδίην] De Cercyone loquebatur Callimachus, qui cum fratre Trophonio fugiens, ipſe quidem Athenas, frater verò Lebadiam Bœotiæ petiit. Sed vide, ſi tanti eſt, Scholiaſten Ariſtoph. unde hæc adducta ſunt. Locus eſt p. 155. Edit. Genevæ in fol.

IN FRAGM. XVI.

Λιμναίῳ] Hoc eſt *Dionyſo*. Λίμναι enim ἐν Ἀθήναις τόπος ἀνειμένος Διονύσῳ, ὅπου τὰ Λήναια ἤγετο. Heſych. Inde apud Ariſtoph. legimus in βατραχ.

Διόνυσον ἐν Λίμναισιν ἰαχήσαμεν.

IN FRAGM. XVII.

Υδατηγὸς ἱμαῖον] ἱμαῖος eorum ᾠδὴ qui aquam hauriunt. Heſych. ἱμονιοστρόφου μέλη vocat Ariſtoph. in βατραχ. ubi Schol. ὡς εἰκὸς ἄνδρα ὕδατα ἀρυόμενον ᾄδειν. ἱμονιὰ γὰρ καλεῖται, τὸ τῶν ἀντλημάτων σχοινίον, ὅπερ ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐν τοῖς φρέασιν ἀπηώρηται καὶ τὸ ᾆσμα ὃ ᾄδουσιν οἱ ἀντληταὶ ἱμαῖον.

IN FRAGM. XVIII.

Σκέρϐολα] A verbo σκερϐόλλω, κερτομῶ, λοιδορῶ. Utitur Aristoph. μὴ σκέρϐολλε πονηρά. σκερϐόλλω, pro ἐς κέαρ βάλλω. Eustath.

IN FRAGM. XIX.

Ἔρχεται γέρος ἀκλήϊστον] Idem quod apud Aristoph.

Τοὺς δὲ ξενίζειν, οὐδέποτε γ' ἴσχ' ἡ θύρα.

ad quem locum Schol. παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα. μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν φίλοις. νὴ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα. καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ ——— ποῦ δὲ ἐ, &c. καὶ Πίνδαρος: ἔνθ' ἄρα πεπλαμβάναι ξείνων ἕνεκεν ταῖν θύραιν.

IN FRAGM. XX.

Μύκητες] Scintillæ quæ circum ignem lucernarum exilientes, ingruentem pluviam nuntiant: unde Aristoph. in Σφηξ.

Ἔπεισι γοῦν τοῖσι λύχνοις οὑτοιὶ μύκητες
Φιλεῖ δ' ὅταν ἦ τοῦτο, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.

& Aratus in διοσημείοις.

Ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρονται περὶ μύξαν.

Fungos vocat Virgil. lib. I. Georg.

Nec nocturna quidem carpentes pensa puellæ
Nescivere hyemem, testa cum ardente viderent
Scintillare oleum, & putres concrescere fungos.

IN FRAGM. XXI.

Ἴπνια λύματα] τὴν κόπρον τῶν ζώων. Et de Hercule stabulum
v. I. Augeæ purgante Fragmentum istud debet intelligi.

IN FRAGM. XXII.

Ἦν κεῖνος ὁ χωλιαυτὴς ὦ ποτὲ] pro ἦν ποτε. sic enim semper fabulas ordiebantur: ita apud Aristoph. ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ, Latini dicunt *olim*, vel *una vice*, Galli UNE FOIS. Porrò apud Clementem in Stromatis, Callimachi in Mimiambis extat hæc fabula tribus constans Choriambis.

IN FRAGM. XXIII.

Ἐλεια] ἐλεᾶς & ἔλεα *avis*.

IN FRAGM. XXIV.

Τείχισμα πελαργικὸν] Ὅτι Ἀθήνησι τὸ πελαργικὸν τεῖχος ἐν τῇ ἀκροπόλει. Inde Aristoph.

Τίς

Τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ πελαργικόν;

ubi Schol. Δίδυμός φησι τὸ πελαργικὸν τεῖχος ἐπὶ πέτραις κεῖσθαι.

IN FRAGM. XXV.

Τλώω Ἀγαμέμνων] Hoc Fragmentum mihi corruptum est. De Agamemnone loquebatur Callimachus, qui Dianæ ἐκ κηροῦ κόλον ἔθυσε: unde ipsa Κολαινὶς dicta est. Aristoph. in Ὀρνιθ.

Οὐκέτι Κολαινὶς, ἀλλ' ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.

IN FRAGM. XXVI.

Καλλιφῶντος] Hunc non *Calliphonta*, sed *Cilliconta*, nominant Aristophanes, Eustathius, Hesychius. Cum Callimacho Suidas *Calliphonta* vocat. Sed quoquomodo dici debeat; neque enim nostrum est tantas componere lites; ejus historia hæc est: *Prienensibus*, vel ut Hesych. *Regis ducibus Miletum Insulam prodidit Calliphon. Paulò post hanc Insulæ traditionem Theagenes quidam divertit Samum, ibique carnes cœpit vendere: ab eo empturus Calliphon, cùm indicaret qua parte scindi sibi vellet, manum extendit, quam ille, sublato cultro, abscidit, addiditque: Nunquam tu manu ista aliam Urbem trades.* Hinc vulgò proditores *Calliphontas* vocabant.

IN FRAGM. XXVII.

Ἀγεοδέτω] Quid hoc? An legendum ἀγεοδότης? Ibid.
Προχαίνησι] hoc est προφάσεσι, καὶ γὰρ προφάσεις προχάνας ἐκάλουν. Schol. Sophocl. qui ex tertio αἰτίων hunc Callimachi locum adduxit.

IN FRAGM. XXVIII.

Φωκαίων] De Phocæensibus, qui Urbem suam reliquêre, cùm ea ab Harpalo Regis Cyri Præfecto oppugnaretur, loquebatur Callimachus. Meminit Horat. Od. XVI. lib. V.

——————— *Phocæorum*
Velut profugit execrata civitas.

Μέχρις εἰν ἁλὶ μύδρος] εἰώθασι οἱ ὀμνύοντες τοῦτο ποιεῖν, μύδρους γὰρ αἴροντες ἐπαρῶνται μένειν τὰ ὅρκια ἕως αὐτοὶ φανῶσι, καὶ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν ὅπως οὖν αἰώνια τὰ ὅρκια ὑπάρχῃ. Schol. Sophocl. Ibid. sícque hanc Phocæorum execrationem factam fuisse narrat Herodot. lib. I. πρὸς δὲ τούτοισι, καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν καὶ

IN FRAGM. XVIII.

Σκέρβολα] A verbo σκερβόλλω, κερτομῶ, λοιδορῶ. Utitur Aristoph. μὴ σκέρβολλε πονηρά. σκερβόλλω, pro ἐς κέαρ βάλλω. Eustath.

IN FRAGM. XIX.

Ἔρρε σέγος ἀκλήϊστον] Idem quod apud Aristoph.

Τοῖς δὲ ξενίζειν, οὐδέποτε γ' ἴσχ' ἡ θύρα.

ad quem locum Schol. παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα. μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν φίλοις. νὴ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα. καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ ——— ποῦ δέ ἐ, &c. καὶ Πίνδαρος: ἔνθ' ἄρα πεπλαμβάνειν ξείνων ἕνεκεν ταῖν θύραιν.

IN FRAGM. XX.

Μύκητες] Scintillæ quæ circum ignem lucernarum exilientes, ingruentem pluviam nuntiant: unde Aristoph. in Σφηξ.

Ἔπεισι γοῦν τοῖσι λύχνοις οὗτοι μύκητες

Φιλεῖ δ' ὅταν ᾖ τοῦτο, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.

& Aratus in Διοσημείοις.

Ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρονται περὶ μύξαν.

Fungos vocat Virgil. lib. I. Georg.

Nec nocturna quidem carpentes pensa puellæ
Nescivere hyemem, testa cum ardente viderent
Scintillare oleum, & putres concrescere fungos.

IN FRAGM. XXI.

Ἴπνια λύματα] τὴν κόπρον τῶν ζώων. Et de Hercule stabulum
v. I. Augeæ purgante Fragmentum istud debet intelligi.

IN FRAGM. XXII.

Ἦν κεῖνος ὁ ωνιαυτὸς ᾧ ποτὶ] pro ἦν ποτε. sic enim semper fabulas ordiebantur: ita apud Aristoph. ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ. Latini dicunt *olim*, vel *una vice*, Galli UNE FOIS. Porrò apud Clementem in Stromatis, Callimachi in Mimiambis extat hæc fabula tribus constans Choriambis.

IN FRAGM. XXIII.

Ἐλεια] ἐλεᾶς & ἔλεα *avis*.

IN FRAGM. XXIV.

Τείχισμα πελαργικὸν] Ὅτι Ἀθήνησι τὸ πελαργικὸν τεῖχος ἐν τῇ ἀκροπόλει. Inde Aristoph.

Τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ πελαργικόν;

ubi Schol. Δίδυμός φησι τὸ πελαργικὸν τεῖχος ἐπὶ πετρῶν κεῖσθαι.

IN FRAGM. XXV.

Τλώῳ Ἀγαμέμνων] Hoc Fragmentum mihi corruptum est. De Agamemnone loquebatur Callimachus, qui Dianæ ἐκ κηροῦ κόλον ἔθυσε: unde ipsa Κολαινὶς dicta est. Aristoph. in Ορνιθ.

Οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.

IN FRAGM. XXVI.

Καλλιφῶντος] Hunc non *Calliphonta*, sed *Cilliconta*, nominant Aristophanes, Eustathius, Hesychius. Cum Callimacho Suidas *Calliphonta* vocat. Sed quoquomodo dici debeat; neque enim nostrum est tantas componere lites; ejus historia hæc est: *Prienensibus*, vel ut Hesych. *Regis ducibus Miletum Insulam prodidit Calliphon. Paulò post hanc Insulæ traditionem Theagenes quidam divertit Samum, ibique carnes cœpit vendere: ab eo empturus Calliphon, cùm indicaret qua parte scindi sibi vellet, manum extendit, quam ille, sublato cultro, abscidit, addidítque: Nunquam tu manu ista aliam Urbem trades.* Hinc vulgò proditores *Calliphontas* vocabant.

IN FRAGM. XXVII.

Ἀχεσδέτω] Quid hoc? An legendum ἀχεσδότης? *Ibid.*

Προχαίνησι] hoc est προφάσεσι, καὶ γὰρ προφάσεις προχάνας ἐκάλουν. Schol. Sophocl. qui ex tertio αἰτίων hunc Callimachi locum adduxit.

IN FRAGM. XXVIII.

Φωκαίων] De Phocæensibus, qui Urbem suam reliquêre, cùm ea ab Harpalo Regis Cyri Præfecto oppugnaretur, loquebatur Callimachus. Meminit Horat. Od. XVI. lib. V.

————————— *Phocæorum*
Velut profugit execrata civitas.

Μέχρις εἰν ἁλὶ μύδρος] εἰώθασι οἱ ὀμνύοντες τοῦτο ποιεῖν, μύδρους γὰρ αἴροντες ἐπαρῶνται μένειν τὰ ὅρκια ἕως αὐτοὶ φανῶσι, καὶ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν ὅπως οὖν αἰώνια τὰ ὅρκια ὑπάρχῃ. Schol. Sophocl. *Ibid.* sícque hanc Phocæorum execrationem factam fuisse narrat Herodot. lib. I. πρὸς δὲ ταύτῃσι, καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν καὶ

ὤμοσαν μὴ πρὶν ἐς Φωκαίην ἥξειν, πρὶν ἢ τὸν μύδρον τοῦτον ἀναφῆναι.

Ad illud juramentum alludit Horat. loco ſuprà laudato:

Sed juremus in hæc: ſimul imis ſaxa renarint
Vadis levata, ne redire ſit nefas.

IN FRAGM. XXIX.

v. 1. Εἴδεος ἀμφὶ δέ οἱ] Poſt τὸ εἴδεος, ſic diſtinctio ponenda eſt; nam ad verſus qui præceſſerant, pertinebat. Hic autem de Theſſalicis pileis ſermo eſt, qui πλατεῖς erant. Unde ἡλιοστερεῖς vocat Sophocl.

——————— κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς
Κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει.

Ubi ἡλιοστερὴς idem eſt quod apud Callim. πέτρου ἄλκαρ. Nam πέτρον Solem vocabant Græci. Lycophr. σκιᾷ καλύψει πέτρον.

IN FRAGM. XXX.

v. 1. Πρώκας ἔερξε πεσούσας] Sic Fragmentum iſtud emendavit Caſaubonus. Quod malè in editis Theocriti Scholiis legitur. Πρώκας autem σταγόνας δρόσου, ἀπὸ τοῦ πρωῒ πέμπεσθαι.

v. 2. Προίκιον] προίκιον εἶδαρ, *dapes inemptæ*, vel *cibus pauperum, vel miſerorum*, inquit Caſaubonus. Sed non video quomodo rectè πρώκας Cicadarum dapes inemptas vocare poſſit Callim. Legendum igitur, ut ex verbis Scholiaſtæ manifeſtum eſt, πρώϊον ἐνδύκ' πτ. εἶδ. Alludit enim Callim. ad etymon τοῦ πρώκας, quod ſuprà poſuimus.

IN FRAGM. XXXII.

Ἀπαίτα συνάγρας] Lege, ut ex Suida pater meus apud Heſych. monuit, ἃ παίτως ἵνα γῆρας.

IN FRAGM. XXXIV.

Ἀλλὰ λέγουσιν * ἀλλὰ θεάσαι] Miror cur ſic corruptè legatur apud Stobæum Fragmentum iſtud, cùm extet adhuc Epigramma unde illud adductum eſt, ubi legitur:

Ὤμοσεν. ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
Ὅρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.

Sed vide, ſi lubet, integrum Epigramma p. 135.

IN FRAGM. XXXV.

Ἀνέμων μεγάλων κῦμα διωλ.] Forſan πνεῦμα διωλύγιον.

IN FRAGM. XXXVI.

Ναυτιλίησιν * εἰν ἔχθες] Ex conjectura doctiſſ. Andr. Dacerii, v. 2.
quod hìc deſideratur, ſic ſupplebis ſaltem, ut ſenſum habeas integrum:

Τεισμάκαρ, ἢ ταύρων ὄλβιός ἐστι μέγα
Ὅστις ναυτιλίησι μὴ ἔχει βίον ————

Idem ferè Terentius Hecyr. Act. III. Sc. IV.

So. *Non hercle verbis, Parmeno, dici poteſt*
Tantum, quàm re ipſa navigare incommodum eſt.
P. *Itane eſt?* So. *O fortunate, neſcis quid mali*
Præterieris, qui nunquam es ingreſſus mare.

IN FRAGM. XXXVIII.

Εὖτ' ἀνωπλίᾳ] Lege, ut emendavit ſummus Caſaub. εὖτ' ἀωπλίᾳ.

IN FRAGM. XXXIX.

Ἔαρ] Cypria vox, quæ propriè *ſanguinem* ſignificat: hîc verò ἔαρ *oleum* vocat Callim. ratione ſatis aperta.

IN FRAGM. XLI.

Κεβλὴν] κεφαλὴ, κιβαλὴ, κεβλή.

IN FRAGM. XLII.

Δείελον αἰτίζουσι] Hoc eſt, δειλινὴν τροφήν. Interpr. Homer. ad illud Odyſſ. ρ. —— Σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας, ubi integrum Callim. verſum refert: Δειελιήσας, inquit ille, πρὸς τὴν δειλινὴν ὥραν παραγενόμενος, τουτέστι τὴν μεσημβρίαν, ἢ τὴν ἑσπερινὴν διατρίψας. ἔνιοι τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτῶν, ὡς Καλλίμαχος φησί,

Δείελον αἰτίζουσιν. ἄγουσι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔργου.

Τὴν πρὸς τῇ δειλινῇ τροφὴν αἰτοῦντες οὐ δεόντως. προειρήκαμεν γὰρ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τρισὶ τροφαῖς ἐχρῶντο. Quæ omnia ex Euſtath. ſumpta ſunt, niſi quod apud illum malè, ut puto, in verſu Callim. δειλινὴν αἰτίζουσι legitur pro δείελον αἰτίζουσι. Illum vide ſis p. 1832.

IN FRAGM. XLIII.

Ἰύζων] ἀγροικικῇ φωνῇ προσφωνῶν. πεποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ἰοὺ ἐπίρρημα. Homer. Iliad. ρ.

——— ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Γομφὰ μάλ' ἰύζουσι. ———

IN FRAGM. XLIV.

Δανὰ ξύλα κεάσαι] Quæ hîc δανὰ Callim. Homer. vocat κάγκανα. Audi Eustath. Κάγκανα δὲ γίνεται παρὰ τὸ καίειν ἢ καίνειν, τὰ εἰς τὸ καίεσθαι καινόμενα, ἤτοι κοπτόμενα. Παυσανίας δὲ δανὰ τὰ τοιαῦτα ξύλα καλεῖσθαι δηλοῖ. φησὶ γὰρ δανὰ ἄνικεστα, ξηρά. παρὰ τὸ δαίεσθαι. δῆλον δὲ, ὅτι ἄνκεαστα, τὰ εὔκλαστα. Κέασαι γὰρ ἐπὶ ξύλων τὸ κόψαι, ὡς ἐν Οδυσσείᾳ.

IN FRAGM. XLV.

Βοδωνὸν, ὅν τε μύωπα βοῶν] Fragmentum istud ad Ionem pertinere suspicor: nam ἰοῦς ἄφιξιν scripsit Callimachus.

IN FRAGM. XLVI.

Ταὶ τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφ.] τάλις est *nova nupta*. παῖς ἀμφιθαλὴς, *puer, patrimus, matrimus*: nam & in Græcia *pueri, patrimi, matrimi* deducebant novam nuptam, ut apud Romanos. Catull.

Mitte brachiolum teres,
Prætextate, puellulæ.

Hunc autem Callimachi locum laudat Interpres Sophocl. in Antigon. Τάλις κατ' Αἰολεῖς ἡ ἐγγυηθεῖσα πρὸς γάμον τινὶ, ὥσπερ ὁ Καλλίμαχος λέγ. αὐτίκα τὴν τάλιν, &c.

IN FRAGM. XLVIII.

Ἰμβρασι] Parthenius fluvius in Samo Ionia, *Imbrasus* posteà denominatus, & ab eo Samos Ionia ipsa, *Imbrasia* dicta est: neque audiendus est vir summus Josephus Scaliger, qui in suis ad Varronem Conjectan. id de Samothracia tradidit, quod de Samo Ionia tantùm verum esse probant & Stephanus, & Strabo lib. XII. & XIV. tamen, quod mirere, ejusdem Stephani autoritate sententiam suam firmare conatur idem Scaliger.

IN FRAGM. XLIX.

Ὁ Κεῖος] Simonidem intelligit, qui Ceus fuit: sic Κεῖος dixit Theocrit. & Horat. Ceam næniam vocat Simonidis carmina:

Sed ne relictis Musa procax jocis
Ceæ retractes munera næniæ.

Νέπις] Idem quod apud Latinos *nepos*. *Ibid.*

IN FRAGM. L.

Ἐριννύϊ Τιλφωσσαίῃ] Hoc est *Cereri*, ut optimè Scaliger in Conjectan. Δημήτηρ enim ἡ αὐτὴ τῇ Ἐριννύϊ, unde *Cerritos*, quasi *Cereritos*, furore correptos dicimus. Attici δημητρείακοις. Τιλφώσση autem, vel Τιλφωσσαία Ἐριννὺς ἀπὸ τῆς Τιλφώσσης κρήνης Βοιωτίας ἴς, ut ait Eustath. πιὼν Τειρεσίας καὶ διὰ γῆρας οὐχ ὑπομείνας τὴν ψυχρότητα τέθνηκεν, ὡς λέγεται ἱστορεῖν Ἀριστοφάνης.

IN FRAGM. LI.

Ἀρμενα παρ' Δαναοῦ] Hæc mihi mendi suspecta sunt. Etymol. magn. in voce ἁρμοῖ habet,

Ἀρμοῖ γὰρ Δαναοῖς γῆ ὡς ἀπὸ βουγενέως.

quæ non magis sana sunt.

Βουγενέων] Hoc est, *apum*, quod eæ ex ossibus boum nascuntur, ut apud Virgil. IV. Georg. & Varr. II. de R.R. *Denique ex hoc putrefacto* (bove) *nasci dulcissimas apes, mellis matres, à quo eas Græci βουγενεῖς appellant.* *Ibid.*

IN FRAGM. LII.

Τί κόλποισιν ἐπιπλύουσι γυναῖκες] Hunc Callimachi versum laudat Scholiastes Theocriti ad Idyll. VI.

Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον
Ταῦτα γὰρ ἁ γραία με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν.

ubi ille, τοῖσι γὰρ ἢ μέχρι τοῦ νῦν μάλιστα ἔθος αἱ γυναῖκες τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι. Καλλίμαχος, δαίμων, &c.

IN FRAGM. LIII.

Ἔγχαψεν ἐν τοίχοις] De hoc more vide notata ad Fragmentum XXVI. p. 245.

Quæ sequuntur, sic superioribus addenda sunt.

AD v. 49. Hymn. in Jovem, γλυκὺ κηρίον ἔβρως] Nota lacte & melle infantes in Græcia nutriri fuisse solitos, ut olim in Judæa. Vide Esaiam cap. VII.

Ad v. 90. Hymn. in Delum πεμπόμενοι] Legit nobilissimus Huetius ἡ Δελφική. Qua conjectura quantumvis verisimili, aliam tamen ea verisimiliorem idem proposuit; suspicatur enim è veteribus Callimachi Scholiis excidisse aliquid hoc loco, nimirum Scholion vocis hujus πεμπόμενοι, cui subjunctum fuisse opinatur istud v. 91. ὄφις] ὁ Δελφίνης, & pro eo legendum ὁ Δελφύνης: sic enim dictum fuisse Pythium serpentem ab Apolline interfectum testari Apollonium Rhodium & Dionysium Periegeten.

Ad Epigr. xx. pag. 131. εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπὴν ὄνομα] Non solùm mortuorum nomen sepulcris inscribebant Veteres, sed etiam unde & à quibus parentibus essent oriundi.

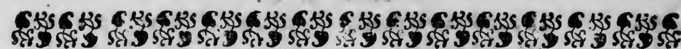
Ad Fragment. xv. pag. 150. μελινδέας ὤπας λήπειραι καίειν] Lege, ut optimè apud Schol. Sophocl.

Νηφάλιαι καὶ τῇσιν ἀεὶ μελινδέας ὄμπας
Λήπειραι καίειν ἔλλαχον Ἡσυχίδαι.

Τῇσι, hoc est αὐταῖς; ὄμπας, θύματα πυρὶ καὶ μέλιτι δεδευμένα. Hesych. Posset etiam legi ὄμπνας; ὄμπναι enim *fruges melle macerata*. Ἡσυχίδαι, *Sacerdotes Eumenidum*, audi eundem Schol. Sophocl. ad illud Oedip. Col. Ἄπυστα φωνῶν] ἄπυστα, ἀνήκουστα. ἀντὶ τοῦ ἠρέμα καὶ συντόμως. τοῦτο ἀπὸ τῆς δρωμένης θυσίας ταῖς Εὐμενίσι φησί. μετὰ γὰρ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δρῶσι καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀπὸ Ἡσύχου καταγόμενοι θύουσιν αὐταῖς, καθάπερ Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην φησίν, οὕτω, τὸ δὲ τῶν Εὐπατριδῶν γένος οὐ μετέχει τῆς θυσίας ταύτης εἶτα ἑξῆς, τῆς δὲ πομπῆς ταύτης Ἡσυχίδαι. ὃ δὴ γένος ἐστὶ περὶ τὰς σεμνὰς θεάς, καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει. καὶ προθύονται πρὸ τῆς θυσίας ταύτης κριὸν Ἡσύχῳ ἱερὸν ἥρωϊ, τοῦτον οὕτω καλοῦντες διὰ τὴν εὐφημίαν. οὗ τὸ ἱερόν ἐστι παρὰ τὸ Κυδώνιον, ἐκτὸς τῶν ἐννέα πυλῶν. καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ἑπτακαιδεκάτῃ περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί. καὶ Καλλίμαχος, Νηφάλιαι καὶ τῇσιν, &c.

Ad v. 2. pag. 155. ἥμισυ δ' Ἀσσύριοι] Ἀσσύριοι, hoc est Βαβυλώνιοι, inquit Etymol. Sic & in Sacris Litteris Babyloniis non semel Assyriorum nomen datum fuisse reperies.

INDEX

INDEX

VOCABULORUM OMNIUM

quæ in Callimachi Hymnis, Epigrammatis, & Fragmentis occurrunt.

αἰνεσίηπιν

B

γείνατο,

γείνατο,

E

ἐγένετο,

ἔξοχος,

INDEX.

ἐϋτέκνων,

INDEX.

H

Θ

I

Κοικνὶς,

μεγάλου,

Tt

N

πατρί,

Xx

πτολίεθρα,

τόθι,

INDEX.

τόθι,

Υ

Φ

OMISSA IN TESTIMON. VET.

ANTIGONUS

mirabilium narrationum congerie.

Πεποίηται δέ τινα καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος ἐκλογὴν τῶν παραδόξων ἧς ἀναγράφομεν ἅ ποτε ἡμῖν ἐφαίνετο εἶναι ἀκοῆς ἄξια, φησὶν Εὔδοξον ἱστορεῖν, ὅτι ἐν τῇ κατὰ ἱερὸν ὄρος θαλάττῃ τῆς Θρᾴκης ἐπιπολάζει κατά τινας χρόνους ἄσφαλτος· ἡ δὲ κατὰ χελιδόνας, ὅτι ἐπὶ πολὺ τόπον ἔχει γλυκέας πηγάς.

SOLIN. POLYHISTOR.

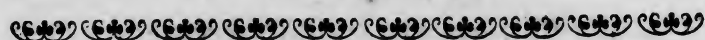
CAP. XXX.

MAJOR Syrtis ostentat oppidum Cyrenas vocant, quod Battus Lacedæmonius Olympiade prima & quadragesima, Rege Martio res Romanas tenente, anno post Trojam captam quingentesimo sexagesimo-octavo condidit. Quæ domus Callimachi Poëtæ fuit & patria.

HÆc habui, Lector, quæ tibi de Callimacho veterum testimonia laudarem, nunc hoc mihi monendus nempe Callimachi Epigramma imagini inscriptum Jovis, malè inter testimonia positum fuisse quod post ejusdem Epigrammata à me addita reponendum fuerat. Vale.

ERRATA.

PAG. 4. v. 20. Ἀρκαδίῃ, leg. Ἀρκαδίη. p. 16. v. 30. μετὰ φοῖβον, leg. τὸν φοῖβον. p. 23. v. 84. περισβόσκεται, leg. περιβόσκεται. p. 24. v. 94. Κυρλώη, leg. Κυρλώῃ. p. 75. v. 210. ποτὶ, leg. ποτί. p. 91. v. 50. φόρβαίων, leg. φορβαίων. p. 96. v. 121. ἐπεὶν, leg. ἐπεί. p. 139. v. 4. συκχαίνω, leg. σικχαίνω. p. 150. v. 5. ὄνον, leg. ὄνων. p. 153. v. 3. περὶς, leg. περὶ. p. 163. v. 9. ὀδατηγὸς, leg. ὑδατηγός. p. 164. v. 3. τ'οιῶ, leg. τ'όιω.

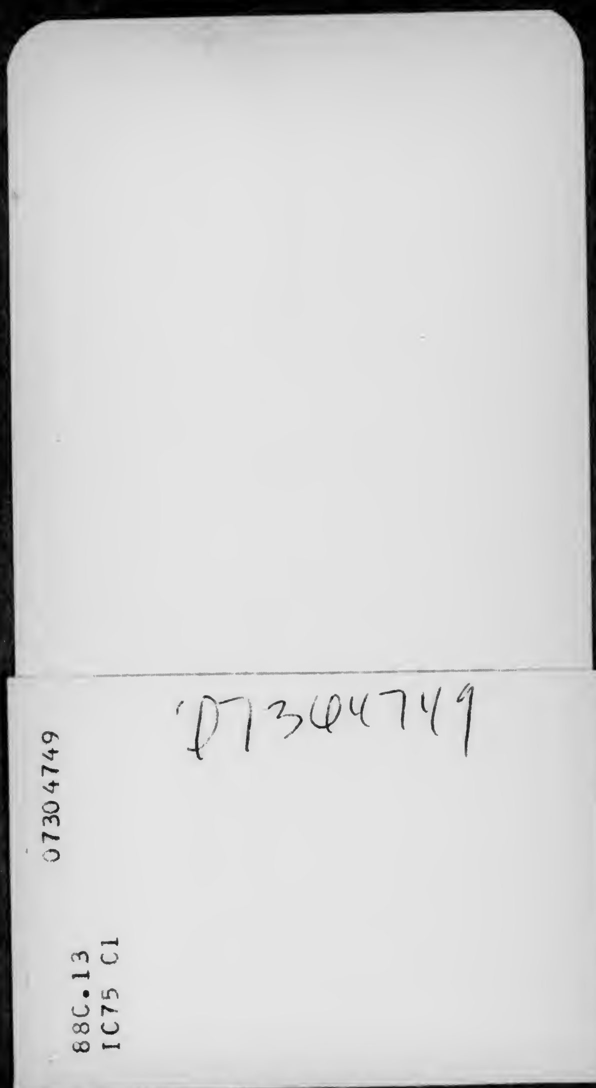

Extrait du Privilege du Roy.

PAR Lettres Patentes du Roy données à Saint Germain en Laye le 26. Octobre 1674. signées, DESVIEUX, & scellées du grand Sceau de cire jaune, il est permis à Sebastien Mabre-Cramoisy, Imprimeur du Roy, d'imprimer un Livre intitulé: *Callimachi Cyrenæi Hymni, Epigrammata, & Fragmenta, cum notis Annæ Tanaquilli Fabri Filiæ*; & ce durant le temps & espace de dix années. Avec défenses à toutes personnes, de quelque qualité & condition qu'elles soient, d'imprimer, ou faire imprimer ledit Livre, sous les peines portées par lesdites Lettres.

Registré sur le Livre de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Paris le 30. Octobre 1674. Signé, D. THIERRY, Syndic.

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
0021060746

07304749
88C.13
IC75 C1
07304749